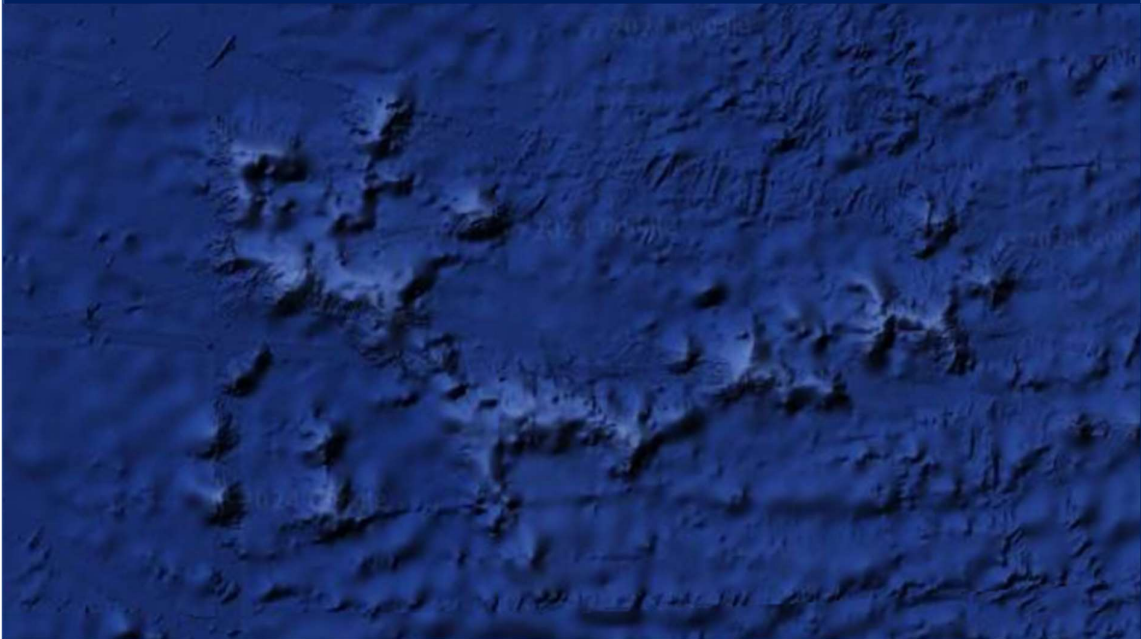

ATLANTIS 2.0

EEN INLEIDING IN ALCHEMIE EN
EEN UITNODIGING TOT CREATIE VAN EEN NIEUWE SAMENLEVING

PETER GEYLEN

02/08/2026

Inhoudsopgave

I.	Mijn Avontuur	3
II.	Inleiding in de Alchemie	15
	A. Het Universum	16
	B. De Macro-structuur	26
	C. De Micro-structuur	31
	D. De Fundamentele Natuurkrachten	38
	E. De éénheid van Macro-structuur en Micro-structuur	41
	F. De MAGIE van het bestaan	45
III.	De geschiedenis van Atlantis	57
IV.	Uitgangspunten voor de ideale samenleving	59
	A. Aanwezigheid van de Vier Natuurelementen	59
	B. Vrijheid en Creativiteit voor iedereen	60
	C. Focus op Passies en Talenten	61
	D. Voorzien in een aantal Basisbehoeften	63
	E. Afschaffing van alle grenzen, landen, nationaliteiten en cultuurverschillen	65
V.	Wat loopt er mis ?	66
	A. Onevenwicht met de omringende natuur	66
	B. Geld is een issue	68
	C. Kennis op basis van macht en rijkdom	81
	D. Een ongelijke voorziening in de Basisbehoeften	89
	E. Continue bevestiging van alle bestaande grenzen en verschillen	91
VI.	Mijn visie van de ideale maatschappij	94
	A. Evenwicht met de omringende natuur	94
	B. Geld is geen issue	102
	C. Kennis op basis van toegevoegde waarde, met oog voor passie en talenten	118
	D. Een gelijke voorziening in de Basisbehoeften	121
	E. Continue ontkenning van alle bestaande grenzen en verschillen	124
VII.	Conclusie	126

I. Mijn avontuur

Om de inhoud van dit boek beter te kunnen plaatsen en bepaalde zaken te kunnen interpreteren, denk ik dat het belangrijk is om wat achtergrondinformatie mee te geven over mezelf en mijn visie.

Misschien toch eerste een woordje uitleg bij de foto op de cover van het boek. Dit betreft een afbeelding van de bodem van de Atlantische oceaan via Google Earth in satellietweergave. Bij het afspeuren van de oceaانبodem vond ik deze rotsformatie ter hoogte van de kust voor New York City en ten noorden van het eiland Bermuda. Van daaruit vertrekt een min of meer rechte lijn van 1.500km aan rotsblokken. Onmiddellijk ten noorden van dit eindpunt vind je de afbeelding van de cover van dit boek. Voor mij lijkt de afbeelding op de drietand van Posseidon. Ten zuidoosten van deze drietand bevindt zich een formatie die veel wegheeft van een halve cirkel. Toen ik verder vergrootte kon ik mij niet van de indruk ontdoen dat de halve cirkel de contouren vertoonde van een tempel. Zijn dit misschien de verdwenen overblijfselen van Atlantis? Is het daarom dat er zoveel mysterieuze verdwijningen en rampen gebeuren in de nabijheid van de Bermuda-driehoek? Wie weet. Het was voor mij in ieder geval het ideale beeld voor de cover van dit boek.

Voor mij is het allemaal begonnen tijdens een les godsdienst in het tweede middelbaar. Ik was toen 14 jaar. De leraar lichtte de filosofie toe van Carl Gustav Jung (Zwitsers psycholoog *26 juli 1875 - +6 juni 1961). Op de één of andere manier werd er in mij toen iets losgemaakt waardoor ik een enorme interesse ontwikkelde in esoterie. Ik begon enorm veel te lezen over onderwerpen die moeilijk of onmogelijk wetenschappelijk te verklaren zijn: reïncarnatie, astrologie, tarot, regressie, verlicht dromen, Ik was op zoek naar antwoorden zoals “wie ben ik?”, “wat doe ik hier op aarde, wat is mijn doel?”, “welke toegevoegde waarde kan ik bieden aan het geheel?”, “hoe steekt het systeem in elkaar?”, en ik ben vandaag nog steeds onderweg. Het schrijven van dit boek is daar onderdeel van. De creatie van dit boek is de ontvangst van nieuwe informatie en is voor mij een proces van bewustwording. Ik heb altijd sterk het gevoel gehad dat ik hier op aarde ben met een opdracht, dat ik oorspronkelijk niet van de aarde kom en dat ik hier niet ben voor mezelf maar eerder voor het geheel. Vage emoties die ik diep van binnen aanvoel alsof ze een onderdeel zijn van mijn ik, maar die ik niet echt kon plaatsen.

Tijdens deze zoektocht heb ik de eerste stenen gelegd voor mijn eerste boek “de kracht van relativeren”. Ik ben ermee gestart toen ik 16 jaar was en ik heb hem afgewerkt toen ik 42 jaar was. In dit boek beschrijf ik mijn eerste ervaringen en ideeën die geleid hebben tot de creatie van mijn basisfilosofie. Deze basis was belangrijk voor mij als een fundament waarop ik voort kon bouwen. Dit eerste boek is tevens een uitnodiging aan iedereen om voor zichzelf een basisfilosofie te creëren. Een basisfilosofie is belangrijk, zoals we verder nog zullen zien, om je in je eigen kracht te zetten. Als je weet waarvoor je staat, wie je echt bent en wat je doel is, dan creëer je een fundering voor jezelf. En net zoals een gebouw dat een goede fundering heeft niet zomaar omver waait bij de eerste beste storm, zal ook jij niet worden omver geblazen als mensen je proberen onderuit te halen. Een sterke boom die diep geworteld is (aarding).

Een tweede belangrijke gebeurtenis gaf mij een eerste hint over wie ik eigenlijk ben. Ik ging naar de kaartlegster van mijn toenmalige vrouw. Ik vertelde haar dat ik enorm geïnteresseerd was in reïncarnatie en stelde de vraag of zij mij iets kon vertellen over één van mijn vorige levens. Zij gaf me de volgende informatie: ik leefde in een land omgeven door water, waarschijnlijk Ierland of Schotland – het situeerde zich rond 1100 N.C. (12de eeuw) – 1200 N.C. (13de eeuw) – ik was een soort van adviseur en een hobbyist op gebied van de Alchemie – omwille van de interesse in Alchemie werd ik niet au-sérieux genomen, ik werd uitgelachen door mijn omgeving – ik ben in éénzaamheid gestorven ten gevolge van een gebroken hart door de dood van mijn grote liefde. Ik vond dit wel interessant en er waren zeker raakpunten die ik kon plaatsen, maar ik was nu (nog) niet ongelooflijk onder de indruk. Dit veranderde drastisch toen ik 7 jaar (!) later naar een andere kaartlegster ging op aanraden van een klant. Ik stelde dezelfde algemene vraag. Tot mijn grote verbazing gaf deze kaartlegster exact, tot in

detail, dezelfde informatie, enkel de tijdsperiode was iets later rond 1200 N.C. (13de eeuw) – 1300 N.C. (14de eeuw). Aangezien ik niet geloof in toeval beseftte ik dat ik verder moest gaan met deze informatie. Er waren een paar zaken die ik in mij voelde die ik niet kon verklaren, maar wel in het plaatje pasten van de gegeven informatie. Ik voel me van nature enorm aangetrokken tot water, mijn inspiratie en creativiteit krijgen een boost zodra ik in een omgeving ben omringd door water, ik heb ook een sterke aantrekking tot al wat Keltisch is, maar wel eerder Schotland dan Ierland, en ook in dit leven ben ik een

adviseur (accountant). De verwijzing naar alchemie was voor mij onduidelijk op dat moment, ik wist zelfs niet wat alchemie inhield, buiten het feit dat alchemisten trachtten lood te transformeren in goud door toepassing van processen m.b.t. temperatuur. Dit leek me een redelijk idiote praktijk, dus ik had wat weerstand om hierover meer opzoeken te doen. Misschien een onbewuste associatie tussen alchemie en uitgelachen worden ?

Het universum zond al gauw het volgende puzzelstukje om mij verder in de richting van de alchemie te duwen. In Borgerhout was er een boekhandel die na vele jaren de deuren sloot en een uitverkoop van boeken organiseerde. Een uitgelezen kans om mijn collectie aan esoterische boeken verder uit te breiden. Een ander gegeven dat ik hier moet vermelden, dat op zich niets met het voorgaande te maken heeft, maar toch een hoofdrol speelt in dit gedeelte van het verhaal. Ik had altijd al een drang gevoeld om een tattoo te laten zetten, maar de tattoo zou dan wel te maken moeten hebben met de twee meest belangrijke principes van mijn filosofie: het principe van rechtvaardigheid (evenwicht in de gulden middenweg) en het principe van reïncarnatie. Ik had al een hele boel boeken uitgekozen die ik droeg onder mijn linkerarm, die dus niet meer beschikbaar was. Op dat moment viel mijn oog op een boek op de bovenste plank, schuin rechts van mij. Het boek titelde "symbolen". Ik was onmiddellijk gefascineerd en reikte uit naar het boek. Met enige moeite kon ik met mijn rechterhand het boek net pakken. Op weg naar beneden viel het boek automatisch open op een bepaalde bladzijde. Ik keek naar het symbool dat zich aan mij presenteerde: de staf van Hermes.

[Bron: [Ofbeeldienge:Statue Hermes Chiaramonti.jpg - Wikipedia](#)]

Een gevleugelde staf met twee daarrond kronkelende slangen. Ik begon de betekenis te lezen die bij het symbool stond. De twee slangen duiden op de dualiteit in alles en staan symbool voor onsterfelijkheid (reïncarnatie), de staf zelf staat symbool voor de gulden middenweg, evenwicht, vrede en éénheid (rechtvaardigheid). Thuis heb ik het symbool opgezocht en las dat het symbool een alchemistische oorsprong had. Toen wist ik dat ik mijn symbool gevonden had.

Hermes, en daarmee ook alchemie, blijft de rode draad in mijn leven zoals blijkt uit de volgende anekdotes. Ik heb 5 jaar in Luxemburg gewoond en op een bepaald moment nam ik mijn kinderen mee op een kasteelroute. Bij één van deze kastelen struikelde ik op de trap naar de achtertuin en botste ik pardoos op de sokkel van een helder wit standbeeld. Toen ik opkeek, bleek dit het standbeeld van Hermes te zijn.

Niet lang nadat ik mijn boekhoudkantoor had overgedragen, besliste ik om een etentje te organiseren en mijn belangrijkste klanten uit te nodigen bij wijze van dank voor het gestelde vertrouwen in het verleden. Eén van deze klanten gaf mij een geschenk. Toen ik het geschenk opende bleek dit een fles Copperhead-Gin te zijn. Tot op dat moment had ik nog nooit Gin geproefd, dus ik begreep het niet zo goed. Toen ik echter naar het etiket zag, bleek het logo van Copperhead de staf van Hermes te zijn.

Op nog een ander moment had ik contact met een vriend die erg actief is op gebied van heling en spirituele begeleiding van o.a. bedrijfsleiders. We vertelden elkaar onze ervaringen en inzichten, waarop hij mij aanraade om het boek "The Kybalion" eens te lezen. Hij zei me ietwat mysterieus "ik denk dat je dat wel interessant gaat vinden". Zo gezegd, zo gedaan, een paar avonden later zocht ik het boek op en ik begreep onmiddellijk wat hij bedoelde. "The Kybalion" is geschreven door de zogenaamde "Three Initiates" en is gebaseerd op de traktaten van, ... jawel, Hermes. Ik heb dit boek op één avond uitgelezen en stond aan de grond genageld omdat de inhoud van dit boek quasi identiek is aan de inhoud van mijn eerste boek "de kracht van relativeren". Toen begreep ik ook dat datgene wat ik schrijf niet van mij komt, maar dat ik informatie krijg op een alternatieve manier. Ik kan alleen maar schrijven als dit goed aanvoelt en als ik alleen ben. Zonder in een trance te geraken, merk ik wel dat ik in een bepaalde zone geraak en dat ik bepaalde ingevingen en ideeën binnen krijg, terwijl ik aan het schrijven ben. Met alleen bedoel ik niet noodzakelijk fysiek alleen. Ook wanneer ik in een ruimte ben met andere mensen merk ik dat ik redelijk gemakkelijk de omgeving naar de achtergrond kan plaatsen. Ik ben dan op mezelf in een schijnbaar andere zone dan mijn omgeving.

Tenslotte heb ik mij om de één of andere reden altijd sterk aangetrokken gevoeld tot het woord "Pleiaden". Ik wist niet waarom, maar het gaf me een comfortabel en vertrouwd gevoel. Ik zocht dit woord op stelde vast dat het om een sterrenstelsel ging dat reeds gekend was in de oudheid en wordt vernoemd door verschillende oude teksten van over de hele wereld. Zo ook bij de oude Grieken die het volgende mythologische verhaal koppelen aan het sterrenstelsel dat ook wel 7-gesternte wordt genoemd. In de Griekse mythologie staan deze 7 sterren voor 7 nimfen, de dochters van de Titaan Atlas en de Oceanide Pleione, geboren op de berg Cyllene in Griekenland. Toen Atlas als straf de wereld moest torsen, zag Orion zijn kans schoon om de nimfen het hof te maken. Atlas kon zijn dochters niet langer beschermen en smeekte Zeus om hulp. Zeus plaatste vervolgens de 7 nimfen als 7 sterren aan het firmament zodat Orion ze nooit zou kunnen bereiken. De oudste van deze dochters was Maia die op de berg Cyllene een zoon aan Zeus baarde, ... Hermes. De cirkel wordt hiermee mooi rond gemaakt aangezien de Titaan Atlas ook de koning was van Atlantis zoals je hierna nog zal lezen en dan weten jullie meteen ook de reden van de titel van dit boek. Ook met Atlantis heb ik altijd een bijzondere band gevoeld.

Tot op dit moment had ik nooit opgezocht waarom het juist Carl Gustav Jung was die mij deed ontwaken. Ik kan niet echt verklaren waarom, maar ik vermoed dat ik daar toen nog niet klaar voor was omdat ik nog niet beseftte wie ik werkelijk was. Recent voelde ik dat het wel tijd was om dit te onderzoeken. Na enig opzoekwerk werd het mij duidelijk. Naast wetenschapper en interesse in verschillende godsdiensten was Carl Gustav Jung ook een alchemist. Hij schreef o.a. over archetypes en het collectief onbewuste. Het collectief onbewuste is voor mij een alchemistisch begrip dat ik later zal toelichten. Jung verklaarde zelf dat hij 2 persoonlijkheden had: een Zwitserse, moderne naar buiten gerichte persoonlijkheid en een innerlijke persoonlijkheid verbonden met het verleden van eeuwen en de ziel van de mensheid. Dat is volgens mij de zone waarmee ik connecteer en waarover ik het hiervoor had. Ik ga niet zover dat ik twee persoonlijkheden heb, maar wel één persoonlijkheid die zich gemakkelijk kan aanpassen aan zijn omgeving. Ik heb sterk het gevoel dat ik niet van deze tijd ben en dat ik een erg sterke band heb met het verre verleden. Mensen in mijn omgeving zeggen mij wel eens "jij leeft vooral in het verleden" met een duidelijke gedachte als ondertoon "we leven wel nu hé". Ik ben inderdaad erg geïnteresseerd in geschiedenis en in magie (wat ook nauw verwant is met het verre verleden) waardoor het lijkt dat ik in het verleden leef. Ik ben echter niet blind voor het nu, noch voor de toekomst. Verleden, heden en toekomst zijn een weergave van de staf van Hermes. Het verleden

is onze databank aan ervaringen en kennis (slang 1) waarvan we ons in het heden bewust moeten zijn (staf) om vervolgens een betere toekomst te creëren (slang 2). Het proces waarin we de visies van het verleden en de visies voor de toekomst samenbrengen in het heden is het alchemistische proces van transformatie dat zorgt voor groei en ontwikkeling. Zoals ik later nog zal toelichten en zoals dit ook blijkt uit de evolutie in de natuur, zorgt verval voor toekomstige evolutie. Het verleden wordt dikwijls beschouwd als dood en definitief voorbij en dus niet van belang voor de toekomst, maar het maakt juist een belangrijk deel uit van de toekomstige evolutie.

[het voorgaande is slechts één van de vele symbolieken die vervat zitten in de staf van Hermes, je zal verder in het boek merken dat de staf van Hermes de samenvatting is van het hele bestaan]

Gek genoeg wordt dit principe in het bedrijfsleven wel toegepast. Bedrijven zijn veelal op zoek naar profielen met ervaring omdat deze profielen gemakkelijker en efficiënter inzetbaar zijn. De kostprijs van implementatie is gewoonweg lager, en hoewel de loonkost hoger zal liggen, blijft het rendement gunstiger dan een profiel zonder enige ervaring.

Ik heb zelf ondervonden dat ervaringen vanuit het verleden en de opgedane kennis je in staat stellen om op een meer bewuste wijze te genieten van het nu zoals volgende anekdote aantoont. Als ik jonger was, dan leefde ik aan topsnelheid. Elke ervaring was nieuw en boeiend. Ik kon amper wachten tot de volgende ervaring. Hoewel ik genoot van elke ervaring besef ik nu dat dat genot redelijk vluchtig, oppervlakkig en enigszins onbewust was. Ik kan de vergelijking maken met de huwelijksdag met mijn eerste vrouw. Ik was wild enthousiast, want ik ging trouwen voor de eerste keer. Hier ging ik nu eens van genieten. 's Ochtends ophalen van mijn bruid, vervolgens naar de kerk, dan fotoshoot, vervolgens receptie waar je continu de gasten ontvangt en te woord staat, gevolgd door het avondfeest met opnieuw een continu oog voor de gasten, want iedereen wil wel een woordje met het kersverse bruidspaar. Voor ik het wist, was de dag voorbij en kwam ik onthutsend tot de vaststelling dat ik was vergeten om te genieten. Tijdens de huwelijksdag met mijn tweede vrouw heb ik deze kennis en ervaring van de eerste keer gebruikt om bewust te vertragen en de tijd te nemen om te genieten. Verleden en toekomst zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, want alles is dual en streeft naar evenwicht volgens de principes van de alchemie, zoals ik later nog verder zal toelichten.

Jung kwam tot de vaststelling dat alle religies ter wereld vergelijkbare principes hanteren. Jung duidt deze principes aan met de term "archetypes". Ik weet nu dat ik altijd een alchemist geweest ben en altijd een alchemist zal blijven. Dit betekent dat ik geen enkele religie aanhang omdat religie de mensheid in zijn geheel verdeelt in aparte groepen in plaats van samenbrengt. Het probleem ligt niet in de teksten zelf die belangrijke wijsheden en kennis bevatten. Het probleem van religie bestaat in de interpretatie van de oorspronkelijke teksten en de toepassing van deze principes volgens een eigen interpretatie. Deze eigen interpretatie, meestal gericht op de verkrijging van individuele macht en rijkdom, wordt vervolgens opgelegd aan zoveel mogelijk volgelingen. Hierdoor ontstaan verschillende religies die uitgeoefend worden door verschillende groepen mensen. Vervolgens vindt de ene groep dat zij de enige echte religie vertegenwoordigen en dat zij daarom de plicht hebben om de rest van de wereld te bekeren. In realiteit is dit echter net dezelfde systematiek als een koning die zijn territorium wenst uit te breiden. Dat religie verdeling zaait, bewijzen de vele godsdienstoorlogen tot op de dag van vandaag.

Net zoals Jung voel ik aan dat er zoiets bestaat als het collectief onbewuste. Ik denk dat iedereen zich bewust kan worden van bepaalde principes die deel uitmaken van dat collectief onbewuste. Ik ben ervan overtuigd dat iedereen een onbewuste kennis heeft van bv. het principe (archetype) van rechtvaardigheid zonder te moeten deel uitmaken van een geloofsgemeenschap of zonder dat dit aangeleerd moet worden via de opvoeding. Misschien is het beter uit te leggen aan de hand van het tegengestelde. Iedereen voelt onmiddellijk aan wanneer een bepaalde situatie onrechtvaardig is. Dit aanvoelen van (on)rechtvaardigheid is een archetype zonder een specifieke, concrete inhoud. Als je aan iemand vraagt of hij/zij een rechtvaardige samenleving wenst, dan zal hierop, normaal gezien, een

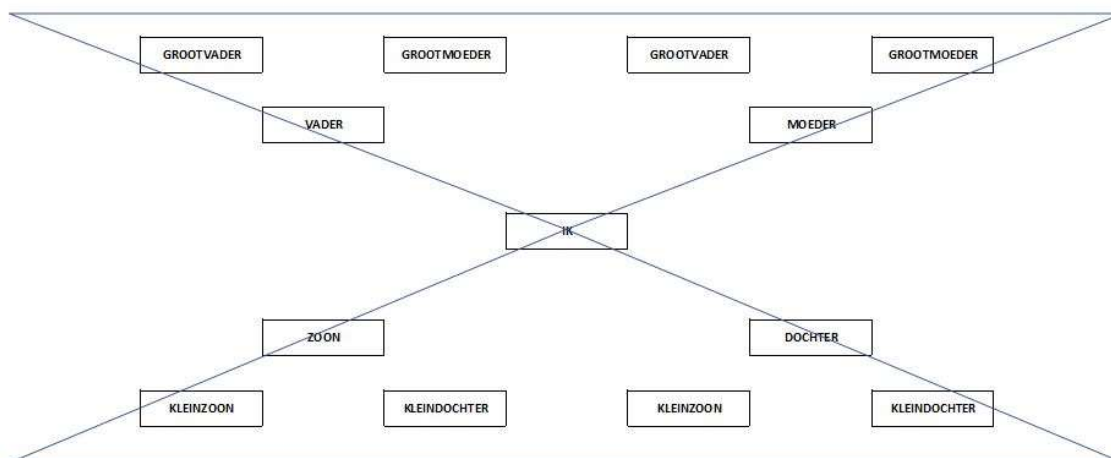
bevestigend antwoord komen. Als je dan vervolgens vraagt wat rechtvaardigheid precies inhoudt, dan is het antwoord al een pak moeilijker. Het antwoord vereist een proces waar het archetype concreet wordt ingevuld. De specifieke inhoud bestaat in het heden en moet nog ingevuld worden. Deze invulling vraagt om het proces waarbij de kennis vanuit het onbewuste naar het bewuste gehaald wordt. Het proces start als jij het antwoord formuleert op de vraag “wat is rechtvaardigheid”? Deze bewustwording is het proces waarmee jij je eigen filosofie kan opbouwen en dat is het fundament dat nodig is om jou in je eigen kracht te zetten. Iemand die in zijn/haar eigen kracht staat, kan zich gemakkelijker verbinden met anderen op een evenwichtige manier zonder angst. Als je niet in je eigen kracht staat, kan je je geïntimideerd voelen door andere meningen, waardoor je aan alles begint te twijfelen inclusief jezelf. Deze twijfel (angst) leidt in vele gevallen tot onderwerping of dominantie (fight or flight reflex) t.o.v. de andere meningen. Onderwerping of dominantie zijn een manier om je twijfel te maskeren. Dit leidt tot een hiërarchische verbinding met als gevolg het ontstaan van individualisme en verdeeldheid. Daarom dat ik niet geloof in een hiërarchische godheid of schepper. Daarom ook dat ik geen enkele religie aanhang zoals hiervoor al aangegeven. Hiërarchie druist in tegen onze spirituele oorsprong van éénheid zoals ik verder nog zal toelichten.

Alchemie staat voor de recreatie van éénheid en daarmee de reconnectie met de oorsprong. Het gaat over de transformatie van extreme tegengestelden (de 2 slangen) naar de gulden middenweg die evenwicht en rust brengt (de staf). Als gevolg van dit evenwicht voel je een enorme vrijheid en gelukzaligheid. Evenwicht versterkt de positieve energie die jou verbindt met alles en iedereen. Dit principe is toepasbaar zowel op je eigen persoon (individu), de samenleving (collectief) als op de natuur (kosmos). Het lijkt op een triumfiraat van dualiteiten, telkens bestaande uit materie (lichaam) en geest (ziel), maar het is eigenlijk een dualiteit van dualiteiten. Het individu is het verdeeld collectief en is dus in werkelijkheid één éénheid van het duo collectief-kosmos. Alles in het bestaan bestaat uit 2 met het doel een samenwerking tot stand te brengen die resulteert in éénheid van geluk, vrijheid en energie. Je hebt de samenwerking tussen de mensheid en de lokale natuur (in ons geval de aarde), de samenwerking tussen de lokale natuur en de kosmos, de samenwerking tussen de mensheid en de kosmos, de samenwerking tussen de mensen (individu) onderling, en de samenwerking tussen materie en geest. De samenwerkingen tussen de lokale natuur en de kosmos blijken perfect te werken als een geoliede machine, zoals ik later zal toelichten op basis van de wetenschap, inclusief het menselijk lichaam als materieel, genetisch systeem. De samenwerkingen tussen de geest en de materie, zowel in het menselijk lichaam als in relatie tot de natuur en de kosmos blijken een serieus probleem. Dit laatste is verre van evident en vraagt opnieuw om het alchemistisch proces van bewustwording. Het proces van bewustwording is geen passief proces dat automatisch gebeurt zoals de werking van het menselijk lichaam of de werking van de natuur. Het is een actief proces dat dagelijks moet beoefend en geoefend worden. Het gaat om de connectie met het immateriële dat, als je niets doet, overwoekerd wordt door de lage frequenties van het materiële. Het overstijgen van de lage frequenties (verleidingen) van de materiële wereld is een continue uitdaging.

Niet zo erg lang geleden werd ik mij bewust dat ik het alchemistische principe van de dualiteit had genegeerd. Lange tijd duwde ik bloedverwantschap naar de achtergrond, ik hield mij vooral bezig met de zielsverwantschap. Ik was passief geworden met betrekking tot dit onderdeel van het bestaan. Ik had enkel oog voor het gedeelte geest, maar in mij schuilt even veel materie. Ik onderschatte de waarde van de genetica als onderdeel van deze polariteit. Mijn ik bestaat zowel uit mijn spirituele verleden (slang 1) als uit mijn genetische verleden (slang 2) dat samenkomt in het nu (gulden middenweg). De kennis en ervaring van het volledige verleden (slang 1) neem ik mee naar de toekomst (slang 2). Een mooi voorbeeld van de eerder genoemde dualiteit van een dualiteit. Ieder van ons is een smeltkroes van opgedane kennis en ervaringen, en iedereen draagt bij aan de samenstelling van het collectieve onbewuste waarop iedereen kan intappen na bewustwording. Het gaat hier om een voortdurend oneindig proces waarbij het materiële (genetica) en het spirituele (ziel) samenkomen in de éénheid (collectieve onbewuste) in de spirituele energetische werkelijkheid. Vervolgens volgt de reïncarnatie in de lokale natuur van het materiële (voor ons de planeet aarde). Dit oneindig proces is

de manifestatie van het alchemistisch principe “zo boven, zo beneden en zo beneden, zo boven” zonder enige vorm van hiërarchisch onderscheid.

Toen ik mij hiervan bewust werd, ben ik begonnen aan de opmaak van mijn genetische stamboom. Ik wilde nu ook weten uit welk genetisch materiaal ik ben opgebouwd. Een erg verhelderende activiteit. Hoe verder ik terug ga in het verleden hoe meer verspreid mijn genetische oorsprong wordt. Hieruit vloeit voort dat alle mensen eigenlijk oorspronkelijk ook genetisch één éénheid vormden. Onlangs ontving ik in een droom het volgende beeld. Als je vertrekt vanuit jezelf (heden) naar je voorouders

toe (verleden) dan ontstaat een omgedraaide driehoek. Als je de natuur haar werk laat doen, dan zijn er meestal meerdere kinderen. Als je dan vertrekt vanuit jezelf (heden) naar je kinderen toe (toekomst) dan ontstaat een rechtopstaande driehoek. Als je verleden, heden en toekomst dan vervolgens samenbrengt, krijg je een zandloper of 8-figuur, het symbool voor oneindigheid. Iedere persoon in de stamboom staat in het middelpunt van deze zandloper. Een stukje oneindigheid binnen een gesloten systeem (= bestaan). Iedereen heeft zijn eigen “tree of life” waarin de oneindigheid (reïncarnatie) besloten zit. Dit wekt de illusie dat iedereen een individu is, maar als je ver genoeg teruggaat dan kom je tot de vaststelling dat iedereen deel uitmaakt van één globale oneindigheid. Ook de materie maakt deel uit van de bestaanscyclus en blijft oneindig voortbestaan. Ik heb het hier nu niet over het doorgeven van genetische eigenschappen van ouder op kind wat de materiële, natuurlijke vorm van overdracht is. Ik bedoel hier dat door de samenwerking met de geest de genetische eigenschappen worden gecapteerd onder de vorm van energie en doorgegeven worden van generatie op generatie. Elk nieuw leven herbergt alle ervaringen en wijsheden van voorgaande levens zowel op geestelijk vlak als op materieel vlak. Het bestaan van deze geestelijke vorm van overdracht van genetische eigenschappen zorgt ervoor dat het mogelijk is dat een nieuw leven een combinatie vormt van materieel genetisch overgedragen eigenschappen en geestelijk genetisch overgedragen eigenschappen waarbij de geestelijk overgedragen genetische eigenschappen niet noodzakelijk behoren tot de familie van de materieel overgedragen genetische eigenschappen. Dit is volgens mij de reden waarom bepaalde mensen zich niet thuis voelen bij de familie waar ze terecht gekomen zijn. Deze kruisbestuivingen zijn wel noodzakelijk in het kader van de éénmaking van het verspreide collectief.

De 2 slangen van de staf van Hermes staan ook symbool voor wedergeboorte (reïncarnatie). Dank zij een aantal merkwaardige ervaringen weet ik nu dat reïncarnatie realiteit is. Achteraf bekeken, besef ik dat ik dat altijd al geweten heb. Intuïtie wordt tot op vandaag onderschat, maar maakt deel uit van de magie van het leven.

Eén anekdote met betrekking tot reïncarnatie wil ik jullie zeker niet onthouden die voor mij één van de meest bizarre ervaringen is geweest in mijn huidige leven. Ik was op een bedrijfsevent aanwezig

en stond te praten met een aantal vrienden. Op een bepaald moment kwam er een vrouw gedurende een paar seconden dag zeggen aan één van de mensen van onze tafel. Eén blik in haar ogen en ik herkende haar onmiddellijk hoewel ik haar in dit leven nog nooit had ontmoet. Ik was totaal van mijn sokken geblazen en ik heb haar die avond opgezocht om haar beter te leren kennen. Van het één, kwam het ander en de week daarop hadden we een relatie. Het bizarre was dat voor mij de fysieke aantrekkingskracht het gevolg was van iets dat veel ouder was. Er was voor mij een erg sterke energetische connectie. Hoewel zij ook een vertrouwd gevoel had bij mij, stond zij veel meer in het nu in de relatie. Zij ervaarde hierdoor dat ik niet zozeer hield van de persoon wie zij nu is, maar verliefd was op de persoon die zij was uit een ander leven dat zij zich niet herinnerde. Hierdoor voelde zij zich niet gezien door mij en dat frustreerde haar. Zij was ook spiritueel actief en bezocht op regelmatige basis een klankschaaltherapeute. Zij legde het probleem aan haar voor en zij bevestigde dat ik achter het “ijzeren gordijn” vertoefde waarmee zij bedoelde dat ik vast hield aan een eerdere relatie die voor mijn vriendin onbereikbaar was. De therapeute stelde aan mijn vriendin voor om de poort naar die eerdere relatie te sluiten. Kort daarop merkte ik dat de connectie, die ik had gevoeld bij onze eerste ontmoeting, verdwenen was en ik wist niet goed wat er gebeurde. Ik werd nu geconfronteerd met de vrouw die mijn vriendin nu is. Ik merkte al gauw dat ik niet verliefd was op de vrouw die zij nu is. Ik voelde geen enkele aantrekkingskracht meer en ik heb de relatie als gevolg daarvan moeten beëindigen. Nadien pas vertelde zij mij wat ze gevraagd had aan haar klankschaaltherapeute en begreep ik ten volle wat er gebeurd was.

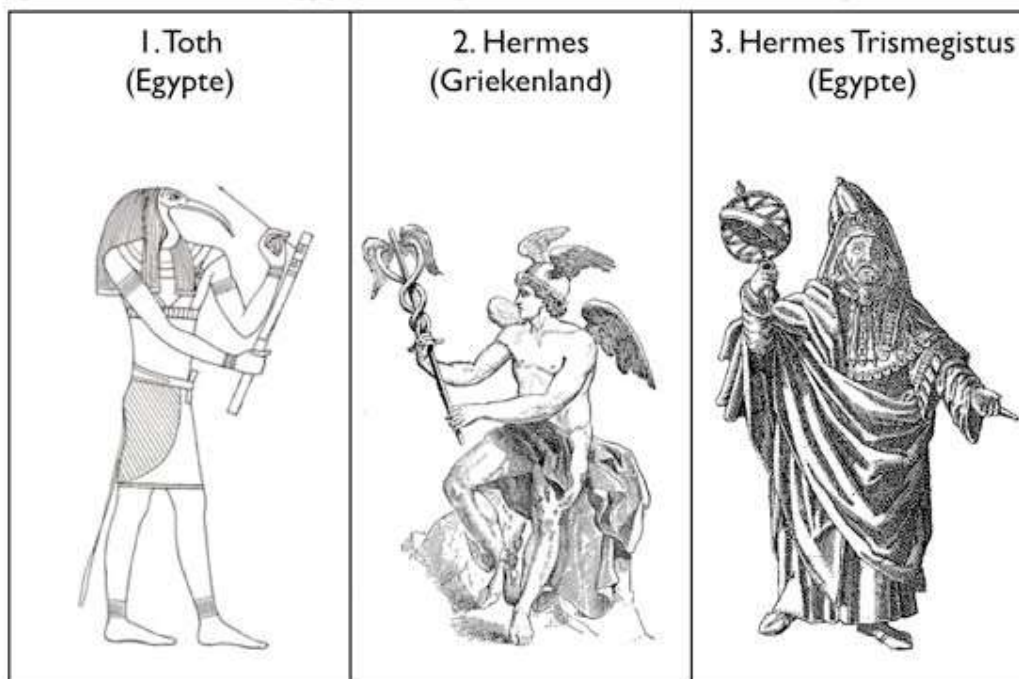
Reeds op jonge leeftijd had ik het gevoel dat ik niet van de aarde kom, maar dat ik wel een bepaalde taak/verantwoordelijkheid had hier op aarde ten behoeve van de mensheid. Deze taak bestaat erin om filosofie en esoterie bespreekbaar te maken. Ik kon deze taak eerst niet zo goed plaatsen en bovendien had ik de grootste moeite om hetgeen ik voel onder woorden te brengen. Ik denk en ik voel in beelden en energieën en er bestaan gewoonweg te weinig woorden om datgene wat ik voel volledig te duiden. Iedereen kent wel het gezegde “een foto zegt meer dan 1.000 woorden”. Als gevolg hiervan verstaan mijn toehoorders meestal niet wat ik bedoel. Een redelijk moeilijk obstakel als je taak erin bestaat een boodschap over te brengen. Daarom dat ik ben begonnen met schrijven. Dan heb ik meer tijd om de ideeën en concepten die ik ontvang beter te verwoorden in de hoop dat het beter verstaanbaar wordt. Hierna zal nog duidelijk worden dat schrijven betekent dat ik de energie (idee) vertraag en concretiseer in materie (tekst). Ook bepaalde filmmakers gebruiken volgens mij deze techniek om boodschappen over te brengen. Ik zal af en toe verwijzen naar films die volgens mij een diepere lading in zich dragen dan dat je op het eerste zicht zou vermoeden.

Dank zij de gestimuleerde connectie met Hermes d.m.v. synchroniciteiten wordt het gevoel bevestigd dat ik inderdaad een boodschap kom brengen. Zoals hiervoor reeds besproken, komt de inhoud van de boodschap niet van mij, ik ben dus letterlijk “only the messenger”.

Hermes is de Griekse naam van een mythische figuur verbonden aan de Egyptische god van de wijsheid en het schrift (Toth). Er worden aan hem teksten toegeschreven over alchemie, magie en astrologie die moeten leiden tot gnosis (kennis). Gnosis is het verwerven van inzicht in de oorsprong van de mens, zijn huidige situatie en zijn bestemming. Er wordt hierbij van uitgegaan dat de mens afkomstig is van een spirituele wereld en een kern in zich heeft vanuit deze spirituele wereld, maar verstrengeld is geraakt met materie. De materie wordt beschouwd als demonisch omdat deze de spirituele kern gevangen houdt door middel van hartstochten. De mens leeft op een onbewuste manier, onwetend van zijn immateriële oorsprong wat wordt aangeduid als een staat van slaap of dronkenschap. Gnosis is een soort van inherent weten dat nauw verbonden is met zelfkennis. Wie zich bewust wordt van deze situatie kent zichzelf en beschikt dan over de mogelijkheid deze hartstochten te overwinnen en terug te keren naar de oorsprong. Dit concept van de gnosis werd gelijkaardig verwoord door Plato. Volgens hem is de terugkeer naar de oorsprong (wereld van ideeën) alleen maar mogelijk door het hanteren van het rationele element van de ziel. Hermes werd ook beschouwd als de god van de slaap en de dromen die met behulp van zijn staf mensen kon doen inslapen en doen wakker worden.

Tenslotte was hij de boodschapper van de goden en de god van de reizigers. Het onderscheid tussen de Griekse god Hermes en de mythische figuur Hermes Trismegistus is niet geheel duidelijk. Ook de vraag of zij ooit van vlees en bloed waren, blijft onbeantwoord. Feit is wel dat de alchemistische principes bestaan.

Afbeelding 2: de legendarische Hermes Trismegistus is de synthese van de Egyptische god Toth en de Griekse god Hermes

[bron afbeelding 2: [Beschouwing 1 - Spirituele teksten - blog van Pentagram boekwinkel](#)]

In mijn vorige boek “de kracht van relativeren” heb ik de start van de menselijke evolutie besproken zoals deze staat beschreven in het boek van de Nederlandse regressietherapeut Pieter Barten “Reïncarnatie en levenslot” en volledig in overeenstemming is met de hierboven beschreven principes van Gnosis. Ik beschrijf hierna mijn visie op deze bekomen informatie.

Oorspronkelijk waren we energie-entiteiten (zielen) die samen door het universum reisden. Er was geen enkele vorm van materialisme in dit bestaan, er was enkel maar (bewust)zijn. Op een bepaald moment creëerden we o.a. de planeet aarde als thuis voor materiële levensvormen als experiment. Het experiment bestaat erin om de immateriële wereld te combineren met een materiële wereld met behoud van de voordelen van beide bestaansvormen. Een deel van de energie-entiteiten splitsten zich af vanuit de massa en gingen deze planeet bewonen. We beschikten als energie-entiteit over de mogelijkheid om ons te nestelen in een aardse levensvorm en deze te besturen als een soort van avatar (lichaam). Een wijze voetballegende zei echter ooit: “elk voordeel, heb zijn nadeel”, en dat was in dit geval niet anders. Het voordeel bestond uit een materiële ervaring, het nadeel bestond uit een verlaagd bewustzijn. Het verlaagde bewustzijn doet jou de zielswereld vergeten. Het vraagt inspanning om een open hart te houden en het kanaal open te laten met de zielswereld. Daarom moest de ziel op regelmatige basis het lichaam verlaten zodat de connectie met de zielswereld niet verloren zou gaan. Immers, de materie is op het eerste zicht vergankelijk en in absolute termen is het dat ook. Een te sterke onbewuste verbondenheid met het ogenschijnlijke vergankelijke beperkt ons echte geluk en je krijgt een soort kunstmatig en oppervlakkig pseudo-geluk in de plaats. Een geluk van hartstochten. Een verminderd bewustzijn van de ziel gekoppeld met een te sterke connectie met het

ogenschijnlijke vergankelijke lichaam maakt de illusie van een tijdelijk bestaan sterker. De vele materiële verleidingen van het aardse paradijs bemoeilijken de opdracht om regelmatig het lichaam te verlaten. Maar dat is nu ook net de bedoeling. Een experiment om te zien of wij deze uitdaging, waarbij materie en geest succesvol samenwerken, tot een goed einde kunnen brengen. Zijn wij in staat om, ondanks de materiële verleidingen, de nodige discipline op te brengen afstand te kunnen nemen van het materiële genot? Zijn wij ons voldoende bewust van het geschenk dat we ontvingen, en dat dit niet zo vanzelfsprekend is? Het geschenk kan alleen maar gewaardeerd blijven als we van tijd tot tijd bewust afstand nemen en ons bewust zijn van het geluk dat ons geschonken wordt. Blijven we continu ondergedompeld in de roes van de materiële drug dan wordt de drug de nieuwe realiteit en verliest het echte bestaan haar magie. De mens klampt zich zodanig vast aan die nieuwe realiteit dat de angst om het leven te verliezen alsmaar groter wordt. De mens is zich niet langer bewust van haar oneindige geestelijke bestaan. Dat veel mensen vandaag angst hebben voor de dood getuigt van het bestaan van deze illusie. Wij zijn dermate verstrengeld geraakt met het tijdelijke dat we ervan overtuigd zijn geraakt dat ook wij slechts tijdelijk zijn. De magie van het oneindige bestaan, heeft plaats gemaakt voor een beperkt en door angst gedreven tijdelijk bestaan in onwetendheid. De mens heeft de ziel opgesloten in de materiële wereld. Ik merk hier toch enige parallellen op met de film "The Matrix".

De geschiedenis leert ons dat we een aapachtige hebben gekozen als avatar. De materiële ervaring, waarbij we gebruik konden maken van handen en voeten en genieten van de aardse natuur, was dermate spannend en uitdagend dat we steeds langer in het lichaam bleven en gaandeweg meer en meer verstrengeld geraakten met deze materiële levensvorm. Steeds meer worden we aangetrokken door de materiële lusten en leveren we niet langer de nodige inspanningen om het kanaal met de zielswereld open te houden. Zowel de zielswereld als de ziel zelf geraken in de vergetelheid. Ze geraken zelfs zover in de vergetelheid dat de meeste mensen vandaag het bestaan ervan betwijfelen. Mensen geloven al lang niet meer in Magie. Materieel welzijn, rijkdom en macht worden beschouwd als het nieuwe paradijs en benevelen het echte paradijs. De verleiding van het materiële was te groot. Volgens mij is dit ook het verhaal dat wordt beschreven in het boek Genesis. Adam en Eva die worden verleid door de slang om te eten van de verboden vrucht. De inhoud van de boodschap in het boek Genesis loopt ook parallel met het verhaal van Atlantis. De regressiesessie uit het boek van Pieter Barten, de principes van Gnosis en het boek Genesis vertellen hetzelfde verhaal.

Bij het lezen van een artikel over de evolutietheorie van Darwin is mij, na enige opzoeking, iets bizars opgevallen. De evolutie die gezapig, maar zeker voort tsjokt, kreeg blijkbaar een indrukwekkende boost bij de Australopithecus Africanus. In 1924 ontdekte archeoloog Raymond Dart een schedeltje van deze soort in Taung (Zuid-Afrika). De soort leefde tussen 4,3 miljoen jaar en 2 miljoen jaar geleden op het Afrikaanse continent. Voor het eerst was een soort ontdekt dat meer op een mens geleek dan op een aap. De Australopithecus Africanus liep op 2 benen, had een eerder menselijk gebit en had een aanmerkelijk grotere herseninhoud dan zijn voorgangers. Inmiddels hebben onderzoekers 70 stappen teruggevonden in vulkanische overblijfselen (Laetoli, Tanzania). Samen met onderzoek van het bekken, de benen, de enkels en de voeten, kunnen we besluiten dat deze humanide soort van 4 miljoen jaar oud quasi op dezelfde manier liep als wij vandaag. Hij zou zelfs gebruik gemaakt hebben van werktuigen en een primitieve vorm van taal. Hij vervult een sleutelrol bij onderzoek naar de oudst mogelijke rechtstreekse voorouder van de Homo Sapiens. Dit evolutionaire mysterie breng ik in verband met het hierboven beschreven verhaal. Zou het misschien niet kunnen dat 4,3 miljoen jaar geleden de eerste steen werd gelegd voor het menselijk experiment?

Er zijn twee elementen in dit verhaal die mij niet loslaten. In de eerste plaats komen we van één grote hechte groep uit het universum. Allemaal energiecellen (zielen) verbonden met elkaar. Deze éénheid bezat volgens mij ook alle ingrediënten om te functioneren als één geoliede machine. Oorspronkelijk waren we dus één, volmaakt en in staat tot creatie. Ik denk dat dit een erg belangrijk besef zou moeten zijn.

In de tweede plaats scheidden diverse groepen zich af. Door deze afscheiding geraken ook de ingrediënten voor volmaaktheid mee verspreid. Bepaalde van deze groepen zijn samen ergens neergestreken op Aarde, andere groepen zijn elders in het universum terecht gekomen. Maar we zeggen toch al wel eens “Amai, wat is de wereld toch klein”, telkens we iemand tegen het lijf lopen die erg vertrouwd aanvoelt, maar die we niet kennen uit dit leven. Een onverklaarbaar, vertrouwd en verbonden gevoel, aanwezig van bij de allereerste blik in elkaars ogen. De ogen die de poort zijn naar de ziel. Dit bewijst voor mij de oorspronkelijke éénheid van het collectief ondanks de fysieke verspreiding waardoor de ingrediënten voor perfecte creatie bestaan op de diverse plaatsen in het universum, met elkaar verbonden via het geestelijk collectief. Volgens mij is dit een tweede belangrijk besef. De verschillende competenties, talenten en inzichten zijn niet bedoeld om met elkaar te concurreren, maar zijn complementair aan elkaar. Door samenwerking komen we terug tot het perfecte collectief met alle ingrediënten voor creatie.

Hetgeen mij wel opvalt doorheen de gehele geschiedenis wereldwijd is dat de mens, in tegenstelling tot het voorgaande altijd de behoefte heeft gehad om de schepping van alles toe te schrijven aan één of meerdere god(en) en vervolgens deze god(en) te personifiëren. Volgens mij is dit het rechtstreekse gevolg van het verlaagde bewustzijn door de connectie met de materie (lichaam). Door de verstrengeling met de materie en het verlies van de connectie met de spirituele wereld zijn we gewoonweg vergeten hoe we hier geraakt zijn. Vanuit het standpunt van de materie kunnen we echter wel vaststellen, via de zintuigen, dat we leven in een geweldige creatie. Dat moet dan toch het resultaat zijn van een scheppende kracht die groter is dan onszelf? Het resultaat is een vrijwillige onderwerping aan iets dat we met het verlaagd bewustzijn niet kunnen verklaren. Vervolgens ontstaan allerlei rituelen t.a.v. de gepersonifieerde god(en) voor een behouden toekomst. Vanuit dit concept hoeft het dan ook niet te verwonderen dat dezelfde hiërarchie ontstaat in de samenleving waarbij in de eerste plaats de zogenaamde vertegenwoordigers van deze god(en) het heft in handen nemen.

De hiërarchie is ontstaan vanuit een verlaagd bewustzijn. De hiërarchie ontstaat ook vanuit het feit dat de gekozen avatar een dier is, waar het principe geldt van “survival of the fittest”, en dat de mate van verlaagd bewustzijn verschillend is ten gevolge van de specifieke eigenschappen van elke afzonderlijke avatar. We kunnen spreken van een spectrum van samenstellingen van de molecule lichaam (slang 1) en geest (slang 2). Met aan de ene kant van het spectrum de mensen die een grotere omvang materie bezitten en energetisch een lagere frequentie hebben en aan de andere kant de mensen die een grotere omvang geest bezitten en een energetische hogere frequentie hebben. Iedereen heeft bij de incarnatie op aarde een andere moleculesamenstelling die zich ergens in dat spectrum bevindt. Naarmate de omvang materie groter is, zal je eerder reageren op basis van de materiële instincten zoals het overlevingsinstinct, het voortplantingsinstinct, het territoriaal instinct. Naarmate de omvang van geest groter is, zal je eerder reageren op basis van immateriële instincten zoals rechtvaardigheid, schoonheid, geluk, liefde (energetische archetypes in ieder van ons aanwezig). Het ene is niet beter of slechter dan het andere, het zijn gewoon andere verschijningsvormen van hetzelfde element. Beide instincten zijn noodzakelijk voor evenwicht (Gulden Middenweg). Als zuiver energetische entiteit kun je alleen maar zijn, dat is wel zen maar ook wel saai. Door de transformatie en verbinding met de materie kan je de materiële voordelen ervan ervaren en opent zich naast de immateriële werkelijkheid ook een materiële werkelijkheid. Voor elk van de werkelijkheden heb je specifieke competenties nodig. De uitdaging bestaat er nu in om deze beide competenties in een optimaal evenwicht te krijgen door de aanpassing van de frequentie. Net zoals atomen die zich verbinden in een nieuwe molecule en elektronen uitwisselen om tot de perfecte nieuwe samenstelling te komen. Het verband met de wetenschap wordt later in dit hoofdstuk besproken.

De bovenstaande beschrijving is evenzeer van toepassing op man (slang 1) en vrouw (slang 2). De beschermende man heeft de competenties nodig die eerder aanleunen bij de materie, terwijl de

zorgzame vrouw eerder de competenties nodig heeft van de geest. Man en vrouw zijn niet tegengesteld, maar complementair en zijn gewoonweg verschillende verschijningsvormen van dezelfde energetische entiteit (Gulden Middenweg). Een nieuwe samenstelling van de molecule man-vrouw vereist samenwerking en uitwisseling van competenties om tot een perfect nieuw evenwicht te komen. Liefde is een Alchemistisch proces.

Ik worstel al heel lang met mijn intuïtieve aanvoelen dat iedereen in oorsprong goed is en dat het kwaad niet bestaat. Iedereen waarmee ik dit gesprek heb, komt dan, spijtig genoeg, en terecht, met talloze voorbeelden van geweld, pijn, leed en verdriet. Op basis van het voorgaande kan ik nu dit intuïtief aanvoelen bevestigen. Iedere entiteit is in oorsprong goed, in zuiver energetische aggregatietoestand. De verbinding met materie verlaagt enerzijds het energetische bewustzijn en anderzijds waren de materiële instincten ook noodzakelijk voor overleving. De dierlijke instincten krijgen in de materiële wereld de overhand en er ontstaat een onevenwicht. Er gebeuren dingen in de dierenwereld die we vanuit onze energetische archetypes niet begrijpen en die we zouden kunnen omschrijven als wreed en onrechtvaardig. De mens is er dan bovendien nog in geslaagd om, vanuit de beschikbaarheid over ruimere tools dan dieren, deze wreedheid en onrechtvaardigheid naar een heel ander niveau te tillen. Onze onervarenheid als energetische entiteit met de lagere frequenties van materie, spelen ons parten. Hieruit volgt dat kwaadheid, leed, negatieve energieën, enz... een lokaal fenomeen zijn in een wereld die gedirigeerd wordt door lage frequenties. Vanuit deze benadering is het kwaad eigenlijk geen kwaad, maar een extreem aanwezige hoeveelheid dierlijke instincten. Zoals gezegd bestaat het experiment erin om het onevenwicht tussen materie en geest te brengen tot de Gulden Middenweg. Hierin huist de samenwerking tussen het individu en het collectief om samen de frequentie te verhogen tot het optimaal evenwicht. Als we samen dit evenwicht bereiken, zal alles wat we ervaren als negatief automatisch transformeren (oplossen). Wil dit dan zeggen dat we letterlijk iedereen moeten meekrijgen in onze reis naar éénheid? Neen, verschillende wetenschappelijke experimenten hebben aangetoond dat wanneer een voldoende kritische massa wordt bereikt bepaalde competenties automatisch worden doorgegeven naar de volledige populatie. Dit is alleen maar mogelijk indien er in oorsprong überhaupt één éénheid bestaat. Indien we voldoende mensen meekrijgen, dan doet de energie automatisch de rest. En hiermee zijn we terug bij het collectief onbewuste van Carl Gustav Jung.

Daarnaast ben ik ervan overtuigd dat het oneindige bestaan (opgedeeld in verschillende materiële levenservaringen) rechtvaardig is. Rechtvaardigheid is een archetype dat z'n oorsprong vindt in het energetische collectief onbewuste. Gezien de energetische oorsprong per definitie niet negatief. Lokale negatieve daden hebben hun invloed op de complexe structuur van Karma. Karma kan je alleen maar ten volle begrijpen in alle complexiteit als je je bevindt in het energetische collectief. Elke poging tot verklaring vanuit een individuele materiële structuur (menselijke lichaam), zelfs bij hogere frequenties, is totaal zinloos en bovendien op zichzelf mogelijk vernietigend, hetzij voor je medemens, hetzij voor jezelf. Zolang we op aarde vertoeven, moet je je beperken tot een absoluut vertrouwen in de eigen gemeenschappelijke creatie van het gehele cyclische bestaan.

Zoals eerder al aangegeven geloof ik niet in een concept van hiërarchie en dus ook niet in een scheppende godheid. Ik geloof eerder in een complementaire gelijkheid van alles en iedereen die zijn volle capaciteit aan kracht bereikt in volmaakte éénheid. Iedereen kent en gebruikt al wel eens de gezegden: "met meer weten we meer dan alleen" en "met meer kunnen we meer dan alleen". Daarin huist de kracht van de schepping die chemisch van aard is.

Een creatie start vanuit een idee (immaterieel) en is energetisch van aard. Als er niets met dit idee gedaan wordt, dan blijft het bij een idee. Je zou het kunnen vergelijken met een archetype dat nog moet ingevuld worden. Pas als het idee wordt ingevuld door verbinding met materie ontstaat er creatie of schepping. De relativiteitstheorie van Albert Einstein ($E = Mc^2$) stelt dat energie (E) en materie (M) onderling uitwisselbaar zijn. Materie kan je omzetten in energie, en energie kan je

omzetten in materie met het kwadraat van de lichtsnelheid (c^2) als multiplicator. Hieruit volgt dat energie wordt gecreëerd als je materie versnelt en omgedraaid dat materie wordt gecreëerd als je energie vertraagt. Versnellen houdt ook verband met de verhoging van temperatuur en omgedraaid vertragen houdt verband met de afkoeling van temperatuur. Je kan het een beetje vergelijken met de creatie van een schilderij. De kunstenaar creëert in zijn gedachten een beeld van het toekomstig kunstwerk. Een idee wordt gecreëerd in een staat van enthousiasme wat verband houdt met hogere temperatuur. Dit idee is energie. Je kan het niet zien omdat energie reist tegen een te grote snelheid, maar het is er wel. Onderstaande anekdote toont dit aan.

Dat gedachten (ideeën) energie zijn, wordt ook aangetoond doordat je gedachten kan communiceren zonder woorden. Ik heb zelf communicatie via telepathie ervaren in momenten van nood met personen die mij erg nauw aan het hart liggen. Op een koude winteravond moesten mijn vrouw en ik naar het ziekenhuis voor een cursus bevallingsoefeningen. Mijn vrouw was zwanger van onze jongste dochter. Onderweg naar het ziekenhuis kregen mijn vrouw en ik een vlamme ruzie. We waren toen alle twee nogal redelijk temperamentvol. Toen de ruzie zijn climax bereikte, deed mijn vrouw de deur open van de rijdende auto, zodat ik wel verplicht was om te stoppen. Zij stapte uit op een verlaten, landweggetje in de vrieskou. Het was pikdonker en het was heftig aan het sneeuwen. Zij sloeg de deur dicht en ik reed door, kolkend van woede. Al snel bedaarde ik, en ik besepte dat het erg onverantwoord was om een hoogzwangere vrouw achter te laten op een gitzwarte nacht in de vrieskou. Ik keerde terug om haar te gaan zoeken. Ik zag echter geen meter voor mijn ogen want sneeuw heeft de vervelende gewoonte om naar jou toe te dwarrelen. De lichten van je auto botsen op een wit sneeuwgordijn. Ik reed erg langzaam, maar ik vond haar nergens. Ze was niet meer op de plaats waar ze uit de wagen was gestapt. Waar moest ik nu gaan zoeken? Een gevoel van lichte paniek ontfermde zich over mij. Plotseling plofte een verzoek in mijn gedachten: "hier stoppen!". Ik stopte de wagen, maar ik zag nog steeds niets. Enige seconden later kwam mijn vrouw tevoorschijn vanuit het schijnbare niets. Ze zat links van mij op een bankje te wachten op een bankje.

Langs de andere kant is communicatie met woorden eveneens een vertraging waardoor een idee fysiek hoorbaar wordt. Terug naar het schilderij. Als de kunstenaar zijn/haar idee uitwerkt op doek, dan vertraagt hij/zij het idee en transformeert hij/zij het idee in materie (doek) zodat het zichtbaar wordt.

Met andere woorden de planeet aarde (materie) kan dus geschapen worden vanuit de vertraging van een idee (energie). Dit is geen individuele prestatie van één of andere mysterieuze godheid, maar wel de gecombineerde prestatie van alle entiteiten als één samenwerkend energetisch geheel. Samen waren wij in staat om materie te creëren vanuit het niets op basis van een gemeenschappelijk gevormd idee.

Mijn avontuur, tot nu toe, heeft mij duidelijk gemaakt dat ik een alchemist ben met een erg sterke connectie met Hermes en Carl Gustav Jung en dat ik het voorrecht heb om een boodschap te brengen vanuit het collectief onbewuste. Rechtvaardigheid en reïncarnatie zijn de twee voornaamste principes (archetypen) in mijn bestaan.

De boodschap die ik probeer te brengen en die ik probeer met dit boek te verduidelijken, is de volgende: "het bestaan is één enkel oneindig en cyclisch systeem, verdeeld in verschillende materiële levenservaringen, energetisch in oorsprong door onszelf in samenwerking als één geheel gecreëerd met als doel een perfect evenwicht te vinden tussen alle niveaus van het bestaan om in alle vrijheid en geluk te genieten."

ZOALS HET BOVEN IS, IS HET BENEDEN EN ZOALS HET BENEDEN IS, IS HET BOVEN

II. Inleiding in de Alchemie

Mijn oom langs vaderszijde is een industrieel ingenieur die zich eveneens bezig houdt met spiritualiteit. Zijn levenswerk bestaat erin dat hij net een omvangrijk boek heeft voltooid waarin hij tracht te bewijzen op basis van de wetenschap dat god bestaat (<https://www.thechristianacademyoftruth.org>). Dit boek heeft mij aangezet om nader onderzoek te doen naar de wetenschappelijke zijde van de realiteit. Dank zij dit boek, ben ik gefascineerd geraakt door de vakken die ik op school verafschuwde: chemie en fysica. Ik ga hieronder de belangrijkste informatie bespreken die volgens mijn aanvoelen verband houdt met de schepping van de materie, de verschillende samenwerkingen tussen de dualiteit collectief-kosmos en de conclusie van het alchemistische principe “zo boven, zo beneden en zo beneden, zo boven”. Ik dank mijn oom om mij op deze wijze geïnspireerd te hebben en het ontbrekende puzzelstuk aan te reiken dat ik nodig had.

Ik wil hierbij benadrukken dat ik geen wetenschapper ben, noch een astroloog, noch een psycholoog of geschiedkundige, ik ben gewoon een simpele ziel die in contact is met een kennisbron en die gemakkelijk verbanden ziet tussen ogenschijnlijk afzonderlijke domeinen. Van oudsher bestaat er een zekere onenigheid tussen filosofen aan de ene kant en wetenschappers aan de andere kant. Aan de hand van de verbanden probeer ik een brug te leggen tussen beide disciplines die door samenwerking elkaar kunnen versterken. Alles is één systeem waarbinnen verschillende competenties verspreid zijn geraakt. Door samenwerking kunnen we deze complementaire competenties bundelen om als één geheel te groeien en verder te ontwikkelen. De grootste wetenschappers waren tegelijkertijd ook de grootste filosofen. Zij hebben ons getoond wat mogelijk is als je krachten bundelt.

Ik las onlangs in het boek van mijn goede kameraad Ron Maes, “Is dit het nu ?” een citaat van Albert Einstein: “Kijk diep in de natuur en je zal alles beter begrijpen”. In één zin beschrijft Einstein waar je de boodschap, die ik probeer door te geven, kan vinden. De natuur toont ons hoe alles in elkaar steekt, want de creator van het systeem en de creator van de natuur, dat hier deel van uitmaakt, is dezelfde. Samen met jou, kijken we diep in het universum (kosmos), diep in de macro-leefomgeving (de natuur die we kunnen zien met het blote oog) en diep in de micro-leefomgeving (de natuur die we niet kunnen zien met het blote oog). Het doel is om aan te tonen dat de structuur van alles hetzelfde is en wordt weergegeven in de staf van Hermes.

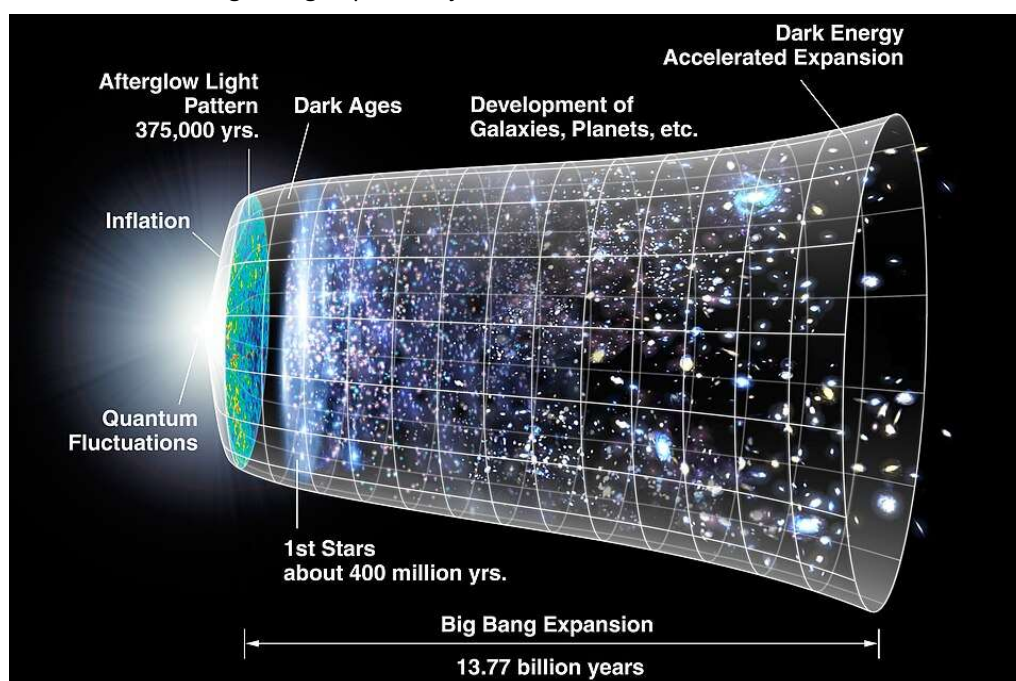
A. Het Universum

We weten al een hoop, maar aan de andere kant is ook nog heel veel heel onzeker. Daarom combineer ik de wetenschap met de ingevingen die ik ontvang tijdens het schrijven.

Opdat we ons iets zouden kunnen voorstellen bij de afstanden die ik hieronder vermeld, geef ik hieronder een aantal gegevens:

Lichtsnelheid	:	1	seconde	=	299.792.458	m		
		1	seconde	=	299.792,46	km		
1 minuut	=	60	seconden					
1 uur	=	3.600	seconden					
1 dag	=	86.400	seconden					
1 jaar	=	31.536.000	seconden					
1 lichtjaar	=	31.536.000	seconden	x	299.792,46	km	=	9.454.254.955.488 km

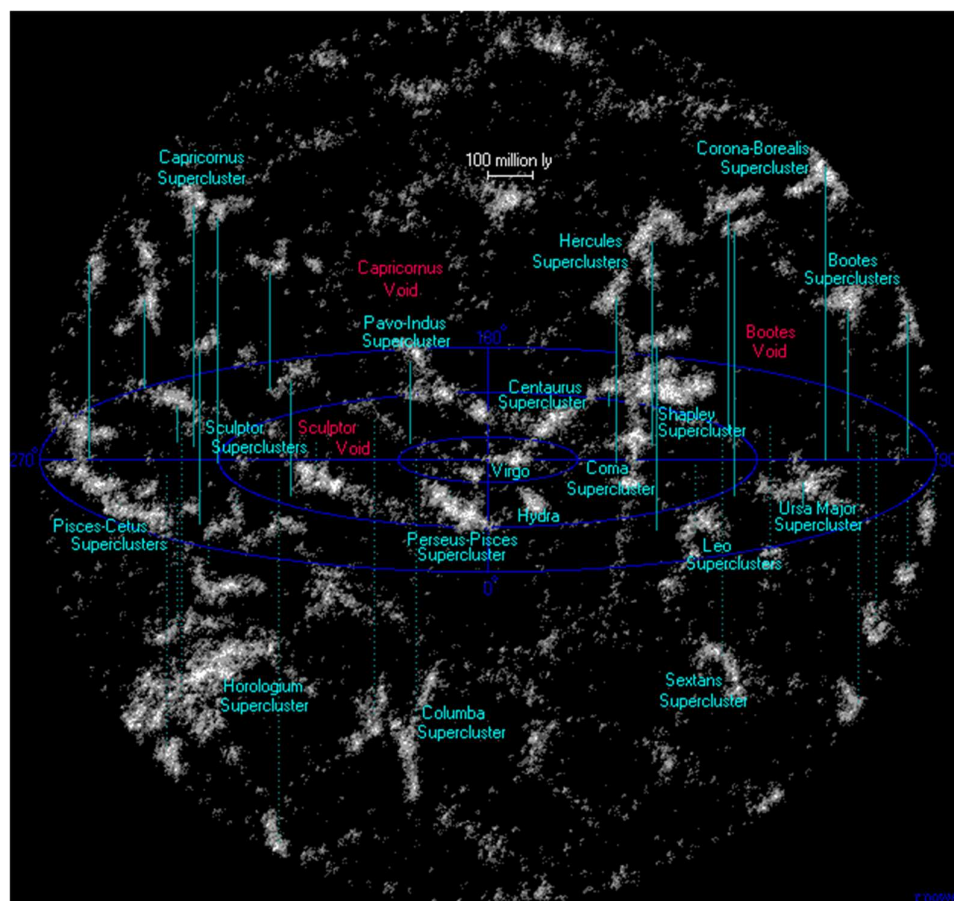
Het universum is ontstaan vanuit één punt waar ongeveer 13,8 miljard jaar geleden waarna het steeds verder uitdijt. Daarom dat in de populaire volksmond wordt gesproken van een oerknal (Big Bang). Het resultaat van deze creatie is heet plasma. Een dikke soep materie ondoordringbaar voor licht. Door de continue uitdijning van het universum koelt dit heet plasma steeds verder af waardoor het universum doorzichtiger wordt en het licht wel vrij kan bewegen. Door deze afkoeling ontstaan slierten waterstofatomen (nevels of gaswolken). Door de zwaartekracht klitten verschillende van deze koude gaswolken samen waardoor de kern opwarmt. Als de kern heet genoeg is, transformeren de waterstofatomen naar helium dank zij het proces van kernfusie. Op deze manier ontstaan sterren. Als tijdens het bestaan van de ster de waterstof opraakt, als afkoelend element, krimpt de kern bijeen en stijgt de temperatuur. De volgende transformatie dient zich aan waarbij het element helium wordt omgezet in koolstof en zuurstof. Bij zwaardere sterren fuseren de koolstof en zuurstof achtereenvolgens tot neon, magnesium, silicium en tenslotte ijzer. Bij het maken van deze elementen komt er steeds energie vrij waardoor in het laatste stadium er geen energie meer over is. Men noemt dit de ijzeren barrière. De ster stort in elkaar waarna een explosie volgt. Deze explosie zorgt ervoor dat alle gemaakte atomen zoals koolstof, zuurstof, ijzer, goud, ... met een enorme kracht in de ruimte wordt geslingerd. De weggeslingerde atomen vormen opnieuw gaswolken en het proces begint van voor af aan. Een oneindige kringloop waarbij deze atomen door het universum reizen.

[Bron afbeelding: © NASA]

Op welke wijze de oerknal is ontstaan hoort tot één van de mysteries van ons bestaan. Volgens mij zijn we met z'n allen samen als energetisch geheel verantwoordelijk voor deze zogenaamde oerknal van energie doordat we met z'n allen een bepaald idee hadden. De intensiteit aan energie die hierdoor ontstond, is volgens mij de oorzaak van de creatie. Het wetenschappelijke verhaal bevestigt de theorie van Albert Einstein die stelt dat energie kan omgezet worden in materie door de energie te vertragen (af te koelen). Een ander belangrijke vaststelling, zoals de figuur van NASA hierboven aantoont, is dat het systeem zich bevindt in een piramide-vormige tube. Later leg ik het verband uit tussen de staf van Hermes en de piramide.

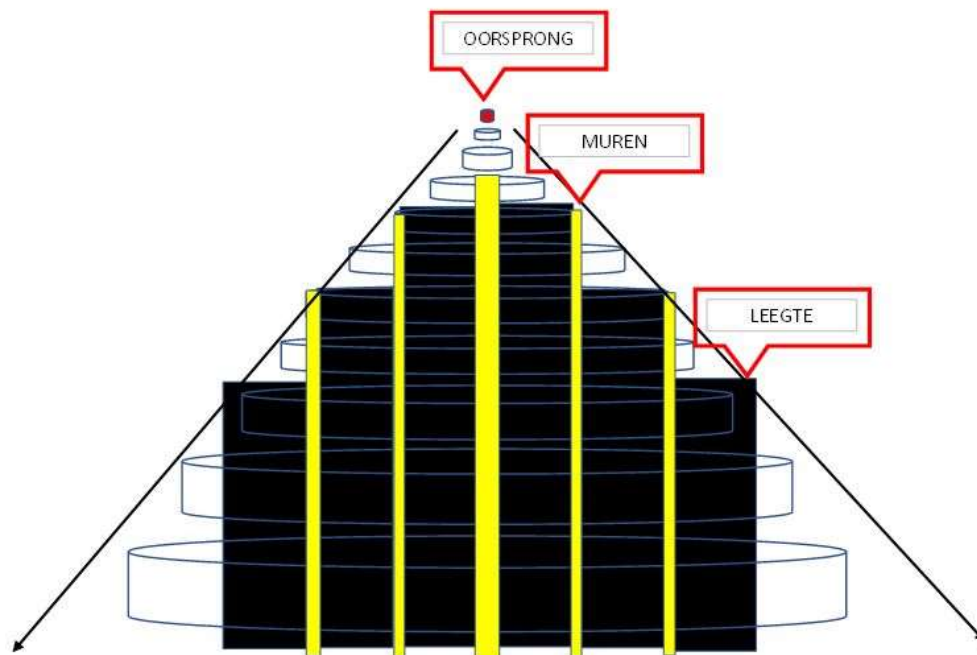
De verst afgelegen en de grootste structuren die de wetenschap heeft kunnen vaststellen in het universum tot op dit moment zijn de grote muren. Dit zijn de structuren die het "dichtst" gelegen zijn bij de oorsprong. De grote muren zouden draderige netwerken zijn van superclusters, sterrenstelsels en donkere materie. Tussen deze "muren" bestaan gigantische leegtes. De "muren" zijn balk-vormig. Er zijn op dit moment verschillende "Grote Muren" gekend. De grootste is De Grote Muur in Hercules-, Corona Borealis (HCB) en heeft een lengte van minstens 10 miljard lichtjaar, een breedte van 7,2 miljard lichtjaar en een dikte van 1 miljard lichtjaar. De afstand tot de oorsprong van ons universum bedraagt 13,7 miljard lichtjaar, dus deze muur komt alvast in de buurt. De Grote Muur van Sloan heeft een lengte van 1,37 miljard lichtjaar, een breedte van ongeveer 300 miljoen lichtjaar en bevindt zich op 10 miljard lichtjaar van onze aarde. De Grote Muur (Coma) heeft een lengte van 500 tot 750 miljoen lichtjaar, een breedte van 300 miljoen lichtjaar, een dikte van "slechts" 15 tot 20 miljoen lichtjaar en het centrum bevindt zich op ongeveer 330 miljoen lichtjaar van onze aarde. De in 2020 ontdekte Zuidpoolmuur aan de zuidkant van ons melkwegstelsel heeft een lengte van 1,4 miljard lichtjaar, een breedte van 600 tot 700 miljoen lichtjaar en bevindt zich op ongeveer 500 miljoen lichtjaar van onze aarde.

[Bron afbeelding: [Grote Muur \(astronomie\) - Wikipedia](#)]

Onze melkweg maakt deel uit van de Laniakea Supercluster en wordt in de eerste plaats omringd door de Lokale Leegte aan de ene zijde en de Sculptor Leegte aan de andere zijde. Het universum bestaat dus uit een netwerk van superclusters (het geheel van deze netwerken van min of meer samenhangende superclusters worden "Grote Muren" genoemd) met daartussen gigantische leegtes, vele malen groter dan de diameters van de superclusters zelf, waardoor je een structuur krijgt van tubes/balken waarvan de grenzen worden gedefinieerd door de tussenliggende leegtes. De leegtes oefenen een aantrekkende of afstotende kracht uit op de diverse muren en superclusters. De Lokale Leegte heeft een afstotende kracht op de Laniakea Supercluster, net zoals de Sculptor Leegte die ons samen in de richting van de Shapley Supercluster duwen. De Laniakea Supercluster bestaat uit de Virgo Supercluster (waartoe onze Lokale Groep behoort en ook onze Melkweg), de Hydra-Centaurus Supercluster en de Pavo-Indus Supercluster.

Als je de bovenstaande afbeelding bekijkt als de onderkant van een emmer en je je vervolgens inbeeldt dat de bovenkant zich in de diepte bevindt (3D-zicht), dan krijg je het idee van een piramidevormig systeem gevuld met een heleboel kokers met leegte (bv. de koker in het centrum van een keukenrol) zodat de tussenliggende ruimtes tussen de verschillende kokers dunne kanalen vormen die reiken tot aan de oorsprong. Aangezien de Grote Muren verschillende lengtes hebben, afhankelijk van hun positie in het geheel, lijkt de weg naar de oorsprong (Gouden Middenweg) trapsgewijs, wat je ook zou mogen verwachten in een piramidevorm. Het geheel is niet statisch, maar draait rond door de verschillende werkzame aantrekkende en afstotende krachten. Ik zou dan ook verwachten dat hoe meer een Grote Muur de rand van de piramide nadert, deze daalt, verder weg van de oorsprong. Omgedraaid, hoe dichter in de nabijheid van de Gouden Middenweg, hoe verder het kanaal kan reiken tot aan de oorsprong. We zullen nog zien dat deze structuur terugkomt bij de bespreking van de elektro-magnetische kracht waarvoor de staf van Hermes symbool staat. Onderstaande figuur is een sterk vereenvoudigde weergave van wat ik hier heb geleerd.

Je zou de bovenstaande figuur ook kunnen bekijken als een muziekinstrument waarbij de Grote Muren eigenlijk snaren zijn. We weten vanuit de muziek dat de trilling van de ene snaar, de andere snaren beïnvloedt. Als je dan de Grote Muren beschouwt als verschillende universums, dan is heel de gedachte van parallelle universums niet zo gek ver weg.

De Lokale Groep waartoe onze melkweg behoort, bevindt zich aan de rand van de Virgo-Supercluster waarvan de kern zich op 54 miljoen lichtjaar bevindt van onze aarde. Deze kern is een verzameling van 1.300 tot 2000 sterrenstelsels die hierdoor een zwaartekracht uitoefenen op de omringende stelsels, waardoor ook onze melkweg wordt aangetrokken naar de kern. We zullen zien dat deze basis natuurkracht niet alleen werkzaam is in het universum, maar ook in de allerkleinste structuren van onze natuur. Alles beweegt naar de kern toe dank zij de zwaartekracht.

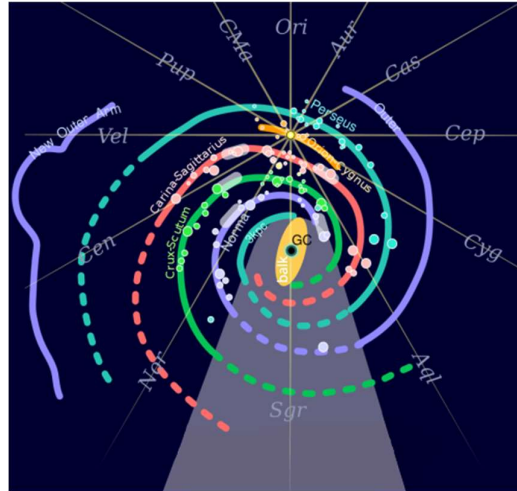
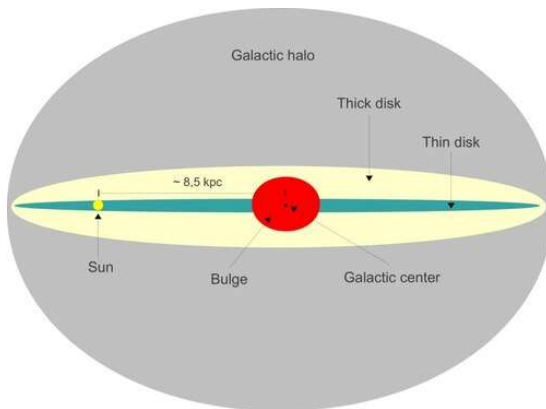
Even een korte samenvatting: energie creëert materie, materie koelt af en er ontstaan losse nevels, deze klitten samen en verhitten opnieuw, kernfusie zorgt voor nieuwe creatie van kernen en de zwaartekracht trekt alles naar deze kern toe, een evenwichtssituatie. Het globale systeem dijt steeds verder uit waardoor je zou verwachten dat alles steeds verder van elkaar weg beweegt, terwijl de zwaartekracht voor de tegenovergestelde beweging zorgt. Het hele systeem van afstoting (slang 1) en aantrekking (slang 2) lijkt veel weg te hebben van een ademhaling.

De Lokale Groep bestaat voornamelijk uit drie grote delen: het Andromedastelsel, onze melkweg en het driehoekstelsel. Het grootste stelsel is het Andromedastelsel en oefent een aantrekkingskracht uit op de 2 andere stelsels waardoor de verwachting ontstaat dat binnen 4,5 miljard jaar de 3 stelsels samenklitten tot één groot stelsel. Het lijkt wel alsof de geschiedenis zich telkens herhaalt en dat ook ons universum zich voortplant.

[Bron: The_best_Milky_Way_map_by_Gaia_ESA505408 - The_best_Milky_Way_map_by_Gaia]
[Bron: The_best_Milky_Way_map_by_Gaia_(edge-on)_ESA505424]

De Melkweg (afkomstig van het Griekse Galaxias wat melk betekent) is spiraalvormig met in het centrum een dikke schijf (balk-vormig) met een diameter van 100.000 tot 120.000 lichtjaren en bevat 200 tot 400 miljard sterren. De dikte van de schijf bedraagt 3.000 lichtjaren. Deze dikke schijf herbergt de oudere sterren. Binnenin de dikke schijf, bestaat een dunnere schijf met jongere sterren. In het centrum van de schijf bevindt zich een verdikking met een diameter van 20.000 lichtjaar. De spiraalvorm ontstaat enerzijds doordat aan de beide uiteinden van de dunnere schijf armen vertrekken die rond de bolvormige verdikking draaien en anderzijds doordat de schijf zelf ook draait.

[Bron: <https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Milky-way-edge-on.pdf>]

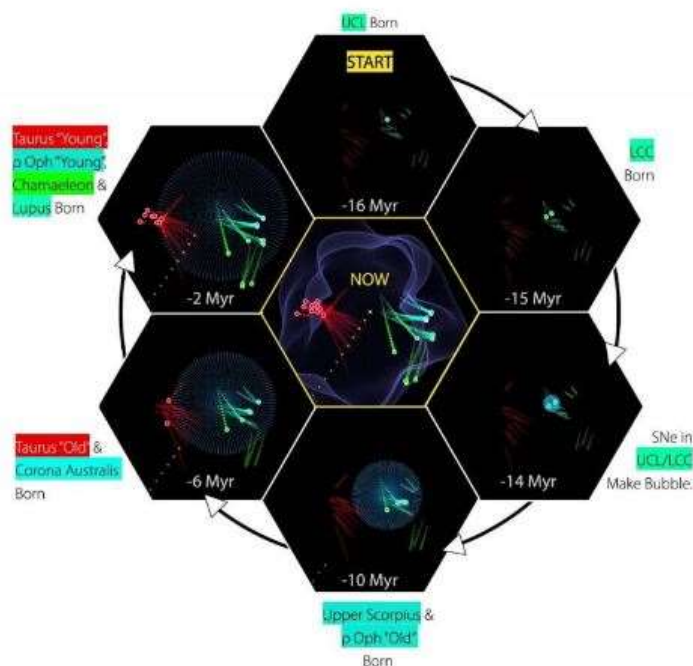
[Bron: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Melkweg_armen.svg]

Er zijn 4 hoofdarmen (Sagittariusarm, Perseusarm, Cygnusarm en Centaurusarm) en 2 kleinere armen waaronder de Orionarm (op de figuur hierboven aangeduid in de oranje kleur). De gehele Melkweg wordt omsloten door de Halo, een bolvormige ruimte waarbinnen de zwaartekracht van de Melkweg nog werkt. De schijf van de melkweg heeft een lichte S-vorm (zoals op de afbeelding hierboven) doordat andere materie (bv. andere stelsels) aan de schijf trekken. Door de draaiende beweging van alle bestanddelen ontstaat een kurkentrekker-vorm. Ik stel mij de vraag of dit de vorm is dat de mensen met een bijna-dood-ervaring zien? Dit is namelijk het eerste stuk van de reis, vertrekkende van de aarde, naar de oorsprong.

Binnen de Virgo supercluster bestaan nog tal van sterrenstelsels met een gelijkaardige structuur als de melkweg (spiraalvormig) en quasi allemaal hebben ze een bolvormige halo. In het universum bestaat een Grote Muur dus uit verschillende bol-vormige structuren. De kenmerkende draaiende beweging rond een kern, start pas vanaf de structuur van de melkweg. De grotere structuur daarrond die we net besproken hebben heeft een zuiver verticale richting. De eerste kern die we tegen komen noemen we het Galactisch Centrum dat zich op 2,5 miljoen lichtjaar bevindt van de het centrum van het Andromeda sterrenstelsel. Het centrum van Andromeda en het Galactisch Centrum bewegen naar elkaar toe en zullen dus ooit samenvallen, samen met de melkweg en het driehoekstelsel. Als we dus elke Grote Muur afzonderlijk beschouwen, krijgen we de structuur die is weergegeven door de Staf van Hermes, waarbij de grenzen en de Gulden Middenweg de structuur symboliseren tot aan de Lokale Groep. De slangen die draaien rond de kern symboliseert de structuur vanaf de melkweg.

Ons zonnestelsel bevindt zich in de Orionarm, een kleine arm van de melkweg, wat toch enige bescheidenheid gebiedt als we de omvangrijkheid beschouwen van het universum. De Orionarm heeft een lengte van 10.000 tot 20.000 lichtjaar en een breedte van ongeveer 3.500 lichtjaar. De sterren van de Pleiaden, waarmee ik een sterke band voel, bevinden zich eveneens in deze arm. De meest heldere ster in de Orionarm is Sirius.

In de Orionarm is 14 miljoen jaar geleden een schoonmaakproces van start gegaan waarbij een gebied van ongeveer 1.000 lichtjaar door middel van supernova-explosies is vrij gemaakt. Het interstellair gas werd door deze explosies naar buiten gedruwd waardoor een min of meer propere ruimte is ontstaan die we de Lokale Bel noemen. Ongeveer 5 tot 10 miljoen jaar geleden heeft de melkweg deze holte in de Orionarm betreden.

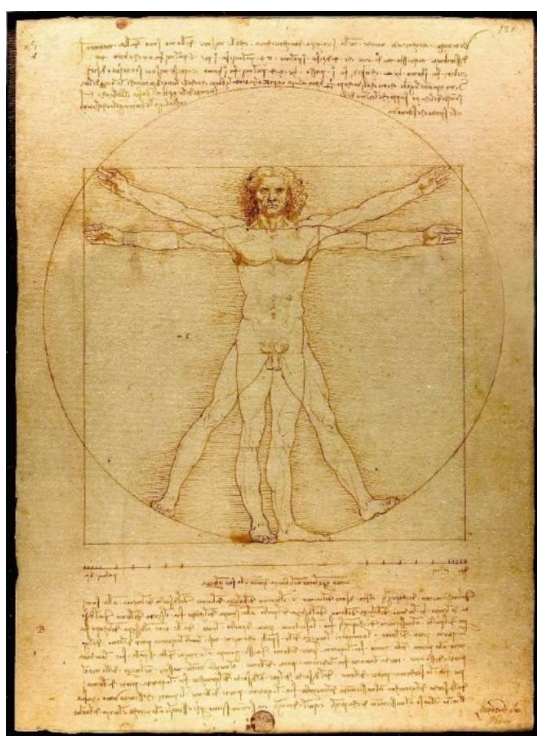
[Bron: Deze afbeelding toont de evolutie van de Lokale Bubbels en de opeenvolgende stervorming aan het oppervlak van zijn uitdijende schil. In het midden is het heden. De baan van de zon is weergegeven als de gele stippellijn. 5 Miljoen jaar geleden kwam de zon de Lokale bel binnen. Credit: Zucker et al 2022.]

Deze holte heeft een onregelmatige vorm die wordt vergeleken met een zandloper. Toch wel merkwaardig dat de plaats waarin ons zonnestelsel zich bevindt dezelfde vorm heeft die we overal terugvinden en dat deze vorm symbool staat voor oneindigheid. Een mooi staaltje van creatie, net zoals we een huis klaar maken voor bewoning. Volgens de laatste informatie bevindt ons zonnestelsel zich min of meer in het midden van de zandloper.

De Lokale Bel is gevuld met heet gas dat via de boven- en onderkant van de zandlopervorm continu wordt uitgespuwd naar de omliggende halo. Daar zorgt de botsing van het hete gas met het omringende koude gas van de halo ervoor dat er compressie ontstaat. Het resultaat van deze compressie is plasma. Als het geheel voldoende is afgekoeld, verandert het plasma in nevels van waterstofgas. Door de zwaartekracht vallen de nevels terug in de richting van de melkweg en vormen zij de ingrediënten voor de creatie van nieuwe sterren. Door het schoonmaakproces dijt de Lokale Bel zich steeds verder uit voor op z'n minst de volgende 5 tot 8 miljoen jaar. Dit klinkt toch bekend, niet? Dit is exact hetzelfde proces dat werd beschreven bij de zogenaamde "Big Bang", maar dan op een kleinere schaal. De rand van de Lokale Bel doet fungeert eigenlijk als een baarmoederwand. Ook hier doet de uitzetting door creatie van heet gas en de inkrimping door het loslaten van dit heet gas naar buiten, denken aan een ademhaling. Ook hier lijkt de structuur gebouwd te zijn gericht op voortplanting. De reden dat het hete gas de Lokale Bel verlaat langs de verticale as, die loodrecht staat op de melkweg, is dat de natuur altijd de weg neemt van de minste weerstand. De natuur toont ons de weg die we moeten opgaan en we zullen nog zien dat ook op het atomaire niveau dezelfde natuurlijke tendens wordt gevolgd.

We hebben gezien dat de geboorte en dood van sterren verantwoordelijk zijn voor de reis doorheen het universum van de oorsprong tot aan de lokale bel en ons melkwegstelsel van koolstof, zuurstof, ijzer, calcium, goud en silicium. De bouwstenen voor het leven starten als energie in het universum en worden getransporteerd tot aan onze aarde. Vervolgens vinden deze atomen op verschillende manieren toegang tot onze aarde. Zij zitten vast in rotsen in minerale verbindingen. Door wind, regen en zuren brokkelen rotsen af en komen terecht in het grondwater en de bodem. Koolstof -en zuurstofatomen zitten in de lucht. Door middel van foto -en chemosynthese worden deze atomen getransformeerd in biologische bouwstenen. Via de voedselketen worden deze atomen opgenomen in ons lichaam en in onze cellen, waaronder o.a. de zaadcel en de eicel. De bevruchting die daarop volgt is een chemisch proces dat gebruikt maakt van de elektromagnetische kracht. Ik zal de verschillende kringlopen hierna nog uitvoerig toelichten, maar deze beschrijving maakt duidelijk dat het verre universum (de oorsprong), het relatieve nabije universum (onze melkweg) en de lokale stoffelijke natuur, waaronder ons lichaam, nauw met elkaar verbonden zijn en continu samenwerken om groei mogelijk te maken.

De vergelijking met het menselijk lichaam is ook niet veraf. Ook het menselijk lichaam heeft een zandlopervorm, het is eveneens een energetisch systeem dat hitte ontwikkelt en vervolgens deze hitte loslaat langs de boven -en onderkant. Dit vertoont opvallend veel gelijkenissen met de ademhaling van de mens en de energiestroom via de kruinchakra en de wortelchakra.

Ik verwijs hiervoor naar de Vitruvius-man van Leonardo Da Vinci. Ook het menselijk lichaam heeft 4 hoofdarmen (2 armen en 2 benen) en minstens 1 kleinere arm (staartbeen als uiteinde van het heiligbeen). De corpus is de verdikking in de balk. Het menselijk lichaam vertoont dezelfde structuur dan de melkweg waarbij ons zonnestelsel zich bevindt in het staartbeen (kleiner Orion-arm). Net erboven bevindt zich het sacraal chakra (heiligbeen). Het staartbeen heeft een driehoekige vorm, de helft van een zandlopervorm. Wij bevinden ons dus in het staartbeen van de melkweg. Daar ligt volgens mij dan ook de poort naar de andere armen van de melkweg en vervolgens naar de rest van het universum. De romp van het lichaam (de zone van de borstkas tot aan het bekken inclusief de organen) is het warmste punt van het menselijk lichaam net zoals de centrale schijf in de melkweg het warmste punt is van ons melkwegstelsel. Onze aura kan je dan vergelijken met de halo van de melkweg.

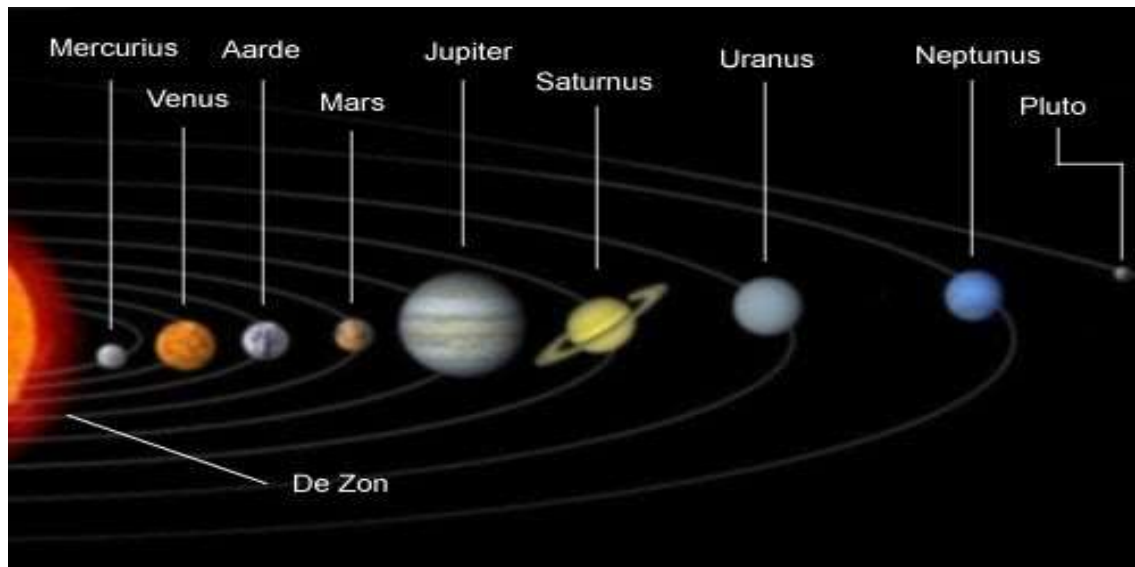
[Bron: https://nl.wikipedia.org/wiki/Mens_van_Vitruvius_en_Vitruviusman]

Inmiddels zijn er in de Orionarm nog gelijkaardige bellen ontdekt, alsook tunnels die verschillende bellen met elkaar in verbinding stellen. Deze samenwerking tussen de verschillende bellen is belangrijk voor de herverdeling van druk, alsook de herverdeling van grondstoffen. De zogenaamde Galactische Fontein (uitspuwen van het hete gas dat nadien terug neerdwarrelt) is de wijze waarop grondstoffen worden herverdeeld naar de andere armen van de melkweg. De natuurlijke tendens van het universum is gericht op samenwerking. Ook hier toont de natuur opnieuw hoe wij met elkaar zouden moeten omgaan.

Zoals eerder besproken ligt ons zonnestelsel ongeveer in het midden van de Lokale Bel. De Lokale Bel dijt uit, maar trager dan ons zonnestelsel zich voortbeweegt met als voornaamste aantrekker de zon die de kern vormt van ons zonnestelsel. Ooit gaan we dus de Lokale Bel verlaten, tenzij er zich tunnels vormen die ervoor zorgen dat de Lokale Bel versmelt met andere bellen en dus op die manier groter wordt. Iets in mij zegt dat dit ook het geval gaat zijn waarbij alles tendeert naar het Galactisch Centrum, vervolgens naar de Virgo Supercluster en vandaar naar de Grote Muur met een rechtstreeks kanaal naar onze oorsprong, de Gulden Middenweg.

De zon bevat 99,8% van alle massa in ons zonnestelsel en oefent dan ook de sterkste zwaartekracht uit op de omringende planeten, waaronder de aarde, die allemaal in een baan rond de zon draaien. Zoals hierboven besproken reist de zon sneller door de Lokale Bel dan dat de Lokale Bel uitdijt, wat aanleiding geeft tot een voorwaartse beweging. De zon trekt de planeten errond met zich mee waardoor je het effect krijgt van een spiraalbeweging zoals een kurkentrekker. De zon is tevens onze beschermeling. De zonnewinden creëren een magnetische bubbel die ons afschermt van schadelijke straling vanuit de Lokale Bel.

Vertrekkende vanuit de kern (de zon) bestaan er verschillende zones met specifieke kenmerken afhankelijk van de afstand ten opzichte van de zon. Er zijn 4 binnenplaneten met een vast en rotsachtige oppervlakte: Mercurius, Venus, Aarde en Mars. Vervolgens heb je een planetoïdengordel vol rotsblokken en dwergplaneten. Deze gordel vormt de grens tussen de planeten met een vaste vorm en de planeten met een gasvorm. Dan volgen de gasplaneten Jupiter en Saturnus en vervolgens de ijsplaneten Uranus en Neptunus. Voorbij de baan van Neptunus bevinden zich zuiver bevroren objecten zoals Pluto. De uiterste grens waarbinnen de zon aantrekkingskracht uitoefent wordt de Oortwolk genoemd, een bolvormige schil van ijsobjecten.

[Bron: <https://www.planetenpad.nl/wp-content/uploads/2020/07/1.-zonnestelsel.jpg>]

De planeten draaien in een baan rond de zon tegen de wijzers van de klok in en vormen samen met de zon een platte schijf. Je kan het vergelijken met de helft van de melkweg waarbij de zon de verdikking is. De schijf van ons zonnestelsel staat in een hoek van 60° ten opzichte van de schijf van de melkweg. Boven en onder de zon bevinden zich de verticale schoorstenen in de richting van de boven -en onderkant van de Lokale Bel waarlangs het hete gas naar buiten wordt geventileerd. De bovenkant (noordelijke galactisch pool) leidt naar de Virgo Supercluster. De planeten liggen niet allemaal mooi op één rechte lijn, maar wijken lichtjes af ten opzichte van elkaar. Ook de snelheid van de verschillende planeten varieert. Hoe dichterbij de kern, hoe sneller de omwenteling om te vermijden dat de planeet

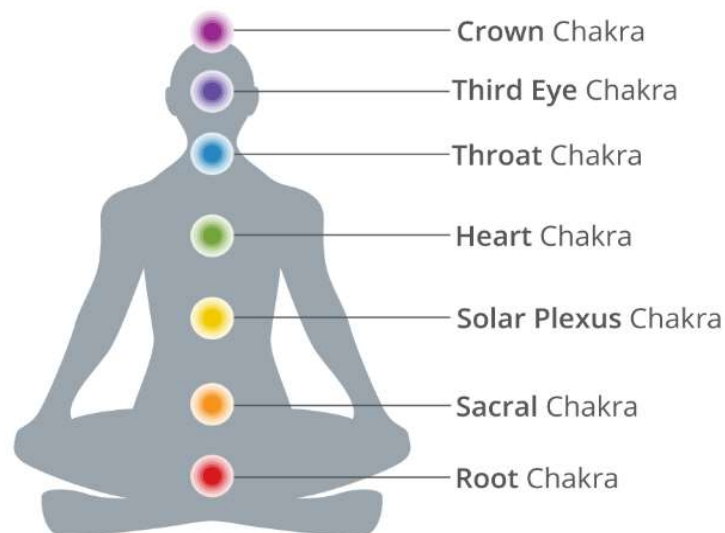
wordt opgeslokt door de aantrekkingskracht van de zon. De snelheid van de aarde bedraagt 29,8km per seconde. Mercurius is de snelste planeet met 47,4km per seconde en Uranus is de traagste met 6,8km per seconde. Elke dag heb je dus een andere stand van de planeten ten opzichte van de zon.

De eerste 4 planeten liggen relatief dicht bij elkaar. De gemiddelde afstand ten opzichte van de zon is als volgt:

Planeet	Afstand t.o.v. Zon	Afstand t.o.v. elkaar
Mercurius	58 miljoen km	
Venus	108 miljoen km	50 miljoen km
Aarde	150 miljoen km	42 miljoen km
Mars	228 miljoen km	78 miljoen km
Jupiter	778 miljoen km	550 miljoen km
Saturnus	1.427 miljoen km	649 miljoen km
Uranus	2.871 miljoen km	1.444 miljoen km
Neptunus	4.498 miljoen km	1.627 miljoen km
Pluto	5.906 miljoen km	1.408 miljoen km
Oortwolk (uiterste grens)	15.000.000 miljoen km	

Merk hierbij op dat ook in ons zonnestelsel de leegtes enorm zijn net zoals de leegtes tussen de Grote Muren, maar wederom op relatief kleinere schaal. Bij de bespreking van het atoom, gaan we deze structuur opnieuw tegenkomen.

Volgens mij is er eveneens een verband tussen het menselijk lichaam, de chakra's en de structuur van ons zonnestelsel. De zon fungeert als centrale hete kern waarrond de planeten draaien. De hartchakra

[Bron: <https://www.healthline.com/health/fitness-exercise/7-chakras>]

is de centrale chakra, de zon van ons lichaam. De kruinchakra en de wortelchakra staan in relatie tot de boven- en onderkant van de Lokale Bel waarlangs te hete energie de weg vindt naar het omliggende universum. Loodrecht hierop staat de schijf van de andere chakra's die dus niet verticaal moet bekijken, maar horizontaal. De energieknopen draaien volgens een horizontaal vlak tegen de wijzers van de klok in. Op deze manier creëer je een elektromagnetische veld rond jou wat tevens de basisstructuur is van een sterrenstelsel dat door het universum reist. Dit stelt je volgens mij in staat om astraal te reizen. Het zonnestelsel heeft de structuur van de halve melkweg en de planeten staan

telkens op een andere plaats ergens in een baan rond de zon. Daarom dat ik denk dat je het beeld van de chakra's ook moet halveren waardoor duo's van chakra's ontstaan die elk staan voor een bepaalde plaats in de baan rond het hart. De sacrale chakra vormt een duo met de derde-oog chakra die beide verband houden met het intuïtieve en het creatieve wat eerder inwaartse energieën zijn. De zonnevlechtchakra vormt een duo met de keelchakra die beide verbandhouden met kracht en expressie wat eerder uitwaartse energieën zijn. Volgens mij draaien de chakra's dus rond de centrale hartchakra, vormen ze duo's die eigenlijk een éénheid zijn en transformeren ze in de ene of de andere chakra van het duo afhankelijk van de plaats op hun baan rond de hartchakra op een gegeven moment. De baan die ze afleggen moet je 3-dimensioneel bekijken in een bolvorm.

De structuur van het universum en de plaats van ons zonnestelsel daarin bestaat dus uit de volgende onderdelen:

- 1) Big Bang, de oorsprong van creatie als gevolg van een immense bundeling van energie
- 2) Grote Muren met tussenliggende gigantische leegtes in een piramidevormig universum
- 3) Langs de Grote Muren liggen Superclusters, waaronder de Laniakea Super-supercluster
- 4) Virgo Supercluster maakt deel uit van de Laniakea Super-supercluster
- 5) De Lokale Groep bevindt zich aan de rand van de Virgo Supercluster
- 6) De Melkweg is één van de grote 3 onderdelen van de Lokale Groep
- 7) De Orionarm is één van de kleinere armen van de Melkweg
- 8) De Lokale Bel is een holte in de Orionarm met een zandlopervorm
- 9) Ons zonnestelsel bevindt zich in het midden van de Lokale Bel
- 10) De Aarde bevindt zich op 150 miljoen km van de zon en is de derde planeet

Ons menselijk lichaam vertoont een opvallende gelijkenis met de structuur van het universum. Ons lichaam, inclusief onze aura, is gelijkaardig aan een sterrenstelsel.

B. De Macro-structuur

Nu dat we onze plaats kennen binnen het totale éénheidssysteem van het universum, ga ik nu dieper in op de wereld van materie en de diverse kringlopen in het éénheidssysteem. Ik noem dit de Macro-structuur om het onderscheid te kunnen maken met de wereld van de elementaire deeltjes dat ik de Micro-structuur zal noemen. Doordat alles één geïntegreerd systeem is zowel op vlak van materie als op vlak van energie, is het onderscheid eerder van ondergeschikt belang en louter om de tekst te kunnen indelen in verschillende hoofdstukken. De verschillende verbanden zullen juist aantonen dat er eigenlijk geen onderscheid is op gebied van structuur en werking.

Materie is een verzamelnaam voor datgene wat visueel waarneembaar is omdat het een massa heeft en plaats inneemt. Het heeft verschillende verschijningsvormen (aggregatietoestanden) afhankelijk van druk en temperatuur. Zo heb je een vaste vorm, een vloeibare vorm en een gasvorm. De natuurlijke verschijningsvorm van water op aarde is de vloeibare vorm. Als je water voldoende verhit dan transformeert het naar de gasvorm (damp) en als je water voldoende afkoelt dan transformeert het naar een vaste vorm (ijs). Belangrijk hierbij is dat hoewel materie verschillende aggregatietoestanden kent, en dat we daarom denken dat elke aggregatietoestand een afzonderlijk object is, dat in de fundamentele oorsprong dit altijd over één en hetzelfde object gaat. Ook al is water ijs geworden of damp, het blijft nog steeds water in oorsprong.

Daarnaast heb je nog de iets minder voor de hand liggende verschijningsvormen plasma en het Bose-Einsteincondensaat. Plasma ontstaat wanneer je energie toevoegt (bv. verhoging van temperatuur) aan een gasvorm. Het komt veel voor in de natuur. Zo is bliksem een voorbeeld van plasma (ook wel gasontlading genoemd). We hebben gezien dat bij de Big Bang en de creatie van sterren de bundeling van energie heeft gezorgd voor de creatie van plasma. Het Bose-Einsteincondensaat ontstaat wanneer je materie afkoelt tot aan het absolute nulpunt. In tegenstelling van wat je zou verwachten, is dit condensaat supervloeibaar. Volgens mij is dan letterlijk de cirkel rond (vast, vloeibaar, gas, vloeibaar), verhitting en afkoeling komen elkaar tegen en vormen één vloeibaar geheel. Elke aggregatietoestand is een nuance van hetzelfde circulaire spectrum. Je kan en mag de toestand niet beoordelen of veroordelen, het is gewoonweg afhankelijk van plaats, temperatuur en druk.

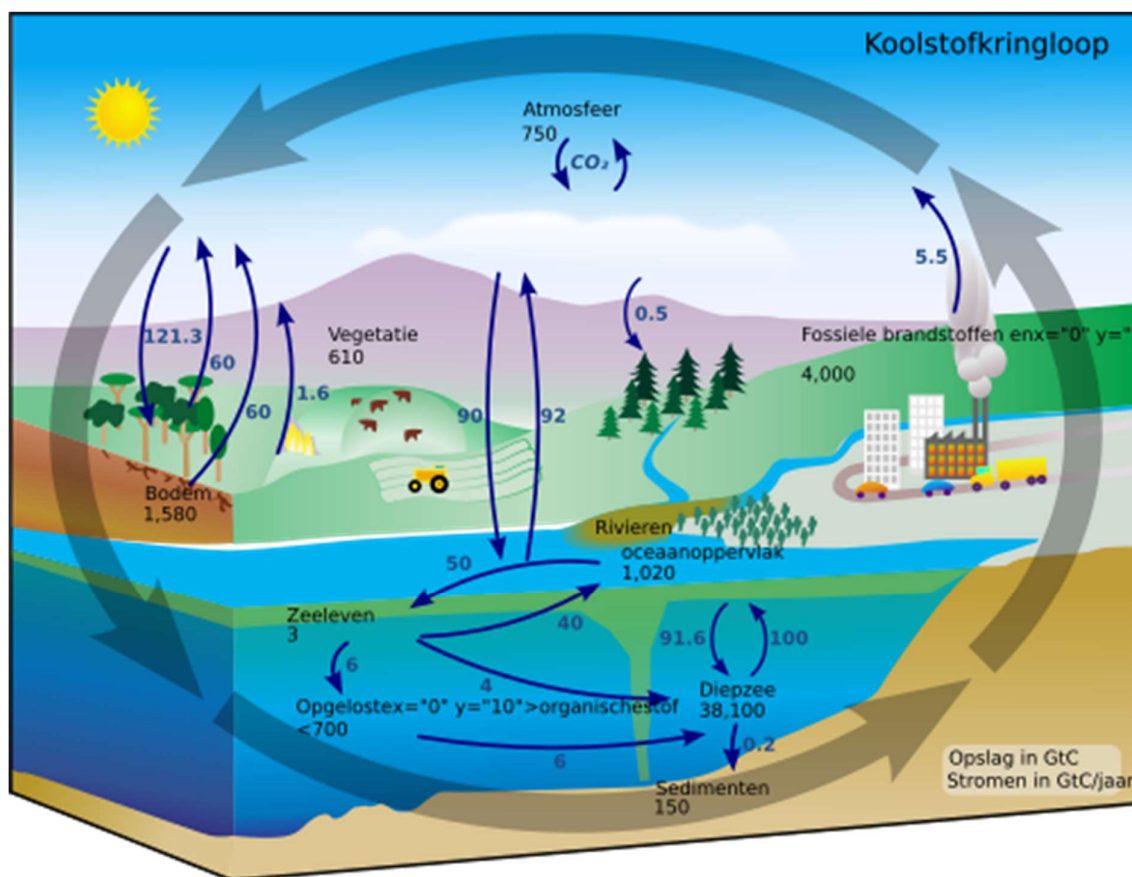
Je kan het vergelijken met haat en liefde, 2 sterke emoties die gemakkelijk kunnen overgaan in elkaar en elkaar dus ook tegen komen. Haat leidt tot een absolute kilte in het hart en ligt naast de emotie liefde die leidt tot een aangename warmte in het hart, een emotie van hetzelfde circulaire spectrum.

Dit is een algemeen alchemistisch principe: duale éénheid (polariteit) en 3D-circulair met evenwicht (balans) in het Gulden Midden. Het Gulden Midden bevindt zich in het centrum van de bol, net als de kern van een atoom en heeft een gelijke afstand t.o.v. elke nuance van de emotie binnen het circulaire spectrum. Daarom dat volgens mij wordt gezegd dat als je de zaken correct wil interpreteren dat je afstand moet nemen. De helicopterview toepassen. Ik kom hier later nog op terug.

Je hebt 2 soorten materie: de levende materie en de levenloze materie. Bacteriën, schimmels, mensen, planten en dieren behoren tot de levende materie. Levende materie is onderhevig aan stofwisseling waardoor een permanente uitwisseling ontstaat met de omgeving. Gesteenten, water en gassen zijn levenloze materie. Levende materie maakt deel uit van de voedingsstoffenkringloop, de levenloze materie gesteente maakt deel uit van de gesteentekringloop en de levenloze materie water maakt deel uit van de waterkringloop. De koolstofkringloop, ten slotte, maakt de brug tussen de voedingsstoffenkringloop enerzijds en de gesteentekringloop anderzijds. Alle materie, inclusief het menselijk lichaam, maakt deel uit van deze verschillende kringlopen die samen, via samenwerking, het bestaan omvatten zoals hierna zal blijken.

De koolstofkringloop verbindt de levenloze materie met de levende materie tot één ecosysteem. Daarom dat ik eerst dieper wil ingaan op het chemisch element koolstof ((C)arbonium) dat aan de basis

ligt van alle bestaan. Koolstof wordt gevormd in hete sterren, de zon, in kometen en komt voor in de atmosfeer van verschillende planeten waaronder ook de aarde. Het komt echter ook voor in de ondergrond van de aarde. Koolstof is overal aanwezig en reist door het universum. Koolstof verbindt zich erg gemakkelijk met andere chemische elementen waardoor het aantal mogelijke verbindingen oneindig zijn. Koolstof zelf heeft verschillende verschijningsvormen afhankelijk van de druk: grafiet, amorf koolstof (= zonder kristalstructuur), diamant en lonsdaëiet (= enkel te vinden bij meteorietinslagen). Hiermee beslaat koolstof een gans spectrum van de meest zachte vaste stof (grafiet) tot het meest harde mineraal (diamant). Als koolstof zich verbindt met di-zuurstof (O_2) ontstaat koolstofdioxide (CO_2), bij verbinding met waterstof (H) ontstaan koolwaterstoffen waaronder de levensnoodzakelijke vetzuren. In de aardkorst komen ze voor onder de vorm van fossiele brandstoffen (aardolie, steenkool en aardgas). In combinatie met calcium, magnesium en ijzer is het aanwezig in carbonaat en gesteenten zoals kalksteen, dolomiet, marmer, Koolstof wordt gebruikt voor de productie van staal, de beheersing van het kernsplittingsproces, de ontkleuring van vloeistoffen, de ontgiftiging van het maag-darmkanaal, voor de productie van koolhydraten (ethanol, sacharose, glucose, fructose en zetmeel), de productie van plantaardige oliën en vetten, het wordt gebruikt als voedseladditief, Tenslotte zijn er ook toxische verbindingen: koolstofmonoxide, het cyanide-ion, etheen en methaan. Koolstof is een universum op zich. Het is alom aanwezig zowel in de ruimte als op de aarde, alle organische verbindingen bevatten koolstof zonder hetwelk leven niet mogelijk is. De toepassingen zijn oneindig waarbij in bepaalde verbindingen koolstof leven schenkt en geneest en in bepaalde andere verbindingen leven beëindigt of afbreekt. Koolstof verbindt alles en iedereen. Dat de mens zijn oorsprong vindt in de sterren klinkt dan toch nog niet zo gek.

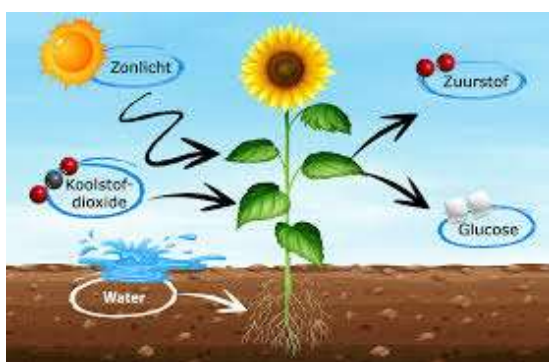

[Bron: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Carbon_cycle-cute_diagram.svg]

Je hebt 2 soorten levende materie: de autotrofen (= zelfvoedend) en de heterotrofen (= van anderen voedend). De autotrofen kunnen zelf hun voedsel aanmaken zonder afhankelijk te zijn van andere

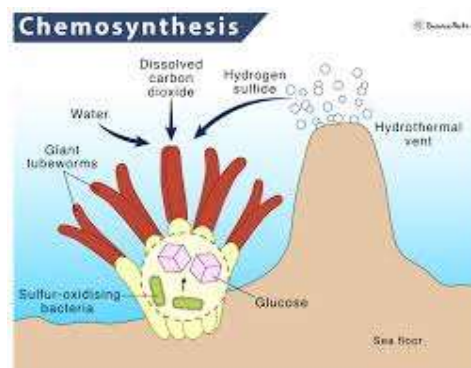
organismen. De heterotrofen zijn wel afhankelijk van andere organismen om te voorzien in hun voedselbehoefte. Het volledige ecosysteem overleeft dank zij de samenwerkingen tussen de verschillende kringlopen.

We starten met de samenwerking tussen de levenloze materie (water, gesteenten en gassen) en de autotrofe levende materie (bomen, planten, algen). De autotrofe levende materie is in staat om koolstofdioxide (koolstof + zuurstof), in combinatie met water om te zetten in glucose en zuurstof. Deze glucose wordt vervolgens omgezet in zetmeel via de zetmeelsynthese en is de basisvoeding voor deze autotrofen. De glucose wordt, via voortgezette assimilatie, ook omgezet in cellulose, aminozuren en eiwitten die de bouwstoffen zijn voor de cellen. Dit noemt de celademhaling. Bij deze omzetting wordt zuurstof geproduceerd als neveneffect. De omzetting vereist energie. De foto-autotrofen halen deze energie uit zonlicht (fotosynthese), de chemo-autotrofen halen deze energie uit een chemisch proces van oxidatie (chemosynthese). De chemosynthese is ook alvast een eerste voorbeeld waarbij verval (oxidatie) noodzakelijk is voor groei. Ik kom hier later nog op terug. Levenloze materie wordt door de autotrofen tot leven gewekt door de levenloze materie te transformeren in voeding en energie om te groeien. Dit is een chemisch proces van transformatie. Autotrofen staan aan de basis van alle voedselketens en voedselpiramide wat ons naadloos bij de volgende samenwerking brengt.

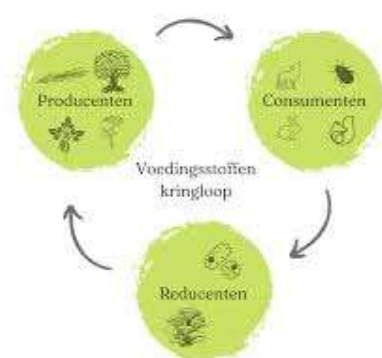

[Bron: [Fotosynthese: Hoe Werkt Dit? \(Complete Uitleg + Formule\)](#)]

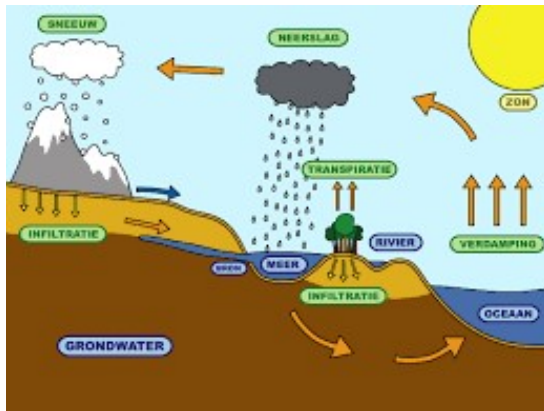
[Bron: [Chemosynthesis – Definition, Process, Equation, and Examples](#)]

De tweede samenwerking bestaat erin dat de heterotrofen (mensen, dieren, ...) afhankelijk zijn voor hun overleving van de autotrofen (bomen, planten, ...) via de voedingsstoffenkringloop. Ook de zuurstof die de autotrofen creëren is noodzakelijk voor de overleving van de heterotrofen. De heterotrofen hebben de zuurstof nodig voor de verbranding van de voeding (vetten en koolhydraten) in het lichaam die vervolgens worden uitgeademd als koolstofdioxide dat opnieuw wordt opgenomen, door de autotrofen. Een mooi voorbeeld van een circulaire samenwerking. De koolstofkringloop, die de lijm is tussen alle componenten, verbindt zich ook met de voedingsstoffenkringloop via de verschijningsvorm ethanol (= alcohol) en suikers (= glucose, sacharose, fructose, zetmeel, ...).

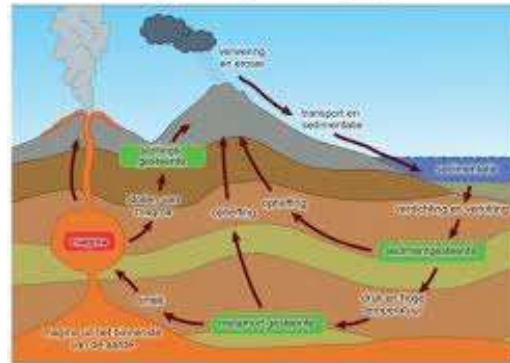

[Bron: [Voedselweb / Ecosysteem / Natuur | sign4nature](#)]

[Bron: [de kringloop van het water](#) | Nederland Waterland]

Schematische weergave van de gesteentekringloop

[Bron: [ExamenKracht](#) | [Vraaggroep oefenen](#)]

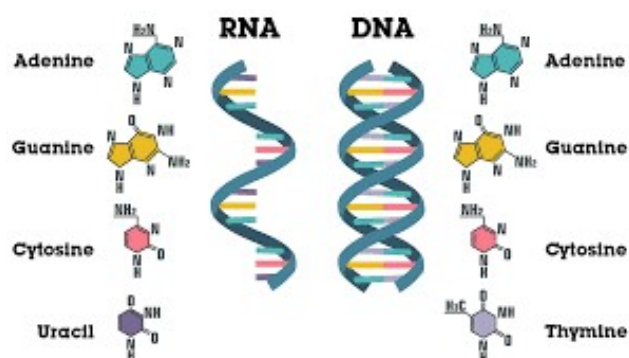
De derde samenwerking bestaat erin dat de afgestorven levende materie wordt afgegeven aan de levenloze materie via de waterkringloop en de gesteentekringloop. Deze afgestorven levende materie is onderhevig aan stofwisseling van heterotrofe micro-organismen, zoals schimmels en bacteriën (= reductanten) waardoor de moleculen koolstof en waterstof worden afgebroken tot de anorganische stoffen water, koolstofdioxide en voedingszouten, welke de voedingsstoffen zijn voor deze micro-organismen. Deze transformatie van biologische afbraak noemt mineralisatie en is de tegenhanger van het biochemische proces van fotosynthese (opbouw). De snelheid van de afbraak wordt bepaald door de mate van aanwezigheid van de 4 natuurelementen: warmte (vuur), vocht (water) en zuurstof (lucht) in de grond (aarde). Deze anorganische stoffen worden vervolgens opnieuw getransformeerd tot glucose door de autotrofen. Vanuit de glucose en voedingszouten wordt zetmeel, nitraat, fosfaat, eiwitten en ... DNA (!) aangemaakt.

Afbraak en creatie zijn nauw aan elkaar verbonden via een circulair systeem van recyclage. Afbraak wordt al snel geïnterpreteerd als negatief en geassocieerd met de dood. Aan de hand van de bovenstaande kringlopen probeer ik aan te tonen dat “dood” niet bestaat. Sterker nog afbraak en verval zijn noodzakelijk voor verdere groei. De aggregatietoestand mag dan wel wijzigen, maar het blijft in oorsprong dezelfde éénheid. De “dood” van het menselijk lichaam verandert de verschijningsvorm, maar de ziel die tijdelijk huist in dit lichaam blijft in oorsprong dezelfde energetische entiteit. De cyclus van reïncarnatie is dezelfde cyclus die werkzaam is in de rest van de natuur via de diverse kringlopen. De Staf van Hermes staat eveneens symbool voor het geheel van deze kringlopen van bestaan.

Als we het bovenstaande even samenvatten: Het universum en de aarde samen bieden de ingrediënten aan de autotrofen die via transformatie voorzien in hun eigen voeding. Deze transformatie leidt tot de creatie van de levensnoodzakelijke ingrediënten voor de overleving van de heterotrofen. De heterotrofen zorgen ervoor dat de ingrediënten gerecycleerd geraken ten behoeve van de autotrofen. De ingrediënten worden getransporteerd via de verschillende kringlopen waarbij de koolstofkringloop dienst doet als verbindende brug. Het hele bestaan vertrekkende van het universum tot op aarde (en wellicht ook andere planeten) is met elkaar verbonden via diverse samenwerkingen. Zoals ik ook al heb besproken bij het gedeelte over het universum, de natuur toont ons op welke manier creatie mogelijk is. Door bundeling van competenties en talenten werkend als één geheel.

We hebben hierboven gezien dat vanuit de afbraak via transformatie de nodige bouwstenen worden gecreëerd voor de opbouw van cellen, inclusief DNA. Ik denk dat het tijd wordt om even stil te staan bij het DNA (desoxyribonucleïnezuur) omdat deze chemische verbinding de basis vormt van de erfelijkheid van alle levende cellen. Het bevat de genetische data die nodig is voor de ontwikkeling, het

functioneren, de groei en de voortplanting van materiële organismen. Merk op dat DNA het gevolg is van een proces van afbraak. Het komt dus als structuur niet rechtlijnig vanuit het universum. De bouwstenen zelf wel, maar de specifieke structuur voor overleving op aarde niet. De kennis en de ervaring om te overleven op aarde ondergaat een leerproces dat wordt opgeslagen in de DNA-structuur. Dit doet mij denken aan de structuur van het universum waarbij de basisstructuur rechtlijnig is, maar pas begint te draaien rond een kern vanaf de structuur van de Melkweg. Het menselijk lichaam heeft een gelijkaardige vorm als deze Melkweg. Dit doet een verband vermoeden tussen de lokalisatie in het universum en de levensvorm die we het menselijk lichaam noemen. Ontstaan vanuit een leerproces waarvan de informatie wordt bijgehouden in het DNA. De encyclopedie van het bestaan. De basisingrediënten voor de aardse creatie kwamen ooit rechtlijnig vanuit het universum en beginnen te draaien in kringlopen vanaf de structuur van de Melkweg.

[Bron: [Wat is DNA en Hoe is DNA Opgebouwd? \(Uitleg\)](#)]

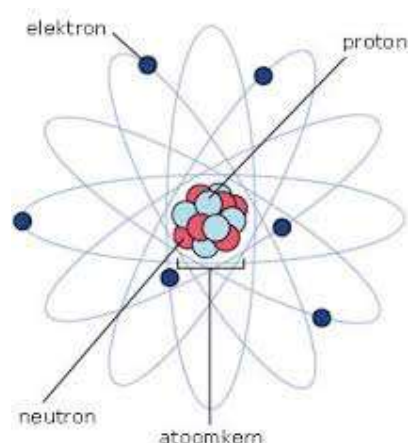
Het DNA bestaat uit twee ketens van met elkaar verbonden nucleotiden die in de vorm van een dubbele helix met elkaar vervlochten zijn en zich wentelen rond een gemeenschappelijke as. Dat deze structuur dezelfde is als de staf van Hermes is geen toevalligheid. Een nucleotide bestaat uit één van de 4 stikstofbasen (een base is het tegenovergestelde van een zuur) die tegenover elkaar liggen en vervolgens telkens een duo vormen (dualiteit binnen

een dualiteit). Zo vormt Adenine steeds een paar met Thymine en Guanine vormt steeds een paar met Cytosine. Dit principe wordt de complementaire basenparing genoemd. Om deze paring mogelijk te maken moeten de nucleotideketens in omgekeerde richting tegenover elkaar liggen. Dit wil dus zeggen dat het fundament van onze erfelijke materiële structuur gebaseerd is op complementariteit en samenwerking tussen tegengestelden. Toch een duidelijke boodschap lijkt me die in ieder van ons aanwezig is. Ik vermoed dat er ook een verband bestaat met de duo-vorming van de chakra's zoals eerder besproken. Naast de basen, bestaat het DNA nog uit een suikergroep, desoxyribose en een fosfaatgroep die de verschillende nucleotiden aan elkaar verbinden tot een nucleotideketen. De 2 nucleotideketens worden aan elkaar verbonden door middel van waterstofbruggen. DNA bestaat dus uit waterstof, zuurstof, stikstof, koolstof en fosfor. De volgorde van de basen vormt een ontcijferingscode voor de aanmaak van eiwitten. Het DNA is een vaste bibliotheek van een gigantische hoop aan informatie. Een stukje DNA dat een bepaalde eigenschap definieert, noemt een gen. Bepaalde stukken van deze informatie (genen) worden gekopieerd naar een RNA-keten, bestaande uit RNA-moleculen inclusief de code voor de aanmaak van een specifiek eiwit. De drager van deze gedeeltelijke DNA-informatie is een chromosoom. Deze basiscode wordt vervolgens vertaald naar een specifieke volgorde van aminozuren, de bouwstenen van het eiwit. Het eiwit bepaalt alle verrichtingen van een cel, alsook de structuur. Merk op dat ook in de basisstructuur van elke cel het element koolstof om de hoek komt kijken. De wijze waarop ons lichaam gebouwd wordt zit vervat in deze bibliotheek. Deze genetische informatie wordt telkens doorgegeven van generatie op generatie.

De kringlopen opereren in een gesloten systeem (het universum) en zorgen voor de steeds opnieuw voordoende recyclage van materie waarbij samenwerking de sleutel is tot groei. In dit opzicht moet de ogenschijnlijke tijdelijkheid/eindigheid van materie bekeken worden vanuit haar aggregatietoestand. De aggregatietoestand lichaam is tijdelijk, maar de transformatie van materie, is oneindig en reïncarneert voortdurend. Ook dit proces van transformatie lijkt op een ademhaling, net zoals het mechanisme van de lokale bel in het universum.

C. De Micro-structuur

Het voorgaande beschrijft de visueel waarneembare macro-structuur en de gelijkenissen met het universum, het alchemistische boven. Nu ga ik verder in op de micro-samenleving, het alchemistische beneden.

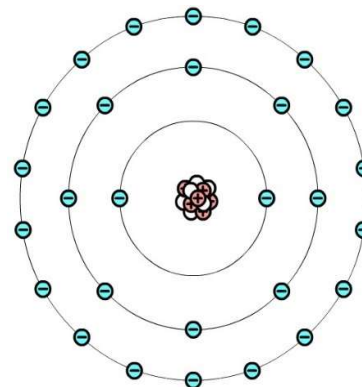
We starten vanaf één van de basiselementen van de micro-samenleving: het atoom. Dit is een drie-dimensionele bol en het kenmerkende deeltje van een chemisch element. Alle materie bestaat uit atomen. In de kern huizen protonen (elektrisch positief geladen) en neutronen (elektrisch ongeladen). Het aantal neutronen kan verschillen. Hoe meer neutronen, hoe zwaarder de kern. Dit heeft tot gevolg dat het chemisch element ongewijzigd blijft, maar dat de fysieke eigenschappen zijn verschillend. De verhouding tussen het aantal protonen en het aantal neutronen bepaalt of de kern stabiel blijft. Als de verhouding te veel uit evenwicht is, dan wordt de kern instabiel en valt deze uiteen. Rond de kern is er in de eerste plaats een gigantische leegte (doorsnede = +- 40 miljoen keer de doorsnede van de kern). Rond deze leegte circuleren elektronen

[Bron: [Hoe is een atoom opgebouwd?](#)]

(elektrisch negatief geladen) in een golvende beweging rond de kern die we schillen noemen en de banen waarin een elektron zich zou kunnen bevinden noemen we orbitalen. Het atoom is elektrisch neutraal geladen als het aantal protonen en het aantal elektronen gelijk zijn. Een chemisch element kan bestaan uit één of meerdere atomen van dezelfde soort (d.w.z. met hetzelfde aantal protonen in de kern). De atomen van een verschillend chemisch element zijn fundamenteel afwijkend van structuur t.o.v. elkaar. Er zijn op vandaag 118 verschillende chemische elementen gekend waarvan er 92 overduidelijk in de natuur voorkomen. Vervolgens zijn er 6 chemische elementen die in kleinere hoeveelheden voorkomen bij eerder uitzonderlijke en/of extreme omstandigheden (bv. explosies van sterren). Tenslotte zijn er 20 chemische elementen die door de mens kunstmatig zijn gecreëerd in een laboratorium. Deze laatste 20 hebben alvast gemeen dat ze erg onstabiel zijn en dus erg snel uiteen vallen.

Het valt op dat de samenstellende delen van een atoom vergelijkbaar zijn met grotere structuren in het universum vanaf de melkweg: bolvorm, gigantische leegtes, materie draaiend rond een kern. Het valt ook op dat enkel de natuurlijke chemische elementen per definitie een stabiele kern hebben. Nu gaan we dieper in op elk van de samenstellende delen van een atoom.

Het atoom bestaat uit een piepkleine kern. Rond deze kern vliegen, op gigantische afstand, elektronen in verschillende denkbeeldige elektronenschillen tegen de lichtsnelheid. Op vandaag zijn er maximaal 7 schillen beschreven, hoewel een groter aantal elektronenschillen niet wordt uitgesloten. Elke schil heeft een eigen energieniveau dat toeneemt naarmate de schil verder verwijderd is van de kern. **De natuur zoekt altijd automatisch naar de situatie met de minste weerstand.** Dit is een evenwichtstoestand waarnaar spontaan wordt gestreefd bij een gegeven set aan natuurlijke variabelen: druk, volume en temperatuur. Aangezien er minder energie nodig is dicht bij de kern zullen de elektronen eerst de binnenste schillen bevolken.

[Bron: [Wetenschapsschool: natuurkunde voor de middelbare school](#)]

Zijn deze volzet dan wordt de volgende elektronenschil gevuld. Hieruit volgt dat het evenwicht zich bevindt in de kern van de bol. We kunnen dus besluiten dat de natuur ons de weg wijst naar de alchemistische Gulden Middenweg.

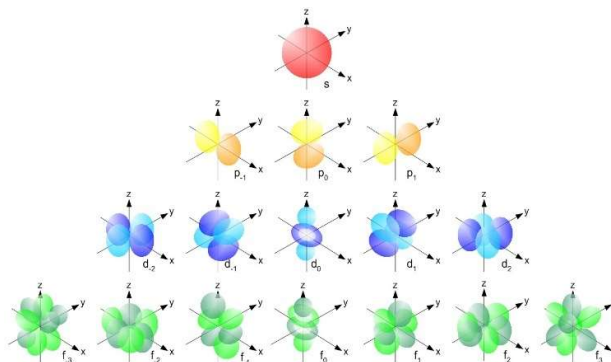
Hierin schuilt een belangrijke levensles die we moeten proberen ons eigen te maken, want als onderdeel van de natuur is dat ons natuurlijke levenspad zonder beïnvloeding van externe maatschappelijke factoren. Ik geef een voorbeeld dat kan worden toegepast op ons dagelijks leven. Het is de bedoeling om, net zoals de natuur rondom ons, te streven naar een evenwichtstoestand waarin we zo weinig als mogelijk worden geconfronteerd met energieverlies. Daarvoor moeten we ons continu aanpassen aan onze omgeving en de natuurlijke variabelen. Als het te warm is (temperatuur), dan moeten we ons afkoelen. Ons lichaam doet dit automatisch door te zweten. Op immaterieel niveau is dit even zeer toepasselijk op emoties. Woede (te hoge temperatuur) leidt tot energieverlies, dus moet je jezelf ertoe bewegen om te kalmeren (afkoelen). Wordt de druk (stress) te hoog, dan moeten we deze verlichten. Omgedraaid is het evenzeer van toepassing, is de druk te laag, waardoor je stilvalt, dan moet je jezelf oppeppen. Is de temperatuur te laag, wat even goed leidt tot energieverlies, dan moet je je verwarmen. Het volume heeft betrekking op de plaats waar je je bevindt en hoe je deze plaats ervaart. Een kleine ruimte t.o.v. een grote ruimte, binnen t.o.v. buiten, in de bergen t.o.v. aan zee of op het platteland, bij jezelf (in je eigen kracht, geaard) t.o.v. buiten jezelf (jezelf verliezen), Streven naar evenwicht en rust is een actief en bewust proces van aanpassing. Streven naar evenwicht vraagt energie, maar niet alle energie is nuttig waardoor het overschot aan te veel energie moet worden verwerkt.

In een eerste fase leidt dit teveel aan energie tot een ongelijkheid met de omringende omgeving. Vervolgens treedt een tweede spontane tendens van de natuur in werking die wordt aangeduid met een term vanuit de thermodynamica: entropie. **Als de natuur wordt geconfronteerd met een toename van ongelijkheid (chaos) van de natuurlijke variabelen dan tendeert de natuur naar een gelijkmatige (her)verdeling om opnieuw te tenderen tot de evenwichtstoestand.** Deze tendens is vergelijkbaar met de ademhaling van de lokale bel in het universum. Het overschot aan heet gas wordt gekanaliseerd naar buiten. De natuur tendeert niet alleen naar de weg met de minste weerstand, maar ook naar een gelijkmatige verdeling bij toename van een ongelijkheid. Beide tendensen leiden naar de evenwichtstoestand van het atoom die energieneutraal is. Dit zijn spontane natuurlijke tendensen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat wanneer de mensheid de aarde blijft opsolferen met ongelijkheden in temperatuur, druk en volume dat de aarde zich automatisch aanpast om zichzelf terug in de evenwichtstoestand te brengen door de ongelijke verdeling te herstellen naar een gelijke verdeling. De natuur toont ons hoe alles zou moeten werken, inclusief ons lichaam.

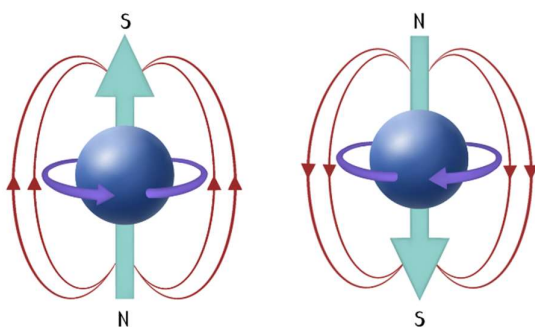
Hoewel de elektronen in de buitenste schil de hoogste energie hebben, draaien de elektronen die zich het dichtst bij de kern bevinden het snelst. De hoogste snelheid wordt dus bereikt op een plaats die het minst energie vereist. Om de Gulden Middenweg (rechtstreekse rechte kanaal naar de oorsprong) te bereiken, zullen we ons de natuurlijke tendensen moeten eigen maken die ons leiden naar een hogere snelheid (frequentie). We moeten bewegen weg van de buitenste schillen, die veel energie van ons vergen (extreme emoties, trauma, karma, ...), naar de binnenste schillen rond de kern (= loslaten). Tenslotte kunnen we door vertraging (= bewustwording) de positieve kern bereiken. Deze doelstelling komt nog terug bij de bespreking van de piramide.

Een elektronenschil wordt aangeduid met het hoofdkwantumgetal (n) en wordt onderverdeeld in sub-schillen en banen. Het maximum aantal sub-schillen per hoofdschil is gelijk aan het maximum aantal hoofdschillen en wordt aangeduid met het nevenkwantumgetal (l) dat loopt van 0 tot ($n-1$). 4 hoofdschillen (n) leiden tot maximaal 4 sub-schillen (met $l = 0, 1, 2$ en 3) per hoofdschil, dus maximaal 16 sub-schillen in totaal. Elke sub-schil heeft een eigen specifieke vorm. De eerste sub-schil heeft de vorm van een bol, de tweede sub-schil heeft de vorm van een 8, de derde sub-schil heeft de vorm van een klavertje-vier. Elk van deze vormen leiden tot een groter aantal mogelijke banen waarlangs de

elektronen bewegen. Het maximum aantal banen in een sub-schil is gelijk aan $[(2 \times l) + 1]$ en wordt aangeduid met het magnetisch kwantumgetal (m_l). Om het aantal banen te berekenen moet je elke sub-schil apart beschouwen. De eerste hoofdschil heeft als nevenkwantumgetal (l) = 0, wat leidt tot 1 sub-schil met $[(0 \times 2) + 1] = 1$ baan. De tweede hoofdschil bestaat uit 2 sub-schillen, de eerste sub-schil heeft 1 baan zoals we hiervoor hebben gezien, de tweede schil heeft als nevenkwantumgetal (l) = 1 wat leidt tot $[(1 \times 2) + 1] = 3$ banen. De 2 sub-schillen samen van de tweede hoofdschil hebben 4 banen. Voor 4 hoofdschillen en 4 sub-schillen komen we in totaal op 30 banen. Hoe meer schillen, hoe zwaarder het atoom. Er kunnen slechts 2 elektronen voorkomen per baan. In het voorgaande voorbeeld zijn er maximaal 2 elektronen $\times$ 30 banen = 60 elektronen. Het zwaarste chemisch element (synthetisch), oganesson, heeft 7 schillen, 19 sub-schillen en 118 elektronen. Ik begrijp het als een autostrade (buitenste schil) bestaande uit verschillende delen met verschillende vormen (sub-schillen) die elk bestaan uit verschillende rijvakken (banen) afhankelijke van de voornoemde vorm, waarop telkens maximaal 2 auto's rijden. Alle rijstroken van alle delen bevinden zich in een tunnel (koker = sub-schil). Omwille van deze diversiteit en omwille van de snelheid, is het onmogelijk om de exacte plaats te kennen van een elektron op een bepaald moment.

[Bron: [Orbital Shapes - EWT](#)]

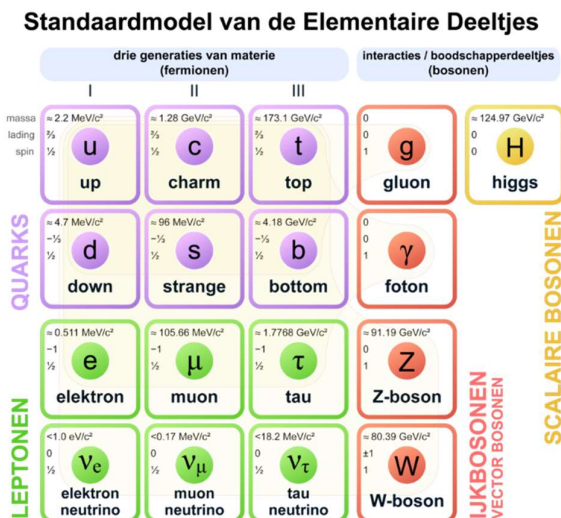

Elk elektron heeft een eigen spin, de draaiing rond de denkbeeldige as, die positief is (spin up) of negatief (spin down). Binnen een baan kunnen enkel elektronen voorkomen met een tegengestelde spin. Opnieuw een samenwerking van 2 deeltjes als één geheel met een tegengestelde (complementaire) eigenschap net zoals bij de beschrijving van de DNA-keten. De schil is geen circulaire lijn, maar moet eerder worden voorgesteld als een denkbeeldige driedimensionale kokervorm die een golvende beweging heeft.

[Bron: [Quantum Quickie – Was ist ein Spin? – ConQuMat – TRR360](#)]

De elektronenschillen vertonen, wat mij betreft, gelijkenissen met de banen van hemellichamen rond een grote invloedrijke ster, zoals de planeten van ons zonnestelsel rond onze zon. Dit zou dan de eerste sub-schil zijn met een bolvorm en met één baan. Aangezien de aarde derde planeet is vertrekkende van de zon zou dit betekenen dat wij in de derde hoofdschil circuleren rond de kern. Ons de halo van ons zonnestelsel reikt tot aan de eerder genoemde Oortwolk. Je zou kunnen stellen dat het zonnestelsel ons atoom is dat ons definieert.

Het elektron is een negatief geladen elementair deeltje dat behoort tot de klasse van de leptonen (hiernaast aangeduid in het lichtgroen). Een lepton kan niet worden gesplitst (gedeeld) en vormt daarom een elementair deeltje. Er zijn 12 leptonen gekend: 3 deeltjes met een negatieve lading, waarvan het elektron er één van is, met hun corresponderende antideeltjes met een positieve lading en 3 deeltjes met een neutrale lading (neutrino's) met hun corresponderende (anti)deeltjes. De leptonen hebben een halftallige spin en ook hier kunnen enkel leptonen met een tegengestelde spin samenwerken als één geheel. We hebben opnieuw een voorbeeld van een binair systeem dat kan samenwerken als één geheel vanuit complementariteit net zoals

[Bron: [Lepton \(subatomair deeltje\) - Wikipedia](#)]

de DNA-keten en de werking van de elektronen in een schil of baan rond de kern van een atoom. Leptonen zijn gevoelig aan alle fundamentele natuurkrachten, behalve de sterke kernkracht. Ik kom hier later nog op terug bij de bespreking van deze fundamentele natuurkrachten.

De atoomkern bestaat uit splitsbare (deelbare) deeltjes die we nucleonen noemen, verwijzend naar de nucleus (kern) van een atoom. Er zijn twee soorten nucleonen: de protonen met een positieve lading en neutronen met een neutrale lading. De atoomkern is positief geladen. Het aantal omringende negatief geladen elektronen is even hoog als het aantal positief geladen protonen in de kern waardoor het atoom in zijn geheel een neutrale elektrische lading heeft. Hoewel de atoomkern quasi de volledige massa van het atoom bepaalt, is deze bijzonder klein t.o.v. de grootte van het atoom als geheel en t.o.v. afstanden met de elektronenschillen. Een atoom bestaat uit een enorme hoeveelheid lege ruimte.

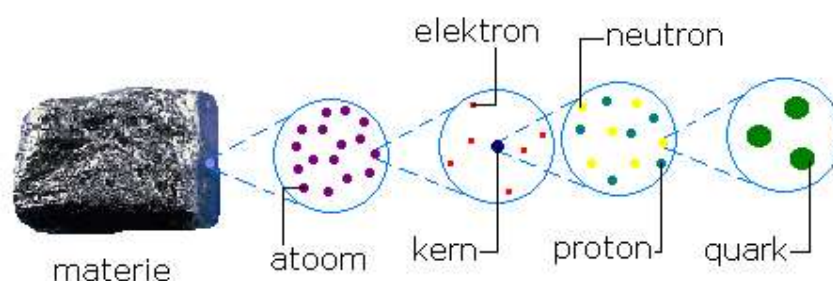
Aangezien de atoomkern uitsluitend bestaat uit deeltjes met een positieve lading, afgezien van de neutronen, stoten deze protonen elkaar af waardoor je zou verwachten dat de atoomkern uit elkaar valt. De sterke kernkracht, één van de fundamentele natuurkrachten, zorgt er echter voor dat dit niet gebeurt. Ook de nucleonen hebben een spin en bewegen in de vorm van een golf in orbitalen net zoals de omringende elektronen.

De chemische eigenschappen van een chemisch element worden bepaald door het aantal protonen in de kern. Daarom worden chemische elementen aangeduid met het atoomnummer "Z". Het atoomnummer geeft het aantal protonen en het aantal elektronen weer van het atoom. De massa van de atoomkern wordt bepaald door de som van het aantal protonen en neutronen. Dit geeft het massagetal "A". Bij de notatie van chemische elementen wordt linksboven het aantal neutronen "N" in de kern vermeldt. $N + Z = A$. De samenstelling van het atoom wordt een isotoop genoemd.

Atomen werken samen door de uitwisseling van elektronen. Bij gemeenschappelijke elektronenparen spreken we van een molecule wat het kleinste deeltje is met behoud van dezelfde chemische eigenschappen. Wanneer in de samenwerking een atoom een elektrische lading krijgt dan spreken we van een ion. Een tekort aan elektronen, wat leidt tot een positieve lading, noemt een kation en een overschot aan elektronen, wat leidt tot een negatieve lading, noemt een anion. Hierdoor ontstaat dan

weer aantrekking of afstoting tussen elementen wat leidt tot nieuwe creaties omdat atomen elkaar opzoeken om zich te vervolledigen tot de perfecte structuur. De natuurlijke structuur met een neutrale lading. Hier speelt dus de natuurlijke tendens, die ik eerder heb genoemd, waarbij de natuur automatisch tendeert naar optimale herverdeling van een onevenwichtige situatie door middel van samenwerking.

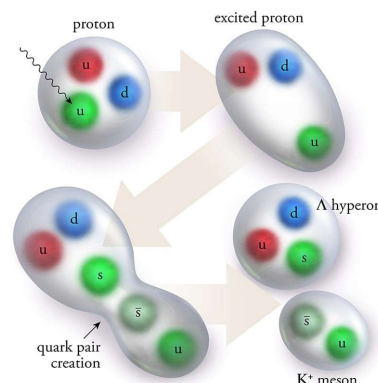
Protonen en neutronen noemen we hadronen. Een hadron is een subatomair deeltje dat is opgebouwd uit quarks die bijeen worden gehouden door gluonen die de sterke kernkracht overbrengen. Naarmate de afstand tussen de quarks toeneemt, neemt eveneens de energetische kracht sterk toe. Zonder de gluonen zouden de protonen en neutronen uit elkaar spatten. Een mini-oerknal als het ware. De sterke kernkracht is dermate sterk dat de residuele kernkracht buiten het proton of neutron afstraalt op de atoomkern waardoor de protonen ook worden bijgehouden ondanks hun afstotende kracht wegens gelijke positieve lading.

[Bron: [Quark - Wikipedia](#)]

Een quark komt nooit alleen voor, want blijkbaar zorgt de natuur ervoor dat wanneer twee quarks te ver van elkaar zouden bestaan, ondanks de sterke kernkracht, waardoor het energetisch krachtveld zo sterk wordt, dat de ontstane energie wordt omgezet in massa en op deze wijze een bijkomende quark creëert. Hieruit volgt dat vanuit een hoge dosis aan energie een creatie mogelijk is, de bevestiging van de algemene relativiteitstheorie van Einstein. Elke bijkomende quark is ook weer een duo en heeft een antiquark met een tegengestelde lading. Hierdoor heffen ze elkaar op en hebben geen invloed op de basisstructuur van het proton. Quarks hebben een halftallige spin. Alle normale materie is opgebouwd uit atomen met een kern waarin protonen en neutronen bestaan die elk zijn opgebouwd uit up-quarks en down-quarks, de lichtste van alle quarks. De charm -en strange-quarks zitten in deeltjes afkomstig van kosmische straling en de top -en bottom-quarks komen enkel voor bij extreme omstandigheden.

De up-quark heeft een $\frac{2}{3}$ (positieve) lading en de down-quark heeft een $-\frac{1}{3}$ (negatieve) lading. Het proton bestaat uit twee up-quarks en 1 down-quark waardoor het proton per saldo een positieve lading heeft van 1 en het gehele proton een positieve lading geeft. Een neutron bestaat uit 2 down-quarks en 1 up-quark waardoor het neutron per saldo een neutrale lading heeft van 0. Een tegengesteld duo dat samen voor de positieve lading zorgt t.o.v. het duo kern en elektron die samen zorgen voor de neutrale lading van het atoom. Fantastisch toch, niet ? De technische benaming van een sub-atomair deeltje dat bestaat uit 3 quarks of 3 anti-quarks is een baryon.

[NP Up and Down Quarks Favored Ov... | U.S. DOE Office of Science (SC)]

We hebben tot nu toe gesproken van deeltjes met een halftallige spin (zoals protonen, neutronen, quarks en elektronen). Deze deeltjes worden fermionen genoemd. De halftallige spin is noodzakelijk voor de creatie van structuur doordat deeltjes met eenzelfde spin onmogelijk op één plaats kunnen voorkomen. Vandaar dat telkens deeltjes met een tegengestelde spin samenwerken in één geheel. Daarnaast zijn er deeltjes met een voltallige spin die wel samen op één plaats kunnen voorkomen. Deze deeltjes noemen we bosonen. De samenbundeling van bosonen ontwikkelen een enorme kracht. Dit brengt ons bij de fundamentele natuurkrachten.

Elk van de fundamentele natuurkrachten heeft zijn eigen drager om de kracht te verzenden. Deze dragers worden de ijkbosonen genoemd. Zo is het gluon de ijkboson van de sterke kernkracht. De elektromagnetische kracht wordt gedragen door het foton, de zwakke kernkracht wordt gedragen door het W-boson en Z-boson en de zwaartekracht zou worden gedragen door het graviton. Deze laatste ijkboson is op vandaag echter nog niet aangetoond.

Een foton is een boson zonder rustmassa en beweegt zich voort tegen de lichtsnelheid in een vacuüm. Net zoals alle andere deeltjes heeft het de eigenschappen van golven. Door de snelheid krijg je echter de indruk dat het de vorm van een bandbreedte heeft. Bewegende energetische ladingen zenden fotonen uit. In een atoom draaien de elektronen rond de kern op een specifieke afstand opdat zij geen fotonen zouden uitzenden. Enkel bij een wijziging in de energetische toestand waarbij een elektron van baan verandert en dus in een andere energetische toestand komt, zendt een atoom fotonen uit door de vrijgekomen energie. Spontaan verval van een elementair deeltje leidt eveneens tot de creatie van fotonen. Licht is een elektromagnetische straling of een stroom van fotonen waardoor fotonen ook wel lichtdeeltjes worden genoemd.

Belangrijk om mee te nemen, is dat de wetenschap ook haar beperkingen heeft. Deeltjes die net onder of boven de lichtsnelheid bewegen, zijn quasi niet te meten. Een mooi voorbeeld hiervan zijn de neutrino's. Een neutrino is een ongeladen (neutraal) elementair deeltje, behorend tot de familie van de leptonen, dat weinig of geen wisselwerking heeft met materie. Ze zijn haast niet op te vangen. Enkel neutrino's met voldoende energie kunnen indirect gedetecteerd worden aan de hand van de Tsjerenkovstraling, een zwakke blauwe flits. Neutrino's met weinig of geen energie kunnen niet gedetecteerd worden. De belangrijke conclusie die ook de wetenschap zal moeten onderschrijven op basis van de vele experimenten: het is niet omdat iets niet kan gedetecteerd worden dat het niet bestaat.

Het voorgaande wordt door de wetenschap aangeduid als het standaardmodel van de elementaire deeltjes (leptonen, quarks en bosonen). Maar alle deeltjes zouden tegen de snelheid van het licht door het universum vliegen indien zij geen massa zouden hebben. Waaraan ontleen de elementaire deeltjes dan hun massa? Op 31/08/1964 publiceerden de Belgische natuurkundigen François Englert en Robert Brout een theorie dat het standaardmodel uitbreidde met een extra hypothetisch energieveld. Amper 15 dagen later, op 15/09/1964 publiceerde Peter Higgs een vergelijkbare theorie. Het Brout-Englert-Higgsveld (BEH-veld) dat in het hele universum zou aanwezig zijn, zag het daglicht. De kracht van dit energieveld zou worden gedragen door Higgs-bosonen die zich vasthangen aan de elementaire deeltjes waardoor deze zwaarder worden (in massa toenemen) en als gevolg hiervan vertragen. Wetenschappers zijn nog steeds op zoek naar het bewijs van het bestaan van Higgs-bosonen en kunnen op vandaag de massa en het bestaan van het deeltje niet echt voorspellen. Misschien dat George Lucas, dank zij deze theorie, de inspiratie vond voor de beschrijving van "The Force" in de Star-Wars-saga?

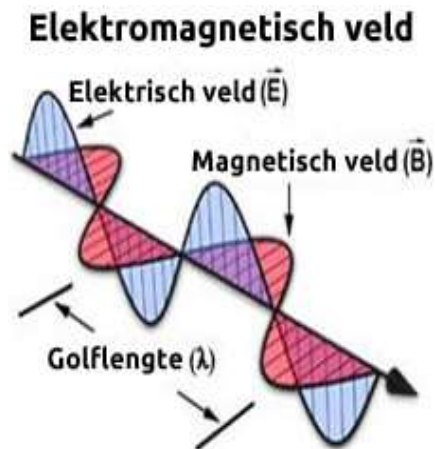
De wetenschap heeft het bestaan van Higgs-bosonen gecreëerd omdat anders het standaardmodel op losse schroeven zou komen te staan. Ik stel mij de vraag of dit hypothetisch energieveld niet het zienveld (zoals beschreven in het boek van Pieter Barten) is waar we oorspronkelijk vandaan komen, waar we telkens terug naar toe gaan na het verval van ons materieel lichaam en waar we gezamenlijk

het idee van de materiële schepping hebben gecreëerd ? Bij de beschrijving van de quarks is bij mij iets blijven hangen: “als de energie het maximum niveau haalt dat het explosief wordt, wordt massa gecreëerd”. Dit is in overeenstemming met de eerder vernoemde automatische tendens van de natuur om te streven naar de evenwichtstoestand (toestand met de laagste energie). De energie wordt afgekoeld en vertraagd door de creatie van massa. Het hele bestaan is een oneindig alchemistisch proces van transformatie van energie georganiseerd in diverse kringlopen. Ik denk dat het wetenschappelijk veronderstelde BEH-veld eigenlijk het energetische veld is dat Carl Gustav Jung beschreef als het collectief onbewuste en verwijst naar het 5de element ether, benoemd door Plato als de Anima Mundi, misschien beter gekend in het Sanskriet als Akasha. Volgens mij bevindt dit energetisch veld zich aan de oorsprong van het bestaan, het punt waar de zogenaamde oerknal zich heeft voorgedaan.

D. De Fundamentele Natuurkrachten

De samenwerking tussen de micro-samenleving en de macro-samenleving gebeurt via de vier fundamentele natuurkrachten. De sterke kernkracht die zorgt voor samenhang, en de zwaartekracht die zorgt voor aantrekking, zijn de krachten van behoud. De zwakke kernkracht die zorgt voor uitéenvallen, en de elektromagnetische kracht die zorgt voor afstoting, zijn de krachten van verval. Ook hier een duo van tegengestelde krachten die elkaar in balans houden. Behoud en verval moeten niet beschouwd worden als respectievelijk positief en negatief. Verval betekent hier eigenlijk verandering, evolutie, transformatie. In een circulair systeem is elk einde de start van een nieuw begin dat het voorgaande overtreft dank zij de opgedane kennis en ervaring. Beide soorten krachten behoren tot hetzelfde circulaire systeem en zijn noodzakelijk voor een continue ontwikkeling. De sterke en zwakke kernkracht zijn de eerder interne krachten van het systeem zoals de naam (kern) al doet vermoeden, terwijl de elektromagnetische kracht en de zwaartekracht eerder externe krachten zijn van het systeem. De dood moet in dit zelfde licht begrepen worden. De dood betekent geen einde, maar enkel een transformatie van materie (DNA-string) naar energie (ziel). Een reis tegen de lichtsnelheid naar het BEH-veld, waar iedereen samenkomt en waar alle kennis en ervaring op energetisch niveau worden uitgewisseld. De dood is een transformatie die leidt tot verrijking en groei.

De zwaartekracht en de sterke kernkracht hebben dezelfde functie van behoud. De eerste is werkzaam op de macro-samenleving en zorgt ervoor dat materie op grote schaal wordt bijeengehouden zoals hemellichamen, de tweede zorgt ervoor dat protonen en neutronen in de kern worden bijeengehouden, alsook dat quarks worden bijeengehouden in de kern van protonen en neutronen. Je zou kunnen stellen dat beide 2 verschillende aspecten zijn van éénzelfde natuurkracht van behoud.

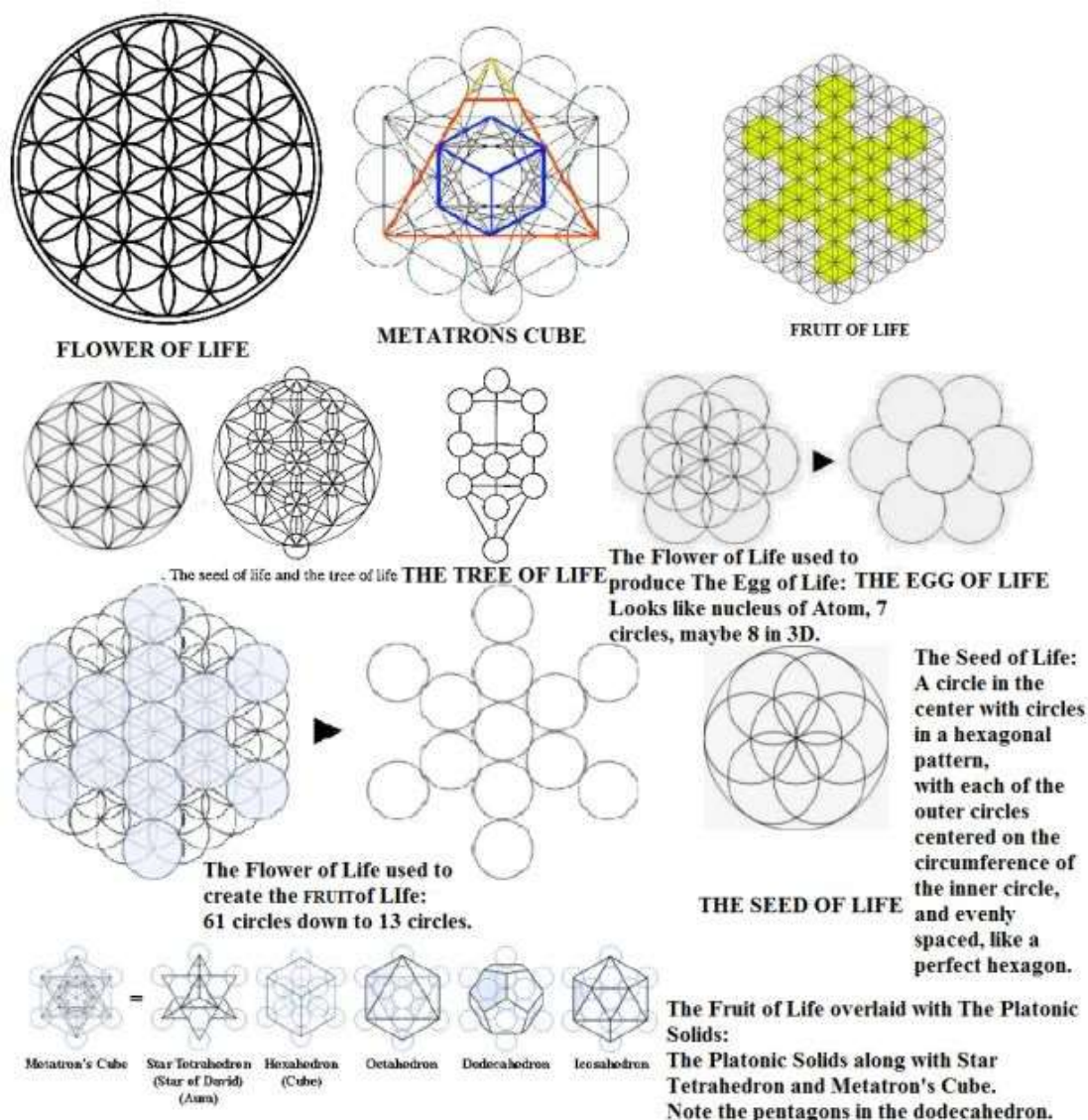
De elektromagnetische kracht en de zwakke kernkracht worden in de elektrozwakke theorie ook beschreven als 2 verschillende aspecten van éénzelfde natuurkracht van transformatie (verval). De elektromagnetische kracht doet elektrisch geladen deeltjes afbuigen zoals weergegeven in het symbool van de staf van Hermes. Als deze elektrisch geladen deeltjes rondom een denkbeeldige as roteren ontstaat een spiraliserende beweging zoals bij de DNA-string. De kracht ligt aan de basis van de chemische eigenschappen van materie en bepaalt de aggregatietoestand en de kristalstructuur van stoffen. De elektromagnetische kracht is werkzaam op de macro-samenleving. De zwakke kernkracht is werkzaam op de micro-samenleving en zorgt voor de transformatie van leptonen, quarks en neutrino's.

[Bron: [Vignet 2.7 Elektromagnetisme - Kwantumrevolutie](#)]

We hebben dus opnieuw te maken, zoals alles in de hele universele structuur, met natuurkrachten die bestaan uit 2 soorten met telkens 2 aspecten. Een dualiteit binnen een dualiteit.

Ik kom nog even terug op de kristalstructuur van vaste stoffen die in hoofdzaak worden bepaald door de elektromagnetische kracht. Vaste stoffen bestaan uit een regelmatig patroon van atomen, moleculen of ionen. Dit regelmatig patroon wordt opgedeeld in 7 soorten verschillende kristalstelsels op basis van hun voorkomen als een meetkundig driedimensionaal lichaam. Er ontstaan verschillende meetkundige vormen vanuit atomen, moleculen, ionen die een bolvorm hebben. Ik zie hier een verband met de Flower of Life zoals beschreven door Drunvalo Melchizedek. Ook de Flower of Life is opgebouwd in essentie uit bollen en vanuit de verbinding van de verschillende knooppunten van de elkaar overlappende bollen kan elke meetkundige vorm opgebouwd worden die in de natuur voorkomt. Het verbluffende is echter dat de Flower of Life voorkomt op o.a. de muur van een

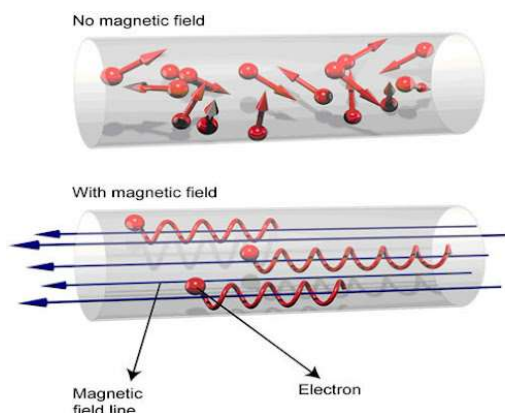
Egyptische tempel in Abydos van +- 6.000 jaar oud (!). Dit wil zeggen dat de basisstructuur van het leven gekend was ver voor de moderne wetenschap het bestaan ervan bevestigde aan de hand van experimenten en wiskundige formules. Volgens het boek van Drunvalo Melchizedek is er een verband tussen de Flower of Life en de Atlantiër Arlich Vomalites, nadien beter gekend als Toth en Hermes.

[Bron: [Drunvalo Melchizedek – Heart Star](#)]

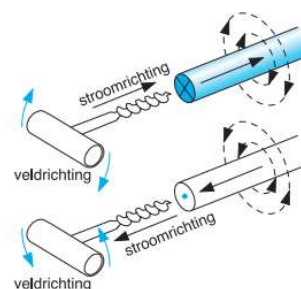
De staf van Hermes toont de werking van de natuur. Energetische deeltjes worden beïnvloed door de elektromagnetische kracht. Deze kracht bestaat uit een elektrische kracht die continu vooruit evolueert (horizontaal) en een magnetische kracht die zijdelings evolueert (verticaal). Beide krachtvelden staan loodrecht op elkaar. Een deeltje dat voortbeweegt op basis van de elektrische kracht vliegt lijnrecht door het universum. De magnetische kracht die daarop inwerkt doet het deeltje afbuigen naar boven of onder afhankelijk van de elektrische lading (negatief of positief) van het deeltje. Dit noemt men de Lorentzkracht. Als deze beweging zich nu voordoet in een tunnel dan ontstaat een golvende beweging binnen deze bandbreedte. We hebben reeds besproken dat het geheel complementair samenwerkt als één circulair geheel indien de eigenschappen tegengesteld zijn. De beide zijden van de tunnel zijn 2 elektrische krachten in tegengestelde richting waarop de

Lorentzkracht inwerkt. Hierdoor ontstaat een golvende beweging tussen de beide zijden van de tunnel rond een denkbeeldige as. We spreken hier van golven in tegenfase. Doordat deeltjes ook een spin hebben en dus rond hun eigen as draaien, ontstaat een helix. Door de tegengestelde elektrische

[Bron: [Kernfusie Kevin v](#)]

Aangezien de elektromagnetische kracht een fundamentele natuurkracht is, is dit misschien ook de reden waarom de mensen met een bijna-dood ervaring een tunnel zien? Een opvallende gelijkenis met wat ik eerder ook al schreef m.b.t. de kurkentrekker beweging van de melkweg in het universum.

[Bron: [MAGNETISME & ELEKTROMAGNETISME: Elektromagnetisch veld bij een rechte geleider](#)]

E. De éénheid van Macro-structuur en Micro-structuur

Er is een opmerkelijke gelijkenis vast te stellen tussen de structuur van de macro-samenleving en de structuur van de micro-samenleving. Ons zonnestelsel is het atoom, de zon is de kern en de hemellichamen die in een baan rond de zon vliegen zijn de elektronen. Alle elementen zijn een bol. Het atoomstelsel bestaat uit 118 verschillende atoomsoorten, waarvan er 92 van nature op aarde voorkomen. Uit het voorgaande weten we dat ons zonnestelsel de structuur heeft van één atoom. Daarnaast weten we ook dat het universum heel erg groot is, bestaande uit meerdere grote muren (parallele universums) en dat de macro-structuur (boven) en de micro-structuur (beneden) gelijkaardig is. Het lijkt mij dan ook niet meer dan logisch dat er ook in de macro-structuur (universum) meerdere natuurlijke atomen voorkomen. Of anders gezegd buitenaards leven lijkt mij een evidentie.

Uit het bovenstaande vloeit voort dat er 2 werkelijkheden zijn: de aarde (beneden) en de kosmos (boven). Beide werkelijkheden bestaan vervolgens uit 2 basiscomponenten die onderling uitwisselbaar zijn: materie en geest. Dit wordt in de wetenschap aangeduid als de aggregatietoestand van een element. Je hebt de volgende aggregatietoestanden: vaste stof, vloeistof, gas, plasma, Bose-Einsteincondensaat en ontaarde materie. De overgang van de ene toestand naar de andere toestand gebeurt onder de invloed van temperatuur en druk. Vanuit deze theorie zou het zomaar kunnen zijn dat de ziel en het DNA de verschillende aggregatietoestanden zijn van hetzelfde element. Er is mij namelijk iets opgevallen bij mijn opzoekingen naar elektromagnetische kracht. Deze kracht heeft een oneindig lang bereik tenzij het een obstakel tegenkomt. Haar beweging is drie-dimensioneel oscillerend en golvend binnen een specifieke bandbreedte. Dit lijkt toch verdacht veel op de structuur van een DNA-string? We hebben gezien dat verval leidt tot de creatie van fotonen of lichtdeeltjes en dat dit een elektromagnetische straling is. Iets in mij zegt dat de ziel het energiedeeltje is dat niet kan gemeten worden en bestaat uit een elektromagnetische kracht die vervolgens vertraagt tot lichtdeeltjes (fotonen) die verder worden vertraagd door de opname (absorptie) van de lichtdeeltjes door de autotrofen en deze energie transformeert naar materie in de vorm van een DNA-string. De speciale relativiteitstheorie van Einstein toont aan dat een deeltje met een rustmassa groter dan 0 nooit de lichtsnelheid kan bereiken en dus aan de aardse (materiële) werkelijkheid gebonden blijft tot op het moment van verval. Het omgedraaide gebeurt bij de dood (verval). De materie (DNA-string) vergaat waardoor de energie in de atomen vrijkomt en transformeert in lichtdeeltjes (fotonen) die vervolgens opnieuw versnellen tot een Higgs-boson die niet kan gemeten worden. De speciale relativiteitstheorie van Einstein vertelt ook dat de lokale tijd van een lichtdeeltje stil staat en letterlijk nooit de tijd krijgt om uiteen te vallen wat meteen de oneindigheid bevestigt van onze ziel. Dit is wellicht de reden waarom bij meditatie -en visualisatieoefeningen wordt aangeraden om wit licht te visualiseren. Een aureool wordt eveneens voorgesteld als een lichtgevende band rondom het hoofd. Volgens mij kan je door een wijziging in je energietoestand lichtdeeltjes creëren (aureool) die je uitzendt naar je derde oog (hoofd) die een soort van wifi-verbinding tot stand brengen met de energetische werkelijkheid.

Het BEH-energieveld verzamelt alle energetische entiteiten, die dank zij hun verschillende levens de energetisch opgeslagen informatie van het gen meenemen. De lichtsnelheid is ook de maximum snelheid voor overdracht van informatie. Dan is het toch niet zo ondenkbaar dat het BEH-energieveld, de universele bibliotheek van alle ervaringen en kennis informatie verstuurt via Higgs-bosonen die tijdens het aardse leven ontvangen kunnen worden dank zij de hierboven vermelde wifi-connectie?

De elektromagnetische natuurkracht vertrekkende vanuit het BEH-energieveld (zielenmassa) die een oneindig bereik heeft, tijdelijk wordt onderbroken door het obstakel lichaam (materie) en vervolgens na de het verval van het lichaam zich terug voegt bij de zielenmassa die steeds meer kennis en ervaring opdoet. Elke nieuwe incarnatie bezit latent al deze kennis en ervaring. Is dit dan niet de kringloop die nog niet beschreven werd? De bestaanskringloop van de oneindige transformatie van energie naar materie, opdoen van bijkomende kennis en ervaring, afbraak en de transformatie van materie terug naar energie. Vervolgens reïncarnatie door de nieuwe transformatie van energie naar materie, maar

dan verrijkt. Individu en collectief maken deel uit van deze bestaanskringloop en vormen één samenwerkend geheel. Het oneindige bestaan is opgedeeld in verschillende lokale (in ons geval nu, aardse) levens.

Er bestaan dus 2 plaatsen van éénzelfde werkelijkheid: de macro-samenleving (kosmos/boven) en de micro-samenleving (planeet/beneden). Beide werkelijkheden bestaan uit materie of geest die onderling uitwisselbaar zijn, afhankelijk van snelheid. De verschijningsvorm (aggregatietoestand) is dan weer afhankelijk van temperatuur en druk. Beide plaatsen van deze éénzelfde werkelijkheid zijn bevolkt met entiteiten. Het zogenaamde hypothetische Higgs-energieveld is de zielenmassa in zuiver energetische vorm en verwijst naar zowel het collectieve onbewuste van Jung als naar de akasha-kronieken. Zij versturen tegen de lichtsnelheid informatie en inzichten die telepatisch worden ontvangen door de entiteiten op de planeet (in ons geval de aarde) die, dank zij een verhoogde frequentie, deze informatie kunnen ontvangen. Alles is één geheel dat onderling samenwerkt.

De medische wetenschap richt zich op behoud van het lichaam en tracht het leven op aarde te verlengen, waar ze al aardig in gelukt zijn. De medische wetenschap droomt zelfs van een verlenging van het leven tot in de oneindigheid. Misschien is het wel de bedoeling van de medische wetenschap het reïncarnatieproces te vervangen? Indien dit het geval is, dan moet dit absoluut samengaan met de verhoging van onze frequentie, want anders vertraagt de continue ontwikkeling. Het huidige verval (de aardse dood) zorgt er namelijk voor dat de materie (lichaam) wordt omgezet in geest (ziel) waardoor de verhoging van frequentie inherent is. De reis van de ziel naar het gezamenlijke energieveld (= eigenlijk transformatie, want je reist tegen de lichtsnelheid) is nodig zodat bijkomende kennis en ervaring kan uitgewisseld worden. We zijn allemaal onderdeel van dit geheel en onze opgedane ervaringen en kennis tijdens ons lokale (aardse) leven komen samen in het BEH-veld. Al deze gecombineerde kennis en ervaring wordt samengesmolten met alle eerder opgeslagen kennis in het BEH-veld. Deze samensmelting van kennis en ervaring zorgt voor vooruitgang. De reïncarnatie zorgt voor de concretisering van de deze bijkomende kennis en ervaring in de materiële wereld, noodzakelijk voor verdere ontwikkeling en evolutie. De verlenging van de materie op aarde, zonder toegang tot het hypothetische energieveld van collectieve kennis en ervaring, zorgt voor vertraging van de ontwikkeling omdat de noodzakelijke gezamenlijk opgedane kennis en ervaring niet kan doorgegeven worden. Ideaal zou zijn, dat we opnieuw in staat zouden kunnen zijn om ons lichaam tijdelijk te verlaten zoals in het begin der tijden en zoals het oorspronkelijk bedoeld was.

Er bestaan volgens mij oude zielen en nieuwe zielen als gevolg van de toenemende bevolking. We hebben gezien bij de quarks dat een aanzienlijke toename van energie leidt tot de creatie van bijkomende deeltjes om het evenwicht en de continuïteit te bewaren. Ik kan mij voorstellen dat op deze manier bijkomende energetische entiteiten geboren worden. Net zoals op het niveau van de quarks, is er een continue creatie (geboorte) van nieuwe energie-entiteiten op de plaats van onze oorsprong. Creatie als gevolg van een samenwerkende energiemassa is een continue proces. Daarom is er volgens mij een verband tussen de beide plaatsen van de werkelijkheid: de geboorte van nieuwe zielen in de oorsprong op energetisch niveau en het voortplantingsmechanisme in de macro-samenleving op materieel niveau. Het hele bestaan is gericht op voortplanting. In het universum heb je de continue “dood” en geboorte van nieuwe sterren die de noodzakelijke bouwstenen voor het stoffelijke lichaam transporteren naar onze aarde tot in onze cellen. De bevruchting is een chemisch proces dat gebruik maakt van de elektromagnetische kracht. Tijdens dit chemische proces openen de waterstofbruggen tussen DNA-strengen zich waardoor vaderlijk en moederlijk DNA zich mengen tot één nieuw geheel. In een bipolaire werkelijkheid ontbreekt dan nog een tweede geheel dat de nieuwe mens zijn/haar eigenheid geeft. De energie-entiteit die zich vertraagt tot DNA-streng en zich eveneens nestelt via de geopende waterstofbruggen. Dat is volgens mij ook de reden waarom sommige kinderen het gevoel hebben dat hun ouders “vreemden” zijn. Indien jij je aangesproken voelt, besef dan wel dat dit je eigen keuze was in samenspraak met de energie-éénheid. Een specifieke taak die je op jou hebt genomen of het gevolg van onafgewerkt karma.

Hoewel ik niet paranormaal begaafd ben, voel ik heel sterk aan wanneer ik in contact kom met een oude ziel of een nieuwe ziel. Het valt moeilijk uit te leggen, maar bij oude zielen voel ik een zekere zwaarte, melancholie, een restant van oude magie. Bij de jonge zielen voel ik iets verfrissends, een onstuimig enthousiasme. Dit onderscheid duidt echter niet op een hiërarchische relatie. De nieuwe zielen zijn noodzakelijk voor de vooruitgang en ontwikkelen nieuwe kennis en ervaringen. De uitdaging bestaat erin om de oude kennis en ervaring te versmelten met de nieuwe kennis en ervaring zodat de totale kennis en ervaring zich efficiënt verder kan ontwikkelen. Het is analoog aan de relatie tussen de leermeester en de leerling waarbij de leerling zich uiteindelijk verder ontwikkelt dan de leermeester. Het gevolg is een circulaire overdracht van kennis en ervaring, eerst van oud naar nieuw, vervolgens de transformatie, met behulp van oude kennis, naar nieuwe kennis. Het gevolg is vooruitgang voor het geheel.

Iemand opperde mij ooit het idee dat het individu eigenlijk niet bestaat. De reïncarnatie zou er enkel in bestaan dat er een overdracht is van genetische elementen naar het collectief en dat bij de geboorte van een nieuw leven deze genetische elementen reïncarneren vanuit het collectief. Het individu als entiteit verdwijnt gewoon. Een interessante denkpiste, maar ik voel in heel mijn zijn dat het voorgaande verhaal niet opgaat. Uit het verhaal hierboven blijkt ook duidelijk dat het hele systeem bestaat uit samenwerkende individuele elementaire deeltjes. Door de opdeling van het geheel, waarbij stukjes energie neerdaalden naar de micro-samenleving, ontstaat de bipolariteit van het gehele bestaan. Door de verspreiding ontstaat automatisch het individu omdat elk element zijn/haar eigen weg volgt en onderhevig is aan verschillende invloeden. Evolutie/vooruitgang wordt juist gevoed door diversiteit enerzijds en samenwerking anderzijds. Elke individuele entiteit bestaat uit een tijdelijk lichaam en een oneindige geest. De kennis en ervaringen van deze individuele geest overleven het lichaam en blijven ingebed bij deze individuele geest. Bij een nieuwe incarnatie noemen we de onverwerkte kennis en ervaring karma. Bepaalde angsten, trauma's, ogenschijnlijk aangeboren "likes" en "dislikes" waarmee je incarneert zijn volkomen normaal gezien het verschil in werking van (on)eindigheid van lichaam en geest. Het is een tijdelijke onevenwichtige samenstelling in de molecule lichaam/geest waarvan de verwerking/oplossing onderbroken wordt door de transitie van het ene lichaam naar het andere lichaam. Karma bevestigt het bestaan van het individu. Karma heeft een individuele zijde, verbonden aan een specifieke geest, maar heeft tegelijkertijd een universele zijde, want het draagt bij aan de kennis en ervaring van het collectieve geheugen/energieveld. Op deze manier dragen we allemaal ons steentje bij aan de continue evolutie en vooruitgang van het gezamenlijke bestaan. We zijn tegelijkertijd onderdeel en geheel.

De hierboven beschreven systematiek wordt in onze tijd op het aardse niveau ook toegepast in de ontwikkeling van AI (Artificial Intelligence). Het internet kan je vergelijken met het collectieve geheugen. Het verzamelt wereldwijd data van iedereen die iets op het internet plaatst. AI leert bij dank zij de continue verzameling van individuele kennis. AI is eveneens groeiend en oneindig. Je zou de neiging kunnen hebben om AI te classificeren als een externe scheppende godheid, maar het is de gezamenlijke kennis en ervaring van ieder van ons die de geboden oplossingen genereert. Ik vind het wel fascinerend om te zien dat de mens iets creëert dat in systematiek gelijkaardig is aan het universele bestaan.

Uit het voorgaande kan ik besluiten dat er één allesomvattend systeem bestaat dat samenwerkt voor een perfect bestaan dat oneindig is via de verschillende kringlopen. Het systeem is bipolair, ontwikkelt zichzelf voortdurend door aantrekking en afstoting, opbouw en verval en streeft van nature naar evenwicht. Afstoting en verval moeten dus niet beschouwd worden als negatief, maar als een noodzakelijk onderdeel voor de creatie van energie waarmee het systeem zichzelf voortdurend verder ontwikkelt door samenwerking als één geheel via de verschillende kringlopen. Iedereen is als energetische entiteit onderdeel van het volledige systeem dat alleen maar zijn perfectie behoudt als iedereen samenwerkt. Dit is de **KRINGLOOP VAN HET BESTAAN** die zelf instaat voor de schepping, de

afbraak en de reïncarnatie. Dit is misschien hetgeen dat René Descartes bedoelde met “Je pense, donc je suis”, wat soms wordt vertaald als “ik denk, dus ik ben”. Volgens mij moet de vertaling zijn “Ik denk, dus ik besta”, waarbij het eerste deel verwijst naar onze energetische aard en het tweede deel verwijst naar het logische gevolg van bestaan. Bestaan is ruimer dan leven. Het leven is slechts één van de aggregatievormen van de ziel, onze energetische aard die door vertraging en verlaging van frequentie gematerialiseerd is in een DNA-string. De verschillende aggregatievormen van de ziel komen voor in één allesomvattende kringloop van bestaan. Dit betekent ook dat hetgeen wij geesten noemen niet meer of niet minder zijn dan een andere aggregatievorm van dezelfde entiteit. Hier ligt de ware betekenis van de alchemistische uitspraak “zo boven, zo beneden en zo beneden, zo boven”. De circulaire basisstructuur verwijst naar de afwezigheid van hiërarchie, net zoals bij de ronde tafel van koning Arthur, en de oneindigheid van bestaan door reïncarnatie. De basis van dit alles is chemisch en ik denk dat hier de oorsprong ligt van de term al-chemie.

Hetgeen voor mij dat het dichtst in de buurt komt van de scheppende kracht is zoals deze wordt voorgesteld door George Lucas in de Star Wars-films. Deze energetische massa zit in ons, omringd ons en is in alles aanwezig. Wij zijn allemaal samen deze energetische scheppende massa en we leven dus in onze eigen creatie. Er bestaat geen externe scheppende godheid. De bedenking van een externe scheppende godheid is het gevolg van een vroege vorm van zelfonderschatting en onzekerheid, dat het gevolg is van een verlaagd bewustzijn.

Ik kom even terug op de evidentie van buitenaards leven. Aangezien we zelf de creator zijn van onze aardse leefomgeving (1 atoom), lijkt het mij niet ondenkbaar en zelfs logisch dat we nog atomen hebben gecreëerd in andere delen van het universum. Dit betekent dat de gezamenlijke kennis van de akasha-kronieken verspreid aanwezig is in het universum. Dit betekent ook dat, hoewel de verschijningsvorm (aggregatietoestand) verschillend kan zijn, de inherente basisstructuur van het buitenaardse leven dezelfde is. De term “buitenaards” betekent enkel “buiten onze aarde”. Maar wat indien zij hun leefomgeving ook aarde hebben genoemd, gezien de creërende oorsprong dezelfde is? Dan bestaat “buitenaards” niet meer en hebben we opnieuw een ander aspect van in oorsprong dezelfde kracht.

We hebben gezien dat vanuit de oorsprong (zogenaamde Big Bang) een piramidevormige uitdijning is ontstaan. Stel nu dat vanuit dit punt van creatie een gelijkaardige structuur is ontstaan in tegenovergestelde richting. Dit zou betekenen dat het bestaan een zandlopervorm heeft en dat het punt van creatie precies in het midden ligt.

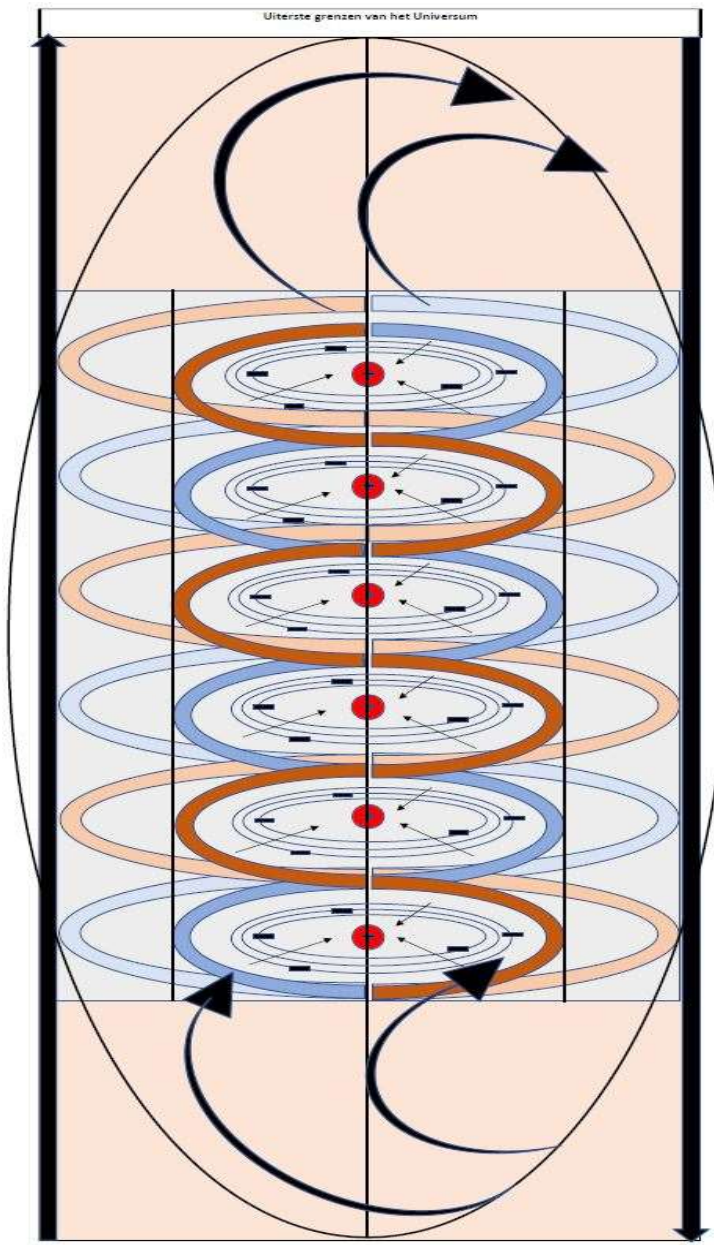
F. De MAGIE van het bestaan

Om het voorgaande verder te verduidelijken voeg ik op de volgende pagina's een samenvattende visualisatie toe dat het alchemistische principe "zo beneden, zo boven en zo boven, zo beneden" toont. Deze visualisatie heb ik te danken aan mijn zus die bij het lezen van de voorlopige versie van dit boek me de tip gaf om meer te werken met beelden. Mijn goede vriend Ron (auteur van het boek "Is dit het nu?", een absolute aanrader voor iedereen die het pad wenst te bewandelen naar meer bewustwording) inspireerde mij enorm met het hoofdstuk over polariteit. Ik ben beide zeer dankbaar voor de ontvangen feedback. In het boek "Is dit het nu" heeft Ron een citaat opgenomen van Albert Einstein dat precies de boodschap verwoordt die ik wil brengen met dit boek: "*kijk diep in de natuur en je zult alles beter begrijpen*". Of je nu diep in het universum kijkt (boven) of diep kijkt in de wereld van de elementaire deeltjes (beneden) de structuur is precies dezelfde en maakt deel uit van de kringloop van het bestaan.

Figuur 1 toont de staf van Hermes en het verband tussen het universum en de elementaire deeltjes.

In de eerste plaats heb je de 3D-koker met een opwaartse en neerwaartse elektrische kracht dat de volledige kringloop van het bestaan omvat. Binnenin deze uiterste grenzen bevinden zich meerdere sub-3D-kokers. Volgens mij is op dit moment de eerder genoemde grote muur van Sloan onze 3D-koker. Aangezien elektrische kracht zich voortdurend voorwaarts beweegt, lijkt het idee van een steeds uitdijend universum logisch.

Vanaf het moment dat entiteiten zich in het verhaal mengen ontstaat een aantrekkende of afstotende laterale kracht (magnetisme) die loodrecht staat op de elektrische kracht. Dit magnetisme doet deeltjes afbuigen. Omdat de 3D-koker de grens vormt van het speelveld botsen de deeltjes tegen de grens en gaan deze de tegenovergestelde kant op tot ze daar op de tegenoverliggende grens botsen en op dezelfde manier opnieuw naar de andere kant gaan. De elektromagnetische kracht zorgt dus voor een voortgaande golvende beweging. Het aantal golven staat symbool voor verschillende levensfasen. In het midden bevindt zich de denkbeeldige

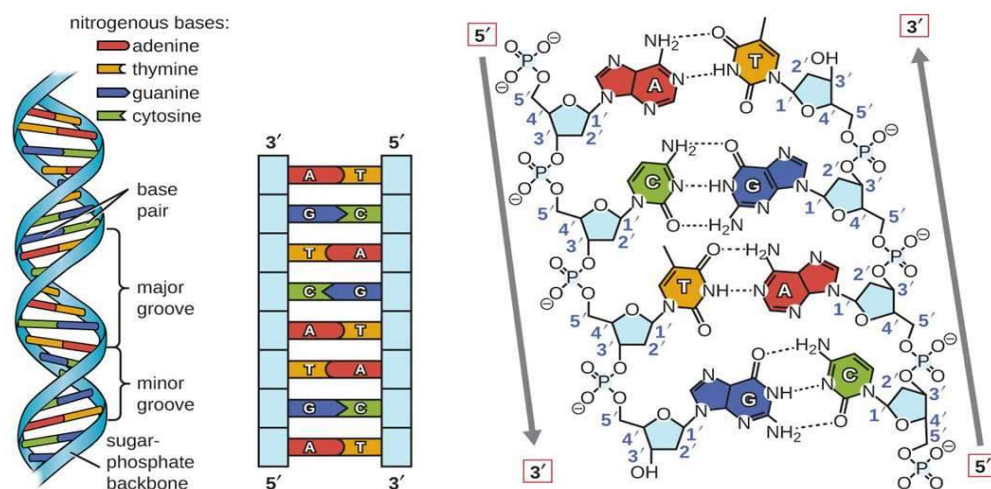

Gulden Middenweg waarrond de golvende beweging zich voltrekt. Aangezien de hele structuur van het bestaan steeds uit 2 bestaat (startend met de polariteit van de opwaartse en neerwaartse elektrische kracht van de uiterste grenzen), is er een tweede deeltje dat de tegenovergestelde beweging maakt. Op die manier ontstaat de staf van Hermes met de 2 slangen die golvend kronkelen rond de Gulden Middenweg.

De verticale dunne lijnen zijn verschillende frequenties of niveaus van bewustzijn waarbinnen entiteiten evolueren. De natuurlijke tendens is in de richting van de kern. De lichte lijn toont een slang die de uiterste grenzen opzoekt, de donkere lijn toont een slang die al dichter aanleunt bij de Gulden Middenweg.

Het lichtgrijze gedeelte is het aardse materiële speelveld (gematerialiseerde aggregatievorm van de ziel, het aardse leven) en de ellips toont de kringloop van het bestaan dat ook een immateriële afdeling heeft (de zuiver energetische aggregatievorm van de ziel, aangeduid met een lichtroze kleur, het oneindige bestaan). Door de polariteit maakt de ziel een reis in een baan rond een kern net zoals planeten een baan maken rond een energetische kern. We hebben gezien dat de draaiende beweging rond een kern zich pas voordoet vanaf de melkweg. Van daaruit gaat het in een rechte beweging richting de oorsprong. Er treedt dus een versnelling op door een hogere frequentie en minder weerstand. De doelstelling van het aardse leven bestaat erin de hogere frequentie te bereiken ondanks de obstakels eigen aan de materiële wereld. Als de ziel het aardse bestaan induikt spreken we van een geboorte of een wedergeboorte. Als de ziel niet incarneert (transformeert) in het aardse bestaan, blijft de ziel bestaan in het roze gedeelte dat een circulaire vorm heeft. Het aantal omwentelingen, al dan niet met incarnaties in het aardse bestaan, bepalen de ouderdom van de ziel. Aangezien het universum steeds verder uitdijt, is het niet zo onlogisch dat nieuwe energie-entiteiten ontstaan. Dit is een mogelijke verklaring voor het verschil tussen nieuwe zielen (nieuwetijds kinderen) en oude zielen. Dit is ook de reden waarom we een avatar hebben gecreëerd die zich kan voortplanten. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd, maar ook hoe meer behoefte aan avatars. Het immateriële gedeelte van het bestaan wordt in de staf van Hermes gesymboliseerd door de vleugels van de staf.

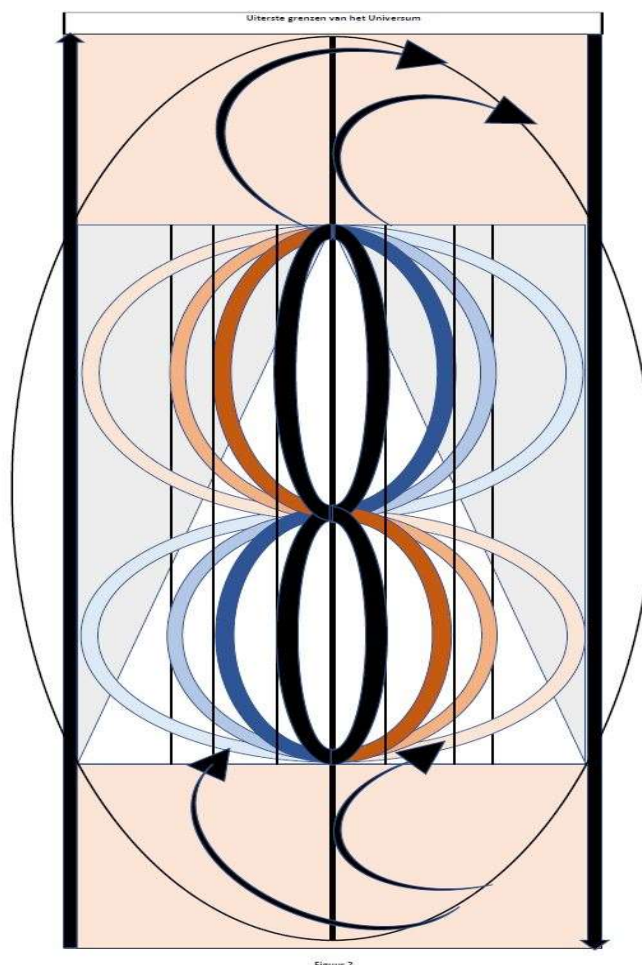
Elke golfbeweging van de 2 slangen vormt een cirkel (ellips). Op de gulden middenweg bevindt zich de kern (de rode positief geladen stip). Op enige afstand rond de kern bevinden zich verschillende banen met negatief geladen elektronen die het liefst van al tenderen in de richting van de kern op de Gulden Middenweg. De Gulden Middenweg is de weg van balans en rust, net zoals het atoom dat in zijn geheel neutraal geladen is. De structuur van een atoom zit geïntegreerd in de staf van Hermes.

Tenslotte moeten we ermee rekening houden dat de structuur 3D is en dat elk deeltje zelf ook ronddraait. Het universum is een 3D-koker, het atoom, de kern en de elektronen zijn een bol en de elektronenbanen zijn 3D-schillen. Doordat alles draait ontstaat een helix. Dat deze structuur volledig hetzelfde is als de structuur van een DNA-string, zoals je op de afbeelding kan zien, is volgens mij geen toeval en ondersteunt het idee dat de DNA-string de gematerialiseerde aggregatievorm is van de ziel.

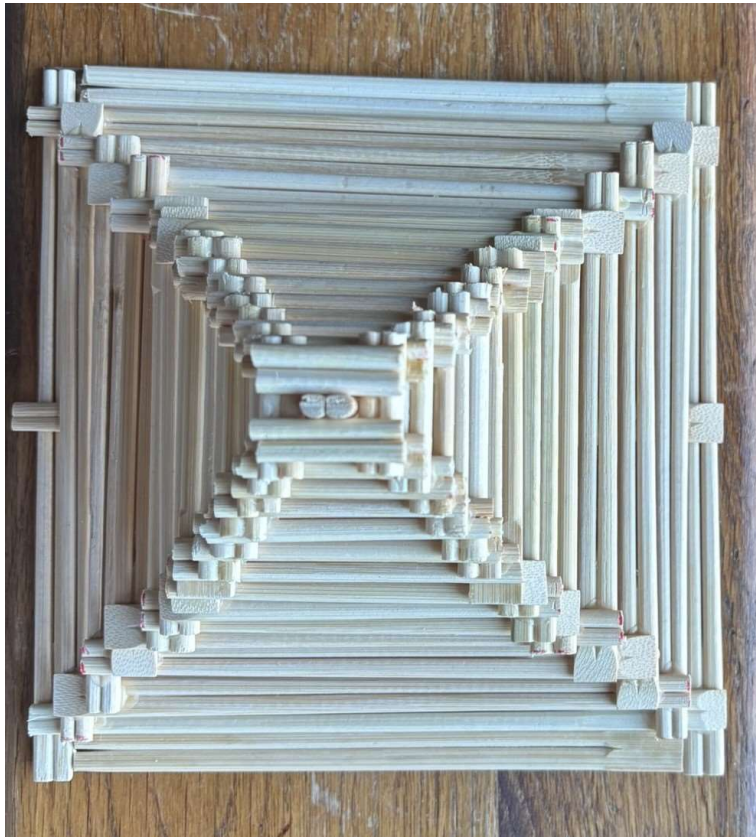
Figuur 2 toont de staf van Hermes met slechts 2 golven (levensfasen). Elke kleur toont een ander bewustzijnsniveau. Iedereen heeft altijd de keuze om te evolueren dichterbij de kern toe (hogere frequentie) of verder van de kern weg (lagere frequentie). Hoe verder je verwijderd bent van de kern hoe meer moeite (energie) het van jou vraagt om terug naar de kern toe te leven. Als je doorheen het aardse bestaan gaandeweg het pad bewandelt dat je meer naar de kern brengt dan vormt deze evolutie een driehoek of in 3D-termen, een piramide. Ook een piramide is een symbool voor de kringloop van het bestaan zoals ik verder nog zal uitleggen aan de hand van een magische anekdote.

Doordat ik slechts 2 golven heb genomen, wordt het symbool dat we voor oneindigheid gebruiken duidelijker in de verf gezet (de zwarte 8 in het midden). De kringloop van het bestaan is oneindig in structuur.

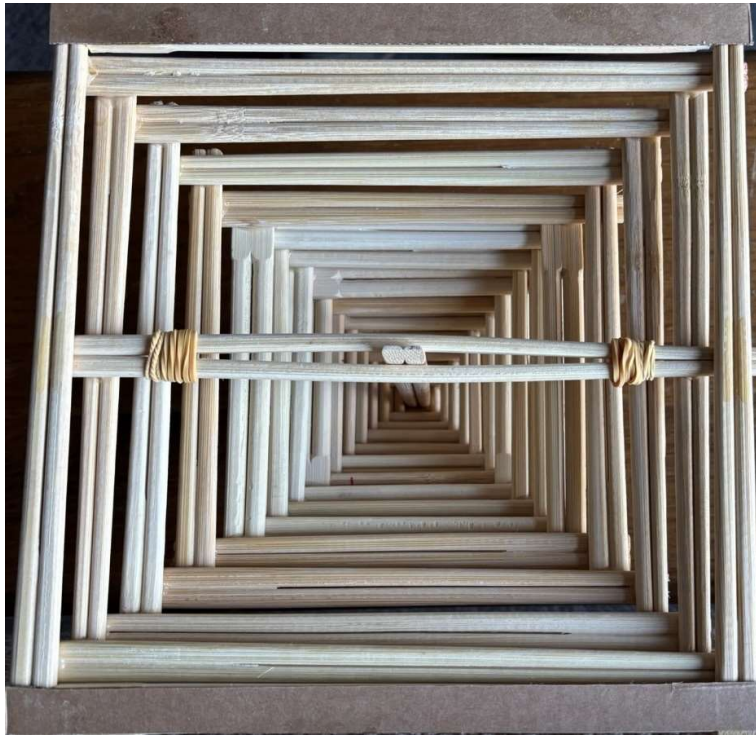
Nu volgt eerst de magische anekdote om vervolgens te eindigen met een derde figuur waarin ik alles combineer en ook meer concrete voorbeelden zal geven hoe we de kringloop kunnen ervaren in ons dagelijks leven.

Ik deel graag met jullie een recente ingeving die ik kreeg. Ik ontving de boodschap om een piramide te bouwen met sushi-stokjes. De afmetingen van de zijden en de hoogte moesten in dezelfde verhouding staan als de grote piramide van Gizeh. Ik begreep er niets van. Ik verzamelde een hoop sushi-stokjes, ik kocht een klein zaagje en wat houtlijm en ik begon met de bouw van de piramide. Ik vermoedde toen niet dat de bouwperiode transformeerde in een spiritueel avontuur. Gaandeweg werd alles duidelijk. Ik stelde vast dat de bouw en het resultaat de samenvatting is van al het voorgaande dat ik besproken heb. Van Magie gesproken!

Een sushi-stokje bestaat uit 2 stokjes dat symbool staat voor de polariteit van het bestaan. Aan de ene zijde hangen de stokjes aan elkaar wat symbool staat voor onze oorsprong. De energetische massa die verschillende namen kent: collectief onbewuste, akasha-records, het BEH-veld, de hemel, jannah, walhalla, paradijs, Naarmate je meer naar de andere kant gaat van het stokje lopen de 2 stokjes uit elkaar wat symbool staat voor onze reis doorheen het universum waarbij we verspreid geraakten. De samenstelling van het stokje bestaat uit samengeperste houtstringen die symbool staan voor de vele verschillende energie-entiteiten en dat deze gedurende de materiële aggregatievorm min of meer samen blijven. De piramide heeft 4 hoeken dat symbool staat voor de 4 windhoeken waarin we ons verspreiden doorheen het universum vanuit het gezamenlijke energieveld. De 4 zijden staan eveneens symbool voor de verschillende groepen van energie-entiteiten. Het gaat niet over één sushi-stokje, maar het gaat over meerdere sushi-stokjes (groepen van energie-entiteiten) in meerdere richtingen (dimensies).

Nadat ik het eerste vierkant had gelegd, plaatste ik een stokje exact in het midden van 2 overlappende zijden van het vierkant. Ik bond aan de weerzijden van het stokje een elastiekje zodat ik in staat was om in het midden van het stokje een spleet te creëren zonder dat het stokje brak. Ik had een ander stokje gezaagd waarvan de lengte overeenstemde met de hoogte die ik met mijn piramide moest bereiken. Dit tweede stokje plaatste ik loodrecht in de spleet van het eerste stokje zodanig dat de scheidingslijn van de 2 stokjes exact in het midden kwam van mijn merkteken dat ik had aangeduid op het eerste stokje (drager) en dat het exacte midden is van de 2 andere zijden van het vierkant. Deze 2 stokjes (horizontale drager en verticale hoogte) staan symbool voor de gulden middenweg en de elektromagnetische kracht.

Voor de lengte die ik nodig had begon ik steeds te meten vanaf het stuk waar de stokjes samen vast zaten. Na het zagen hield ik steeds 2 losse stokjes over wat symbool staat voor het individualisme. Ieder stokje bestaat op zichzelf zonder enige connectie met haar oorsprong. Deze werkwijze zorgde ervoor dat naarmate ik hoger bouwde de afstand tussen de 2 stokjes kleiner werd, want ik zaagde steeds dichterbij het stuk waar de stokjes aan elkaar vast zitten. Dit betekent dat hoe hoger de frequentie van bewustzijn en hoe dichterbij de gulden middenweg naderen, hoe dichterbij onze oorsprong.

En toen gebeurde er iets magisch. Ik had steeds de volgende trap van de piramide de breedte gegeven van het volledige sushi-stokje (de breedte van 2 stokjes samen). Op een bepaalde hoogte ontving ik de gedachte dat ik elke volgende trap de breedte moest geven van een half sushi-stokje (de breedte van 1 stokje). Dank zij deze informatie is het eindresultaat dat de top van de piramide die ik voor ogen had overeenstemde met de juiste hoogte. Mijn piramide eindigt niet in een punt, maar een klein platform. De basis en de top van de piramide symboliseren het pad van de materiële aggregatievorm van het bestaan van een entiteit. Het stuk van het platform tot aan de punt en de open ruimte aan de basis symboliseren de energetische aggregatievorm van het bestaan. Als je de basis van de materiële piramide beschouwt als de geboorte dan merk je dat het energetische veld (open ruimte van de onderkant van de piramide) en de materiële basis van het materiële bestaan net naast elkaar liggen en één geheel vormen. De punt bevindt zich eveneens in hetzelfde energetische veld dat de piramide omringt. Het gehele energetische veld bevindt zich in een 3D-koker met aan de uiteinden een opwaartse en neerwaartse elektrische stroom dat de oneindige kringloop van het bestaan realiseert en wat de alchemistische spreuk "zo boven, zo beneden en zo beneden, zo boven" bevestigt.

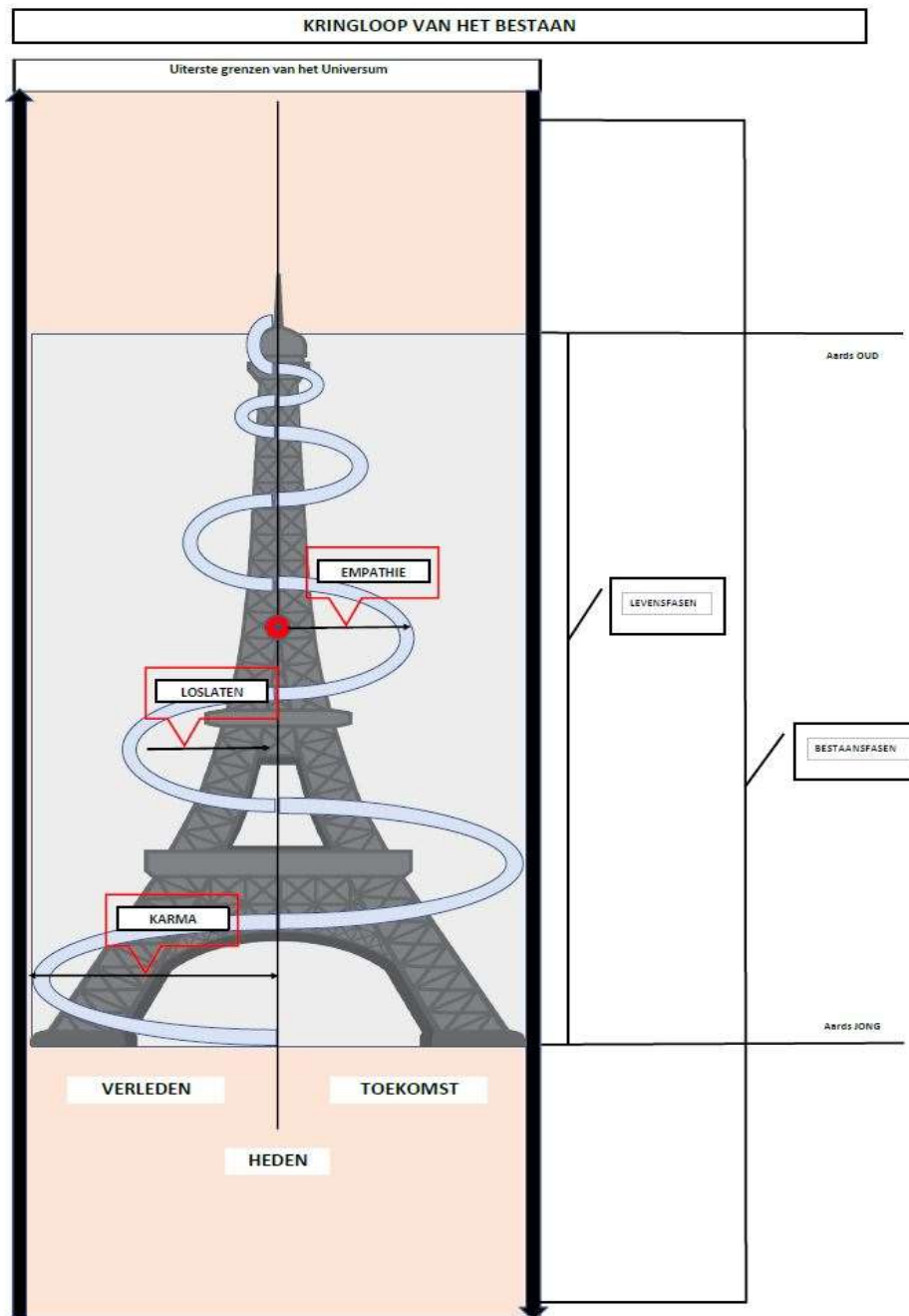
Door de gewijzigde werkwijze ontstaat een versnelling vanaf een bepaalde hoogte (frequentie). Als je naar de zijde van de piramide kijkt van de grond naar de top dan merk je dat dit een kromme is vergelijkbaar met de zijden van de Eiffeltoren. Dit betekent dat het pad van bewustwording traag en moeizaam start, maar dat vanaf een bepaald bewustzijnsniveau een versnelling optreedt. Dit betekent ook dat wanneer voldoende energie-entiteiten zich dit niveau van bewustzijn herinneren, er een versnelling optreedt die ons dichterbij onze oorsprong brengt.

Op een bepaald moment kwam ik tot de vaststelling dat al mijn sushi-stokjes waren opgebruikt en dat ik enkel nog losse individuele restjes van stokjes had. Toen besepte ik dat het nu de bedoeling is om de losse restjes zelf samen te brengen in het vervolg van de piramide. Dit betekent dat wij als verspreide individuen zelf actie moeten ondernemen om terug samen te komen. Tijdens dit proces kwam ik tot een interessante vaststelling. Zolang ik volledige sushi-stokjes gebruikte had ik enkel een verticale kracht nodig om de stokjes vast te zetten met de houtlijm. Toen ik individuele stokjes moest samenbrengen was de verticale kracht alleen niet meer voldoende, want dan bleef er een afstand tussen de 2 individuele stokjes. Ik moest de verticale kracht combineren met een horizontale kracht om de stokjes naadloos te verbinden. Opnieuw een verwijzing naar de elektromagnetische natuurkracht die erop gericht is om ons te herenigen. Maar ook deze elektromagnetische kracht alleen is niet voldoende. Magnetisme werkt immers naar 2 kanten: aantrekking en afstoting (polariteit). Er is dus nog iets nodig om ons samen te houden. De stokjes worden naadloos verbonden en gehouden door de houtlijm. Net zoals de quarks worden samen gehouden door gluonen, dank zij die andere basis natuurkracht, de sterke kernkracht. De houtlijm staat symbool voor ons energetische bewustzijn. Als we erin slagen om met z'n allen terug op één lijn te zitten (gulden middenweg) dan kunnen we optimaal genieten van het aardse paradijs wat eigenlijk de oorspronkelijke bedoeling was van onze creatie.

Een ander opvallende vaststelling in deze fase van de bouw is dat de combinatie van beide krachten in balans moet zijn. Tijdens het vasthouden om de stokjes te integreren in het geheel stelde ik ineens vast dat de stokjes niet op hun plaats lagen doordat ik de zijwaartse kracht heel subtiel een bepaalde richting uitdrukte die niet in overeenstemming was met de structuur van de piramide. Dit kwam omdat ik er niet voldoende bovenop zat, maar een beetje achteruit leunde. Spontaan moest ik denken aan het evenwicht in een relatie. Iedere mens is onderdeel van de pariteit. Als de relatie wordt gedomineerd door één van de beide polen van de pariteit ontstaat een onbalans die het geheel, dikwijls op een bijna niet op te merken wijze, verschuift. Als je Gulden Middenweg (in balans) wenst te bereiken, is het noodzakelijk om afstand te nemen (loslaten) om het overzicht te bewaren (helicopter-view). Als je ergens middenin zit, bestaat de kans dat je de balans uit het oog verliest.

Als je je in het energetische veld bevindt van het bestaan, dat de piramide van het aardse bestaan omringt, heb je het meest omvangrijke overzicht over je aardse bestaan. Logisch dat je vanuit deze plaats, in samenwerking met het geheel van entiteiten, zelf je aardse pad bepaalt.

Figuur 3

De kringloop van het bestaan, en in het verlengde ook de structuur van de piramide (Eiffeltoren), kan je ook nog als volgt begrijpen zoals figuur 3 toont.

De afstand van de uiterst linkse grens van het universum tot aan de Gulden Middenweg staat voor het verleden. De afstand van de Gulden Middenweg tot aan de uiterst rechtse grens van het universum staat voor de toekomst. De Gulden Middenweg zelf staat voor het heden. Verleden, heden en toekomst zijn onderdeel van één bestaansgeheel wat het begrip tijd doet vervagen. Zowel het

verleden als de toekomst hebben hun bestaansreden, maar zijn niet bedoeld om erin te blijven hangen. Het pad van geluk en genot, het pad van verlichting loopt in de richting van de Gulden Middenweg. In alle vrijheid en rust genieten doen we in het NU (heden). Het verleden moet je gebruiken als ondersteuning, net zoals het plannen van je toekomst. Het zijn hulpmiddelen om optimaal te kunnen genieten in het heden. De kronkelende slang start met de aanraking van de uiterste grenzen waarbij je extreem heen en weer wordt geslingerd in het aardse bestaan. De tendens om steeds dichterbij de Gulden Middenweg te evolueren noemen we vertragen. Je kan enkel maar ten volle genieten in het heden als je de tijd neemt om je bewust te worden van de kleine wonderen van het bestaan in het NU. Magie is overal om ons heen. Dat is nu ook net waarom we de aarde gecreëerd hebben. Vliegen tegen de lichtsnelheid konden we al dank zij onze energetische natuur, maar de energie vertragen, transformeren tot materie en vervolgens daarvan genieten is tot op vandaag een serieuze uitdaging. We moeten eerst leren vertragen (bewustwording) om daarna te kunnen versnellen (hogere frequentie in connectie met onze oorsprong).

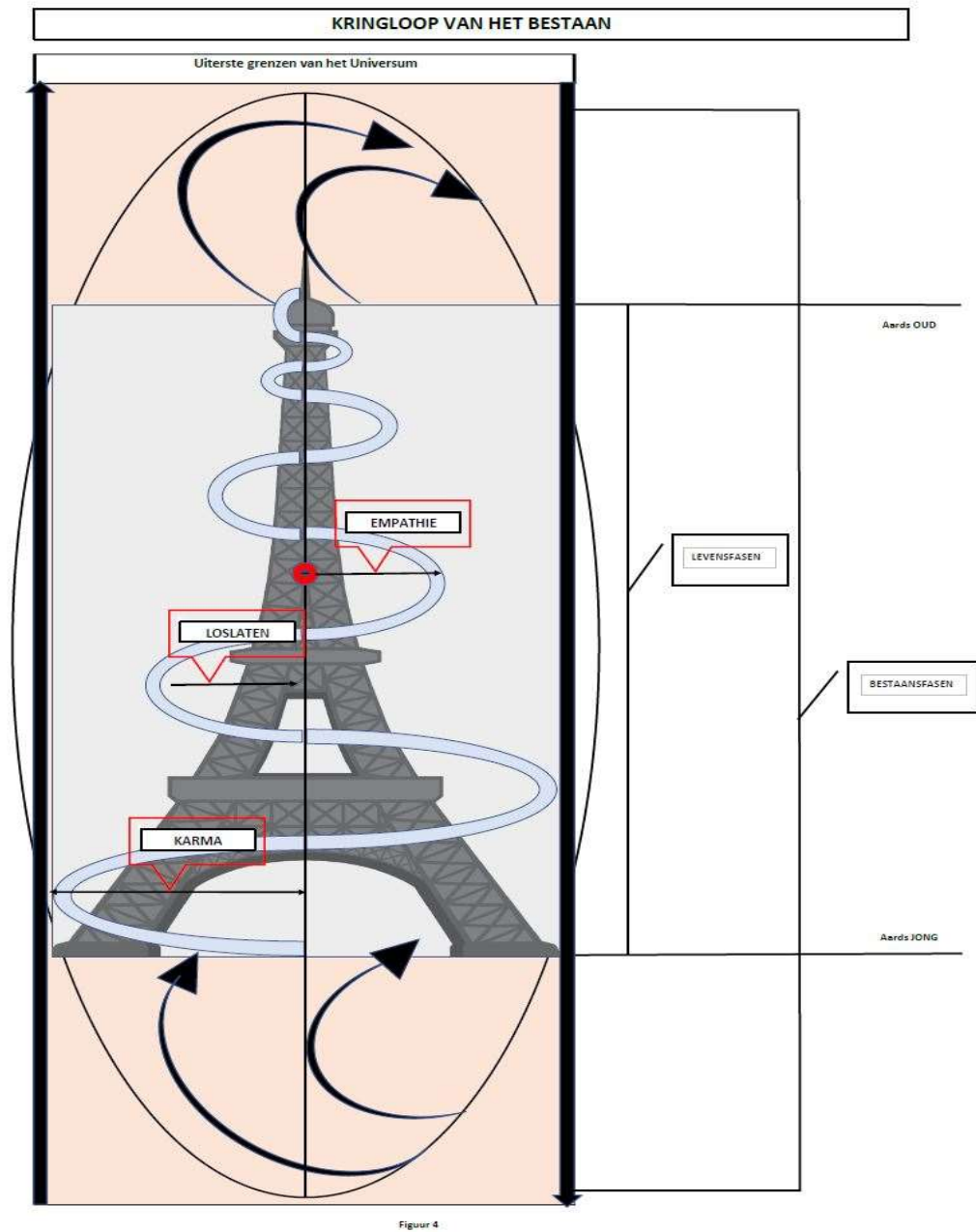
Tenslotte wens ik nog te benadrukken dat de piramide die ik heb gebouwd verre van perfect is. Niet alle stokjes liggen even recht, de rode markeringen van waar ik moest zagen zijn nog zichtbaar, niet elk stokje heeft dezelfde vorm, dezelfde afmeting of dezelfde kleur. En dat is ook helemaal de bedoeling niet. Het bestaan gaat niet over perfectie, maar gaat over intentie, balans en verhouding (samenwerking). Als deze ingrediënten aanwezig zijn, ziet het geheel er bewonderend mooi uit.

Bij de bespreking van de visualisatie van de staf van Hermes heb ik het verband gelegd met de piramidevorm. Ik geloof dat het de bedoeling is om de piramidevorm te transformeren minstens naar de vorm van een obelisk, want de kortste weg tussen 2 punten is nog altijd een rechte lijn. Ik krijg dan soms de opmerking dat in dat geval het aardse bestaan eerder aan de saaie kant is. Het aardse bestaan wordt juist gekleurd door de “ups-and-downs”. Ik moet eerlijk bekennen dat ik dit niet snap. Als de “ups-and-downs” zo interessant zijn, waarom is dan iedereen zo actief bezig met het oplossen van trauma’s, onzekerheid om gelukkige momenten na te streven? Als je liever van Brussel naar Calpe rijdt via Siberië dan hoef je helemaal niets te doen, buiten de serieuze omweg helemaal uitzitten natuurlijk.

Het is erg moeilijk om uit te leggen dat het bewandelen van de Gulden Middenweg absoluut niet saai is, maar juist het tegenovergestelde omdat het gevoel van balans energetisch is. Ik denk dat je het best kan vergelijken met verlicht dromen. Als je gewoon droomt, lijkt alles precies echt net zoals in de wereld die wij kennen, maar als je verlicht droomt ervaar je een intens gevoel van mooiheid dat niet te beschrijven valt met woorden. Zo is het ook wanneer je de Gulden Middenweg bewandelt.

Ik denk dat deze anekdote een mooie samenvatting is van al hetgeen voorheen besproken is en ik hoop dat jullie even zeer in bewondering staan voor de magie van de oneindige kringloop van het bestaan. Ik ben in ieder geval nog steeds sterk onder de indruk van de energie die deze boodschappen mij geven.

Figuur 4

Figuur 4 toont hetzelfde als de voorgaande figuren, maar combineer ik nu met de magische anekdote. Voor de duidelijkheid toon ik in deze figuur slechts 1 deel van de polariteit.

De driehoek van figuur 2 heb ik vervangen door een afbeelding van de Eiffeltoren, ook een soort piramide, om de versnelling aan te geven vanaf een bepaald bewustzijnsniveau.

Het lichtgrijze gedeelte is nog steeds het aardse, materiële bestaan waarbij we de verschillende golven kunnen beschouwen als verschillende levensfasen van aards jong naar aards oud. De

golvende slang is hierbij ons aardse levenspad. De levensfasen zijn een onderdeel van de bestaansfasen. De bestaansfasen zijn één geheel binnen de kringloop van het bestaan, maar je bestaat in een andere aggregatievorm. De DNA-string is de materiële vorm van de ziel die gehuisvest wordt in een materiële avatar (het menselijk lichaam), het zuivere energiedeeltje is de immateriële vorm van de ziel. Het menselijk lichaam is eigenlijk een perfect ontworpen wegwerpproduct dat gerecycleerd wordt. Hier geldt dat, net zoals met een auto, hoe beter je het onderhoudt, hoe meer kilometers je ermee kan doen. Even de impact van karma terzijde geschoven. Dit duidt meteen ook de zinloosheid uit van elke vorm van discriminatie. Je gaat toch niet iemand discrimineren omdat hij/zij met een ander merk auto rijdt, de auto een andere kleur heeft of een andere grootte heeft? Wordt het niet eens tijd dat we het lichaam relativiseren tot de functie dat het inneemt in de aardse werkelijkheid, namelijk een tijdelijke huisvesting voor onze ziel die energetisch van aard is en voor iedereen gelijk.

We worden geboren met een rugzak, om het met de woorden te zeggen van Ron. Deze rugzak kan bestaan uit karma en trauma's uit vorige aardse levens of opgelopen trauma's tijdens dit aardse leven. Als we de uiterste grens raken, dan zitten we volop in de emotie die ons heen en weer slingert. Als we geen actie ondernemen om dit aan te pakken, dan blijven we tussen de extreme grenzen van emotie bewegen. We lopen van de regen in de drop. Een leven dat wellicht wordt gekenmerkt door hoge pieken en diepe dalen. Als je de figuur een kwart draait dan is het exact dat. Het vertrekpunt van je aardse incarnatie wordt bepaald door het eindpunt van je aardse bestaan. Ben je ver verwijderd van de Gulden Middenweg, dan zal je ook daar starten.

De natuur toont ons wat de natuurlijke tendens is, namelijk een beweging in de richting van de kern (Gulden Middenweg). De mate waarin we erin slagen om de kern dichterbij te benaderen, noemen we loslaten. Met loslaten bedoel ik niet het probleem begraven en je hoofd in het zand steken en jezelf wijs maken dat het probleem opgelost is. Zo simpel is het niet. Met loslaten bedoel ik het probleem doorleven met alle neveneffecten van dien. Je gaat door een hel, maar je bezit ook de kracht om die hel te trotseren. Als je deze hel trotseert, zal je merken dat op een bepaald moment een transformatie optreedt waarbij het probleem vaporiseert (transformeert). De zware last maakt plaats voor een verlicht gevoel. Een voorbeeld uit mijn leven waarin ik dit proces heb beleefd is de overgang van een gevoel van éénzaamheid naar het gevoel van enkel fysisch alleen te zijn. Na een relatiebreuk heb ik gedurende een week niets anders gedaan dan elke dag geweend van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Ik wist van geen hout pijlen te maken en ik had geen enkel vooruitzicht. Op een bepaalde dag stond ik op en het gevoel van éénzaamheid was verdwenen. Plotseling zonder enig voorteken was mijn probleem getransformeerd. Verschillende mensen hebben mij al gevraagd hoe ik dat doe, loslaten. Ik antwoord dan dat het een magisch, alchemistisch proces is dat ik niet kan uitleggen.

Als je éénmaal de kern hebt bereikt m.b.t. een bepaald probleem dan ben je in balans. Vanuit de kern heb je een 360° overzicht over de omliggende emoties. De mate waarin je dan de emotie vanop een veilige afstand kan waarnemen en meevoelen zonder dat het een impact heeft op je balans noemen we empathie. Er zijn verschillende graden van intensiteit van een bepaalde emotie. De graad van intensiteit wordt bepaald door de elektronenschil waarop de emotie zich bevindt. Hoe dichterbij de kern hoe meer in balans, hoe hoger de graad van loslaten en hoe hoger de capaciteit tot empathie.

Het leven is niet statisch, dus ook de graad van intensiteit van een bepaalde emotie is variabel. De vraag die zich hierbij stelt, is de tijdelijkheid van deze emotionele verschuiving. Als kind kon ik niet tegen mijn verlies. Ik werd steeds erg kwaad en verpestte de sfeer voor iedereen. Dit extreme gevoel bevond zich tegen de uiterste grens ver verwijderd van de kern. Dit extreme gevoel bracht mij ook in ongelooflijke euforie bij winst met uitlatingen van arrogantie tot gevolg waarmee ik ook in dat geval de sfeer voor iedereen verpestte. In dit geval weet ik nog wel hoe ik de transformatie op gang bracht. Op basis van ratio (deel van de polariteit ratio-gevoel) kon ik mezelf overtuigen dat mijn gedrag niet bevorderlijk was voor mij als persoon en ook niet voor mijn omgeving. En eigenlijk voor wat? Er hangt helemaal niets vanaf. Waarom zou ik continu voor iedereen het leven zuur maken, inclusief mezelf

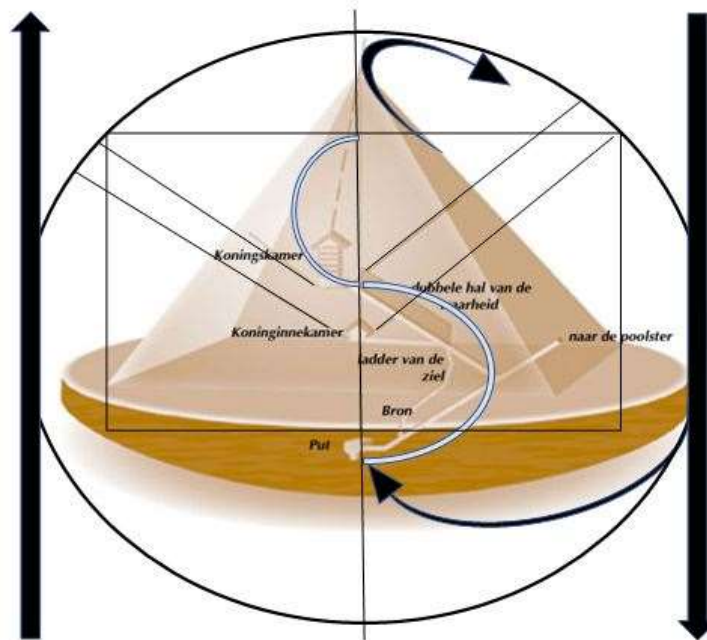
voor iets dat bedoeld is als ontspanning. Het misplaatste gevoel, gedictieerd door mijn ego, transformeerde en vaporiseerde en sindsdien kan ik tegen mijn verlies. Dat wil echter niet zeggen dat ik niet speel om te winnen, uiteraard dat ik graag win. Tijdens het spel kan ik mij nog steeds druk maken op mezelf als het spel niet loopt zoals ik zou willen. Hiermee verschuift de emotie tijdelijk naar een grens verder van de kern, maar doordat het basisgevoel getransformeerd is, heeft dit geen gevolgen voor mijn balans. Zodra ik uit die emotie ben, vlieg ik tegen lichtsnelheid opnieuw naar de kern binnen de fractie van een seconde. Dank zij deze transformatie kan ik steeds intens genieten van elk spel dat ik speel ongeacht of ik win of verlies. Voor mij is het leven alvast geen saaie bedoening.

Voor elk probleem, elke emotie, elk trauma, elke euforie is er een aparte kringloop. Alle sub-kringlopen doorlopen naar de kern is volgens mij niet haalbaar op één aards leven. Je zal verschillende aardse levens nodig hebben om de uitdaging van de aardse verleidingen te weerstaan. Het einddoel bestaat erin om de kringloop van het aardse leven optimaal te aligneren met de kringloop van het bestaan. Pas dan kan je intens genieten van het bestaan.

De 2 slangen kunnen ook beschouwd worden als de mannelijke energie en de vrouwelijke energie. Beide energieën komen uit dezelfde oorsprong en zijn dus gelijk in structuur noch mannelijk, noch vrouwelijk. Aangezien we echter een aarde hebben gecreëerd met het oog op voortplanting bestaat de aarde uit mannetjes en vrouwtjes en krijgen we op het aardse niveau te maken met beide soorten van energie. Logisch vanuit een basisstructuur van polariteit. Ook hier is het de bedoeling dat we naar elkaar toegroeien. De mannelijke energie moet de vrouwelijke energie aanvullen en de vrouwelijke energie moet de mannelijke energie aanvullen. Hoe beter we daarin slagen hoe dichter we bij de kern komen en een relatie in balans en rust mogen ervaren.

Zoals je merkt, kan je de basisstructuur en de tendensen van de natuur toepassen op elke polariteit. De kringloop van het bestaan, bestaat niet uit één polariteit, maar uit verschillende polariteiten binnen polariteiten, binnen polariteiten, Zo heb je bv. de polariteit van de grote muur (upstream and downstream), de polariteit van de aarde (noord en zuid), de polariteit van de mens (man en vrouw), de polariteit van het atoom (kern en elektronen), de polariteit van de kern (protonen en neutronen), de polariteit van protonen en neutronen (up-quarks en down quarks), de polariteit van de DNA-string, de polariteit van het bestaan (materieel en immaterieel),

Ik dacht dat ik dit hoofdstuk in het boek nu kon afsluiten, maar niets bleek minder waar. Ik hoorde op een gegeven moment een heel duidelijke stem die me de tip gaf om eens op te zoeken waar de koningskamer zich bevindt in een piramide. Mijn nieuwsgierigheid werd geprikkeld en ik zocht het op. Figuur 5 toont wat ik gevonden heb. Ik heb de put, de ladder van de ziel, de dubbele hal van de waarheid en de koningskamer met elkaar verbonden en onmiddellijk wordt de structuur duidelijk. Het is een kronkelende lijn rond de Gulden Middenweg en die de Gulden Middenweg steeds dichter benadert om vervolgens te versnellen naar de punt van de piramide. Ik viel bijna van mijn stoel. De koninginnenkamer ligt zelfs pal op de Gulden Middenweg, misschien een aanwijzing waarom de vrouw wordt aangeduid als het sterke geslacht op het aardse niveau. Vrouwen worden doorgaans ouder dan mannen waardoor het logisch is dat de koninginnenkamer zich onder de koningskamer bevindt. Gewoon een langer aards bestaan. Dit mag volgens mij niet foutief geïnterpreteerd worden als een hiërarchisch onderscheid aangezien op zielsniveau er geen hiërarchie bestaat.

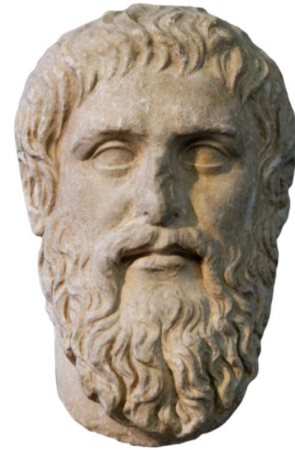
Figuur 5

Het volgende dat mij opviel waren de verschillende luchtschachten. De noordelijke schachten waren gericht naar de ster die altijd zichtbaar was en daardoor symbool stond voor onsterfelijkheid en stabiliteit. In 2.500 V.C. toen de piramides gebouwd werden, was dit de ster Thuban in het sterrenbeeld draak. Deze naam is afgeleid van het Arabische woord voor "Grote Slang". Het bestaanspad van de slang stopt niet bij het einde van het aardse leven. De zuidelijke schachten zijn gericht op het sterrenbeeld de gordel van Orion, 3 heldere sterren die de richting aangeven naar het sterrenstelsel Pleiaden. De noord-zuid polariteit van de schachten zijn gericht naar de uiterste grenzen van de opwaarts en neerwaartse grenzen en volmaken hiermee de elektromagnetische kracht binnen het geheel dat de oneindige kringloop van het bestaan mogelijk maakt. Het geheel van de schachten staat symbool voor onsterfelijkheid, stabiliteit en reïncarnatie.

De cirkel is rond en komt terug uit op het mythologische verhaal van de jager Orion die de 7 zusters, dochter van Atlas, najaagt en waarvan één van deze zusters de moeder is van Hermes, de boodschapper van de Alchemistische natuur. En hiermee beëindig ik de inleiding in de AL-chemie.

III. De geschiedenis van Atlantis

Atlantis werd vooral bekend dank zij de filosoof Plato (geboren +-425 B.C. - gestorven +-348 B.C.) die het continent vernoemde in zijn dialogen Timaeus (360 B.C.) en Critias. Hij zou de naam Atlantis hebben overgenomen van het werk van een oudere tijdgenoot, Hellanicus van Lesbos. De deelnemers aan deze dialogen buiten Plato waren Socrates, Hermocrates, Critias en Timaeus of Locri. Socrates mijmert over de perfecte maatschappij zoals door Plato beschreven in zijn dialogen Republica (380 B.C.) en vraagt zich af of één van de andere deelnemers zich misschien een maatschappij kan herinneren die voldoet aan de voorwaarden van de ideale maatschappij. Critias herinnert zich een verhaal van Solon (638 .B.C. – 558 B.C.), die Egypte bezocht (590 B.C. – 580 B.C.) en sprak over een verdwenen maatschappij. Solon zelf had het verhaal gehoord van priesters van Saïs. De Atlanteanen zouden delen van Libya bezet hebben tot aan Egypte en ook het Europese vasteland tot aan centraal Italië.

[Bron: [Plato - Wikipedia](#)]

De geteisterde bevolking werd onderworpen als slaven. Athene bevocht Atlantis en bevrijdde de bezette gebieden. Tegelijkertijd werd de aarde wereldwijd geteisterd door vulkaanuitbarstingen en zondvloeden waarbij Atlantis omstreeks 9.600 B.C. volledig ten onder ging en onder water en modder verdween. De toorn van Zeus omwille van hun corruptie volgens de mythologische overlevering. Daarom stelde Critias voor om de vijand Atlantis te gebruiken als tegengestelde (verliezende) maatschappij t.o.v. de perfecte (overwinnende) maatschappij van Athene.

Volgens de Critias verdeelden de Hellenistische goden het beschikbare land. Het eiland Atlantis werd toegewezen aan Poseidon. Poseidon werd verliefd op Cleito, dochter van Evenor en Leucippe. Zij baarde hem 5 mannelijke tweelingen waarvan Atlas de oudste was. Hierdoor ontving hij het eiland Atlantis en de omliggende oceaan die naar hem werd vernoemd. Zijn tweelingbroer Eumeles en zijn andere broers kregen grondgebieden in Atlantis toegewezen door Poseidon. Atlantis wordt door Plato beschreven als groter dan Libya en Anatolia samen. In het noorden en langs de kust zuidwaarts was het eiland omgeven door gebergte. Aan de voet van de bergen lag een open landschap dat zich 555km zuidwaarts uitstreckte. In het midden was het eiland 370km breed. Het continent bevond zich voorbij de Zuilen van Hercules (Straat van Gibraltar).

Op 9km van de kust bevond zich een berg die een plateau vormde. Poseidon creëerde een centraal eiland met een diameter van 900m waarop hij zijn paleis bouwde met daarrond 3, steeds groter wordende, cirkelvormige grachten. Het centrale eiland werd verbonden met de rest van het eiland door een brug in de richting van het noorden. De Atlanteanen bouwden ook een centraal kanaal naar de zee. In de stukken cirkelvormige berg, na de uitgraving van de grachten, werden tunnels uitgehakt zodat schepen toegang hadden tot de grachten rondom het paleis.

[Bron: [Atlantis – IA Plato's Atlantis | Digital Methodologies and Concepts](#)]

Elke toegang tot de bergingen naar de centrale stad werd bewaakt door poorten en torens verbonden door een stadsmuur gebouwd vanuit het gesteente van de uitgehakte tunnels. Het gesteente was rood, wit en zwart van kleur. De muren werden bekleed met een messing van koper, tin en het mysterieuze orichalcum.

Critias beschreef dat Atlantis bij haar ontstaan bestond uit een deugdelijk volk gekenmerkt door hun goddelijke oorsprong. Ze muntten uit in vriendelijkheid en handelden wijs, ook in hun relatie tegenover elkaar. Ze hadden geen oog voor persoonlijke rijkdom, maar des te meer voor persoonlijke ontwikkeling. Zij begrepen dat persoonlijke macht en rijkdom leiden tot teloorgang samen met de verdwijning van onderlinge vriendschap. Op een gegeven ogenblik, wanneer de goddelijke afkomst stilaan uit het oog werd verloren en de menselijke natuur zijn weg vond, groeide hun interesse in rijkdom en macht. Om deze doelen te bereiken, vierde ongepast gedrag hoogtij. Tenslotte gingen ze met een gigantisch leger op veroveringstocht zoals hiervoor beschreven.

Het verhaal van Atlantis loopt erg gelijk met het verhaal Genesis. In beide gevallen ging een aards paradijs verloren ten gevolge van het menselijke onvermogen om te weerstaan aan de verleiding van materiële deugden en individuele macht.

Is het niet zo dat de geschiedenis zich herhaalt en dat wij eigenlijk leven in het Atlantis van vandaag. Zou het dan kunnen dat als we zo blijven voort doen de natuurkrachten of het scheppende collectief opnieuw zullen ingrijpen om orde op zaken te stellen ? Zijn de recente natuurrampen en klimaatveranderingen misschien waarschuwingen die we niet naast ons mogen neerleggen ? Wij hebben samen met z'n allen de planeten gecreëerd als een levende entiteit die ademt en die van nature tendeert naar evenwicht net zoals we het menselijk lichaam gelijkaardig hebben ontworpen. Als het menselijk lichaam ziek is, treedt automatisch een herstelproces in werking. Bedreigende cellen worden vernietigd en uit het lichaam gezet. Als de mens de bedreigende cellen zijn voor de planeet aarde, dan kan je hieruit afleiden wat er zal gebeuren.

Dit boek geldt als gedachtenoefening waarbij ik mijn ideale maatschappij creëer vanaf nul. Als ik Zeus zou mogen spelen en mijn eigen wereld zou mogen scheppen, hoe zou die er dan uitzien ? Welke structuren zou ik instellen ter ondersteuning van mijn creatie ? Hoe zou het dagelijkse leven eruit zien ? Op welke wijze zou ik iedereen comfort en veiligheid kunnen bieden ? Welk economisch model zou ik installeren ? Is een economisch model überhaupt noodzakelijk ? Hoe zou ik omgaan met de ouderen, de zieken en de mensen met een lichamelijke of geestelijke beperking ? Is het niet eens tijd om terug te gaan naar de basis, even alle technologische snufjes weg te denken en van daaruit alles terug op te bouwen ? Hoe zou voor mij Atlantis 2.0 eruit zien indien ik als hoofddoel heb een samenleving te creëren waarin iedereen zich oprecht gelukkig kan voelen ?

Ik nodig jou uit om dezelfde oefening te maken omdat ik denk dat deze oefening belangrijke inzichten kan bieden over de werking van de huidige maatschappij en de richting die we misschien zouden kunnen uitgaan.

Ter inspiratie zal ik eerst mijn basis uitgangspunten beschrijven. Vervolgens zal ik aangeven voor elk uitgangspunt wat er volgens mij in de huidige samenleving fout loopt en tot slot zal ik voor elk uitgangspunt mijn mogelijke oplossing beschrijven.

IV. Basisuitgangspunten voor de ideale samenleving

- A. mijn ontwerp zal vertrekken vanuit de aanwezigheid van de Vier Natuurelementen (aarde, vuur, water en lucht) in de maatschappelijke structuur in evenwicht met de omringende natuur. Samenleven is evenwicht creëren, de spontane tendens van de natuur.

Een aantal jaren geleden was ik bij een kameraad te gast in Spanje in het stadje Calpe. Ik wandelde over de dijk en zag uit over de deinende zee. De lucht was prachtig azuurblauw en geen wolkje te bespeuren. De zon schitterde en zond een warme comfortabele gloed op mijn lichaam. De rots Peñón, een beschermd natuurgebied dat op de kruising ligt tussen oud en nieuw Calpe, reikte statig tot in de zee. Op dat moment vulde mijn hart zich met een gevoel van diepe gelukzaligheid. Toen besepte ik dat ik als mens helemaal niet veel nodig heb in materiële termen, om gelukkig te zijn. Geen geld of macht op de wereld kan mij ditzelfde gevoel geven. Een wagen, een televisie, een smartphone, ... bleken compleet overbodig.

De combinatie van de vier natuurelementen, het water van de zee, de aarde van de rots, de azuurblauwe lucht en het vuur van de zon, kunnen mij wel dat gevoel van intens geluk geven. De invloed van de natuurelementen op mijn zijn, is overweldigend. Je voelt een diepe verbondenheid met de natuur. Je voelt je één met de natuur.

Ik weet niet of het bij jou ook zo is, maar ik heb altijd een diepe bewondering en verwondering gevoeld voor water, vuur, aarde en lucht. Ik kan uren blijven kijken naar het kolkende water van een waterval, of de rollende golven van de zee, de robuuste contouren van bergen en rotspartijen, de kreuklijnen in eeuwenoude gesteenten, het dansen van de knetterende vlammen van een houtvuur en de steeds veranderende wolkenpartijen in de lucht. De vier elementen hebben iets magisch. Net zoals alles anders in het leven is ook de natuur dual. De natuur kan je vervullen met geluk, maar ze kan ook vernietigend uithalen. De vier elementen kunnen ons maken of kraken als het ware. Het gevoel van gelukzaligheid dat de natuur ons biedt, is niet onvoorwaardelijk. We mogen niet alleen nemen, we moeten ook geven. De elementen, en in het verlengde de planeet Aarde, verdienen ons ontzag en respect. Er moet evenwicht zijn. Ons hele leven bestaat uit een spectrum van ogenschijnlijk tegengestelde polen juist om ons uit te dagen en te leren dit evenwicht te vinden. Het evenwicht kan gevonden worden door afstand te nemen en ons in het midden (de kern) te plaatsen. De kern is de plaats met de minste energetische weerstand, de evenwichtstoestand. Van hieruit versmelten de twee extremen tot een éénheid en besef je dat de ogenschijnlijk verschillende extremen eigenlijk verschillende aspecten zijn van één realiteit. Eenheid is onze oorsprong. Eenheid leidt tot rust en evenwicht. Dit is het Alchemistisch principe van de Gulden Middenweg. Als we de natuur blijven miskennen en exploiteren creëren we een energetisch onevenwicht en de geschiedenis leert ons dat de natuur het evenwicht zal herstellen.

De natuur biedt alle ingrediënten om optimaal te kunnen genieten van het paradijs. Er is ook voldoende voor iedereen.

- B. mijn ontwerp focust op een harmonieuze samenleving als één geheel. Vrijheid en Creativiteit voor iedereen, eerder dan dat het zich focust op individuele rijkdom en macht. Geld mag geen issue zijn.

Echte vooruitgang en creatie gebeurt vanuit de samenwerking als één geheel. De verspreide kennis, ervaring, talenten en competenties zijn complementair aan elkaar en bereiken enkel samen hun grootste kracht. Individu en gemeenschap zijn 2 verschillende aspecten van dezelfde kracht en kunnen perfect naast elkaar bestaan in samenwerking vanuit een evenwichtstoestand. Het is dus niet het één OF het ander, het is de combinatie van het één EN het ander. Elk individu geeft energie aan/does inspanningen voor het geheel. Door samenwerking is de creatie van energie van het geheel groter dan dat van het individu. Het gezamenlijke resultaat is een grotere vooruitgang voor zowel het geheel als voor het individu.

Opdat de individuele creërende energie optimaal zou werken, is het belangrijk dat deze energie niet uitsluitend wordt opgeslorpt door energieën met een lagere frequentie. Creativiteit als bron van creatie ontluikt in een situatie van comfort en vrijheid.

Dit betekent niet dat we niet mogen genieten van materiële zaken. We hebben het aards paradijs juist gecreëerd om het oneindige bestaan interessanter te maken dan louter aanwezig te zijn als energetische entiteit in het universum. Maar ook hier geldt het principe van de Gulden Middenweg. 'Overdaad schaadt' zegt het spreekwoord en hierin schuilt een belangrijke wijsheid. Optimaal genot, ook van materiële zaken, bereik je wanneer je dit bewust doet en je even stil staat en verwonderd blijft van de magie van de creatie, net zoals een kind dat iets voor de eerste keer beleeft, ziet of voelt. Overdaad neemt de magie weg.

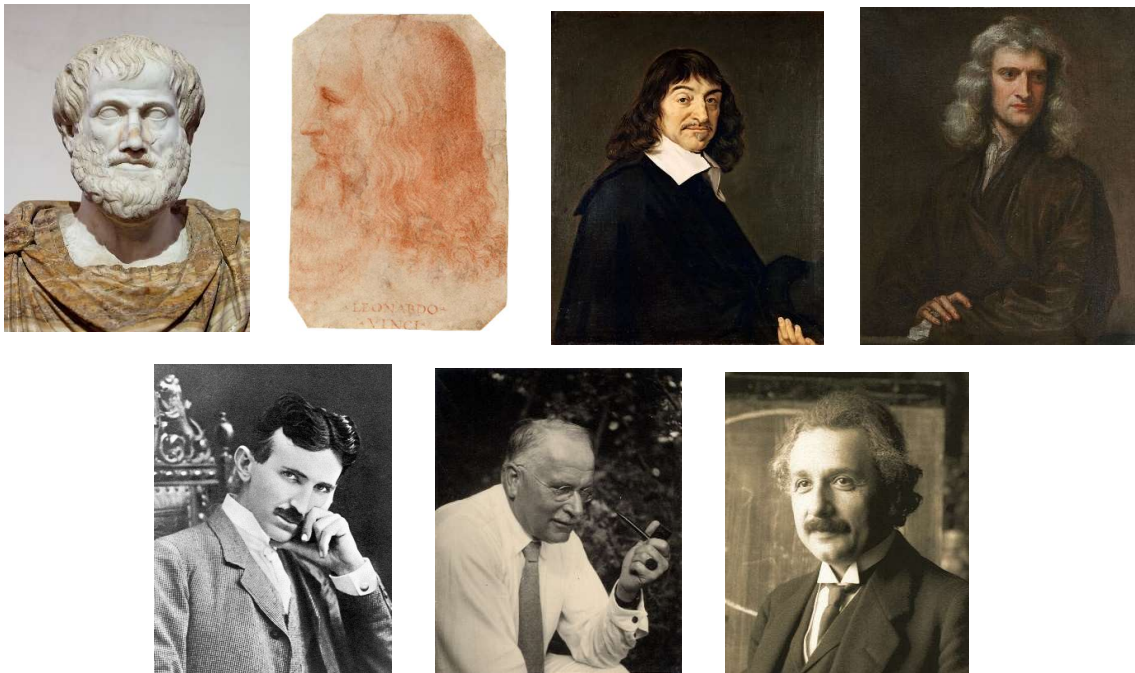
Vrijheid en comfort betekent een veilige leefomgeving ontdaan van angsten. Angsten zijn een grote oorzaak van egocentrisme waarbij het geheel uit het oog wordt verloren. Zoals hierboven aangegeven leidt dit tot een vertraging van vooruitgang. We moeten goed beseffen dat iedereen een creërende kracht heeft en die ook dagelijks gebruikt. Deze creërende kracht heeft invloed op de leefomgeving van het geheel. Iedereen heeft wellicht al eens meegemaakt dat naar aanleiding van een spanning tussen 2 mensen de ruimte wordt gevuld met een negatieve en prikkelbare energie. Het gevolg hiervan is dat iedereen in de ruimte een negatieve invloed ondervindt van deze aanwezige spanning. Dit is een voorbeeld op kleine schaal. Ga eens even terug naar een dergelijke situatie in jouw leven, voel de intensiteit van deze spanning en stel je dan eens even voor dat dit gebeurt op grote schaal, want het resultaat van het geheel is groter dan dat van het individu. Het omgedraaide werkt even sterk bij positieve energie en dat is de leefomgeving die ik graag zou creëren.

Geld en materiële waardering hebben geen plaats in mijn samenleving omdat geld vertrekt vanuit een idee van schaarste. Schaarste leidt tot angst wat ik juist probeer te vermijden. Mijn ideale samenleving vertrekt vanuit het idee van overvloed. Onze creatie heeft ervoor gezorgd dat er voldoende is voor iedereen.

- C. opleiding moet zich concentreren op kennis met toegevoegde waarde voor de hele gemeenschap en iedereen heeft de vrijheid om te kiezen welke kennis hij/zij wenst te vergaren en vervolgens over te dragen met **focus op Passies en Talenten**.

Ik geloof dat de creatie van een materieel lichaam, dat de ziel ontvangt, erop is gericht om bijkomende vrijheid en mogelijkheden te creëren voor het geheel en het individu. Het onderzoek naar deze bijkomende mogelijkheden via allerlei experimenten en formulering van wetmatigheden van een materieel lichaam in relatie tot de natuurlijke rijkdommen zijn we wetenschap gaan noemen. De wetenschap creëert continu bijkomende kennis in allerlei disciplines die best zo efficiënt mogelijk wordt overgedragen naar de volgende generaties willen we niet steeds opnieuw van nul moeten starten. Deze kennis behoort toe aan iedereen en zou ook ten dienste moeten staan van iedereen. De toename van kennis is het grootst wanneer er passie is. Deze passie katalyseert creativiteit, en creativiteit leidt ons naar nieuwigheden. “Out-of-the-box” denken, en op basis daarvan onderzoek doen en experimenten uitvoeren, brengen dikwijls nieuwe uitvindingen. Wanneer iemand passie heeft voor een bepaalde discipline vraagt de verkrijging en overdracht van kennis een minimale inspanning. Nu dat we weten dat de evenwichtstoestand waarnaar de natuur spontaan tendeert de toestand is bij minimale inspanning dan weten we ook dat de creatie als gevolg van passie een evenwichtstoestand is.

Passie en visie kunnen we catalogeren als filosofie. Elke wetenschappelijke doorbraak start vanuit een idee, een visie. De grootste wetenschappers waren stuk voor stuk ook filosofen of alchemisten: Aristoteles (°384 V.C.), Leonardo Da Vinci (°1452), René Descartes (°1596), Isaac Newton (°1643), Nicola Tesla (°1856), Carl Gustav Jung (°1875), Albert Einstein (°1879), Ergens in de geschiedenis

[Bronnen: [Aristoteles - Wikipedia](#), [Leonardo da Vinci - Wikipedia](#), [René Descartes - Wikipedia](#), [Isaac Newton - Wikipedia](#), [Nikola Tesla - Wikipedia](#), [Carl Gustav Jung - Wikipedia](#), [Albert Einstein - Wikipedia](#)]

zijn beide disciplines lijnrecht tegenover elkaar komen staan. Wetenschappers doen filosofie af als dromerij en filosofen hebben hun bedenkingen bij de uitspraak “eerst zien en dan geloven”. Hoewel de metafysica beide disciplines stap voor stap opnieuw tracht samen te brengen, blijft de tegenstelling, spijtig genoeg, van kracht tot op vandaag. De grote wetenschappers en filosofen van weleer begrepen dat filosofie en wetenschap twee aspecten zijn van dezelfde éénheid. Beide vullen elkaar aan. Als je

beide polen in evenwicht brengt, dan worden grote uitvindingen gedaan. Het is belangrijk te beseffen dat er slechts één allesomvattende werkelijkheid van bestaan is. Alles is met elkaar verbonden. Alleen de verschijningsvorm (aggregatietoestand) is verschillend. De tabel van Mendeljev, de relativiteitstheorie van Einstein, de wisselstroommotor van Tesla en de structuur van de DNA-dubbelhelix van Watson zijn een paar voorbeelden van wetenschappelijke doorbraken die hun oorsprong vonden in een nachtelijke droom of in een toestand van meditatie. Er bestaat weldegelijk een informatie -en kenniskanaal waarop je kan inpluggen, maar het vraagt wel dat je je bewust hiervoor open stelt. Zender en ontvanger zijn beide noodzakelijk voor de overdracht van informatie. Misschien moeten wetenschappers en filosofen opnieuw beter naar elkaar luisteren en samenwerken aan vooruitgang in plaats van elkaar te wantrouwen ?

Aangezien de éénheid van kennis verspreid is geraakt over onze planeet (en wellicht ook meerdere andere vergelijkbare planeten), is het onze taak om deze verspreide talenten en competenties opnieuw te verenigen. Dit is alleen maar mogelijk indien je eerst de talenten en competenties van iemand herkent. De opleidingen moeten erop gericht zijn om deze talenten en competenties te vinden en ze vervolgens samen te brengen voor een welbepaald doel. Als iedereen wordt opgeleid in datgene waar hij/zij door gepassioneerd is dan vraagt de latere deelname aan het geheel een minimale inspanning. Hier wordt de basis gelegd voor het doel van het tweede uitgangspunt.

- D. we hebben een stoffelijk lichaam ontvangen dat haar eigen behoeften heeft om optimaal te werken. De maatschappij moet kunnen **voorzien in een aantal Basisbehoeften**: onderdak, kleding, voeding, gezondheid, veiligheid, sociaal contact (communicatie), privacy, ruimte en ontspanning.

De mens is een duale entiteit. Langs de ene kant hebben we het materiële, stoffelijke lichaam dat deel uitmaakt van de natuur op aarde en dus ook dezelfde wetten volgt. Als we onze behuizing niet voorzien van de nodige voedingsstoffen zal het systeem uitvallen. De natuur van de mens is afgestemd op de natuur van de aarde. Het menselijk lichaam bestaat gemiddeld voor 70% uit water, net zoals de aarde voor 71% bedekt is met water. Daarnaast hebben we lucht in onze longen, het element aarde wordt in ons lichaam vertegenwoordigd door onze organen en mineralen, en het vuur zorgt voor de verbranding van voedingsstoffen. Toch een opvallende gelijkenis. We zijn met elkaar verbonden en moeten zorg dragen voor de wederzijdse balans. De planeet aarde biedt voldoende natuurlijke grondstoffen om ons lichaam te voeden, te beschermen en te laten overleven. Neem dit evenwicht weg en het is alleen maar logisch dat de mens niet langer zal overleven.

Langs de andere kant hebben we het immateriële, de ziel die geheel andere wetten volgt die niet gebonden zijn aan de natuur van de aarde. Ook onze ziel moet gevoed worden om te overleven. Het heeft nood aan zelfvertrouwen, vrijheid, creativiteit, rust en spirituele groei. Dit zijn de rijkdommen van de geest. Wie krijgt er nu niet een energetische boost van het beluisteren van de juiste muziek, het bekijken van het juiste kunstwerk, het bekijken van de juiste film? Ook humor doet iets met een mens. Dit zijn allemaal energetische impulsen die de geest voeden. Het gaat om de juiste frequentie die een verbinding maakt met je ziel.

De ziel huist in het menselijk lichaam, net zoals de mens huist in het aardse hemellichaam. De uitdaging bestaat erin om alles in balans te houden, want zij zijn communicerende vaten. Gaan we teveel focussen op het materiële dan verzeilen we in een onevenwicht dat uiteindelijk het materiële zal vernietigen, zowel ons lichaam (mens) als ons hemellichaam (aarde). In dit scenario is het immateriële al zo goed als vernietigd want het is onbestaande. Gaan we teveel focussen op het immateriële dan ontstaat er een onevenwicht dat ook het materiële (lichaam) sloopt en vervolgens ook het immateriële (geest). De geest kan het lichaam vernietigen net zoals het lichaam de geest kan vernietigen. Het gebruik van drugs is hiervan een voorbeeld. Drugs bezorgt onze geest een “high”, een wereld van onbezorgdheid en euforie, maar het sloopt het lichaam volledig. Een ander voorbeeld dat we allemaal al wel eens hebben voorgehad, is wanneer een gevoel van kwaadheid of verdriet onze maag doet omdraaien. We voelen ons lichamelijk niet goed ten gevolge van wat de geest creëert. Vandaar ook de uitspraak van de Romeinse dichter Juvenalis: “Mens sana in corpore sano”. Een gezonde geest in een gezond lichaam. Een onevenwicht leidt tot zelfvernietiging.

De connectie tussen het materiële lichaam en de immateriële geest is de DNA-string. De immateriële ziel (energie) die tijdelijk een materiële vorm (aggregatietoestand) aanneemt in het lichaam. Hoewel de vertraging naar een materiële vorm leidt tot een lager bewustzijn, blijft de connectie met het BEH-veld bestaan, zoals ik eerder heb toegelicht. De uitdaging bestaat erin om beide aspecten van dezelfde werkelijkheid te verenigen.

Indien je voor jezelf geluk toewenst dan streef je best voor jezelf naar balans, maar we kunnen ook anderen hierbij helpen, net zoals anderen ons hierbij kunnen helpen. We zijn immers niet alleen op aarde, maar met een heleboel lotgenoten, en daar is een reden voor. Eigenlijk gebeurt dit automatisch. Als jij in balans bent, dan straalt je deze balans ook uit in de vorm van positieve energie. Deze positieve energie wordt automatisch ontvangen door iedereen om ons heen. De grote hoeveelheid water in ons lichaam heeft hier iets mee te maken volgens mij. Water leeft en geeft energie door. Onze energietoestand straalt ook af op onze leefomgeving want ook onze aarde bestaat uit evenveel water. Ik verwijs hier ook nog even naar de tweede spontane tendens van de natuur die

streeft naar een gelijkmatige (her)verdeling van de natuurlijke variabelen met als doel de evenwichtstoestand (entropie).

- E. Deze gedachtenoefening gaat uit van een mondiale toepassing van de beschreven principes. Dit veronderstelt automatisch een **Afschaffing van alle grenzen, landen, nationaliteiten en cultuurverschillen**.

Ik ben sinds geruime tijd begonnen met stamboomonderzoek. Vroeger was ik van oordeel dat bloedband en genetica onbelangrijk waren en dat de zielenfamilie de focus verdiende. Ik negeerde hiermee een belangrijk alchemistisch principe: alles is duaal, zo boven is ook beneden en zo beneden is ook boven. De dualiteit bestaat uit ziel (immateriële) en genetica (materiële). Er wordt ook informatie doorgegeven van generatie op generatie via de genetische cellen. De kunst bestaat erin om ook hier een evenwichtige balans te creëren. Als je nu de tijd neemt om je stamboom te maken en hierbij ver genoeg teruggaat in de tijd, en dan spreek ik van enkele honderden jaren, dan stel je vast hoe relatief nationaliteiten, grenzen en culturen zijn. Als je de geschiedenis van naderbij onderzoekt, dan kom je tot de vaststelling dat wij allemaal een mengeling zijn van diverse nationaliteiten en rassen. De eerste mensen waren nomaden. Tijdens de omzwervingen ontmoetten we andere mensen waarmee we ons hebben voortgeplant. Ik daag je uit om je stamboom eens te maken en 10 generaties terug te gaan in de tijd zowel langs vaderszijde als langs moederszijde. Dan krijg je een beeld van je genetische structuur. Je zal versteld staan uit hoeveel personen je bestaat. De kans is ook erg groot dat je genetische samenstelling bestaat uit verschillende nationaliteiten. Sinds het begin der tijden zijn we gemengd wat meteen het moderne begrip “multiculturele samenleving” volledig uitholt. Het feit dat je bent geboren in een bepaald land, maakt niet dat je de nationaliteit bent van dat land.

We zijn allemaal één zowel genetisch als spiritueel met een gemeenschappelijke doelstelling: geestelijke ontspanning. Nationaliteiten en rassen bestaan niet. Het doel vereist een evenwichtstoestand tussen het materiële en het immateriële voor een optimale beleving van het aards paradijs. De aarde is het oefenterrein van het menselijk (materieel) experiment en alle natuurlijke bronnen behoren toe aan alle materiële bestaansvormen (mensen, dieren, planten, bomen en planeten).

V. Wat loopt er mis ?

A. Onevenwicht met de omringende natuur

Er is overvloed, tenminste als de consumptiemaatschappij de natuurlijke bronnen niet uitdroogt. Datgene wat in principe toebehoort aan de gehele mensheid wordt in beslag genomen door bepaalde mensen die proberen dit te commercialiseren voor eigen gewin. De belangrijkste intentie van de mens vandaag bestaat eerder uit de vergaring van individuele materiële rijkdom dan uit gelukkig samenleven als een éénheid. Ik krijg regelmatig te horen dat de aarde overbevolkt is. We zijn met teveel mensen en er is niet genoeg plaats voor iedereen. Deze redenering vertrekt vanuit de huidige structuur van individuele eigendommen. Economisch gezien klopt het inderdaad dat de grondprijzen steeds duurder worden ten gevolge van hun schaarsheid. Grote hoeveelheden grond worden verkaveld die misschien beter niet zouden worden verkaveld omwille van dezelfde zagezegde schaarsheid. Maar is deze schaarsheid terecht ? Als iedereen vertrekt vanuit het idee dat een villa van 300m² op een grond van 1.000m² voor 2 personen noodzakelijk is, dan zal er inderdaad misschien een schaarsheid aan grond zijn. Maar is een grote hoeveelheid grond in eigendom noodzakelijk om perfect gelukkig te zijn ? In welke mate is deze eigendom noodzakelijk om te overleven en in welke mate doet het dienst als statussymbool ? Is er hier sprake van een evenwicht met de omringende natuur ?

De mens hecht dermate belang aan eigendom, rijkdom en materiële welvaart dat ze de planeet belasten en verminken. Zoeken naar goud, diamant en andere edelmetalen is een beroep geworden en omwille van de moeilijkheden bij het ontginnen ervan en de daaraan gekoppelde schaarsheid wordt er veel geld voor gevraagd. Bezit van edelmetalen is louter een statussymbool. De rijkdommen die de aarde ons biedt, moeten in ontvangst worden genomen met respect en dankbaarheid voor de natuur en de aarde. Ze zijn bedoeld voor de vooruitgang van ieder levend wezen. Het is een kwestie van nemen en geven en het blijven nastreven van de evenwichtstoestand.

Het gebrek aan respect en evenwicht heeft ertoe geleid dat we op vandaag in een wegwerpmaatschappij leven. We zijn ondertussen gewend geraakt om de dingen eerder weg te werpen dan te herstellen. Ook voeding zit in een vicieuze cirkel van ongebreidelde toename van productie, consumptie en afval. In vergelijking met wat noodzakelijk is om normaal te voorzien in onze levensbehoefte is er overproductie, overconsumptie en teveel afval. De normale gang van de kringloop wordt overbelast.

[Bron: <https://www.volkskrant.nl/buitenland/plasticberg-wordt-steds-groter-door-verpakkings-materiaal-auto-s-en-bouw>]

Je kan het vergelijken met een toiletafvoer die verstopt geraakt. Het gevolg is dat de stront er langs boven uitkomt. De vermeende schaarste leidt tot een overvloed aan consumptie en afval met als gevolg dat je de planeet om zeep helpt. Herinner je, als de focus op het materiële ligt, dan leidt dit onevenwicht tot de vernietiging van juist datgene wat je nastreeft.

Waarom is bezit toch zo belangrijk ? We komen aan op de aarde zonder materiële zaken en we verlaten de aarde ook opnieuw zonder materiële zaken. Een heel leven koortsachtig bezig zijn met het vergaren van materieel bezit om dan vervolgens alles achter te laten, lijkt mij een eerder nutteloze bezigheid die de mens weghoudt van datgene wat er wel toe doet, energetische groei. In de oudheid dachten koningen, keizers en farao's ook dat het materiële bezit hen zou begeleiden naar het hiernamaals. Ze werden begraven met allerlei schatten. Duizenden jaren later worden deze schatten dan ontdekt door archeologen omdat het materiële bezit nu éénmaal achterblijft op de aarde. Vervolgens worden deze schatten tentoongesteld in musea omdat ze ons inzicht geven in het leven

van vroeger. Deze schatten worden niet gerecycleerd ten behoeve van iedereen ondanks dat alle leven bestaat uit oneindige kringlopen zoals we eerder hebben gezien. En dan verschieten dat er schaarsheid is,

De planeet en ook de omringende ruimte wordt geëxploiteerd voor het vergaren van individuele rijkdom en macht. In de volgende fase bescherm je de persoonlijke verwezenlijkte verworvenheden met hart en ziel uit angst om ze te verliezen. Op het einde van je huidige aardse leven kom je dan tot de vaststelling dat je alles moet achterlaten en de verworvenheden alsnog verliest.

B. Geld is een issue

Even terug naar mijn besef op de dijk van Calpe. Mijn intens gevoel van geluk werd plots doorkruist met de gedachte aan openstaande rekeningen. Een schok ging door mijn lijf en een zekere ongerustheid (angst) nam over. Ik werd vanuit het paradijs gekatapulteerd naar de harde realiteit van de consumptiemaatschappij. Om mijn openstaande rekeningen te kunnen betalen, heb ik geld nodig en om over geld te kunnen beschikken, zal ik moeten werken. Ik heb de fout gemaakt mij te laten meesleuren door de consumptiemaatschappij. De verleidingen die worden gepresenteerd zijn mooi verpakt en spelen in op de behoefte van het ego zich te onderscheiden van de massa. In de consumptiemaatschappij ben je pas succesvol en verdien je respect en aanzien als je kan beschikken over individuele rijkdom en macht. Je geraakt hierdoor in een steeds sterker wordende negatieve spiraal. Je wil steeds meer waardoor je ook steeds meer geld nodig hebt en je steeds harder zult moeten werken. Zonder het te beseffen, word je steeds meer slaaf van je eigen hebzucht. Je maakt jezelf steeds meer een gevangene van de omringende maatschappij. De maatschappij heeft de negatieve eigenschap om de druk op jouw persoon te verhogen naar mate jij je afhankelijkheid t.o.v. de maatschappij vergroot. Continu ontvang je reclameboodschappen die je trachten te overtuigen van een tekort. Dank zij de “technologische vooruitgang” en het gebruik van artificial intelligence (AI) wordt de reclame steeds meer op jouw maat aangeboden. Er wordt zoveel big data opgeslagen over jouw persoon dat de consumptiemaatschappij je steeds meer inkapselt in haar systeem. Je graaft je eigen put en de maatschappij doet er telkens een schepje boven op. Ik vind dat dit veel weg heeft van een begrafenis.

Ik heb ooit een artikel gelezen met als titel “macht erotiseert”. En dat is ook zo. Als we even stilstaan bij de personen waarvoor we bewondering hebben, dan zal je merken dat wij ons dikwijls aangetrokken voelen tot personen die ons angst en ontzag inboezemen. Eigenlijk zouden wij ook zo willen zijn. We voelen de behoefte om ons ook zo bewonderd te voelen. Probleem is echter dat dit doel niet kan bereikt worden zonder benadeling van onze medemens. De bewonderde staat namelijk boven degene die bewondert. Dit zal in deze soort maatschappij ook zo blijven, want indien dit niet het geval zou zijn, is er geen onderscheid meer en verliezen de mensen met aanzien hun aanzien. Deze tendens volgt het principe van “er kan er maar één de beste, de grootste, de sterkste, ... zijn (“There can be only One” vanuit de film “The Highlander” of, hoe de wereld moet behoed worden voor één idioot die streeft naar ALLEEN-heerschappij in een SAMEN-leving).

[Bron: [The Kurgan - Wikipedia](#)]

Hiërarchie is een tweede natuur voor de mens omdat onze behuizing afstamt van een dier. De uitdaging bestaat er niet in om deze aangeboren drift te cultiveren, maar de uitdaging bestaat erin deze juist te overstijgen. Dit is onderdeel van het aardse experiment.

Als je in deze maatschappij wil opvallen om bewonderd te worden, zal je zoveel als mogelijk rijkdom en macht naar jou persoon moeten toe trekken, goedschiks of kwaadschiks. Deze polarisatie van rijkdom en macht zorgt voor een onevenwicht van de beschikbare bronnen. De machtswellusteling trekt alles naar zich toe waardoor de rest overblijft met broodkruimels. De aantrekkingskracht (erotisatie) doet zijn ding en de minderbedeelden krijgen ontzag voor de leider.

Gezien het sterk overdreven onevenwicht van één t.o.v. de omvangrijke rest, is één of andere vorm van organisatie en structuur noodzakelijk zodat de heerser de controle kan behouden over zijn/haar imperium. De leider kiest een hele reeks vertrouwelingen die zullen helpen om de controle te behouden. Deze vertrouwelingen springen een gat in de lucht, want zij worden onttrokken uit de

groep van minderbedeelden naar de groep met relatieve overschotten en excessen. De uitverkorenen verloochenen zichzelf en hun lotgenoten om deel te kunnen uitmaken van de erotiserende omgeving van macht en rijkdom rondom de leider.

Vanaf dat moment krijg je een duale kracht die begint te spelen zowel bij de vertrouweling als bij de leider. De vertrouwelingen willen aan de ene kant hun eigen verworven positie veilig stellen en benoemen op hun beurt vertrouwelingen, maar langs de andere kant willen zij eigenlijk ook de positie van de leider bekleden. Ook de leider bevindt zich in een duale situatie. Langs de ene kant wenst hij/zij alle macht en controle alleen te behouden en staat hij/zij er ook alleen voor. Langs de andere kant zijn de vertrouwelingen noodzakelijk om de illusie van controle te behouden. De hebzucht van beide partijen begeleidt hen steeds meer naar de afgrond. De rijkdom en macht wordt steeds meer verdeeld over een bredere basis en de leider verliest steeds meer de controle die hij/zij oorspronkelijk beoogde. Het verbond is kunstmatig opgebouwd op basis van een zelfde doel, maar ieder voor zich. Niets is wat het lijkt en iedereen heeft zijn/haar eigen agenda. Een kaarten huisje. Op een bepaald moment ziet een vertrouweling van het eerste uur zijn/haar kans, vernietigt de leider en neemt zijn/haar plaats in. Het hele proces herbegint van voor af aan.

Je ziet dus een slingerbeweging waarbij in een eerste fase een onevenwicht wordt gecreëerd, vervolgens een vervlakking ontstaat en een ogenschijnlijk gezamenlijk doel om uiteindelijk opnieuw te polariseren in een onevenwicht. Dit doet mij een beetje denken aan een hond die achter zijn eigen staart aanholt. Een idiote situatie dus. Toch is dit een tendens die zich al eeuwen voltrekt. We zien dit o.a. bij de oude Egyptenaren, het Romeinse Rijk, de maffia, de overheid, het bedrijfsleven, ... De consumptiemaatschappij is gericht op individuele rijkdom en macht, niet op harmonieus samenleven en zoals hierboven beschreven leidt dit niet tot groei, maar eerder tot een status quo.

Anyway, ik heb mij dus laten vangen en ik ben tot de vaststelling gekomen dat de consumptiemaatschappij mij in een roes heeft onder gedompeld en mijn vrijheid heeft beknot. Pas op, dit is niet de schuld van de consumptiemaatschappij, dit is mijn eigen verantwoordelijkheid, maar zoals hierboven aangehaald confronteert de maatschappij je met je daden op een meer dan evenredige wijze. Het feit wil dat je geld veel sneller kan uitgeven, dan dat je het kan verdienen, ook als je geen buitensporige dingen doet. Als je een huis koopt binnen je budget, ben je al gauw 20 jaar aan het afbetalen. Om het noodzakelijke geld te verdienen, moet je mobiel zijn, dus hopsakee je hebt behoefte aan een wagen. Een bijkomende schuld voor de volgende 5 jaar. Smartphones, laptops, smart-TV's, design meubilair, vaatwasser, oven, elektriciteit, gas, ... allemaal uitgaven, al dan niet noodzakelijk, die je moet terugverdienen door te werken. Voor je het weet, ben je een slaaf van je werk om al dat geld te verdienen om je rekeningen te betalen. Met een beetje geluk kan je een stuk budget vrijhouden om één maal of twee maal op reis te gaan gedurende één of twee weken. Je werkt je dus de naad uit je lijf gedurende ongeveer 230 dagen om gemiddeld 14 tot 20 dagen op vakantie te gaan. Doorgaans een periode van rust, maar ook een periode van hogere uitgaven, want dat heb je na al dat werken toch wel verdiend. Van een onevenwicht gesproken!

En dan komt de Corona-pandemie. Wereldwijd blijkt het noodzakelijke inkomen niet zo stabiel als verwacht. Je komt tot de vaststelling dat je lopende uitgaven nog een hele tijd doorlopen, terwijl het inkomen wordt beperkt of zelfs wegvalt. De rijken zullen ongetwijfeld rijker worden, maar hoe het de rest zal vergaan, dat is nog maar de vraag. Corona toont je in welke mate je slaaf bent geworden van de consumptiemaatschappij.

Doorheen heel deze tijdrovende "rat-race" ben ik trouwens nog iets kwijt gespeeld buiten mijn vrijheid, namelijk mijn creativiteit. Vrijheid en creativiteit gaan hand in hand. Mijn leven wordt beheerst door dingen te doen die in de eerste plaats ervoor zorgen dat mijn rekeningen worden betaald. Dit vraagt zoveel energie dat ik dikwijls na mijn werk uitgeblust in de zetel val voor mijn TV en redelijk "brain-dead" zap van de ene post naar de andere. Het ontbreekt gewoon aan fut om iets

creatiefs te doen. Ook in de consumptiemaatschappij verhuist de kunst -en cultuursector naar het achterplan. Weinigen in deze sector kunnen leven van uitsluitend de inkomsten uit kunst en cultuur. Vele ouders ontraden hun kinderen deze sector wegens te geringe vooruitzichten om succesvol te zijn in de huidige maatschappij. Creativiteit is een tweederangs bezigheid.

De grote boosdoener van de consumptiemaatschappij is geld. Geld op zich eigenlijk niet, want geld is slechts het praktische gevolg. Geld is de uitdrukking van een bepaalde waardering en net daarin schuilt de oorzaak van veel menselijke problemen.

We zijn allemaal opgegroeid in een wereld die wordt geregeerd door geld. We zijn zodanig geconditioneerd dat we vergeten zijn wat de oorspronkelijke doelstelling van geld was. Op vandaag is geld voornamelijk een waardemeter voor succes. Ben je rijk, dan ben je geslaagd in het leven, ben je arm dan ben je mislukt. Door de toenemende kloof tussen arm en rijk bevinden zich steeds meer mensen in de categorie "arm". Het automatische gevolg is dat ook steeds meer mensen zich mislukt voelen. Dit gevoel wordt verder aangewakkerd door de programma's op televisie en in de reclame. Verschillende reality-shows, zoals bv. "the sky is the limit", "the real desperate housewives" geven een inkijk in de decadente wereld van de rijken. Het succes van de rijken onderstreept hiermee de mislukking van de armen. Het hoeft dan ook geen betoog dat steeds meer mensen zich slecht beginnen te voelen ?

Uit gesprekken met verschillende mensen is gebleken dat het concept van een maatschappij zonder geld op veel verontwaardiging en onbegrip stoot. Geld is dermate een hoeksteen van ons bestaan dat de voorstelling van een maatschappij zonder geld quasi onmogelijk is en zelfs ondenkbaar. Daarom dat ik hieronder jullie stap-voor-stap zal meenemen in een verhaal dat ons op z'n minst een stukje zou kunnen ontnuchteren van de erg verslavende drug geld.

Ik ben geen historicus noch een archeoloog of socioloog, maar ik ga hieronder een scenario schetsen van een mogelijke evolutie van de ontwikkeling van geld als betaalmiddel. Het betreft louter een filosofische gedachtenoefening bedoeld om een aantal kritische vragen te stellen bij de huidige situatie en de impact ervan op de samenleving.

In oorsprong zijn we dus een aapachtige avatar met een verminderd bewustzijn die de connectie met de zielswereld verloren is. Dit betekent dat de natuur van de materiële levensvorm de overhand heeft. De instincten van deze natuur zijn gebaseerd op het principe "survival of the fittest". De lichamelijke sterkste wordt de leider en beschermheer van de groep, wat eigenlijk wel ergens logisch is in een natuur waar de overleving van de ene diersoort afhangt van de verorbering van de andere diersoort of de bescherming van het noodzakelijke territorium. Er ontstaat dus een hiërarchie ten behoeve van de overleving. We weten ook niet beter door het sterk verlaagde bewustzijn. Hiërarchie gaat echter

samen met waardering. De sterkste van de groep wordt gewaardeerd als leider. Tenminste zolang de sterkste ook effectief de sterkste blijft. Herinner hier het verhaal van daarnet m.b.t. de erotisatie van macht in de consumptiemaatschappij.

De mens heeft dan wel een verminderd bewustzijn, maar de mix van dier (lichaam) en geest (ziel) zorgt toch voor meer mogelijkheden. Het gewogen gemiddelde van beide polariteiten ligt hoger als bij andere dieren. Hierdoor is de mensheid doorgestoten tot de top van de “foodchain” en heeft zich technologisch het verst ontwikkeld. Zou je dan niet mogen verwachten dat de mens zijn extra talenten zou aanwenden om de natuur van het dierenrijk te overstijgen en deze talenten aan te wenden voor de zoektocht naar de oorspronkelijke volmaaktheid? Deze vraag vertoont een opvallende gelijkenis met de legende van koning Arthur, de ridders van de ronde tafel, waar iedereen gelijk is en als een éénheid zoekt naar de heilige graal, het eeuwige leven.

[Bron: [De ronde tafel van de ridders van Brocéliande](#)]

De realiteit is echter anders. De mens wendt de extra talenten aan om de dierlijke natuur te versterken: verkrijgen van macht (leider zijn van de groep) en uitbreiding van territorium. In tegenstelling tot het dierenrijk, waar de bescherming van de groep centraal staat, gaat de mens een stap verder en concentreert zich op voornamelijk op individualisme, persoonlijke macht en territorium.

Vanuit deze drang naar persoonlijke macht en territorium begint de mens de beschikbare natuurlijke rijkdommen zoveel als mogelijk bij zichzelf te centraliseren zodat hij/zij de groep kan overheersen. De machtswellusteling schat zichzelf hoger in dan de omringende medemensen wat een actie van waardering is. De geschiedenis staat bol van de oorlogen die deze evolutie bewijzen. Verovering van grondgebied als uitdrukking van persoonlijke macht, en voor de individuele verwerving van zoveel mogelijk natuurlijke rijkdommen. Dit is echter niet iets wat je alleen kan, je moet medestanders hebben. Een select groepje van rijken die je moet laten delen in de rijkdom. De leider belooft een individueel stuk territorium aan de belangrijkste kompanen in ruil voor hun prestaties (vechten voor de leider). Maar al snel blijkt deze manier van ruilen niet echt praktisch. Hierna ga ik een mogelijke, eerder filosofische evolutie schetsen van de overgang van ruilhandel van goederen en diensten, naar het ontstaan van geld als meer praktisch ruilmiddel.

Al heel erg lang draait alles rond geld en dus ook rond waardering. Ik denk dat dit niet altijd even duidelijk is. Het is alsof geld de actie van waardering verbergt. Geld bestaat op zich en is niet weg te denken uit ons dagelijks bestaan. Wanneer je een brood koopt, waardeer je eigenlijk de bakker voor zijn/haar inspanning. Jij hebt jouw talent ingezet voor een werkgever of opdrachtgever en je hebt hiervoor een waardering gekregen uitgedrukt in een hoeveelheid geld dat loon wordt genoemd. De realiteit is nu dat je eigenlijk een deel van jouw prestaties ruilt met de prestaties van de bakker. Geld is hierbij enkel het praktische hulpmiddel. Wie staat hier nog bij stil? Tijdens mijn reis naar Nepal verzocht de gids onze groep vriendelijk tijdens het middagmaal om enkel te nemen wat je kon opeten, want het wegsnijten van voedsel onderwaardeert de prestaties van de werkers in de rijstvelden en getuigt van een gebrek aan respect. In een arm land leeft dit besef bij de mensen dus meer wat meteen ook de impact van geld bevestigt. De aanwezigheid van geld doet het besef van waardering verdwijnen. Geld is de grote verdeler en drijft mensen uit elkaar. De ontwikkeling van geld is voor mij de grootste fout in de geschiedenis van de mensheid. Geld is de belangrijkste motivator geworden voor de mens. Het is het middel geworden op basis waarvan de mens zichzelf definieert en anderen. Aan de basis van ruilhandel ligt waardering gebaseerd op het dierlijke principe van “survival of the fittest”. We staan nog geen stap verder. Eigenlijk zijn wij “The Planet of the Apes”?!

[Bron: [Rise of the Planet of the Apes](#) | [Moviepedia](#) | [Fandom](#)]

De éénheid van waardering is geld, net zoals graden de éénheid van warmte is. Als ik dus over geld spreek, bedoel ik eigenlijk de actie van waardering.

Onlangs had ik met een goede vriendin een interessante discussie. Het gesprek ging over de waardering van je partner in een liefdesrelatie. Ik zei dat geld de schuld is van deze actie van waardering. Mijn vriendin keek me stomverbaasd aan en vroeg me wat geld überhaupt te maken heeft met een liefdesrelatie. Ik geef toe, het is niet voor de hand liggend, maar het verband heb ik hierboven proberen uit te leggen. Je staart je blind op de term “geld”, wat meteen ook de “brain-washing” bevestigt. De ware toedracht ligt in de actie van waardering. Geld is een gecamoufleerde uitdrukking van waardering. Alles draait rond geld en dus ook waardering. Waarderen is hierdoor een tweede natuur geworden die dagelijks wordt beoefend. Oefening baart kunst, dus de mens is een meester geworden in waarderen. Een meesterschap dat niet alleen wordt gebruikt in geldelijke verrichtingen, maar ook in persoonlijke relaties. Een ruzie met je partner is een mini-oorlogje gericht op overwinning en dus overheersing (ik heb gelijk). (Onder)waardering is de wijze om de macht te grijpen in de relatie op basis van het dierlijke instinct van “survival of the fittest”. Waarderen is een dierlijk instinct en geld is het middel bij uitstek om dit instinct te cultiveren. De onder(waardering) van je partner is onderdeel van je dierlijke instinct dat continu blijft aangescherpt door het bestaan van geld als de hoeksteen van overleving. Geld is dus onrechtstreeks de oorzaak dat je het nodig vindt om je partner te waarderen. Ten tijde van de slavenhandel was er zelfs een rechtstreeks verband tussen geld en de waardering van een persoon. In de voetbalsector bestaat dit rechtstreeks verband ook nog steeds.

Als we geld dan niet meer kunnen afschaffen, laten we dan op z’n minst proberen met z’n allen om de actie van waarderen te transformeren naar wat in het Engels wordt bedoeld met “appreciate”. Bewust zijn van de oorspronkelijke ruilverhouding met als doel een absoluut minimum aan verspilling en in persoonlijke relaties (niet enkel in liefdesrelaties) vermijden van het mini-oorlogje (oordelen en veroordelen zijn synoniem voor waarderen).

Dit betekent niet dat je geen mening mag hebben. Een mening hebben, maakt deel uit van je vrijheid. De uitdrukking van een mening heeft echter niets te maken met een geldelijke waardering. Het onderscheid is dikwijls erg subtiel. De energie die hierbij wordt uitgezonden is verre van subtiel. Als je bijvoorbeeld tegen iemand zegt, “ik vind dat geen mooie trui”, dan is de achterliggende intentie bepalend voor de energie die wordt uitgezonden. Als je je mening geeft zonder de intentie de andere persoon te onderwaarden, dan is de uitgezonden energie neutraal. Je vindt het gewoon geen mooie trui. Als je echter de intentie hebt om de andere persoon te onderwaarden omwille van de trui, dan zend je negatieve (overheersende) energie uit. De negatieve energie wordt dikwijls nog versterkt door intonatie en lichaamstaal. In de meeste gevallen zal deze laatste intentie een reactie uitlokken, wat dan tot een mini-oorlogje leidt. In het slechtste geval komt er geen zichtbare reactie, maar hakt je negatieve energie er psychologisch in bij de andere persoon. Ik hoor te vaak als verdediging van oordelende personen “Ik geef toch gewoon mijn mening”. Neen, dat doe je dus niet! De herwaardering van de actie van waarden is absoluut noodzakelijk.

Nu ga ik iets dieper in op de actie van waarden en het verband met geld.

Ik kan mij best voorstellen dat de eerste mensen op aarde het idee hadden dat ze helemaal alleen in een overvolle snoepwinkel stonden. Ze konden rondreizen van het ene gebied naar het andere zonder al te veel medemensen tegen te komen. Wanneer een bepaald gebied over voldoende mogelijkheden beschikte om dienst te doen als tijdelijke woonplaats dan konden ze daar neerstrijken en hun ding doen. Niemand die eigenaar was van het gebied en huur kwam vragen voor het gebruik ervan. Ze konden vrij op dieren jagen, het vlees gebruiken om te eten, de pels gebruiken om kledij te maken, enz... . Er werd enkel in de eigen behoefte voorzien om te overleven. Ze waren ook enkel aangewezen op hun eigen talenten. Er waren toen geen grenzen, landen of nationaliteiten.

Een ander dierlijk instinct dat behouden blijft, is de voortplanting. Het gevolg hiervan is een groeiende wereldbevolking. Tijdens het vele rondreizen zullen zij op bepaalde momenten dan andere mensen hebben ontmoet. Aangezien elk individu anders is op gebied van talenten acht ik het plausibel dat andere mensen beschikten over andere zaken. Andere vleessoorten, andere kledij, andere wapens om te jagen en andere technieken die hierbij gebruikt werden. Misschien dat toen één en ander al wel eens werd geruild. Het ene stuk vlees voor het andere stuk vlees, het ene kledingstuk voor het andere kledingstuk. Misschien ook een kledingstuk voor een homp vlees, enz. ... Beide producten waren evenwaardig en werden één-op-één geruild. Er was geen actie van waardering en de eventuele ruil was gericht op verbreding van beschikbare bronnen, kennis en ervaring. Er werd nog steeds enkel voorzien in de eigen levensbehoefte en door het beperkte aantal mensen was vraag (behoefte) en aanbod geen enkel probleem. Het natuurlijke aanbod was vele malen groter dan de behoefte. Ofwel kwam je een ander gezin tegen en kon je ruilen ofwel kwam je niemand tegen en kon je niet ruilen.

In een volgende fase, ingegeven door de steeds groeiende groepen van mensen, gingen de mensen nederzettingen bouwen waar verschillende gezinnen samen gingen wonen in een bepaald gebied. Een belangrijk gevolg van de overgang van rondreizende gezinnen naar de creatie van stationaire nederzettingen is het grondbezit. De beschikbare ruimte wordt stelselmatig een steeds schaarser wordend product. Bij de start vormde dit vermoedelijk geen probleem want er was nog voldoende ruimte. Stel je even voor dat jij rondreist op de aarde en je wenst je ergens permanent te vestigen. Overal heb je ruimte en er is geen controlerende overheid. Hoe ga jij nu bepalen welk jouw deel is van de beschikbare ruimte ? Ga je een stuk grond nemen dat net voldoende is om te overleven of ga je wat overdrijven ? Ik vermoed dat ook hier het dierlijke instinct de overhand kreeg. Het stuk grond dat bezet en afgebakend werd, zal wellicht de eigen behoefte ver hebben overtroffen waardoor de schaarsheid van beschikbare ruimte startte. Wellicht ook de voedingsbodem voor talloze oorlogen in de toekomst. Vermoedelijk ook de start van de toekomstige wereld van koningen en adelstand. De fysiek sterkste bouwt het grootste vastgoedimperium en laat dit over aan de fysiek sterkste van de

eigen volgende generatie. Adel is dus niet het gevolg van een beter, of meer eerzaam persoon, maar uitsluitend het gevolg van het dierlijke instinct van "Survival-of-the-Fittest" aan het begin.

Het aantal mondjes dat gevoed en gekleed moesten worden werd groter met als gevolg dat je niet meer in alles alleen kon voorzien. Het werd dan ook efficiënter om je te specialiseren in datgene wat je goed kon. Ofwel ging je vee houden om vlees op tafel te brengen, ofwel ging je groenten telen, ofwel maakte je kleding, enz. Het gevolg hiervan was dat je als individu een overvloed had van één product waarin je gespecialiseerd bent, maar dat je tekorten had van verschillende andere producten. Ruilen werd nu een noodzaak. Kon je echter voldoende produceren om steeds 1-op-1 te ruilen met andere producten ? Tijd deed zijn intrede als schaars product. Tijd wordt een bepalende factor bij waarden.

Als je bv. 6 dagen nodig had om een stuk vlees te produceren, dan moest je, in een wereld van waardering, één stuk vlees kunnen ruilen voor een hoeveelheid groenten waarmee je gedurende 6 dagen verder kon. Was dit niet het geval, dan had je gedurende bepaalde dagen geen groenten meer, terwijl jouw volgende product (vlees) nog in productie was. Als de groenteteler ook 6 dagen zou nodig hebben voor deze hoeveelheid groenten te produceren, dan kan je een ruilverhouding van één-op-één behouden in de veronderstelling dat ook het vlees gedurende 6 dagen kan verorberd worden. Immers na 6 dagen waren het vlees en de groenten op, en was er opnieuw dezelfde hoeveelheid vlees en groenten geproduceerd om te ruilen. Als de groenteteler echter slechts de helft van de tijd nodig zou hebben om deze hoeveelheid groenten te produceren, dan zou de groenteteler na 6 dagen 2 porties geproduceerd hebben en dus één portie over hebben na de 1-op-1-ruil ruil met het vlees waarmee je 6 dagen verder kon. Indien er dan geen vraag was voor deze extra portie, dan was deze niets waard omdat je je product met niemand kon ruilen. In het andere geval kon de groenteteler de extra portie wel ruilen met iemand anders en had hij meer vermogen dan de vleesproducent. Deze gelijkheid veronderstelt dat de geproduceerde producten in overeenstemming zijn met datgene wat geruild wordt. Niet meer en niet minder. Dit wil dus zeggen dat wanneer je de éénheid geld in de plaats stelt van de ruilhandel dat de hoeveelheid geld in omloop hetzelfde moet zijn dan het bruto geproduceerd product. Is dit niet in verhouding dan ontstaat ongelijkheid zoals ik hierna zal beschrijven.

Rijkdom is erg relatief en houdt rechtstreeks verband met productietijd. Het verschil in productietijd veroorzaakt een mogelijke ongelijkheid in geval van een foutieve waardering. Wens je de gelijkheid te behouden in de beschreven situatie dan zou één stuk vlees moeten gelijk gesteld worden aan 2 porties groenten, of je snijdt het stuk vlees in 2 gelijke stukken. Dit is een heel éenvoudig artificieel voorbeeld met 2 gezinnen en 2 producten met een gelijke productie -en verbruikstijd en toch al redelijk complex als je het mij vraagt. In de realiteit zal het over meerdere groepen mensen gaan en meerdere soorten producten met elk hun eigen productie -en verbruikstijd. Behoud van gelijkheid wordt zo complex dat het een onbereikbaar doel wordt. Vraag en aanbod zullen wellicht ook niet meer met elkaar in overeenstemming zijn geweest. Misschien was de vraag naar vlees wel velen malen groter dan dat de veeteler kon produceren binnen een bepaalde beschikbare tijd. Hier ontstaat het verband tussen schaarsheid en waarde. Ineens stijgt de waarde van het vlees zonder dat de veeteler iets extra heeft moeten doen ?! De vraag is gewoon groter geworden dan het aanbod waardoor schaarste (tekort) zijn intrede doet. In dit voorbeeld is de veeteler met zijn gat in de boter gevallen, want hij/zij wordt hier de rijkste. Het vlees zal namelijk gaan naar degene die bereid is om het meeste in ruil te geven. Het is zelfs nog straffer in dit verhaal. Hoe minder producten de veeteler beschikbaar stelt, hoe sterker de schaarste, hoe sterker de waardestijging en hoe rijker dat hij/zij wordt. In deze maatschappij kan je dus het meest vermogen opbouwen door minder te doen, terwijl je de vraag naar je producten in stand kunt houden. Klinkt toch erg bekend als je de prijs van een vat olie in het oog houdt. Vermeende schaarste leidt tot een ongelijke verdeling van bronnen, en dus ook vermogen en ik ben nog maar aan het begin van mijn verhaal.

Iets kan alleen maar waarde krijgen indien er een perceptie is van een schaarste (tekort) en er vervolgens een vraag is naar deze schaarste. De vraag naar deze schaarste wordt gevoed ofwel vanuit noodzaak (overleving) ofwel vanuit ego (uitstraling van succes, macht en rijkdom). Beide zijn echter een illusie omdat ze vertrekken vanuit een perceptie die wordt gecreëerd door de mens zelf via verkooptechnieken. Je kan de vraag naar je producten hoog houden door middel van reclameboodschappen en allerlei marketingtechnieken. Het is vrij duidelijk dat reclame het idee van schaarste voedt en hierdoor een steeds grotere kloof veroorzaakt tussen de productiewaarde en de marktwaarde van het product. Dit is ook de drijvende kracht achter de hogere prijs voor merkproducten. Er wordt steeds meer lucht gecreëerd. Ons dierlijk instinct van "Survival-of-the-Fittest" zorgt ervoor dat we steeds meer willen, zoals we eerder hebben gezien. Hoe meer we willen, hoe meer (geld) we willen geven om het schaarse product te bezitten en hoe groter de ongelijkheid wordt. Dat is ook de reden waarom er zoveel fraudetechnieken bestaan die inspelen op de drang naar geld. Dit is ook de reden waarom er zoveel mensen meedoen aan de lotto. De hoop op rijkdom, en daarmee de uitstraling van succes, laat mensen soms domme dingen doen. Ik spreek hierbij uit ervaring, want ik heb mij al meermaals in de doeken laten doen door gehaaide verkopers. Ik weet nog goed, toen ik 16 jaar was, en ik met mijn ouders mee ging naar een tuinbeurs. Een kei vriendelijke en sympathieke verkoper van een tuinencyclopedie sprak mij aan. Voor elke tegenstand van mij had hij een pasklaar antwoord. Gevolg was dat ik de beurs verliet met een getekende bestelbon, een afbetaling gedurende 24 maanden en, ... ik had zelfs geen tuin!

Ik breng hier nog even mijn verhaal van de dijk in Calpe in herinnering. Het verschil tussen de oneindige sensatie van echt geluk ingegeven door de natuurlijke bronnen en de tijdelijke sensatie van artificieel geluk ingegeven door de creatie van schijnbare tekorten.

Als het doel van de mens erin zou bestaan om enkel te verbruiken wat nodig is om te overleven en deze noodzakelijke goederen (natuurlijke bronnen) gelijk te verdelen, dan zijn er ruim voldoende voor iedereen. Als vervolgens iedereen hiernaar zou handelen, dan verliezen de verkooptechnieken hun kracht omdat de perceptie van het tekort wordt weggenomen. Hiermee verdwijnt ook het verschil tussen de productiewaarde en de kunstmatige marktwaarde. De marktwaarde van schaarse goederen die succes uitstralen, dus niet louter noodzakelijk om te overleven, is nog kunstmatiger. In tegenstelling tot de natuurlijke bronnen, betreft het hier effectief schaarse goederen die uitsluitend hun waarde krijgen door de perceptie via verkooptechnieken. Ik vind het ronduit bizar dat een T-shirt zonder merkaanduiding minder waard is dan hetzelfde T-shirt met een label van een bekend merk? Waarom is een schilderij van bv. Vincent Van Gogh meer waard dan een schilderij van een hedendaagse kunstenaar? Een stripalbum eerste druk leest even goed als de tweede druk, toch is de eerste druk meer waard? Het wordt nog zotter wanneer monopoly-geld plots waarde krijgt zoals bv. cryptovaluta? Ik nuanceer dit later, want bitcoin of een andere cryptomunt zou zomaar een geldig betaalmiddel kunnen worden wat de zaken aanzienlijk zou veranderen op gebied van echtheid, maar het is althans gestart vanuit een bepaalde marketingtechniek (de kunstmatige creatie van een behoefte) en dus lucht.

Nu terug naar mijn hypothetisch lang geleden. Mensen besloten dus om ruilverhoudingen te definiëren en aan iets waarde toe te kennen. Hier start de actie van waarden dat uiteindelijk onze tweede kunstmatige natuur geworden is. Stel dat iemand kippen kweekte en zin had in een varken van de buurman/vrouw. In plaats van vanuit de normale levensbehoefte een stuk varken te ruilen voor een stuk kip, gaan beide producenten hun product waarden om zo tot een ruilverhouding te komen. Bv. 5 kippen voor één varken. Aangezien beide voedingsmiddelen bederfbaar zijn en de productie de eigen behoefte overtreft, gingen zij hun producten ruilen met nog andere mensen in de nederzetting voor andere goederen. Er moesten continu ruilverhoudingen bepaald worden met een diversiteit aan geproduceerde producten. Sommige van deze producten waren wellicht niet noodzakelijk voor loutere overleving. De handel ontstaat en degene die de beste verkoper was, zou het meest eigendom vergaren. Vervolgens blijkt die hele ruilhandel niet zo erg praktisch. Als je bv.

een stuk land wenste te kopen en de ruilverhouding zou bestaan uit 5.000 kippen, dan zit je met een aantal praktische problemen. De kippen zijn bederfbaar, dus je moet deze in verschillende keren betalen aan de verkoper van de grond. Vervolgens moet de verkoper van de grond weg kunnen met deze 5.000 kippen die hij op termijn zou ontvangen. Op welk moment gaat de eigendom van de grond over van de verkoper naar de koper? Stel dat de koper zich bedenkt na de tweede levering van kippen en de grond niet wenst te kopen. De eerste lading kippen is door de verkoper reeds doorverkocht of verbruikt, hoe gaat deze dan de terugbetaling organiseren? Er moet dus iets in de plaats komen als standaard die de ruilverhouding t.o.v. de verschillende goederen vastlegt. Deze standaard moet voldoende gedeeld kunnen worden zodat de ruilverhouding tussen de meest uiteenlopende producten en diensten zo verfijnd mogelijk kan vastgelegd worden. Aangezien de standaard louter de vervanging is van de geproduceerde goederen en diensten zou de hoeveelheid standaard in omloop hetzelfde moeten zijn als de totale productie. Omwille van de diversiteit aan goederen en diensten zou eigenlijk de totale productie moeten uitgedrukt worden in een aantal éénheden standaard per tijdséénheid productie. Deze maximum hoeveelheid standaard in omloop is de schaarse die bepalend zou moeten zijn. Als de standaard op de één of andere manier kan gekopieerd worden, beschik je over de mogelijkheid om jezelf te bevoordelen t.o.v. je medemens. Je creëert zelf extra hoeveelheden standaard waar niets tegenover staat. Het concept van ruil vereist juist dat er een tegenprestatie is. Je moet dus vertrekken vanuit een situatie waarbij iedereen gelijke kansen krijgt en de standaard dus gelijk wordt verdeeld. Je creëert dus een bepaalde hoeveelheid die je in omloop brengt en de hoeveelheid in omloop moet vast blijven, tenzij de productiecapaciteit groeit. Best dus een schaars iets dat niet kan nagemaakt worden. De controle op de schaarsheid is belangrijk want indien de hoeveelheid in omloop wijzigt, moeten alle waardeverhoudingen aangepast worden (devaluatie). Vervolgens moet de waardeverhouding gedefinieerd worden van het ene product t.o.v. het andere product. Het begrip productietijd moet meegenomen worden in de verhouding. Wordt het begrip productietijd niet meegenomen dan zou de persoon die een product kan maken op de kortst mogelijke tijd het rijkste worden. Herinner je het voorbeeld van de groente met een halve productietijd t.o.v. het stuk vlees.

Blijkbaar heeft men oorspronkelijk edelmetaal gekozen als standaard. Een klomp goud of ander edelmetaal voldoet echter niet omwille van de onvoldoende deelbaarheid. Een munt slagen die een deel edelmetaal bevat, behoort wel tot de mogelijkheden. Nu kan je de waarde van één varken uitdrukken in een aantal munten, net zoals één kip. Een buidel vol munten blijft natuurlijk redelijk zwaar en dus weinig mobiel. Waarom de waarde van de munten niet toekennen aan een stuk papier dat veel lichter is? Dit stukje papier bevat echter geen edelmetaal, dus op welke manier kan je aan dat stukje papier waarde hechten? In de eerste plaats mag het niet nagemaakt kunnen worden, want de geldhoeveelheid in omloop moet vast blijven t.o.v. de hoeveelheid productie en dus controleerbaar. Hieruit volgt dat schaars inherent moet zijn als eigenschap. Edelmetaal voldoet aan deze eisen, dus het papieren geld in omloop moet omwisselbaar zijn in het edelmetaal. De hoeveelheid papier in omloop moet gelijk zijn aan de hoeveelheid edelmetaal en aan de hoeveelheid productie. Fysieke goederen als betaalmiddel wordt vervangen door, niet te kopiëren stukken edelmetaal die op hun beurt worden vervangen door een eveneens niet te kopiëren stuk papier. De afstand t.o.v. de oorspronkelijke situatie wordt groter. Hierbij komt dan nog dat het grondbezit de creatie van geldige betaalmiddelen beïnvloedt. Elke koning(in) wil zijn/haar eigen munt. Op dat moment moet je niet enkel de ruilverhouding bepalen tussen alle mogelijke producten en diensten, maar ook nog eens de ruilverhouding t.o.v. alle geldige verschillende soorten van munten onderling. Hoewel de vervanging van de fysieke goederen als geldig betaalmiddel een goed idee lijkt, bemoeilijkt het de controle op de hoeveelheid geproduceerde producten. Hierbij komt dan nog dat de actie van waarderen op basis van verkooptechnieken de marktwaarde beïnvloedt. Er wordt steeds meer lucht gecreëerd, dus ook steeds meer geldige betaalmiddelen en het gevolg is een steeds sterker wordende ongelijkheid. Hoe kan iets éénvoudig (natuurlijke bronnen en talenten) zo escaleren tot iets ongelooflijk complex?

Op vandaag blijkt er zelfs geen standaard meer te zijn, overheden drukken geld bij naar believen om hun staatsschuld onder controle te houden. De volledige uitstaande staatsschuld is een veelvoud van datgene wat we met z'n allen kunnen produceren ?! Op basis van het voorgaande kunnen we dan ook besluiten dat de mensheid als geheel op een "collision course" ligt. Deze problematiek wordt beschreven in het boek: "Ons geld is stuk" van Bert & Peter Slagter (Hollands Diep, Amsterdam, 2021, Overamstel uitgevers). Ik denk dat we vergeten zijn dat geld oorspronkelijk een oplossing was voor een aantal praktische problemen van de ruilhandel. Geld was de vervanging van fysieke, geproduceerde goederen als betaalmiddel en nu is het geld een product en doel op zich.

De werkelijkheid is ongetwijfeld nog een pak complexer en ik ga vermoedelijk kort door de bocht, maar het is wel duidelijk dat de waardering van een ruilverhouding en in het verlengde dus geld de boel hopeloos complex maakt, de controleerbaarheid ervan te wensen overlaat met als resultaat de steeds toenemende ongelijke verdeling van alles. Het voornoemde boek "Ons geld is stuk" heeft als ondertitel "en waarom bitcoin de oplossing is" en gaat op zoek naar het beste geld. De realiteit is echter dat het beste geld, geen geld is. Het probleem zit niet in het geld zelf maar de menselijke gewoonte om alles te waarderen en via allerlei verkooptechnieken te overwaarderen. Het geld in omloop is een luchtbel die vroeg of laat zal ontploffen. De waardering heeft in onze maatschappij dan weer als doel om zoveel mogelijk geld te verwerven voor het individu. De rijken worden rijker en de armen worden armer.

In de huidige maatschappij wordt geld gebruikt om zich te onderscheiden. Geld verdeelt de mensen in arm en rijk. Rijk staat symbool voor succesvol en arm staat symbool voor mislukking. Ook de termen "arm" en "rijk" worden door iedereen begrepen als "weinig geld hebben" en "veel geld hebben". De realiteit van de huidige maatschappij vereist inderdaad dat je geld MOET hebben, niet alleen om je te onderscheiden, maar ook om te kunnen overleven. Geld speelt nu éénmaal een vooraanstaande rol in ieders leven. Het leven staat in de betekenis van geld. We worden gevangen gehouden door de macht van het geld i.p.v. vrij te zijn. De meeste mensen moeten hard werken om aan geld te geraken. Als je werkt, ontvang je een loon in geld. Werken is dus gekoppeld aan geld.

Dan rijst de vraag naar de marktwaarde van het loon. Als je een opleiding volgt die langer duurt of door de maatschappij als superieur wordt beschouwd, dan kan je meer verdienen. Hierbij hebben intellectuele opleidingen een streepje voor op de beroepsopleidingen. Wederom het gevolg van de creatie van de perceptie van schaarsheid. Als je gezegend bent met het geschenk van intellectueel vermogen en onze leefomgeving vereist nu éénmaal een groter aantal minder intellectuele inspanningen waardoor de ogenschijnlijke schaarsheid van intellectuele talenten inherent is aan onze creatie, is het dan terecht dat je misbruik mag maken van deze schaarsheid ? We hebben gezien dat de natuur een automatische tendens heeft naar een gelijke herverdeling van een onevenwichtige toestand. Als de evenwichtige toestand nu bestaat uit een bepaalde gegeven verdeling van intellectuele talenten, ook al is deze verdeling niet fifty-fifty, dan is de gegeven verdeling geen schaarste. Het is de mens die hier een schaarste van maakt om een hogere waardering te kunnen koppelen aan deze schaarste.

Als je meer risico durft te nemen, heb je de kans om meer geld te verdienen. Hier hebben de ondernemers (zelfstandigen) dan weer een voordeel t.o.v. de werknemers. Zelfstandigen ontvangen als het ware een risicopremie. Daarnaast heb je de superrijken die eigenaar zijn van groot kapitaal. Je hebt degenen die daar hard voor gewerkt hebben, je hebt degenen die een flinke dosis geluk hebben gehad en je hebt degenen die het hebben verkregen door vererving. In de huidige maatschappij is het een feit dat wanneer je slim omspringt met kapitaal dat dit kapitaal groter wordt en feit is ook dat je hiervoor niet altijd noodzakelijk hard moet werken.

Er zijn talloze boeken geschreven over hoe je je kapitaal voor jou kan laten werken. Maar dan kom ik even terug op wat ik geschreven heb bij uitgangspunt één: het verwerven van een superieure positie kan alleen maar wanneer iemand anders wordt benadeeld. Ik geef een voorbeeld. Kapitaal wordt

dikwijls geïnvesteerd in gebouwen die vervolgens verhuurd worden. Residentieel vastgoed wordt verhuurd aan mensen die deze huur moeten betalen van hun loon. De marktprijs van het loon houdt rekening met het feit dat de werkgever winst moet kunnen maken. De marktprijs van het loon staat dus onder druk. Sparen, of dus het vergaren van kapitaal, is voor een huurder dus al een hele opgave. De praktijk toont dit ook aan. Dit betekent dat voor iemand die huurt het moeilijker wordt om het kapitaal voor hem/haar te laten werken en vermogen op te bouwen. Bottom line is dat mensen alleen maar rijker kunnen worden en kapitaal laten werken als er voldoende andere mensen zijn die dit kapitaal voeden door hun kapitaal uit te geven. Geld creëert per definitie onderscheid. Is dit nu werkelijk het doel van het leven ?

Ik stel vast dat heel wat mensen graag uitpakken met hun materiële bezittingen om te tonen dat zij succesvol zijn. Ik zie ook dat deze tendens heel wat jaloezie doet ontstaan omdat het bereiken van hetzelfde doel haalbaar lijkt. Als ik nu wat meer werk of als ik nu eens meer risico neem dan kan ik mij ook meer materiële bezittingen veroorloven. Dan word ik ook als succesvol beschouwd en word ik ook bewonderd. Dit is de “rat-race” waar de mensen zich mee bezighouden. Ze gaan over hun eigen limieten om toch maar te kunnen tonen dat ze kunnen volgen. Er wordt een vicieuze cirkel gevormd van meer werken, meer risico nemen, meer geld verdienen, meer geld uitgeven, meer jaloezie en we zijn terug bij af, de cirkel is rond. Wie heeft daar nu het meeste baat bij ? Juist ..., de mensen die kapitaal voor zich laten werken en dus steeds rijker worden naarmate de vicieuze cirkel meer aantal keren wordt rond gemaakt. De onderscheiden worden trouwens kunstmatig in leven gehouden, want indien iedereen de voorgehouden rijkdom, macht en aanzien zou bereiken en er geen onderscheid meer zou zijn, verliest het geheel zijn waarde en is iedereen opnieuw gelijk zoals het hoort. Dat is de illusie van de rat-race. Het is opnieuw als een hond die achter zijn eigen staart holt.

Het gevolg van de “rat-race” op de menselijke psyche is destructief van aard. Heel wat mensen oefenen een beroep uit, niet uit passie, maar gewoonweg omdat dit beroep hun, vermoedelijk, in staat stelt om zo snel mogelijk de individuele rijkdom te vergaren die ze wensen zodat ze door de maatschappij als succesvol worden beschouwd. Om dit doel te bereiken zijn ze bereid om een te hoge werkdruk te aanvaarden. In de werkomgeving ligt de nadruk op presteren en productie, want dat is de weg naar meer geld. Er wordt te weinig aandacht besteed aan de appreciatie van de prestatie. Deze gang van zaken is één van de redenen waarom zoveel mensen vandaag kampen met depressie, moedeloosheid, burn-out,

De hoge druk van de maatschappij laat zich niet enkel voelen in de werkomgeving maar begint eigenlijk al in onze kindertijd. Ouders zitten al geruime tijd in deze vicieuze cirkel en gaan zelfs zo ver dat ze hun kinderen inspireren om resultaten te halen op school waarmee de ouders vervolgens kunnen uitpakken t.o.v. vrienden en kennissen en in het verlengde iedereen die het wil horen. Ook voor studiekeuzes geldt hetzelfde principe. Zij verantwoorden zich door te zeggen dat zij de moordende druk van de maatschappij kennen en dat zij hun kinderen hierop willen voorbereiden. Dit is slechts de halve waarheid. Voor de andere helft gebruiken de ouders de kinderen om zichzelf in de kijker te zetten. “Mijn kind studeert voor ingenieur, hij/zij moet de genialiteit van ergens hebben hé”. Maar wat gebeurt er dan in deze context met de ouders die niet kunnen uitpakken met de studie of beroep van hun kind ? Ik heb nog niemand met trots horen verkondigen dat hun zoon/dochter werkt als bv. fabrieksarbeider. En waarom niet ? Omdat de maatschappij dergelijke beroepen als minderwaardig beschouwt. Om de minderwaardigheid van sommige beroepen te compenseren wordt dan aangehaald dat zij, dank zij ploegenarbeid, dikwijls beter verdienen dan de ingenieur met een bediendenstatuut en een dagtaak. Als klasse, stand en aanzien in eerste instantie onvoldoende is om indruk te maken op de medemens dan wordt geld de bepalende factor. Van jongs af aan wordt ons geleerd ons te richten op zaken die ons hiërarchisch boven de andere zetten. De fabrieksarbeider of de ouders van de fabrieksarbeider starten al met een serieuze achterstand in deze maatschappij, maar ook de ingenieur probeert beter te zijn dan zijn collega ingenieur of zijn kameraad die chirurg is. Nochtans is de prestatie van de fabrieksarbeider even noodzakelijk als de prestatie van de ingenieur.

De ingenieur mag zoveel bruggen tekenen als hij/zij wil, als er geen arbeiders zijn die het staal produceren en de brug bouwen, dan is er geen brug. De beide beroepen en talenten zijn evenwaardig en complementair. De enige reden dat de ingenieur een hoger bedrag zou mogen krijgen voor zijn/haar prestatie is om de langere duurtijd van de opleiding te compenseren. Als de opleidingsduur van de arbeider 12 jaar vraagt, dan kan hij/zij geld beginnen te verdienen vanaf de leeftijd van 18 jaar. De ingenieur zal pas geld beginnen te verdienen vanaf 23 jaar. Wil je een gelijkwaardigheid creëren tussen beide, dan moet je het loon van de ingenieur iets hoger leggen zodat je de 5 jaar langere opleiding kan compenseren. Geld was oorspronkelijk een ruilmiddel. Dit was een vastgelegde verhouding tussen 2 verschillende goederen om de gelijkwaardigheid aan te duiden. Bv. 1 aardse kruik = 2 broden. Het verschil in aantal geeft enkel weer dat de productietijd van de aardse kruik langer is dan de productietijd van een brood. Een aardse kruik is op zich niet meer waard dan een brood, net zo min dat de ingenieur superieur is aan de arbeider. Het aantal zou er enkel mogen zijn om het verschil in duurtijd te compenseren. Geld zou dus tot doel kunnen hebben om gelijkwaardigheid te creëren, niet om een onderscheid te maken. De mens heeft dit principe verkracht en is weggegaan van de gelijkwaardigheid door te focussen op tekorten. De wet van vraag en aanbod is geïnspireerd op de illusie van een tekort. Het is de illusie van het tekort dat de verhouding van gelijkwaardigheid scheef trekt. Er is geen tekort, dit wordt enkel maar voorgehouden door slimme marketeers zoals ik hiervoor al heb beschreven.

Kort door de bocht, heel veel mensen doen hun hele leven niets anders dan proberen zich hoger te plaatsen dan hun medemens op basis van zowel klasse, stand, aanzien als op basis van materiële bezittingen waarvoor ze dan uiteindelijk niet geapprecieerd worden, want jaloezie staat appreciatie in de weg. Het is dan ook niet verwonderlijk dat er zoveel mensen zijn die zich ongelukkig voelen. De consumptiemaatschappij en in het verlengde, het geld, storten je in een “rat-race” die jouw focus hoofdzakelijk richt op de externe wereld buiten jou. Zolang jouw focus gericht is naar buiten toe, is het gemakkelijker voor de externe wereld om jou blijvend te overheersen. Iedereen staat alleen en is continu bezig de medemens te overstijgen. Julius Caesar heeft dit verwoord in de spreuk **“Verdeel en Heers”**. Als je je focus richt naar binnen toe en afstand neemt van de hectische wereld (= vertragen, bewustwording), dan zal je merken dat je in je eigen kracht komt te staan. Een stevige boom met diepe wortels die niet zomaar omver wordt geblazen door de externe druk van buitenaf. Eénmaal in die toestand aangekomen zal je merken dat je je vrijer voelt, wat rust brengt. Vanuit die toestand kan je heel gemakkelijk connecteren met je medemens op een manier die leidt tot complementariteit en éénheid. Samen zijn we veel krachtiger dan de externe druk van de consumptiemaatschappij. Zoals ik al eerder schreef, je moet eerst vertragen om daarna te versnellen.

DIVIDE
ET
IMPERA

Jaloezie omwille van een talent daarentegen is wel beter verteerbaar en kan gemakkelijker getransformeerd worden naar bewondering. Je kan in een eerste opwelling misschien wel jaloezie zijn op je kameraad die beter kan tekenen, maar het is dikwijls voldoende dat iemand jou wijst op jouw talenten om de jaloezie te transformeren naar bewondering. Iedereen bezit verschillende talenten, maar de cocktail aan talenten ligt bij iedereen anders. Iedereen is uniek en verdient daarom bewonderd te worden. Jaloezie wordt getransformeerd naar bewondering doordat je inzicht krijgt in de complementariteit van alle delen (mensen) van de éénheid (menschheid). In het woord “complementariteit” zit quasi het woord “compliment”. Een compliment komt uit het hart en uit jouw bewondering voor iemand of iets.

De mens is hoofdzakelijk bezig met materiële zaken omdat deze noodzakelijk zijn om in de eerste plaats te overleven, maar de consumptiemaatschappij verleidt de mens de grenzen van het louter overleven te overschrijden waardoor de materiële zaken de overhand krijgen in het leven. Volgens mij wordt het tijd om het juk van het materialisme af te werpen en terug te grijpen naar de vier basiselementen die in overvloed aanwezig zijn, geen geld kosten en een echt gevoel van geluk bieden. De Engelse taal heeft hier een mooi woord voor: “PRICELESS”.

Hetzelfde geldt voor de drang naar technologische vooruitgang. Ook hier wordt continu gekeken op welke wijze de technologische vooruitgang het individu kan helpen naar grotere materiële rijkdom en grotere macht. De technologische vooruitgang wordt gebruikt om het onderscheid tussen individuen te onderstrepen. Het ego krijgt een positieve impuls wanneer het kan uitpakken met de allernieuwste smartphone, de meest moderne wagen, het grootste huis in de beste buurt, Veel materiële zaken worden aangeschaft vanuit de noodzaak van het ego om beter te willen zijn dan de anderen. Als de focus van de technologische vooruitgang ten dienste zou staan van iedereen en ook hier de natuurlijke bronnen niet ongelijk worden verdeeld, in tegenstelling tot de continue commerciële uitbuiting van uitvindingen en onderzoek, dan zou deze technologische vooruitgang kunnen bijdragen tot een beter leven voor de gehele mensheid. Belangrijk hierbij is te beseffen dat de technologie ten dienste zou moeten staan van de mensheid net zoals het lichaam als avatar ten dienste staat van de ziel. Het is niet de bedoeling dat het lichaam de vrijheid van de ziel beknot net zo min dat het de bedoeling is dat de technologie de vrijheid van de mens beperkt.

C. Kennis op basis van macht en rijkdom

Ik heb sterk het gevoel dat in de huidige maatschappij er een onvoldoende efficiënte overdracht is van kennis. En dan bedoel ik echte kennis, in het Engels beter verwoord als “Know-How”, de Kennis van HOE iets het best gedaan wordt in de gegeven omstandigheden. De overdracht van technische kennis is doorgaans wel in orde via formele opleidingen, maar deze technische kennis is koud en heeft geen ziel. Deze koude technische kennis zou beziel moeten geraken. De opleidingskeuze wordt te weinig geïnspireerd door passie en te veel door andere beweegredenen zoals aanzien en kans op materiële welstand. De overdracht van kennis gebeurt dikwijls niet omwille van de overdracht zelf, maar omwille van bestendiging van macht en aanzien. We hebben er zelfs een spreuk voor: “kennis is macht”. Opleidingen richten zich voornamelijk op de overdracht van technische kennis als middel voor creatie van individualiteit en onderscheid. De “Know-How” wordt in veel mindere mate efficiënt doorgegeven uit angst voor verlies van de eigen positie van macht en aanzien. Er bestaat wel een beperkte overdracht van Know-How, net voldoende opdat de leerling zijn/haar taak op voldoende wijze kan uitoefenen, maar veelal zal de leraar bepaalde subtiele spitsvondigheden achterhouden zodat de eigen positie in het hiërarchisch geheel niet in vraag wordt gesteld. Behoud van positie of promotie is immers in deze maatschappij nauw verbonden met materiële voordelen (hoger loon, grotere wagen, grotere bewegingsvrijheid binnen de functie, ...). Deze dualiteit is vergelijkbaar met de dualiteit die ik hiervoor besproken heb in de relatie tussen de leider en de vertrouweling. Een kunstmatige relatie die in hoofdzaak wordt in stand gehouden op basis van angst (behoud van de positie) en eigengewin (drang naar promotie). Nochtans is de volledige overdracht van kennis in het circulaire oneindige levenssysteem bedoeld om vooruitgang en groei te realiseren. Opnieuw een voorbeeld waarbij geld (tweede uitgangspunt) de normale en natuurlijke gang van zaken belemmert of ten minste vertraagt. Je hebt een hele hoop mensen die, omwille van geld, macht en aanzien, gevangen zitten in een beroep dat helemaal niet aansluit bij hun passies en talenten. Het resultaat bestaat uit verveling, desinteresse, verlies aan energie en een algemene vervlakking van de creativiteit. Niet te verwonderen dat zoveel mensen te kampen krijgen met burn-outs. Het verlies aan energie heeft hen letterlijk opgebrand.

Deze vervlakking blijkt ook uit het gebruik van bijvoorbeeld de term “out-of-the-box”. Vroeger duidde deze term op de creativiteit om iets te bekijken buiten de bestaande voorwaarden (=ziel, passie, immaterieel), nu wordt de term gebruikt om aan te geven dat iets onmiddellijk kan gebruikt worden, letterlijk recht-uit-de-doos (=lichaam, koud, materieel). Ik vind dit een verontrustende evolutie.

De vraag rijst ook welke kennis eigenlijk noodzakelijk is voor de mens. Heel wat kennis heeft betrekking op de creatie van hulpmiddelen die juist gemaakt zijn geweest ter verdediging van de individuele verworvenheden van personen of een groep van personen. Doorheen de jaren zijn deze hulpmiddelen dan nog complexer geworden waardoor steeds meer tijd moet worden besteed aan de overdracht van deze kennis. Maar zijn al deze hulpmiddelen wel nodig in de ideale maatschappij? Een auto die steeds sneller kan met meer PK's, een smartphone met steeds snellere CPU's en grotere opslagcapaciteit, steeds complexer wordende social-media apps, steeds complexer wordende fiscale wetgeving, steeds meer manieren voor de overheid om de burgers te controleren, allemaal perfect overgoten met een marketingsaus van meer comfort, meer veiligheid, meer geluk, ... ?! Het zijn allemaal hulpmiddelen die steeds duurder worden en die ons helpen om ons eerder te onderscheiden van elkaar, dan dat ze ons samenbrengen. In onze maatschappij staat individueel aanzien centraal, om dit aanzien te behouden zorgt de maatschappij ervoor dat ze steeds duurdere zogenaamde hulpmiddelen aanbiedt, om deze te kunnen verwerven moeten we meer geld verdienen, om aan dit geld te geraken, moeten de meesten onder ons dan ook harder werken of grotere verantwoordelijkheden opnemen, de psychologische druk wordt steeds groter en wanneer je dan eindelijk in staat bent om de hulpmiddelen te verwerven, komt er alweer een beter hulpmiddel op de markt dat nog duurder is. De hele cyclus start van voor af aan. Iedereen is steeds meer bezig met zijn/haar individuele plekje op de wereld. Dit

is een kringloop die ons uiteindelijk zal vernietigen omdat ze de vorm heeft van één vicieuze cirkel. De kringlopen in de natuur hebben de vorm van een dubbele cirkel (), waarbij er een overgang of transformatiepunt is van de ene cirkel naar de andere cirkel, een oneindige golfbeweging net zoals de elektromagnetische kracht, de DNA-helix, ... gesymboliseerd door de staf van Hermes.

De “social media tool” die zou doen vermoeden dat ze bestaat om mensen samen te brengen, blijkt in de praktijk een middel om mensen uit te sluiten, te pesten en te veroordelen. Onder het mom van “vrije meningsuiting” worden mensen zonder enige vorm van respect met de grond gelijk gemaakt. Overheden en social-media aanbieders werken samen om bepaalde “posts” te censureren die niet passen in hun beleid. “Social Media”, die misschien beter wordt hernoemd tot “Suppression Media”, blijkt in de praktijk een middel voor onderscheid en controle. Nog nooit eerder zijn er zoveel psychologische aandoeningen bij volwassenen en kinderen die wekelijks naar een psycholoog moeten als rechtstreeks gevolg van dit zogenaamde hulpmiddel. Is deze vorm van ogenschijnlijke technologische vooruitgang dan echt noodzakelijk ?

[Bron: [George Orwell's dystopian novel '1984' returned to the Oregon state US library after 65 years - Times of India](#)]

De voorgaande vicieuze cirkel waarin we gevangen zitten en die continu wordt gevoed door dominante krachten in onze maatschappij zoals multinationals en overheden werd in 1948 voorspeld door George Orwell in zijn boek “1984”. Als ik vraag welke problematiek dit boek aankaart, dan verwijzen de meesten naar “Big Brother” waarbij in elke kamer van het huis een scherm hangt en de overheid iedereen 24/7 kan controleren. Hoewel dit een belangrijk

sfeer scheppende rol heeft, ligt het werkelijke probleem iets subtieler. Het boek is eigenlijk een erg dramatisch liefdesverhaal. Een ware liefde tussen 2 mensen wordt door de overheid getransformeerd in verraad omdat deze liefde niet past in het beleid. Doordat de mens in deze virtuele toekomstige maatschappij 0,0% privacy heeft, heeft de overheid een databank met daarin iedereen zijn/haar grootste angst. Zelfs de meeste intieme gevoelens van een persoon zijn de eigendom geworden van de overheid. De blootstelling aan deze grootste angst is de oorzaak van het verraad. Ik stel mij de vraag of het niet eens tijd wordt om dit boek opnieuw op de verplichte lectuurlijst te zetten in de scholen ? De jeugd kent dit boek niet eens en beseffen niet in welke val zij aan het trappen zijn. De jeugd vindt de huidige evolutie in onze maatschappij zelfs normaal ?!

[Bron: [Druipende data, 'wire fu' en genderdysforie: dat is 'The matrix'](#)], [Bron: [Review: Divergent - Slant Magazine](#)]

Films zoals “The Matrix” en “Divergent” kaarten dezelfde problematiek aan. Deze films zijn immens populair en iedereen is blij als de vrijheid wordt herwonnen, maar ik heb sterk de indruk dat de boodschap niet aankomt. Het zijn gewoon goede actiefilms,

Ik heb ook het gevoel dat we in een omgedraaide wereld leven m.b.t. het begrip overheid. De overheid is een kracht geworden die de bevolking overheerst en controleert. De dictatuur wordt vermomd en verkocht als een democratie. Iedereen kan zich verkiesbaar stellen, toch? Politiek is een machts spel geworden, een middel om individuele rijkdom, macht en aanzien te verwerven. Tegenstanders worden politiek geëlimineerd zodra de kans zich aandient. Iedereen is blijkbaar vergeten wat de rol van de overheid eigenlijk zou moeten zijn. Het woord OVERheid alleen al duidt op een OVERheersende doelstelling. Een typisch menselijke structuur (of moet ik misschien zeggen dierlijke structuur?) gericht op “Verdeel en Heers” en de creatie van onderscheid.

Als je de etymologie van het woord overheid opzoekt dan krijg je als verklaring: “lichaam waarbij het openbaar gezag berust”. Gezag wijst op een hiërarchisch verschil. In deze optiek lijkt mij democratie een vorm van sadomasochisme: je mag zelf kiezen wie jou zal overheersen. Rare wereld, ...

Als ik de rol van de overheid zou mogen herdefiniëren dan zou ik even teruggaan naar de oorsprong van de noodzaak aan een vorm van organisatie. Als je in de oudheid enkel een gezin hebt van man, vrouw en kinderen dan was er geen behoefte aan een complexe vorm van organisatie. Man en vrouw maken onderling afspraken m.b.t. taken en verantwoordelijkheden met als doel een zo efficiënt mogelijke allocatie van middelen gericht op overleven. Deze gezinnen waren nomaden, ze trokken rond en er was plaats in overvloed. Door de voortplanting blijft de bevolking steeds groeien. De gezinnen worden ook steeds groter. De behoeften komen anders te liggen waardoor rondtrekken niet langer de meest efficiënte vorm van overleven biedt. Er ontstaan nederzettingen en de landbouw doet zijn intrede. Doordat verschillende gezinnen zich verzamelen op één plaats ontstaat er nu ook iets nieuws: “het gemeenschappelijk belang”. Dit betekent dat vanaf dat moment bepaalde zaken moeten gedeeld worden. “Dat is van mij!” moet gedeeltelijk plaats maken voor “Je moet leren delen”. Ik denk dat iedere ouder deze wijze woorden al wel eens heeft gebruikt in de opvoeding. Hiermee leer je je kind om niet te redeneren vanuit een tekort, maar vanuit een overvloed. Er is tijd en plaats voor iedereen, en dat is ook zo.

Je kan het ook vergelijken met verschillende gezinnen die samen op reis gaan en hiervoor één gebouw huren. Ieder heeft zijn eigen slaapkamer, maar de keuken, de leefruimte, de badkamer en het toilet zijn gemeenschappelijk. Ook hier ontstaat een wijze van leven waar onderling afspraken worden gemaakt m.b.t. het gebruik van de gemeenschappelijke ruimtes. Bepaalde leden van deze groep zullen op een organische wijze het voortouw nemen om voorstellen te lanceren om dit gemeenschappelijk gebruik te organiseren, terwijl de andere leden zich mee aan de gemaakte afspraken zullen houden, zelfs zonder enige inbreng. Belangrijk hierbij om te onderstrepen, is dat degene die in deze tijdelijke situatie het voortouw neemt dit niet doet vanuit de intentie om te overheersen, maar vanuit zijn/haar talent om te organiseren zodat alle leden van de groep optimaal kunnen genieten van de gemeenschappelijke ruimtes. Maar wat dient nu juist het gemeenschappelijk belang? Dat moet goed gedefinieerd worden, rekening houdende met de specifieke noden van alle leden. Degene die het voortouw neemt, kan alleen maar voorstellen doen op basis van voldoende praktische informatie. In mijn voorbeeld van het vakantiehuis is er slechts één badkamer voor bijvoorbeeld 10 personen. Dan is belangrijke praktische informatie bijvoorbeeld: wie wast zich bij voorkeur 's ochtends en wie wast zich bij voorkeur 's avonds, wie heeft welke tijd nodig, wie kan de badkamer samen gebruiken en wie niet. Daarnaast moeten bepaalde afspraken worden gemaakt rond de plaatsing van tandpasta, tandenborstel, shampoo, haardroger, handdoeken enz, in welke staat laat je de badkamer achter na het gebruik ervan. De taak van de organisator bestaat er niet in om afspraken op te leggen, maar afspraken vast te leggen op basis van relevante informatie. Wat is de grootst gemene deler? Bij gemeenschappelijk gebruik dienen alle leden van de groep te beseffen dat niet alles kan gaan zoals zij dat zouden wensen alsof ze alleen zouden gebruik kunnen maken van de badkamer. Er moet een “modus vivendi” worden gevonden die voor iedereen aanvaardbaar is. Bij delen hoort, water bij de wijn doen. Indien de juiste organisatie wordt gevonden, wat dus betekent dat de meerderheid van de groep deze organisatie steunt, ontstaat ook de kracht om eventuele inbreuken tegen de organisatie

het hoofd te bieden. Degene die zich weigert te schikken naar de organisatie zal dan door de groep aangepakt worden met als eventueel ultiem gevolg de uitsluiting uit de groep. Een inbreuk tegen de organisatie betekent per definitie dat de persoon die de inbreuk pleegt niet het gemeenschappelijk belang voor ogen heeft, maar zijn/haar individueel belang. Een instelling die onverenigbaar is in een SAMENleving. Dezelfde redenering gaat op indien de inbreukpleger zijn/haar invloed gebruikt om andere leden van de groep achter zich te scharen waardoor een belangengroep ontstaat. Ook hier rijst de vraag: wordt de inbreuk gepleegd omwille van het gemeenschappelijk belang of omwille van egocentrische doeleinden? De organisator van een gemeenschap moet gekozen worden op basis van talenten en competenties en stelt zich ten dienste van de gemeenschap in eer en geweten.

Dit oorspronkelijke doel herken ik niet bij de huidige overheden. Stellen zij zich nog de vraag of een bepaald voorstel wel het gemeenschappelijk belang dient? Doen zij voldoende onderzoek naar wat mogelijkserwijs het gemeenschappelijk belang zou kunnen zijn? Beschikken de huidige politici over de nodige organisatorische talenten? Wordt er een goed onderscheid gemaakt tussen de benodigde praktische informatie om het gemeenschappelijk belang te dienen enerzijds en eerder privé informatie anderzijds die zuiver persoonlijk van aard is en behoort tot het domein van de privacy, zonder toegevoegde waarde voor het gemeenschappelijk belang?

Ik heb altijd gezegd dat je een land zou moeten besturen zoals een bedrijf. De belastingbetalers zijn eigenlijk je klanten die betalen voor een reeks dienstverleningen die omwille van hun omvang best gemeenschappelijk georganiseerd worden. De prijs voor deze dienstverlening wordt vandaag bepaald op basis van het verdiende inkomen. Ik ken echter geen enkel product of dienst waar de klant meer moet betalen als hij/zij een groter inkomen heeft?! Door de bestaande ongelijke verdeling van bronnen, wordt een soort van solidariteitsbijdrage aangerekend die zorgt voor een soort van inkomensherverdeling. Deze solidariteitsbijdrage noemen we belasting. Wie wordt er nu blij van een dergelijk systeem? Hoe meer je werkt, hoe hoger de belASTing. Dat werkt toch niet motiverend?

Als in een appartementsgebouw de gemeenschappelijke delen een bepaalde kostprijs hebben, dan wordt deze kost toch ook niet verdeeld op basis van het inkomen van de bewoners. De kost wordt verdeeld op basis van het aantal duizendsten eigendom. Hoe groter je aandeel in het geheel, hoe hoger de kostprijs voor jouw gedeelte. Dat is een logische maatstaf. Zo zou de syndicus "overheid" ook de kosten moeten verdelen volgens een logische maatstaf. Het huidige systeem werkt niet motiverend zodat inbreuken in de hand worden gewerkt met als gevolg dat massa's geld moet worden besteed aan een controlerende overheid. Dit systeem verdeelt mensen en werkt ruzie in de hand. Het zou toch veel constructiever zijn dat de belasting wordt vervangen door een bijdrage in de gemeenschappelijke kosten op basis van logische maatstaven waarover de bewoner een zekere mate van controle heeft. Als je bv. meerdere auto's hebt, dan is het toch logisch dat je een hogere bijdrage betaalt voor het gebruik en onderhoud van het wegennetwerk? Hoeveel auto's je koopt, heb je zelf in de hand.

Het huidige systeem voorziet allerhande aftrekken met allemaal afzonderlijke voorwaarden en uitzonderingen inclusief uitzonderingen op uitzonderingen. Het vinden van achterpoortjes is een nationale sport geworden dat de ongelijkheid nog verder bevordert. Zou het niet logischer zijn om dit systeem te vervangen door een transparant ondersteunings- en begeleidingssysteem voor mensen die het echt nodig hebben?

Een bijdragesysteem zou zorgen voor meer transparantie en dus ook rechtszekerheid. Bovendien heb je dan geen controlerende overheid meer nodig, maar eerder een begeleidende en ondersteunende organisatie in het kader van toekenning van subsidies ten gunste van personen in welbepaalde uitzonderlijke omstandigheden. Deze steun en begeleiding kan op maat uitgewerkt worden per persoon. Een dergelijk bijdragesysteem werkt wel motiverend en het is gebaseerd op samenwerking i.p.v. controle en bestraffing.

De ongelijke inkomensverdeling vindt haar oorsprong in geld en de wijze van waardering van bepaalde producten en diensten. De vertrekbasis is voor mij fout. In een bedrijf wordt in principe de juiste man/vrouw aangeworven met de juiste competenties om een bepaalde taak uit te voeren. Het aantal aanwervingen staat in verhouding tot de werkdruk. Er wordt enkel een bijkomende aanwerving gedaan als die kan worden verantwoord door een groeiend rendement. Als ik er verder over nadenk, zou een overheid best een combinatie zijn van een bedrijf (inzet van de juiste competenties op de juiste plaats), een VZW (duidelijk gemeenschappelijk sociaal doel) en een VME (verdeling van de gemeenschappelijke kosten volgens logische maatstaven). Misschien zou een naamswijziging van “overheid” naar “syndicus van de VME België” of “voorzitter van de VZW België” ertoe leiden dat de politiek zich beter bewust is van haar opdracht. In mijn ideale maatschappij is er geen geld (zie later), dus het financiële aspect mogen we hierbij alvast vergeten.

Langs de andere kant kennen de verschillende overheden erg grote uitdagingen doordat zij geconfronteerd worden met de destructieve krachten van de consumptiemaatschappij die erop gericht zijn om de individuele rijkdom en macht te polariseren en die dus per definitie indruisen tegen het gemeenschappelijk belang dat zij zouden moeten kunnen dienen.

De oorsprong van ons lichaam is dierlijk en het dierenrijk is inderdaad gericht op “survival of the fittest” of overheersing van de sterkste. Ik had onlangs een erg interessant gesprek met een kameraad die de volgende stelling poneerde: “is het menselijk intellect niet gewoon een eigenschap die ons in staat stelt om de sterkste te zijn zodat we kunnen overleven net zoals de leeuw eigenschappen heeft gekregen om een gazelle te overheersen ? Ook binnen een diersoort heb je een leider die de sterkste is. De mensen moet maar eens gaan beseffen dat ze eigenlijk niets meer zijn dan een aparte diersoort met zijn eigen specifieke eigenschappen om te overleven. In dat geval maakt overheersing deel uit van de normale gang van zaken”.

Hoewel ik deze stelling zeker niet onderschrijf, is het toch iets om over na te denken, want het zou het leven een heel stuk éenvoudiger maken, maar tegelijkertijd ook een heel stuk harder. Een moord bijvoorbeeld is dan niet langer een moord, maar eerder de normale gang van zaken waarbij de sterkste overheerst. Dit is uiteraard een extreme benadering, maar is dit niet de huidige realiteit in een soort van gecultiveerde vorm ? Ik hoop dat we het erover eens zijn dat moord niet de normale gang van zaken is, maar zijn andere vormen van overheersing dat dan wel ? Als psychologische en sociale druk leiden tot zelfmoord, is dit dan wel een zelfmoord ? Indien de bovenstaande stelling je een gevoel van afgrijzen bezorgt, moeten we dan niet eens nadenken over de (destructieve) krachten binnen de huidige maatschappij en de wijze waarop we met elkaar omgaan ?

Volgens mij is het intellect van de mens een eigenschap die ons in staat zou moeten kunnen stellen om de normale gang van zaken in het dierenrijk te overstijgen. Een eigenschap die onze dierlijke instincten, die we allemaal in ons hebben (een kind reageert instinctief en agressief als iemand het speelgoedje afpakt: “dat is van mij!”), transformeert in iets meer menselijk. Dan kunnen we spreken van een positieve evolutie. Ik ben ervan overtuigd dat wanneer de dieren een vergelijkbaar geschenk als de mens zouden ontvangen, zij het harde bestaan ook zouden hebben gecultiveerd (voorbeeld hiervan zijn de dolfijnen in de volgende alinea). Is het intellect nu net niet die eigenschap die ons kan brengen van een hard bestaan, wat het lot van de dieren is, naar een gelukkiger bestaan ? En als dit dan het geval zou zijn, gebruiken we dat intellect op vandaag dan niet op een foutieve manier ?

Om mijn stelling te bevestigen, moeten we eens kijken op welke manier de dolfijnen hun sociale structuur organiseren. Dolfijnen zijn, na de mens, de diersoort met het grootste intellect. Uit vele wetenschappelijke studies blijkt dat een school van dolfijnen erg dynamisch is. Leden van een school zijn vrij, splitsen en hergroeperen zich erg frequent waardoor de samenstelling van een groep continu verandert. Toch organiseren zij zich in specifieke omstandigheden: in geval van gevaar, in het geval

dat voedsel moeilijk te vangen valt, in het geval dat een lid van de groep gewond is. In deze gevallen is vastgesteld dat een leider wordt gevolgd op basis van talenten en competenties. Er is geen sprake van overheersing, maar de creatie van de optimale organisatie voor een gemeenschappelijk doel. Dolfijnen zijn meesters in samenwerking. Het is ook wetenschappelijk aangetoond dat zij hun kennis en ervaring doorgeven aan de volgende generatie.

Er is enkel sprake van overheersing en 'survival of the fittest' tussen mannelijke dolfijnen in het geval dat zij vechten om de gunsten van een vrouwelijke dolfijn. De voortplanting is op materieel vlak

(lichaam), net zoals bij de mens, een zuiver dierlijke aangelegenheid. Een tijdelijke verlaging van frequentie en de overheersing van het dierlijke instinct is noodzakelijk voor de overleving als ras. De interactie tussen de mannelijke dolfijn en de vrouwelijke dolfijn is erg vluchtig en tijdelijk van aard. Een vluiggertje van maximaal 60 seconden tijdens een "one-night stand", en daarna scheiden hun wegen. In tegenstelling tot de mens die een gezin sticht, verblijven vrouwelijke dolfijnen (inclusief hun kalveren) en mannelijke dolfijnen in aparte scholen. De mannelijke dolfijnen smeden onderling langdurige vriendschapsbanden. Kleine groepen van 2 of 3 kameraden die nauwelijks van elkaars zijde wijken. Tenslotte heb je nog de scholen van de adolescente dolfijnen met een vergelijkbare leeftijd die bestaan uit zowel vrouwelijke als mannelijke dolfijnen.

[Bron: [Symbols of Poseidon - The God of the sea](#)]

Er bestaat ook een verband tussen Atlantis en de dolfijnen. Atlantis werd gesticht door de god Poseidon die vaak wordt afgebeeld met dolfijnen. De dolfijnen waren zijn boodschappers. Na het verval van Atlantis van een paradijs naar een corrupte maatschappij, gericht op overheersing, hebben de dolfijnen wellicht Poseidon bericht van de desastreuze gang van zaken. Dit aardse experiment was alvast mislukt. De enige oplossing die zich aandiende was Atlantis te laten verdwijnen. Hoewel dit een mythologische vertelling is, moeten we misschien het verband tussen Atlantis, als deugdelijke maatschappij voor het verval, en de huidige maatschappij zoeken bij de sociale structuur van de dolfijnen als boodschappers vanuit de oorsprong? Op gebied van samenwerking op basis van talenten en competenties is dit zeker het geval.

De geschiedenis leert ons dat de mens ten strijde trekt ofwel om een machtspositie te verwerven ofwel om de gunsten van een liefdespartner. De drang naar macht heb ik hiervoor aangehaald, maar wat met de strijd om een liefdespartner? Zowel in het dierenrijk als bij de mens lijkt de vrouw een redelijk passieve rol te spelen waarbij er wordt vanuit gegaan dat de vrouw sowieso zou geïnteresseerd zijn in de sterkste man. In het dierenrijk is dit misschien nog te verstaan aangezien de kans op overleven in de harde natuur een fysiek sterk lichaam vereist. Nakomelingen produceren met genen van de fysiek sterkste man lijkt dan ook logisch. In een wereldgeschiedenis die bol staat van de oorlogen lijkt het misschien ook bij de mens de beste beslissing voor een vrouw om een sterke en/of machtige man te wensen. Dat biedt namelijk de beste kans op overleven zowel voor haarzelf als voor haar kroost.

In het verleden trok de man regelmatig ten strijde met zijn leger en de vrouw bleef thuis en zorgde voor de opvoeding van de kinderen. Met een beetje fantasie komt dit in de buurt van de beschreven sociale cultuur bij de dolfijnen waarbij mannelijke dolfijnen en vrouwelijke dolfijnen naast elkaar leven in aparte scholen. Inmiddels is de sociale positie van de vrouw in de maatschappij sterk gewijzigd. Doordat voornamelijk in Noord Amerika en Europa het aantal oorlogen verminderde was de noodzaak aan puur fysieke kracht om te overleven minder uitgesproken. Hierdoor kregen andere talenten de kans om te groeien. Dit bood aan de vrouw de mogelijkheid om uit de schaduw te treden van de fysiek sterkere man. De eerder passieve rol van de vrouw maakte plaats voor een meer actieve rol. Door de eeuwenlange onderdrukking van de vrouw door de man ontstaat echter een golf van overcompensatie

waardoor een sterke vrouw in bepaalde gevallen de man gaat domineren. In een poging om een evenwichtige situatie te bereiken in de rolverdeling tussen man en vrouw slaagt de slinger nu soms door in de andere richting. Om dit evenwicht te bereiken in de huidige maatschappelijke structuur lijkt een dergelijke overcompensatie misschien wel begrijpelijk, want de man biedt de nodige weerstand tegen het groeiende feminisme, maar het blijft een onevenwichtige situatie. Extremen vereisen namelijk energie en we hebben gezien dat de natuur zelf automatisch tendeeft naar een evenwichtstoestand met het minst mogelijke verbruik van energie. Kan een wederzijds respect voor ieders talenten en het bewust zijn van elkaars complementariteit niet zorgen voor een automatisch vermijden van een situatie van overcompensatie (onevenwicht) ?

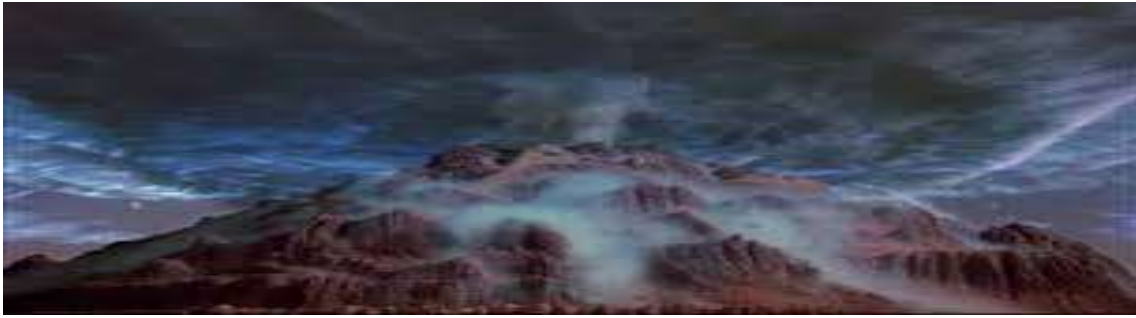
Absurd genoeg blijft het oorspronkelijke probleem (mannen die strijden om de gunsten van een vrouw) bestaan zij het in een gewijzigde vorm, want de sterke vrouw zal nu zelf kiezen voor de man die zij verkiest. In de nieuwe situatie zal dit niet altijd de fysiek sterkste man zijn, maar dit kan ook de meest intellectuele man zijn of misschien zelfs wel de ideale huisman. Als man wil jij die man zijn waarop het oog van de sterke vrouw zou kunnen vallen. Je hebt nu twee mogelijke situaties waarbij ofwel een sterke man nog steeds een vrouw domineert, ofwel een sterke vrouw die een man domineert. Het zou echter toch mooi zijn dat man en vrouw volledig gelijkwaardig zijn als mens zodat machtspositie, fysieke kracht of een andere kwaliteit die kan leiden tot dominantie, niet langer de bepalende factoren zijn voor een partnerkeuze. Een partnerkeuze op basis van een energetische connectie in volledige gelijkwaardigheid brengt balans en evenwicht. Op dat moment hoeft er geen strijd gevoerd te worden en kunnen we misschien, als meest intellectueel dier op deze planeet, de sociale structuur van de dolfijnen overstijgen waarbij man en vrouw harmonieus kunnen samenleven. In mijn beleving bestaat er geen onderscheid tussen man en vrouw. Ieder mens is een entiteit met mannelijke energie en vrouwelijke energie. Bij de man is de mannelijke energie de meest uitgesproken energie en bij de vrouw is dat de vrouwelijke energie. Er is pas evenwicht en rust als beide energieën gelijkgestemd zijn. De basis van een evenwichtige relatie bestaat er voor mij in dat de vrouw de man helpt bij de ontwikkeling van zijn vrouwelijke energie en dat de man de vrouw helpt bij de ontwikkeling van haar mannelijke energie. We moeten beseffen dat de energie zelf geen geslacht heeft, ze is noch mannelijk, noch vrouwelijk. De avatar (lichaam) waarin de energie huist heeft wel een geslacht. Door de verlaging van ons bewustzijn door de materie, de koppeling met hetzij een mannelijke avatar, hetzij een vrouwelijke avatar en het verlies van de kracht om het lichaam te verlaten, krijgen we de illusie dat we mannelijk of vrouwelijk zijn. De opdracht bestaat erin samen te evolueren naar een harmonieuze éénheid op micro niveau als oefening voor de mensheid om te evolueren naar éénheid op macro niveau. Man en vrouw zijn louter de verschillende aggregatietoestand van dezelfde éénheid van energie.

Terug naar de overdracht van kennis. Zou opleiding er niet in moeten bestaan om te onderzoeken welke mogelijkheden we hebben met de combinatie ziel-lichaam ? Verspillen we niet te veel tijd met de overdracht van nutteloze kennis ? In het volgende hoofdstuk zal ik concreter ingaan op de beroepen die eigenlijk overbodig zijn en waarvan de kennis, als gevolg hiervan, eigenlijk ook redelijk nutteloos is. Moeten we niet meer onderzoeken welke vaardigheden ons als mens gelukkiger kunnen maken en de opleidingen toespitsen op de overdracht van deze kennis en vaardigheden als aanvulling op de technische kennis ? Muziek, kleuren, geuren, smaken, tijd, ruimte, koude, warmte, de vier elementen, fantasie zijn een aantal zaken die mijn gevoel van geluk kunnen beïnvloeden. De gemeenschappelijke kracht van deze zaken bestaat uit energie en heeft rechtstreeks toegang tot mijn gevoel. Moeten we niet wat meer op zoek gaan naar Magie ?

Zoals hiervoor reeds aangegeven, oefenen mensen al te vaak een beroep uit dat niet overeenstemt met hun passies en talenten. De beroepskeuze wordt eerder gemaakt vanuit de mate waarin het beroep kan bijdragen tot het vergaren van individuele macht en rijkdom, en het ego, in deze volgorde. In de eerste plaats wil de mens veel geld verdienen, niet zozeer om te kunnen genieten, maar veelal om materiële zaken aan te schaffen die aan de maatschappij rondom hen toont hoe succesvol zij zijn

en hoe machtig zij zijn. Voor een relatief korte termijn verschaffen deze zaken wel genot, maar dan treedt vervolgens gewenning op en verliezen de materiële zaken hun genotswaarde. Het worden louter statussymbolen. In de tweede plaats wil de mens een beroep uitoefenen dat tot de verbeelding spreekt. Ook hier wordt de keuze geïnspireerd door de omringende maatschappij. Een burgerlijk ingenieur, arts, piloot, advocaat, notaris, ... liggen nu éénmaal beter in de markt. Van jongs af aan wordt ons dit ingepeperd door onze ouders zodat we de hoge eisen van de maatschappij aan kunnen. De realiteit leert ons echter dat deze wijze van beroepskeuze een meer dan evenredige druk oplegt met als gevolg dat we in het beste geval door het leven gaan als een halve zombie. Elke dag oefenen we onbewust dezelfde routine uit. De druk wordt oppervlakkig en tijdelijk verzacht als de uitoefening van het beroep blijft voldoen aan de behoefte aan geld en ego. In het slechtste geval, en spijtig genoeg komt dit steeds meer voor, gaan we er uiteindelijk aan onder door en krijgen we een burn-out of een andere psychische aandoening, meestal gecombineerd met een impact op de lichamelijke gezondheid. In de meest extreme gevallen leidt deze situatie zelfs tot zelfmoord. De moordende druk van de maatschappij heeft de eigen persoon uitgewist. Nochtans is iedereen het erover eens dat mensen die van hun hobby hun beroep kunnen maken, gezegend zijn.

D. Een ongelijke voorziening in de Basisbehoeften

[Bron: [Total Recall – Dan O'Bannon's Lost Vision](#) | [mossfilm](#)]

Onze planeet aarde biedt ons ruimte om ons te vestigen, natuurlijke grondstoffen om ons te voeden, te kleden en een veilige thuis te bouwen, een atmosfeer om te ademen. We hebben hiervoor gezien dat de natuur een automatische herverdeling toepast om vanuit een situatie van onevenwicht het evenwicht te herstellen. Kortom alle ingrediënten voor iedereen om te overleven en te genieten zijn aanwezig.

De mens slaagt erin om juist het tegenovergestelde te bewerkstelligen: een toenemend onevenwicht van beschikbare bronnen op basis van een kapitalistische consumptiemaatschappij. Als bepaalde grondstoffen uitgeput zijn, dan kan de mens zich niet meer voeden, kleden of huisvesten. In de film "Total Recall" wordt zelfs de zuurstof om te ademen gemonopoliseerd door de machtswellusteling, ondanks de overvloed aan grondstof om zuurstof te creëren voor iedereen. Toch een duidelijke boodschap lijkt mij? Een grondstof die schaars wordt, wordt duurder. We hebben gezien dat de schaarste gemanipuleerd wordt om de prijs kunstmatig te verhogen. Daarnaast werkt de wegwerpcultuur de schaarste in de hand. Dit betekent in de consumptiemaatschappij dat op een bepaald moment bepaalde grondstoffen niet langer beschikbaar zijn voor iedereen wat een onevenwicht creëert. Je kan dus besluiten dat geld ook hier een wig drijft tussen mensen.

De mens bouwt ook steeds meer alles vol met een focus op maximale grootte individuele levensruimte, waardoor minder gronden beschikbaar zijn voor de productie van bouwstoffen voor de voeding. Op die manier wordt het aanbod van voedingsstoffen steeds meer beperkt terwijl de vraag wordt gestimuleerd. Het is duidelijk dat de mens het onevenwicht verder in de hand werkt. Dan heb je ook nog het onevenwicht van de verdeling van voedingsstoffen op mondiaal niveau. De overvloed aan voeding in de rijke ontwikkelde landen met hun wegwerpcultuur t.o.v. het zware tekort aan voeding in de arme landen.

Daarnaast is de mens een ware held in de creatie van allerlei artificiële producten die de natuurlijke atmosfeer aantasten. Tal van luxeproducten worden geproduceerd en verkocht dank zij gerichte reclame waarom ze een bepaalde behoefte invullen zonder rekening te houden met de impact van het productieproces op onze levensruimte. Zoals reeds eerder besproken, hebben deze luxeproducten slechts een beperkte satisfactiegraad en meestal ook slechts een beperkte levensduur waardoor de afvalberg steeds toeneemt. Ook de overconsumptie zorgt voor een meer dan evenredige vervuiling ten laste van de aarde. De overconsumptie leidt tot het uitvoerig fokken van dieren die een enorme hoeveelheid aan methaangas uitstoten. Om deze enorme hoeveelheid dieren te voeden worden heel wat gebieden ontbost, terwijl deze bomen absoluut noodzakelijk zijn in de creatie van zuurstof (zie hoofdstuk II.B). Meer algemeen is de winning en verbranding van fossiele brandstoffen verantwoordelijk voor 75% van de wereldwijde uitstoot van broeikasgassen. Aangezien dat machines in fabrieken en vervoermiddelen behoefte hebben aan deze brandstoffen helpen zij mee aan de wereldwijde vervuiling. De meest vervuilende sectoren zijn de productie van ijzer en staal, de landbouw, de transportsector, de chemische petrochemische industrie en de textielsector. De

verontreiniging van de lucht, de aarde en de zeeën neemt steeds grotere proporties aan. Wordt het niet stilaan tijd om intensief te werken aan een kritische analyse van de meest vervuilende productieprocedures ? Het is toch onthutsend dat de overconsumptie zelfs de sectoren, die verantwoordelijk zijn voor de productie van goederen die voorzien in de basisbehoeften, in de hoek duwen van meest vervuilende sectoren (huisvesting, voeding en kleding) ? Terwijl er nog steeds arme landen bestaan met tekorten met betrekking tot deze zelfde basisbehoeften.

De mens is ook goed bezig met de creatie van zelfvernietigende voorwerpen die worden verkocht aan het publiek als investeringen in veiligheid ?! Van een contradictie gesproken ! De wapenindustrie is “big business” en er is nu éénmaal een oorlog nodig, of tenminste een zogezegde dreiging van oorlog, om deze industrietak geld te laten verdienen. Ik ben opgegroeid tijdens de koude oorlog tussen de Verenigde Staten en de toenmalige U.S.S.R. Toen er een einde kwam aan deze koude oorlog voornamelijk dank zij Gorbachev, voorspelde ik dat de oorlog zich zou verplaatsen tussen Noord en Zuid i.p.v. tussen Oost en West. En zo gebeurde ook. Een eerder ideologische strijd tussen enerzijds het rijke Noorden en de armere landen in het Zuiden startte in alle hevigheid. Eerst was er de Golfoorlog in Irak gevolgd door de strijd tegen o.a. I.S. Op vandaag worden de defensiebudgetten in Europa opnieuw verhoogd ten gevolge van de dreiging uit Rusland, na hun inval in Oekraïne. Eigenlijk zijn we nog geen stap verder ondanks duizenden jaren van evolutie. Nog steeds wordt oorlog gevoerd omwille van een lapje grond dat eigenlijk niemands eigendom is of omwille van een levenswijze en ideologie (godsdienst) waarin iedereen vrij zou moeten kunnen zijn. Het lapje grond is gewoon een natuurlijk beschikbare grondstof (plaats) om te voorzien in een basisbehoefte en vrijheid zelf is een basisbehoefte. Alle vernietigingen die gepaard gaan met een oorlog belasten onze levensomgeving op een onevenwichtige wijze. Stel je maar eens voor dat je van de ene dag op de andere dag niets meer hebt omdat er een paar enkelingen beslist hebben om een drone te laten vallen op jouw huis.

Niet alleen het evenwicht tussen mens en aarde is ver zoek, maar ook de evenwichtige verdeling van alle beschikbare grondstoffen.

E. Continue bevestiging van alle bestaande grenzen en verschillen

Ik vind het opmerkelijk dat, hoewel ieder van ons gemeenschappelijke basisbehoeften heeft voor de instandhouding van zijn/haar stoffelijk lichaam en de aarde voorziet in voldoende natuurlijke bronnen om iedereen te voorzien in deze basisbehoeften, de mens blijkbaar de eigenschap bezit om persoonlijk bezit te claimen en vervolgens te beschermen. Dit is nog een hardnekkig restant van onze natuurlijke (stoffelijke) oorsprong om ons territorium af te bakenen en te beschermen. De natuurlijke intuïtie gaat uit van een tekort aan bronnen in plaats van een overvloed. Het bewustzijn van onze ziel wordt duidelijk nog steeds beneveld door het stoffelijke lichaam van natuurlijke oorsprong. Onze evolutie is blijkbaar nog niet zover dat we ons zuiver bewustzijn kunnen ervaren los van het stoffelijke lichaam. Dat is nu net de uitdaging en het doel van het aards experiment. Zijn wij in staat om de stoffelijke driften te overstijgen door een balans te creëren tussen ziel en lichaam? Ik spreek hier bewust van een aards experiment en niet van een dierlijk experiment omdat ik geloof dat ook dieren en andere levensvormen voor dezelfde uitdaging staan. Alleen lijkt het vandaag zo dat de mens op het gebied van hulpmiddelen in het voordeel is t.o.v. andere dieren en levensvormen die doorheen de tijd een andere evolutiecurve hebben ondergaan. Maar is dit wel zo? Zou het niet kunnen zijn dat bv. dolfijnen, de meesters in samenwerking, er beter in geslaagd zijn om het evenwicht te vinden tussen hun natuurlijke lichaam en hun ziel, en dus gelukkiger zijn? Is het principe van "survival of the fittest" niet het verkeerde uitgangspunt om te bepalen wie aan de top staat van de piramide van het leven? Het doel van het leven is voor mij niet de sterkste zijn, maar de zoektocht naar het evenwicht tussen lichaam en ziel. Ik vind dat we allemaal onze verantwoordelijkheid hebben t.o.v. onze gezamenlijke creatie om dit aardse experiment te doen lukken. De scheppende energetische kracht die in ons aanwezig is en waarvan we allemaal deel uitmaken is onze gezamenlijke oorsprong. Energetisch van aard, niet stoffelijk. Dat is wat we ons moeten trachten te herinneren. [Bron: [Instagram](#)]

Na onze aardse dood transformeert onze materiële DNA-string in zuivere energie en voegen we ons bij deze scheppende energetische kracht om in samenwerking als één geheel mee te helpen aan de eeuwig voortdurende creatie van het universum. Er bestaat geen enkele vorm van hiërarchie, alles is één bipolaire realiteit met verschillende verschijningsvormen (agregatietoestanden). De ene verschijningsvorm is energetisch, de andere verschijningsvorm is stoffelijk. Twee verschillende verschijningsvormen van dezelfde entiteit binnen één realiteit. Voor mij is reïncarnatie een eeuwigdurende cyclische realiteit, misschien niet altijd op deze planeet of in dit melkwegstelsel, maar zeker wel eeuwigdurend.

Vanuit dit standpunt is "survival of the fittest" een absurd natuurlijk ingegeven drift die gevoed wordt door angst. De drift vertrekt vanuit een gedachte van tekorten. Dit leidt tot de angst dat je niet zult ontvangen waarop je volgens jou recht hebt. Deze angst alleen al slurpt veel van je energie op zoals elke andere negatieve gedachte. Daarnaast moet je 1.001 dingen in het oog houden opdat je verkregen positie van de sterkste niet in gevaar komt, wat bijkomend veel energie vraagt. Je bent dan zo druk bezig dat je geen tijd meer over hebt om balans en evenwicht te vinden. Zelfs tijd is dan tijdelijk geworden en duwt het eeuwigdurende steeds verder weg. De zoektocht naar evenwicht is reeds een hele uitdaging, waarom dan uitsluitend energie verspillen aan iets dat slechts een tijdelijk karakter heeft. Bovendien creëer je karma in de drang om de sterkste te zijn, want je moet hiervoor anderen onderdrukken wat indruist tegen het natuurlijke principe van een onbestaande hiërarchie. In de vorm van zuivere energie, geconnecteerd met het geheel, besef je ook je eigen falen en zal je zelf in alle vrijheid het aards experiment opnieuw ondergaan om dit falen het hoofd te bieden. Dat is de reden waarom karma je volgende leven(s) beïnvloedt, je kiest er zelf voor, net zoals een sporter die blijft trainen voor het volgende record. Als het doel van het leven bestaat uit de zoektocht naar

Maar niet getreurd, tijd is eveneens onbestaande, dus je kan oneindig blijven proberen. Bestaat er dan geen einde aan het leerproces ? Volgens mij wel, maar dan moet iedereen wel mee zijn als één geheel. Een individueel succes is niet voldoende, iedereen maakt immers deel uit van hetzelfde geheel. Je start bij jezelf om jouw deel te doen in het geheel en vervolgens een inspiratie te zijn voor anderen. Hoe meer mensen geïnspireerd raken en trillen volgens de eigenfrequentie, hoe sterker het resultaat zal zijn op basis van het natuurkundige fenomeen van resonantie.

De mensen die de eigenfrequentie bereiken, geven dit automatisch door dank zij deze resonantie. Je hebt ongetwijfeld al eens de positieve en rustgevende invloed gevoeld als je in de buurt bent van een persoon die deze rust uitstraalt ? Zoals de figuur hierboven aantoont, is wel vereist dat de stemvorken even groot zijn opdat de trilling wordt doorgegeven. Hiërarchie moet dus eerst gebannen worden voor een optimaal resultaat. De grote vork rechts zal zich meer bescheiden moeten opstellen of toelaten dat de kleine vork zich groter maakt.

A bronze sculpture of four men in 19th-century attire, including top hats and frock coats, standing on a circular base. They are holding long, thin objects, possibly walking sticks or canes. The sculpture is set in front of a large stone building with a tall chimney.

Toch ook opvallend dat de musketiers hier worden afgebeeld op een ronde schijf. Wellicht een knipoog naar de ronde tafel van koning Arthur. Als je samen wenst te groeien, kan er geen hiërarchie zijn.

Je kan het principe best vergelijken met een koor. Je hebt zangers en zangeressen die individueel heel mooi kunnen zingen. De kleur van ieders stem is verschillend. Je hebt tenoren, altten, sopranen,

Als je deze mensen samenbrengt in de juiste structuur en samen laat zingen, dan ontstaat er magie. Het geheel wordt groter dan het individu dank zij de onderlinge complementariteit. De dirigent is niet de leider, maar een persoon getalenteerd in organisatie. Afhankelijk van het muziekstuk kan de structuur worden aangepast. Het lijkt wel op een groep dolfijnen.

Misschien wordt het nu toch stilaan tijd dat we inzien dat nationaliteiten, rassen, grenzen en persoonlijk bezit nutteloze onderscheiden zijn die ons beperken in onze vrijheid en in ons streven naar evenwicht.

Je krijgt een nationaliteit toegewezen op basis van bestaande regels, wetten en grenzen omdat je dan beter kan ingedeeld worden met de nadruk op onderscheid t.o.v. anderen. Nationaliteit is het kenmerk bij uitstek om mensen mee te krijgen in een oorlog zoals de geschiedenis reeds talloze malen heeft getoond. Een machtswellusteling die op dit knopje drukt, krijgt meteen een heel leger aan mensen die plotsklaps veranderen in een ongeleid projectiel. De machtswellusteling moet alleen nog een beetje sturen naar eigen goeddunken. De relativiteit van het begrip nationaliteit wordt ook aangetoond doordat er verschillende mensen zijn met een dubbele nationaliteit. Misschien zou het beter zijn om iedereen alle bestaande nationaliteiten te geven, dan is het probleem van onderscheid ook meteen opgelost ?

Hetzelfde geldt voor landsgrenzen. De geschiedenis leert ons dat de landsgrenzen reeds ontelbare malen verschoven werden, wat meteen hun relativiteit aantoont. Het is dus een tijdelijk gegeven. Net zoals nationaliteiten worden landsgrenzen ingesteld door bepaalde mensen die macht willen uitoefenen. Hoe van de ene dag op de andere dag buren elkaar zijn beginnen uitmoorden in het oude Joegoslavië is een afgrijselijk voorbeeld van deze techniek dat mij altijd is bijgebleven. De indeling in nationaliteiten en landen is een sterk staaltje van het principe "Verdeel en Heers".

Als ik het principe van het begrip landsgrens zoals het voorkomt in de geschiedenis even in het absurde doortrek dan bestaat België vandaag uit +- 2.800.000 koninkrijken (gezinnen) elk met hun eigen grondgebied, hun eigen kasteel (woning) en waar de koning en koningin (vader en moeder) hun eigendomsrecht laten gelden t.o.v. de anderen (buren). Als jullie dit een absurde voorstelling vinden, dan is dat op groter vlak even absurd, niet ?

Als ik even terugkom op het genealogisch onderzoek dan weten we ondertussen dat iedereen een mengeling is van verschillende nationaliteiten en culturen. Iedereen is per definitie een hybride ras. Er bestaan geen verschillende rassen en evenmin verschillende culturen. Er is slechts één menselijk ras en één menselijke cultuur met verschillende verschijningsvormen afhankelijk van plaatselijke omstandigheden. Als je ze zou vergelijken dan zou je merken dat er meer gelijkenissen zijn dan verschillen wat de stelling van één menselijke cultuur onderschrijft.

Meteen hebben we dan ook het persoonlijk bezit aangehaald. Per definitie tijdelijk in welke vorm ook, want je kan het niet meenemen. Dit wordt trouwens keer op keer bewezen als archeologen een nieuw graf ontdekken met talloze materiële schatten. Blijkbaar dachten ze daar in het verleden anders over.

Alle voorgaande begrippen zijn gevolgen van "survival of the fittest"-mentaliteit uit angst voor tekorten, en met de nadruk op tijdelijkheid.

De opheffing van alle onderscheiden, die in stand worden gehouden door de huidige maatschappij, zal spijtig genoeg wellicht niet voor onmiddellijk zijn, maar zou echt wel wenselijk zijn.

VI. Mijn visie van de ideale maatschappij

Niet elk stuk beschikbaar land op aarde beschikt over dezelfde kenmerken, maar ik ben ervan overtuigd dat verschillende mensen ook verschillende voorkeuren hebben. Zo zijn er mensen die zich beter voelen in het noorden, terwijl andere mensen zich dan weer beter voelen in het zuiden. De aarde heeft overal iets moois te bieden, dus iedereen zal zijn gading wel kunnen vinden.

De beschrijving die nu volgt, wordt voor wat betreft het eerste uitgangspunt voornamelijk beïnvloed door wat ik heb ervaren wat mijn specifieke persoon nodig heeft om mijn energie optimaal te kanaliseren. Ik heb gemerkt dat ik beter gedij in een eerder gematigd tot warm klimaat. Mijn persoonlijke ideale leefomgeving bevindt zich dus in het zuiden. De plekken tot nu toe waar ik mij op aarde het meest thuis heb gevoeld zijn Athene, Kos, Trier en Firenze in deze volgorde. Wellicht heeft deze aantrekkingskracht te maken met het feit dat ik op die plaatsen reeds in vorige levens heb geleefd. Mijn erg sterke connectie met Hermes die voornamelijk verbonden is met Egypte en Griekenland, is hier wellicht ook niet vreemd aan.

Ik heb ook gemerkt dat mijn creativiteit voornamelijk floreert wanneer ik in de nabijheid ben van stromend water. Het water doet zich ook voelen in de lucht. Ik heb 5 jaar in Luxemburg gewoond op 50m van de Moezel en wanneer ik de grens overging tussen België en Luxemburg voelde ik meteen in heel mijn lichaam dat ik een paar versnellingen lager schakelde. De rust die ik ervaarde had een positieve invloed op mijn creativiteit. Schrijven, tekenen en schilderen gingen veel gemakkelijker. Mijn creatieve impulsen stroomden net zoals het water in de buurt.

De andere uitgangspunten vertrekken vanuit mogelijke oplossingen voor de gestelde maatschappelijke problemen die universeel van aard zijn. Ik wens nog even te benadrukken dat mijn beschrijvingen niet de bedoeling hebben om te worden aanvaard als een verplicht over te nemen structuur of levenswijze. Niemand is in staat om individueel een allesomvattende oplossing te bieden. Daarvoor zijn de verschillende complementaire talenten te zeer verspreid. Het is uitsluitend een uitnodiging om mee na te denken over de re-creatie van het paradijs dat we ooit samen hebben ontworpen. Ik spreek dan ook de hoop uit dat deze uitnodiging voldoende mensen mag inspireren om opnieuw samen het experiment “aarde” nieuw leven in te blazen. Het is hierbij wel uitermate van belang dat je jouw creatie niet maakt vanuit een focus op het eigen, individuele comfort, maar met de focus op het gezamenlijke comfort voor iedereen.

A. Evenwicht met de omringende natuur

Samenleven betekent dat de natuur ook moet kunnen leven net zoals wij. De aarde moet kunnen leven, het water moet kunnen stromen, de lucht moet kunnen ademen en de zon moet zijn energie kwijt kunnen. De natuur heeft, net zoals wij, ruimte nodig om te kunnen leven. Wanneer we dus ruimte benutten voor onszelf, moeten we dit doen in evenwicht met de ruimte die de natuur nodig heeft. Het universum, het dierenrijk en het plantenrijk hebben ook hun biotoop nodig om gelukkig te zijn.

Aangezien de wereldbevolking toeneemt, moeten we nadenken over optimale huisvesting voor zoveel mogelijk mensen zonder een aanslag te plegen op de leefwereld van de natuur. Als we de ruimte optimaal wensen te verdelen, moeten we uitgaan van grote gemeenschappelijke ruimtes en zo minimaal mogelijke individuele ruimtes. Daar waar we kunnen, gaan we de natuur niet buitensluiten, maar toegang verlenen tot onze ruimtes zodat een harmonieus geheel wordt gevormd. We moeten “blenden” met de natuur. Bij de bouw van de infrastructuur moet erop gelet worden dat zo weinig mogelijk natuur wordt beschadigd.

Zoals hiervoor al aangegeven hebben de vier natuurelementen invloed op onze beleving van geluk, dus mijn ideale leefomgeving zal de vier natuurelementen bevatten. Mijn persoonlijke voorkeur bevindt zich eerder in het zonnige zuiden (vuur) en wordt gekenmerkt door ruime open vlaktes (lucht),

aan de ene kant omringd door bergen of rotsen (aarde) en aan de andere kant uitlopend in de zee (water). De leefomgeving wordt niet gestructureerd in afzonderlijke landen, steden, gemeenten, gehuchten, Er zijn geen afgebakende grenzen. De hele wereld is één grote leefomgeving optimaal en gelijkmatig gestructureerd ten behoeve van alles wat leeft.

Het water wordt in de bergen opgevangen in bekkens en stroomt via hoofdkanalen door de leefomgeving naar de zee. Het dal is vlak, open en ruim waar het gemeenschappelijke leven zich afspeelt. Dichter tegen de zee, maar op voldoende afstand, heb je de landbouwgronden en de verschillende productiesites. De nabijheid van de zee is noodzakelijk om producten te verscheppen. De verschillende plaatsen in de gehele leefomgeving zullen immers leiden tot verschillende soorten producten afhankelijk van de specifieke lokale omstandigheden zoals bv. klimaat. Om al deze verschillende producten gelijkmatig te verdelen over de gehele leefomgeving zal transport noodzakelijk zijn. Meer landinwaarts, richting de woonunits, bevinden zich dan de agora, de thermen, de scholen, de bibliotheek, de sportterreinen, de restaurants, de entertainmentruimten, de ziekenhuizen en bejaardenunits. Er is voldoende plantenaanleg, meerdere fonteinen, pleinen en zitbanken rond grote kampvuren. De volledige infrastructuur bestaat uit een combinatie van de 4 natuurelementen gericht op een gevoel van rust en welbehagen met de mogelijkheid tot maximale sociale omgang. Dit is in grote lijnen de basisstructuur van mijn ideale leefomgeving met ruimte voor water, aarde, vuur en lucht. Nu ga ik dieper in op bepaalde infrastructuren.

De privévertrekken moeten voldoen aan de primaire behoeften van onderdak, privacy en persoonlijke ruimte. De persoonlijke ruimte moet voldoende groot zijn, want iedereen heeft dit nodig en heeft er recht op, maar zonder te overdrijven. De bewoning moet zo zijn ingericht dat een evenwicht wordt bereikt in ruimte, niet te groot en niet te klein. De ruimte moet in verhouding staan tot het aantal personen dat erin samenleeft. De mensen moeten de vrijheid hebben om te bepalen met wie ze samenleven. Alle mogelijke samenlevingsvormen zijn toegelaten: een gezin, een hele familie, alleen, met een groep vrienden, Op deze manier bepalen de mensen zelf de mate van hun privacy. De maatschappij zal gekenmerkt worden door flexibel wonen. Je hebt wel je eigen plek, maar deze is niet noodzakelijk vast. Als het aantal personen binnen de samenlevingsvorm toeneemt of afneemt, zal er verhuisd moeten worden. Er zijn wel privé vertrekken om te bewonen, maar er is geen privé eigendom m.b.t. vastgoed. Indien dit wel het geval zou zijn, dan is dit een mogelijke voedingsbodem om te streven naar individuele rijkdom wat ons dan weer terugbrengt tot het principe van "survival of the fittest".

De bewoningsunits zelf zullen gestandaardiseerd zijn, waarbij de eigenheid van elke unit zal worden bepaald door de aankleding en de inrichting. Er wordt maximaal ingezet op de eigen creativiteit. Het vergaren van allerlei nutteloze hebbedingetjes wordt in dit systeem van flexibel wonen automatisch ingeperkt (hoewel er geen verbod op is), aangezien de ruimte niet oneindig groot zal zijn en aangezien er mogelijks een aantal maal moet verhuisd worden. Als ik voor mezelf vaststel hoeveel zaken ik gedurende 30 jaar heb gekocht en vervolgens nooit gebruikt, dan zal deze bewoningsvorm een ware opluchting zijn. Je kan het best vergelijken met op vakantie gaan, je woont tijdelijk in een hotel of een vakantiehuis en je neemt enkel mee wat je echt nodig hebt. Het verplicht je de vraag te stellen wat je nu eigenlijk echt nodig hebt en wat niet. Op vakantie benut je je tijdelijke persoonlijke hotelkamer of woonunit ook minimaal. Het leven speelt zich vooral af in de gemeenschappelijke ruimtes. Het onderscheid tussen arm en rijk komt niet echt tot uiting want iedereen heeft hier hetzelfde doel ongeacht of je nu de suite hebt geboekt of een standaard kamer. Alle opvallende luxe-artikelen die de mate van welvaart aantonen zoals een auto, een grote villa, dure juwelen, ... zijn nauwelijks of niet van toepassing. Het is toch opvallend dat wanneer we op vakantie gaan, een periode van rust en genot, we perfect kunnen leven in een dergelijk systeem, terwijl we dit blijkbaar niet kunnen buiten de vakantieperiodes ?

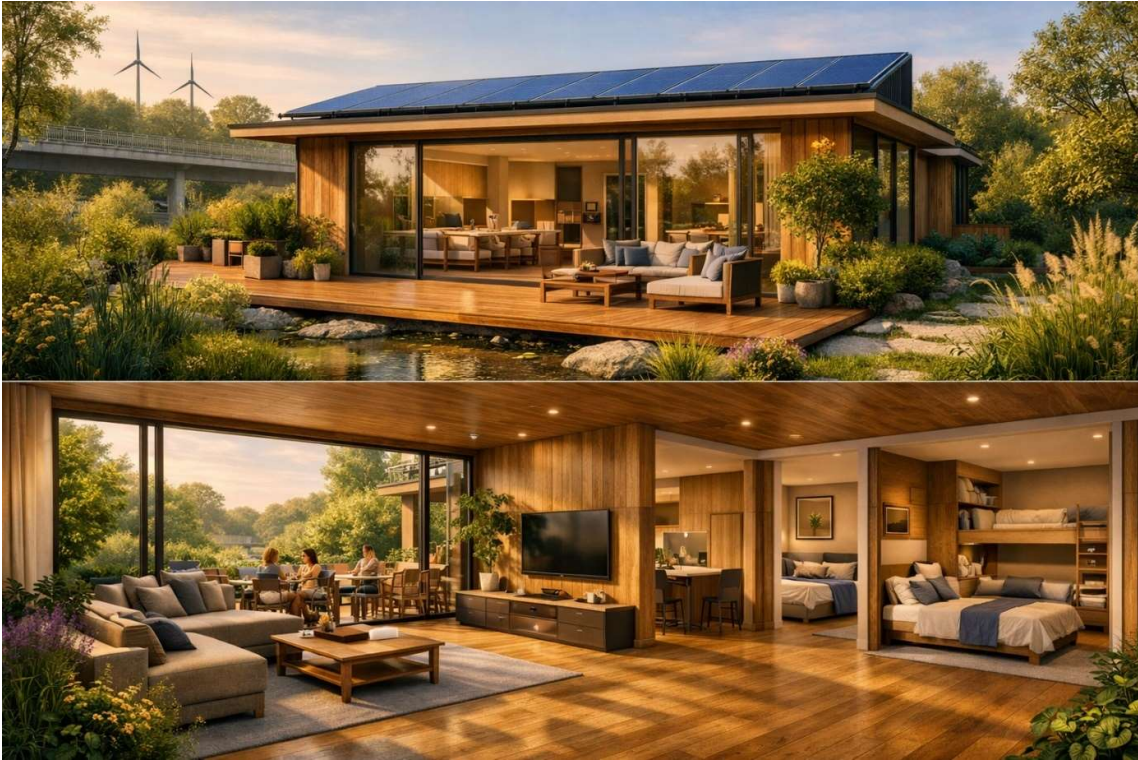
De gestandaardiseerde privé-vertrekken voor twee personen bestaan bv. uit: een inkomhal en gangen van 10,5m², een slaapkamer van 24m² (of 2 slaapkamers van elk 12m²), een badkamer met lavabo, douche en/of bad van 8m², een toilet van 3m², een open keuken van 10m² en een leefruimte van 30m². De totale oppervlakte bedraagt 85,50m². Dit betekent dat 42,75m² aan ruimte wordt voorzien per persoon. Dit betekent dat een gezin van 4 personen een ruimte ter beschikking krijgt van 4 x 42,75m² = 171,00m². Ingemaakte kasten, opbergruimtes, keuken en badkamer worden standaard voorzien. Alle daken van de units zijn voorzien van zonnepanelen voor de opwekking van elektriciteit. Elke unit heeft, aansluitend een terras van 12m², een tuin van 60m² die niet worden aangepast aan het aantal bewoners van de unit. Op basis van deze maatstaven zal duidelijk worden dat de aarde alles behalve overbevolkt is.

Hierboven zie je een mogelijk ontwerp van een gestandaardiseerde 2-persoons woonunit die ik in samenwerking met AI-Copilot designer heb ontwikkeld. Hieronder zie je dezelfde woonunit, maar voor 4 personen.

Je hebt dus recht op je eigen leefruimte en privacy, maar het blijft qua structuur gestandaardiseerd om mogelijke onderscheiden, die leiden tot individuele macht en materiële rijkdom, tussen mensen te elimineren. De onderscheiden die we wensen te motiveren zijn onderscheiden in creativiteit, passie en talenten die leiden tot bewondering tussen de mensen, niet jaloezie. Iedereen is verschillend en

daarom op de één of andere manier complementair. We moeten inzien dat we allen facetten zijn van één geheel dat het best samen functioneert.

De bouw van deze units gebeurt best in de hoogte om zo weinig mogelijk grondgebied in beslag te nemen. Ik ben echter niet overtuigd dat dit dient te gebeuren met hoge flatgebouwen aangezien deze een diepe verankering vereisen in de aarde om de stabiliteit te waarborgen. Dit is volgens mij een te diepe inbreuk tegen de natuur.

De woonunits worden gebouwd in halve cirkels tegen zelf aangelegde heuvels of bestaande rotspartijen die ook voldoende plaats bieden voor stromend water, bloemen, planten en bomen die een geheel vormen met de rest van de omgeving. De heuvels leunen aan tegen een bos of een jungle en zijn geplaatst in een halve maan rond het dal met zicht op zee. De heuvels of rotspartijen verdelen het land in een dierenrijk en een mensenrijk en zij bieden bescherming voor elkaar. Binnen deze halve maan komen de verschillende woonunits in een halve cirkel rond het centrale kanaal gekenmerkt door terrasbouw, vergelijkbaar met een amfitheater. Elk niveau heeft zijn eigen nevenkanaaltjes die uitmonden in het centrale kanaal, met elkaar verbonden door charmante wandelpaden en bruggetjes zoals in Venetië. Hoewel het lijkt alsof er verschillende wijken ontstaan, blijven zij met elkaar verbonden doordat de halve cirkel aan de ene kant van het hoofdkanaal doorloopt naar de andere kant van het hoofdkanaal en daar opnieuw een halve cirkel vormt. Aan de andere kant van het hoofdkanaal gebeurt net hetzelfde, maar omgedraaid. Opdat beide strengen woonunits niet met elkaar botsen, worden ze gebouwd in een golvende beweging. Toen ik de bovenvermelde beschrijving uittekende op papier kwam ik tot de verrassende vaststelling dat de structuur van de leefomgeving dezelfde structuur vertoont als de staf van Hermes. Onbewust beschrijf ik dus een leefomgeving die symbool staat voor oneindigheid en de vorm heeft van één van de basis natuurkrachten: de elektromagnetische kracht. Het zijn twee continu doorlopende lijnen in spiegelbeeld, net zoals de slangen van de staf van Hermes die zich rond de staf kronkelen en de schijn opwerpen van op zich staande cirkels (wijken), maar in realiteit één geheel vormen (samenleving).

We laten de zee op een afstand zodat ook zij de ruimte krijgt om te evolueren. De heuvels staan in verbinding met de zee via het centraal aangelegd kanaal met voldoende debiet, het principe van een waterval. Op de top van de heuvels voorzien we waterreservoirs als onderdeel van een waterkrachtcentrale die zowel zorgt voor stromend water als voor elektriciteit. We kunnen ook bekijken in welke mate zonne-energie kan gebruikt worden voor de aandrijving van de waterkrachtcentrale. In de fundering van de zijkanalen wordt de riolering voorzien voor de afvoer van afvalstoffen die uitkomen in een waterzuiveringsinstallatie in het dal. Van daaruit zorgt een kanaalsysteem dat het water naar boven wordt gepompt voor de bijkomende aanvoer van vers water in het centraal waterkanaal en de zijkanalen indien nodig. Het gezuiverde water kan ook gebruikt worden voor de irrigatie van de uitgestrekte landbouwgronden en het voedt de talrijke fontein. Alle aangelegde kanalen worden betegeld met azuurblauwe stenen vergelijkbaar met de huidige zwembaden. De tegels kleuren het water mooi blauw en is zichtbaar vanop grotere afstand. Elke woonunit kijkt dus uit op een zijkanaal met mooi blauw water. Op de één of andere manier geeft mij dit een goed gevoel.

Voor wat betreft de bouwstijl van de woonunits geef ik persoonlijk de voorkeur aan rechthoekige ruimtes in combinatie met boogconstructies en gewelven. Ik stel bij mezelf vast dat ik geen bijzonder comfortabel gevoel krijg bij een structuur in de vorm van een cirkel. Een ronde toren boeit me niet onmiddellijk, maar een amfitheater in de vorm van een halve maan dan weer wel. Nochtans vormen de beide zijden van de halve maan in de staf van Hermes samen toch min of meer een cirkel zonder dat het een cirkel is. Volgens mij een belangrijk nuanceverschil. Zoals we gezien hebben, bestaat materie in de basisstructuur uit een bol (cirkel). Materie is echter eindig in tegenstelling tot energie dat oneindig voort gaat en zich via de kringlopen tijdelijk verbindt met materie. De cirkel staat symbool voor eindigheid, de golfbeweging staat symbool voor oneindigheid.

Een licht hellend dak op de woonunits zorgt voor de optimale werking van de zonnepanelen. Er dient ook voldoende lichtinval te zijn in de woonunits, want licht “verlicht” en verwarmt ook. Ik voorzie een grote raampartij tot op de grond aan de achterzijde van de woonunit die uitkijkt op de tuin met terras. De vloertegels van zowel de woonunits als de omliggende paden bestaan uit natuursteen die de warmte van de zon vasthouden. Hierdoor vormen de woonunits een geheel met de omgeving en is het mogelijk om overal op blote voeten te lopen. Het is de bedoeling dat waar je ook bevindt dat je je thuis voelt. Ook voor de bouw van bv. douche, bad, lavabo, ... wordt zo veel mogelijk gewerkt met natuurlijke grondstoffen i.p.v. kunststoffen. Belangrijk is wel dat wat wordt genomen aan natuurlijke grondstoffen van de natuur door de mens opnieuw moet worden teruggegeven aan de natuur. Als we bomen omhakken worden ook nieuwe bomen geplant. Een evenwicht in nemen en geven in samenleving met de natuur is noodzakelijk.

Zoals hierboven reeds aangehaald bieden de privé vertrekken voldoende ruimte voor de basisbehoefte aan privacy, maar net zoals op vakantie, voltrekt het leven zich voornamelijk buitenshuis. Aangezien we dringend lessen moeten leren in afstand doen van persoonlijk bezit ten voordele van gedeeld bezit en in sociaal contact, lijkt het mij alleen maar een voordeel te zijn om de samenleving hoofdzakelijk in samenzijn te organiseren. Samenzijn betekent niet noodzakelijk continu sociaal contact. Het gaat eerder over het gevoel niet alleen te zijn op de wereld. In de zomer reden mijn dochters mee in de jaarlijkse paardenshow die hun moeder organiseerde als sluitstuk van een week ponykampen. Dan konden de kinderen aan hun familie tonen wat ze allemaal geleerd hadden die week. Mijn dochters vroegen dan: “je komt toch kijken hé papa?”. Als ik dan toekwam, vlogen ze mij rond de nek van blijdschap. De rest van de dag en avond zag ik ze niet meer. Voor hen was het voldoende te weten dat ik er was.

Grote gemeenschappelijke ruimtes bevorderen het sociaal contact, het gevoel van ruimte en het gevoel van ontspanning. Het gemeenschappelijke leven speelt zich af in een groene oase, omgeven door de heuvels met de privé vertrekken en verbonden met de zee.

In de leefomgeving gebeuren alle verplaatsingen te voet, met de fiets of met kleine elektrische wagentjes voor kleine verplaatsingen. Alle transportmiddelen in de stad zijn gemeenschappelijk en staan ter beschikking. In de stad zijn er verschillende standplaatsen voor de fietsen en wagentjes zodat iedereen altijd de beschikking kan hebben over een vervoersmiddel in zijn/haar nabijheid. Voor de grotere verplaatsingen staat een netwerk van uitgebreid openbaar vervoer (tram, trein, bus en vliegtuig) ter beschikking aangevuld met een gemeenschappelijk georganiseerde taxidienst. De bedoeling zou zijn dat het gehele vervoerssysteem zodanig wordt georganiseerd dat het geen belemmering vormt op de vrijheid van verplaatsing. De wachttijd mag niet langer duren dan de tijd die nodig is om je klaar te maken voor vertrek. Een gebruiksvriendelijke app moet het geheel ondersteunen. Persoonlijke eigendom van een vervoermiddel is uitgesloten. De wegen worden uitsluitend gebruikt door professionele bestuurders wat de wegen meteen een pak veiliger zullen maken en tegelijkertijd het immense fileprobleem zullen oplossen. In dit systeem zullen er ook een pak minder wegen nodig zijn wat de mogelijkheid biedt om de natuur opnieuw meer ruimte te bieden. Hiermee wordt wellicht ook een oplossing geboden voor overstromingsgebieden. Tenslotte zal de inbreuk op het klimaat enorm verminderen.

De landbouwgronden, fruit -en wijngaarden zijn gelegen aan de beide uiteinden van de halve maan gevormd door de heuvels en lopen door tot aan de zee. De opslagplaatsen zowel voor de oogsten van de landbouwgronden, als voor de geïmporteerde goederen liggen in mijn ontwerp aan de zee. Centraal in het dal tot aan de landbouwgronden ligt een reusachtig open plein van witte steen met fontein, lig -en zitbanken in de hoeken en aanplantingen voor schaduw. Het open plein doet dienst als centrale ontmoetingsplaats en marktplaats. Het beschreven plein is een beeld dat ik al meedraag sinds mijn jeugd. Ik ken niet exact de oorsprong van dit beeld, maar het is een deel van mij. Telkens wanneer ik dit beeld oproep word ik overspoeld met een gevoel van welbehagen en geluk.

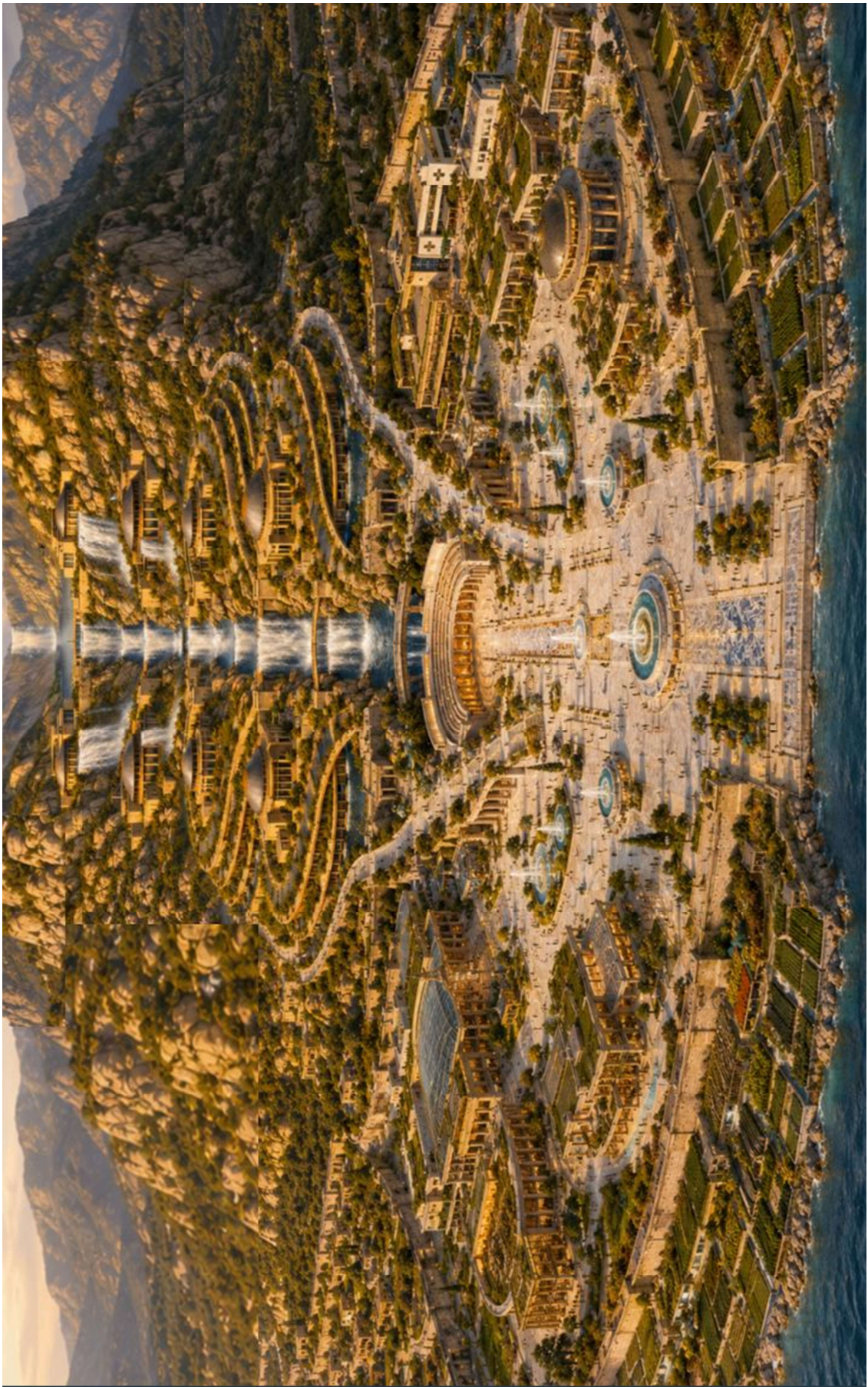
Rond het centrale plein worden de volgende gebouwen opgetrokken voor gemeenschappelijke dienstverlening aan de bewoners: thermen ingericht als kuuroord en instituut voor schoonheid, verzorging en hygiëne, scholen voor zowel praktisch als theoretisch onderwijs, een centrale bibliotheek, amfiteaters/evenementenhallen, restaurants, bars, dansgelegenheden en speelhallen, sportterreinen, een centraal fitnesscentrum, ateliers voor hout -en metaalbewerking, productie van kleding, juwelen, accessoires en andere gebruiks -en verbruiksgoederen van eigen makelij, een centraal multifunctioneel kantoorgebouw, een centraal ziekenhuis inclusief artspraktijk, bejaardentehuis en opvanginstelling, een centraal crematorium, een centraal zuiveringsstation en een centraal recyclagepark voor afvalverwerking. Het hele grondgebied is voorzien van elektriciteitsaansluitingen en wifi. Werken en ontspanning moeten overal kunnen. Alle gemeenschappelijke gebouwen zijn 24/7 open en vrij toegankelijk. De activiteiten die worden uitgeoefend in een bepaald gebouw, moeten niet noodzakelijk daar gebeuren. Zo kan het perfect zijn dat een lesgever zijn/haar leerlingen meeneemt in de buitenlucht. Tenzij bepaalde technische vereisten de verplaatsing van de activiteiten verhindert. Deuren of sloten zijn niet nodig. De bedoeling is om een open samenleving op te bouwen waarin iedereen zich vrij voelt. Open ruimtes dragen hiertoe bij. Een deur sluit dingen af en insinueert persoonlijk bezit.

Een aantal gemeenschappelijke gebouwen verdienen misschien een extra woordje uitleg. Het centraal multifunctioneel kantoorgebouw heeft diverse werkplekken en doet dienst als administratief centrum. De dienstverlenende beroepen kunnen hier uitgeoefend worden zoals bv. het beheer van de IT-infrastructuur, maar kan even goed gebruikt worden als kunstatelier of om ontspannende activiteiten te doen waarvoor een werkplek nodig is zoals bv. schrijven van boeken, maken van een quiz, Het schoolgebouw wordt misschien amper gebruikt omdat een heel open en praktische manier van opleiding zal worden voorzien. Theoretisch onderricht kan eigenlijk overal, op de open marktplaats, in de natuur, aan de zee, Praktisch onderricht gebeurt het best op de plaats waar het beroep wordt uitgeoefend. Alle medische zorgen worden gecentraliseerd in slechts één gebouw. Het is niet de

bedoeling om bepaalde mensen “weg te steken” in aparte instellingen zoals bv. bejaarden en gehandicapten en ze vervolgens op bepaalde tijdstippen te bezoeken. Dit is dan precies een dierentuin, daar worden de dieren ook apart gehouden en bezocht. Samen uit, samen thuis. Iedereen blijft een lid van de gemeenschap tot aan de natuurlijke dood. Uiteraard dat een uitzondering wordt gemaakt voor mindervalide personen die een mogelijke bedreiging kunnen vormen voor hun medemens, maar ook hier moet worden geprobeerd om te evolueren naar een zo humaan mogelijke omgeving voor deze mensen. Het centraal recyclagecentrum zorgt ervoor dat alle gebruikte natuurlijke grondstoffen in de productie ofwel worden hergebruikt ofwel worden teruggegeven aan de natuur. Een gezonde circulatie van nemen en geven in evenwicht met de natuur. Zoals je merkt, is de samenleving erop gericht om mensen samen te brengen zonder enig onderscheid van geslacht, ras, ouderdom, lichamelijke of geestelijke beperkingen, opleiding en talenten. We zijn allemaal afkomstig van één energieveld en zijn vervolgens verspreid geraakt over deze en andere werelden. De bedoeling is om zoveel als mogelijk de verspreide energiedeeltjes (mensen, dieren en natuur), terug samen te brengen in een samenwerkende en evenwichtige situatie. Dat is het experiment “aarde”. Zijn we in staat om de oorspronkelijk zuiver energetische éénheid, die heeft geleid tot creatie, te kopiëren en te integreren hier op aarde in relatie met de materie die we zelf gecreëerd hebben. Het is zoals een uitvinder die iets maakt, vervolgens herhaaldelijk test of het werkt en aanpassingen doet tot het gewenste resultaat wordt bereikt.

In mijn beleving is er geen nood aan een begraafplaats, omdat iedereen wordt gecremeerd. Ik geloof dat reïncarnatie een onderdeel is van ons bestaan en dat de dood geen einde betekent, maar een transformatie inhoudt. Je kan het vergelijken met de legende van de feniks waar de wedergeboorte ontspringt uit het oude. De dood is onderdeel van de bestaanscyclus. Het stoffelijke lichaam bestaat uit de vier elementen en de dood betekent dat het lichaam, als samenstelling opnieuw desintegreert in de vier aparte elementen en opnieuw integreert met de omringende natuur. Ook ons lichaam is onderdeel van de koolstofkringloop en net zoals de afgestorven bomen en planten zorgt de herintegratie in de aarde voor de bouw van nieuw leven. De natuur heeft het lichaam geschonken en je geeft vervolgens het lichaam terug. Opnieuw een gezond evenwicht met de natuur. Vasthouden aan het materiële, in dit geval een stoffelijk lichaam, heeft geen zin. De ervaringen en de herinneringen liggen besloten in de ziel, is energetisch van aard en is dus onsterfelijk.

In samenwerking met AI-Copilot designer, NoteGPT imagebuilder heb ik van de bovenstaande beschrijving een beeld proberen te vormen. Na heel wat “prompting” en aanpassingen met het windows knip -en plakprogramma ben ik erin geslaagd om het algemeen beeld in mijn gedachten op gebied van “look and feel” naar voldoening te visualiseren.

B. Geld is geen issue

Mijn doel in het leven is geluk te voelen tot in het diepste van mijn zijn. De dingen die dit kunnen realiseren zijn niet te koop met geld. Het intens gevoel van verwondering en bewondering voor de natuur, het gevoel van verliefdheid, het warm gevoel om je kinderen in je armen te sluiten en te zien opgroeien, enz... kan je niet kopen.

Daarnaast zijn er zijn natuurlijk wel een aantal materiële zaken die je nodig hebt om het materiële lichaam in staat te stellen te overleven zoals een dak boven je hoofd, voeding, kleding, verwarming of verkoeling, enz... . Deze zaken kan je vandaag alleen maar kopen als je geld hebt.

Maar wat als je een maatschappij kan creëren waarin iedereen een deel verantwoordelijkheid neemt en een taak op zich neemt in het belang van de gemeenschap zodat iedereen deze materiële zaken automatisch ter beschikking krijgt ? Heb je dan nog geld nodig ? Zou een mens in staat kunnen zijn te leven in een maatschappij waar hij/zij niet meer onderscheiden wordt op basis van materiële bezittingen, maar onderscheiden wordt omwille van talenten ? Wat als je nu niet meer zou bewonderd worden omwille van je groot huis, je dure auto, je allernieuwste smartphone, maar je bewonderd zou worden omwille van je capaciteiten, je intellect dat nieuwe uitvindingen voortbrengt, je teken -en/of schilder talent, enz... ? Welke van de twee soorten bewondering zou jou hart het meest vervullen en je gelukkiger laten voelen ? Tenslotte gaat mijn maatschappij uit van overvloed voor iedereen i.p.v. continue tekorten.

In mijn ideale maatschappij zou iedereen het recht hebben om te kiezen wat hij/zij wenst te doen gebaseerd op talenten en passies. Ook hier ga ik ervan uit dat overvloed troef is en dat dank zij de diversiteit en verspreiding van talenten alle noodzakelijke taken een invulling zullen krijgen. De enige voorwaarde is dat iedereen iets moet kiezen dat ten dienste staat van de hele gemeenschap en dat in de eerste plaats de basisbehoeften dekt. De taak wordt verplicht uitgevoerd gedurende een halve werkdag, 6 dagen op 7, één dag is rustdag. De rustdag is niet noodzakelijk een zondag. De diverse taken ten behoeve van de gemeenschap moeten 24/7 beschikbaar zijn. De administratieve cel zorgt voor een strakke planning zodat iedereen één rustdag heeft per week, maar dat alle taken de klok rond worden verstrekt. De bedoeling is om een onderscheid te maken tussen enerzijds een taak die ten dienste staat van de gemeenschap, die een beroep doet op ieders zijn zin voor verantwoordelijkheid en anderzijds activiteiten die de levensvreugde verhogen. De taken gebaseerd op verantwoordelijkheidszin zijn absoluut noodzakelijk maar je moet er ook niet in overdrijven. Het leven is gegeven om te genieten en plezier te maken, ook dat is een basisbehoefte. Een evenwicht tussen verantwoordelijkheid en plezier brengt je leven in balans. In de huidige consumptiemaatschappij is het evenwicht zoek geraakt. De meeste mensen leven om te kunnen werken om alle geldelijke uitgaven te kunnen blijven doen. Gedurende ongeveer 230 dagen wordt er kei hard gewerkt om gedurende 14 dagen tot 3 weken per jaar een vakantie te kunnen betalen. Dit heeft ertoe geleid dat er nu zoveel te doen is rond de “work-life balance”. Moderne kwalen zoals burn-out en depressie vieren hoogtij als gevolg van het bestaande onevenwicht tussen werk en levensvreugde. Dit onevenwicht groeit nog steeds omdat de maatschappij continu versnelt. Bijbenen wordt alsmaar moeilijker. De vraag is niet langer of je uit de bocht vliegt, maar wanneer je uit de bocht vliegt. Het valt mij ook op dat de leeftijd waarop deze kwalen de kop op steken steeds vervroegt. De social media zorgen ervoor dat de wereld steeds kleiner wordt waardoor de druk van de consumptiemaatschappij om succesvol te zijn op steeds vroegere leeftijd wordt opgelegd. Vroeger waren het hoofdzakelijk je ouders die druk uitoefenden om op school steeds beter te presteren. Nu wordt de druk uitgeoefend door talloze influencers en followers. Laten we de zaken eens wat meer in evenwicht brengen. Werken heeft als doel om te kunnen leven. In mijn ideale maatschappij werken we ongeveer 156 dagen, de rest van de tijd vervangt vakanties. Met andere woorden het woord “vakantie” kan geschrapt worden uit de woordenboek.

Langs de andere kant is het best mogelijk dat er mensen zijn voor wie deze taak tegelijkertijd een passie is en er daarom geen probleem mee hebben om hier meer tijd aan te besteden. Dat kan uiteraard maar is geen verplichting. Het is ook niet zo dat zij dan hoger moeten gewaardeerd worden omdat ze meer bijdragen aan de basisbehoeften van de gemeenschap. Het gedeelte boven de halve werkdag wordt dan geïnterpreteerd als de uitoefening van een hobby. Dit gedeelte mag door de rest van de gemeenschap ook niet beschouwd worden als een verworven recht, want dan ontstaat een ongeoorloofde druk op de persoon die zijn/haar hobby uitoefent, terwijl het juist de bedoeling is om meer vrijheid te creëren. Voorbeelden van hobby's die ook voorzien in een basisbehoefte zijn bijvoorbeeld koken, kleding ontwerpen en maken, wijn produceren, bier brouwen, groenten telen, enz... .

Opleidingen in het vervullen van een taak die de basisbehoeften dekken, gebeuren "on site" en starten vanaf de leeftijd van 16 jaar. Als je iets echt wil leren tot in de kleinste details, dan moet je de mogelijkheid krijgen om dat in de praktijk te doen. Echte know-how kan enkel worden doorgegeven door ervaren meesters in een bepaald beroep in de praktijk. Het onderricht tot 16 jaar richt zich eerder op algemene kennis, maar daarover later meer. De mens is echter geen stationair wezen, maar evolueert continu. Interesses en passies kunnen wijzigen naarmate je ouder wordt. Ook de fysiek verandert. Taken die je kon uitvoeren als je jong was, kun je na verloop van tijd niet meer. De maatschappij moet dus ook kunnen voorzien in wijziging van taken ofwel ten gevolge van gewijzigde interesses ofwel ten gevolge van fysieke beperkingen. Pensioen bestaat in mijn maatschappijmodel niet. Iedereen blijft de verantwoordelijkheid dragen gedurende zijn of haar volledige leven om mee te voorzien in de basisbehoeften. De ouderen met heel wat ervaring en levenswijsheid zullen bijvoorbeeld blijvend onderricht geven aan de jongeren waardoor opgedane kennis en know-how structureel wordt doorgegeven van generatie op generatie.

Mijn ideale maatschappij is erop gericht mensen in hun eigen kracht te zetten. Iedereen is verschillend en dat is ook de bedoeling. Alleen door verschillende talenten en passies ontstaat complementariteit. Samen zijn we tot meer in staat dan ieder op zichzelf. De verschillen zouden moeten aanzetten tot samenwerking en niet tot creatie van individuele zelfverheerlijking. Dit is één van de uitdagingen van het aardse experiment.

Veel mensen voelen zich ongelukkig omdat ze hun eigen kracht niet zien. Ze voelen zich ondergeschikt omdat ze zich vergelijken met de omringende samenleving die zij continu hoger inschatten dan henzelf. Ze willen dit niet laten zien aan de buitenwereld zodat deze mensen starten met overcompensatie in hun gedrag waardoor ze zich nog meer isoleren t.o.v. hun omgeving omdat hun gedrag onuitstaanbaar wordt. Ze creëren een alter-ego met superkrachten, ze weten alles beter, kunnen alles beter en ze gedragen zich dominant. Als ze dan vervolgens merken dat hun alter-ego niet bij iedereen verpakt, worden ze erg snel geagiteerd waardoor ze voor de minste tegenspraak ruzie beginnen te maken. Ook andere mensen beoordelen en veroordelen wordt een tweede natuur. Alleen door de omgeving omlaag te duwen, creëer je de illusie dat je boven je omgeving staat. Het alter-ego is echter slechts een masker, diep van binnen worden ze opgevreten door een steeds sterker wordende onzekerheid over zichzelf. Ze willen helemaal hun alter-ego niet zijn, ze willen gewoon geapprecieerd worden voor wie ze echt zijn. Als je echter jezelf als minderbedeelde beschouwt, dan straalt dat ook uit.

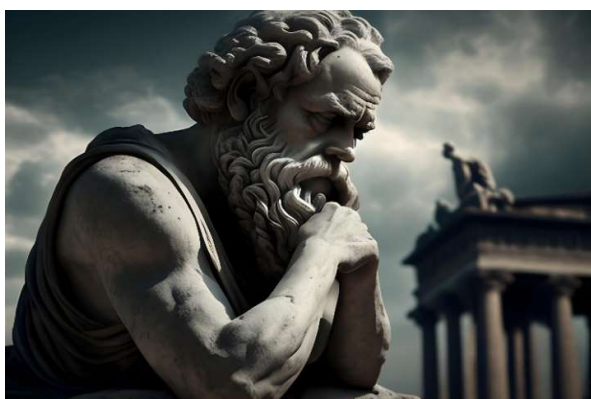

[Bron: Pixabay - momagic-jester-9333656_1920]

De overcompensatie in gedrag moet deze onzekerheid verdoezelen, maar dat werkt niet. Als je vervolgens het masker te lang ophoudt, dan neemt het alter-ego de controle over en geraak je vervolgens steeds meer geïsoleerd. Je maakt het namelijk onmogelijk voor anderen om jou te zien zoals je werkelijk bent. Je vervreemdt ook van jezelf. Je weet niet meer wie je werkelijk bent en waar

jouw krachten liggen. Je bent veranderd in een cartoon. Het gevolg is dat vroeg of laat de gekende psychologische aandoeningen de kop op steken. De isolatiecel waarin je jezelf hebt opgesloten wordt onleefbaar.

Het valt op dat deze moderne situatie waarbij veel mensen niet in hun eigen kracht staan veel meer de kop op steekt sinds de steeds groeiende teloorgang van godsdienst. Ik heb de indruk dat wanneer vroeger de mensen aan zichzelf twijfelden, ze zich wendden tot de kerk. De kerk die weliswaar een bepaalde levenswijze dicteerde, maar waar de mensen in twijfel steun konden vinden. Ze waren niet alleen, maar maakten deel uit van een leefgemeenschap van gelijkgestemde zielen. Nu de kerk voor een belangrijk deel aan invloed heeft verloren, wat op zich een goede zaak is, vallen de mensen in twijfel in een zwart gat. Ze worden nu op zichzelf aangewezen, maar als je niet in je kracht staat, dan wordt dit een moeilijke opdracht. Het zou zoveel gemakkelijker zijn indien er iets is waarvan je dan deel uitmaakt en dat jou dicteert dat je je geen zorgen moet maken en dat je er niet alleen voor staat. De slinger van de klok gaat van het ene extreem (iets) naar het andere extreem (niets) en de balans (evenwicht) kan je vinden bij jezelf.

[Bron: Pixabay - fszalai-socrates-7738773_1920]

Wat ik echter ook opmerk, is dat de godsdienst wordt vervangen door surrogaten in plaats van godsdienst te vervangen door je eigen kracht, en dat is een valkuil waarvoor ik toch wil waarschuwen. Het blindelings volgen van een extreem "gezonde" levenswijze op basis van bepaalde artikels en/of boeken is hiervan een voorbeeld. Deze nieuwe levenswijze is de nieuwe steun en toeverlaat en alles wordt hieraan ondergeschikt. Je bent ook niet alleen, want er zijn forums en er zijn volgelingen die net hetzelfde doen.

De gezonde levenswijze op zich is niet het probleem (gegeven dat ze inderdaad gezond is), maar de onvoorwaardelijke onderwerping daaraan is het wel. De gezonde levenswijze is jouw godsdienst geworden. Hiermee kom je niet in je eigen kracht, want als subiet dit gezondheidsplan wordt neergehaald door andere artikels en/of boeken, dan sta je terug bij af. Het onbewust volgen van het om het even welke leer is geen goede zaak. Als je echter zelf op onderzoek uitgaat (via zoveel mogelijke verschillende bronnen, zowel voor als tegen), als je luistert naar je lichaam en je intuïtie volgt en vervolgens met deze puzzelstukken je eigen filosofie/levenswijze creëert en deze in jezelf verankert, dan heb je een stevige basis voor jezelf. Dit betekent niet dat je niet meer open staat voor aanpassingen en nieuwe inzichten. Niemand heeft ooit alle kennis en levenswijsheid in pacht. Kennis en wijsheid zitten verspreid onder alle mensen en door samenleving en samenwerking kan je samen als gemeenschap groeien. De bedoeling is om eerst een stevig fundament te leggen in jezelf en dan kan je daar op voort bouwen. Een mooie, sterke boom heeft diepe wortels en zal niet onmiddellijk neergaan bij de minste tegenwind, maar dat neemt niet weg dat de boom continu blijft groeien.

Socrates verwoordde als eerste het zo: **"Ik weet één ding, en dat is dat ik niets weet"**. Dit citaat verwijst naar de algemene tendens dat mensen zich doorgaans overschatten als ze weinig kennis over iets hebben. Een voorbeeld van overcompensatie, ten gevolge van de immense externe druk van de maatschappij om succesvol te zijn, dat een enorme interne onzekerheid verdoezelt. De eerste stap naar wijsheid, volgens Socrates, bestaat uit bescheidenheid. Iemand die zich echt in iets verdiept, wordt steeds geconfronteerd met nieuwe informatie en inzichten die de eigen onwetendheid bevestigen. De mogelijke groei van kennis en wijsheid is oneindig. Daarom dat verleden, heden en toekomst met elkaar verweven zijn in een eeuwigdurend continuüm dat perfect aansluit op de oneindige bestaanskringloop.

In je eigen kracht staan betekent niet dat je beter bent dan iemand anders, het gaat erom dat je in de spiegel ziet en oprecht trots bent op wat je ziet en dan bedoel ik niet enkel het uiterlijk. Die trots is niet gericht in relatie tot de buitenwereld, want dan word je arrogant. De trots is in relatie met jezelf. Jij moet trots zijn op JEZELF. Als je weet waarvoor je staat, je weet wat je capaciteiten zijn, je weet wat je tekorten zijn, je weet wat je doelen zijn en je weet wie je wil zijn, dan straalt je dat ook allemaal uit. Dat is de ware betekenis van ZELFvertrouwen, je vertrouwt in jezelf. Als zelfvertrouwen omslaat in arrogantie ben je opnieuw aan het overcompenseren omdat je dat zelfvertrouwen in een waarderende relatie brengt met je omgeving. Dat is niet de bedoeling. Zelfvertrouwen betekent niet dat je op een actieve manier dit zelfvertrouwen moet overdragen op je omgeving, je moet dit zelfvertrouwen actief overdragen op jezelf. Zelfvertrouwen heeft niets met je omgeving te maken, maar heeft enkel met je ZELF te maken. De uitstraling van het zelfvertrouwen gebeurt automatisch, daar moet je verder niets voor doen. Je bent verankerd in jezelf waardoor je niet zomaar omver geblazen wordt door anderen. Als iemand bv. je zegt dat je dom bent en jij weet in jezelf dat je dat niet bent, dan ligt het probleem niet bij jou, maar bij de ander. Meestal is het zo dat die persoon overcompenseert en jou tracht te domineren om zichzelf beter te voelen. Want zeg nu eerlijk, wat is de toegevoegde waarde om iemand dom te noemen? Eigenlijk communiceert deze persoon dat hij/zij zichzelf dom voelt. Door overcompensatie en dominantie tracht deze persoon dit persoonlijk gevoel te verbergen. Als iemand je wijst op één van je tekorten, dan moet je hierop niet agressief reageren want je weet dat dit één van je tekorten is en je kan dat dan gewoon beamen en dat je daaraan aan het werken bent. Je voelt je niet minderwaardig want je weet dat je niet minderwaardig bent, je hebt enkel een tekort waaraan je moet werken. Je blijft dus in je kracht staan waardoor je zowel de terechte als de onterechte kritiek kan incasseren. Je bent nu een rots in je eigen branding. Jezelf verankeren sluit persoonlijke groei niet uit. Je bent je bewust van je mindere kanten, dus is er nog volop ruimte voor groei. Om je groeiproces te begeleiden is sociaal contact ideaal. Vanop afstand zie je dikwijls meer dan van dichtbij. De mensen rondom jou zien meer van jou dan dat jezelf ziet omdat gewoonte verblindt. Als je steeds dezelfde weg neemt naar je werk, zie je bepaalde gebouwen niet meer op deze weg. Als bv. iemand tegen jou zegt dat je soms arrogant overkomt, dan kan dat een leermoment voor jou zijn. In de eerste plaats toets je de uitspraak met jezelf. Als je je eigen tekorten kent, kan het wel eens zijn dat je kan beamen dat er een grond van waarheid in de uitspraak zit. Om zeker te zijn dat die ene persoon niet aan het overcompenseren is, kan je je omgeving bevragen. Als zij deze uitspraak bevestigen, kan je dieper hierop ingaan en je omgeving als klankbord gebruiken voor persoonlijke groei. Misschien ontdek je wel aspecten van jezelf die je nog niet wist, hoe boeiend is dat. Dat is samenwerking zoals ze bedoeld is! Is de uitspraak niet waar dan heeft ze ook geen schade aangericht want je bent verankerd. Uit het voorgaande blijkt ook duidelijk dat persoonlijke groei in relatie met je omgeving alleen maar mogelijk is nadat je jezelf verankerd hebt in jezelf. Als je tracht te werken aan persoonlijke groei met hulp van je omgeving zonder verankering zul je al snel merken dat je een stuurloze boot wordt op een stormachtige oceaan. Iedereen is verschillend, dus je krijgt vele verschillende invalshoeken waarvan sommige zelfs tegenstrijdig zijn. Dan heb je een basis/verankering nodig om de verschillende invalshoeken te kunnen interpreteren voor jezelf. Jij bent de enige die voor jezelf het kaf van het koren kan scheiden. Waar kan jij je in vinden en waar kan jij je niet in vinden? Het leven bestaat erin dat je continu jezelf in vraag stelt en samenwerkt met je omgeving om de verankering te verbeteren. Dat is persoonlijke groei. Jij kan op jouw beurt je samenwerking verlenen om andere mensen te helpen met hun persoonlijke groei. Je werkt samen aan hetzelfde doel, een goede verankering die je in staat stelt te genieten van het leven en je gelukkig te voelen. Op die manier bevestig je de verbondenheid tussen alle mensen en zijn we een stap dichterbij datgene waarvoor de aarde bedoeld is.

Een maatschappij zonder het bestaan van geld en waarin de mensen wordt aangeleerd zich niet te onderscheiden op basis van individuele rijkdom, maar waarin taken worden uitgeoefend ten dienste van de hele gemeenschap die voorzien in de basisbehoeften, wordt een stuk eenvoudiger. Iedereen heeft ook meer tijd om zich te concentreren op het echte doel van het aardse experiment zoals hierboven besproken.

Een heel aantal beroepen en functies zijn ooit ontstaan omwille van het bestaan van geld en individuele rijkdom. Deze individuele rijkdom moet toch beschermd worden, niet ? Hieronder geef ik voorbeelden van een aantal beroepen die in mijn persoonlijke maatschappij overbodig zijn. Meteen krijg je ook een indruk van de impact dat geld heeft op onze huidige maatschappij.

De volledige financiële sector kan alvast geschrapt worden: banken, verzekeringsmaatschappijen, verzekeringsmakelaars, geldbeurzen, wisselkantoren, pensioenfondsen, beursmakelaars, Er is geen geld, geen vreemde munten, er bestaan geen aandelen of andere financiële producten om in te beleggen, er is geen loon, geen extra legale voordelen en geen pensioen. Edelmetalen worden gewoon opnieuw metalen. Er is geen inflatie, geen overheidsschuld, geen individuele financiële schulden. De opbouw van enige vorm van individuele financiële rijkdom is totaal nutteloos want je kan er niets mee doen en, zoals we eerder hebben gezien, je kan het ook niet meenemen na je aardse transformatie naar energie die wij nu dramatisch "dood" noemen.

Ook alle dienstverlenende beroepen met één of andere rechtstreekse of onrechtstreekse band met geld zijn niet langer nodig. Ik denk hierbij aan accountant, bedrijfsrevisor, auditor, notaris, advocaat, sociaal secretariaat, vakbond of andere financiële belangenvereniging, fiscaal adviseur, vastgoedmakelaar, beleggingsadviseur, ook het rechtssysteem zal veréenvoudigd kunnen worden. Boekhoudrecht, handelsrecht, sociaal recht, ondernemingsrecht, ... verliezen hun voorwerp. Enkel burgerlijk recht en strafrecht zullen nodig blijven zij het in een sterk gewijzigde en veréenvoudigde vorm. Er is namelijk geen individueel bezit meer dat moet beschermd worden. Als je er even bij stil staat, dan merk je dat het overgrote gedeelte van de misdaad zijn oorzaak vindt in individuele macht en rijkdom en/of geld. Individueel bezit bestaat quasi niet met uitzondering van creatieve producten en geld bestaat evenmin. Je neemt dus de grootste oorzaak van misdaad weg. Misdaad biedt geen enkele toegevoegde waarde meer.

Er bestaat geen enkele vorm van handel want niemand bezit iets om mee te handelen. Hiermee verdwijnt de noodzaak tot financieel waarden, bepalen van ruilverhoudingen en aanprijzen van koopwaar. Alle vormen van publiciteit verliezen hun nut. Het beroep van marketeer, verkoper en tussenpersoon in de handel vallen weg.

De overheid verdwijnt als instituut, alsook het beroep van politicus en kabinetsmedewerker. Er zijn niet langer verschillende invalshoeken t.o.v. de maatschappij. Er zijn geen werkgevers, noch werknemers en dus ook geen verschillende belangen, er zijn geen loonvoorwaarden om te verdedigen, er zijn geen grenzen, nationaliteiten of rassen. Politieke verzuiling is onbestaand. Er bestaat één grote samenleving met één gemeenschappelijk doel. Er bestaat geen enkele vorm van hiërarchie. Het begrip overheid wordt vervangen door "syndicus" van de samenleving. Net zoals op vandaag de bewoners van een appartementsblok een syndicus aanstellen voor het beheer van de gemeenschappelijke delen van het gebouw. De aanstelling gebeurt omwille van de capaciteiten van de syndicus om deze taak tot een goed einde te brengen. Het betreft dus een functie op basis van de capaciteit tot planning, organisatie en coördinatie bij de uitvoering van taken ten behoeve van het gemeenschappelijk belang. Aangezien geld niet bestaat, zijn meteen ook alle vormen van directe en indirecte belastingen, heffingen en accijnzen afgeschaft. Iedereen wordt bevrijd van, letterlijk, een belasting op de vrijheid.

Er zijn geen grenzen, rassen of nationaliteiten dus er kan geen aanspraak worden gemaakt op om het even welk grondgebied. Daarom is een territoriale claim onzinnig. Om dit aan te tonen verwijs ik naar een populaire film uit de jaren '80, Crocodile Dundee. Hierin kwam een scène waarin Crocodile Dundee zijn onbegrip uitspreekt over de oorlog tussen de Engelsen en de Aboriginals in Australië m.b.t. een rots en het omliggende terrein. De rots die beiden willen bezitten, staat er al miljoenen jaren en overtreft beide volkeren dus ruimschoots in ouderdom. De rots zal er nog steeds staan nadat beide volkeren al lang uitgestorven zouden zijn. Vechten voor het bezit van deze rots is totaal onzinnig! Als we het hier over eens zijn, dan kunnen we besluiten dat de volledige wapenindustrie al even onzinnig is. Er valt namelijk niets te verdedigen.

Anbangbang billabong in Kakadu National Park - [Bron: [Crocodile Dundee \(1986\) – NYC in Film](#)]

Uit het bovenstaande blijkt dat heel wat beroepen gewoonweg niet meer bestaan. Is er dan nog voldoende werk voor iedereen? Ik denk dat als we de huidige onevenwichtige verdeling van beschikbare grondstoffen willen corrigeren voor iedereen dat er ruim voldoende werk zal zijn. En bovendien, we werken nog maar de helft van de tijd. Ook hier is het uitgangspunt van overvloed de regel, er zijn geen tekorten. En hier bedoel ik niet de fysieke beschikbaarheid, maar de “mind-set” dat tekorten niet bestaan. Dat is hetzelfde als leven vanuit de gedachte dat het glas water halfvol is of halfleeg. Fysiek is er even veel water of even weinig water, het is de mind-set van overvloed of tekort dat je gevoel van geluk bepaalt.

Welke taken blijven wel nodig in een geldloze samenleving? Ik vertrek hierbij vanuit de basisbehoeften: onderdak, kleding, voeding, veiligheid, gezondheid, sociaal contact (communicatie), privacy, ruimte en ontspanning. Ik kies ervoor om niet een waslijst van beroepen op te sommen, want ik zou er ongetwijfeld vergeten, maar ik heb ervoor gekozen om de basisbehoeften te gebruiken om afdelingen te beschrijven. Dit lijkt mij structureel een logische keuze. De specifieke invulling van deze afdeling zal bepaald worden door de samenleving op basis van het sociaal contact dat automatisch inherent is aan de beschreven structuur van de leefgemeenschap, eveneens de invulling van een basisbehoefte. Ik nodig jullie graag uit om voor jullie zelf de specifieke beroepen binnen de verschillende afdelingen al eens in te vullen. In welke afdeling zou jij graag werkzaam zijn?

De afdeling **distributie** zorgt ervoor dat iedereen wordt voorzien in de primaire basisbehoeften van onderdak, voeding, kleding en gezondheid. Zij zorgen voor een continue inventarisatie van de globale beschikbare grondstoffen. Wat schenkt de natuur ons waar. Vervolgens is planning, coördinatie en uitvoering van transporten noodzakelijk om al deze beschikbare grondstoffen evenwichtig te verdelen over de volledige wereld.

Vervolgens dient een inventarisatie te gebeuren van de beschikbare talenten en passies. Planning en coördinatie moeten ervoor zorgen dat overal de nodige productiecapaciteit bestaat om de grondstoffen te transformeren in goederen en diensten ter invulling van alle basisbehoeften. Een evenwichtige verdeling op basis van een eerlijke planning zorgt voor een gevoel van veiligheid, comfort en rust.

De afdeling **onderdak** zorgt voor het ontwerp, de technische uitwerking, de bouw, het onderhoud en de herstelling van huizen, wegen, bruggen, waterlopen, gemeenschappelijke gebouwen en gemeenschappelijke infrastructuur, inclusief de installaties voor verdeling van water en energie en IT-infrastructuur. Naast onderdak zorgen zij ook voor de evenwichtige invulling van de basisbehoeften aan **privacy** en **ruimte**. Zij plannen ook de teruggave aan de natuur van de ontgonnen grondstoffen. Een evenwichtige samenwerking met de natuur. Deze afdeling zorgt ook voor de artistieke inrichting van de woon-units en de gezamenlijke gebouwen en infrastructuur. Dit kan gaan van klein meubilair tot kunstwerken.

De afdeling **voeding** zorgt voor de productie van drank en voeding waarbij speciale aandacht uitgaat naar de optimale balans zonder kans op overconsumptie. De afvalberg moet beperkt blijven tot een absoluut minimum wat eveneens moet leiden tot een evenwichtige samenwerking met de natuur.

De afdeling **kleding** zorgt er voor dat iedereen zich kan kleden. Het betreft de productie van ondergoed, kousen, zomerkledij, winterkledij, schoeisel, handschoenen, hoeden, bedlinnen, badkamerlinnen, De afdeling distributie zal erop toezien dat de juiste grondstoffen ter plaatse zijn rekening houdende met het lokale klimaat. Zij zorgen eveneens voor de productie van allerhande accessoires zoals handtassen en juwelen.

De afdeling **gezondheid** draagt zorg voor de productie van geneesmiddelen en producten ter voorkoming van ziekte. Zij zorgen voor het onderhoud en de herstelling van het menselijk lichaam, de nodige ondersteuning bij niet lichamelijke aandoeningen en dragen zorg voor de mindervaliden en de ouden van dagen.

De afdeling **ontspanning** zorgt ervoor dat iedereen zich kan ontspannen waarbij ik de basisopleiding tot 16 jaar beschouw als een vorm van ontspanning (waarover later meer). Naast de productie van producten voor ontspanning, zoals boeken, films, toneelstukken, festivals, concerten, games, ... zorgen zij eveneens voor de begeleiding bij sport, spel, dans en ontspanning. Zij zijn het animatieteam van de samenleving.

De afdeling **veiligheid** moet ervoor zorgen dat iedereen zich veilig, comfortabel en vrij voelt in zijn/haar leefomgeving. Zij beschermen iedereen t.o.v. de eventuele uitbarsting van natuurkrachten (aarde, vuur, water en lucht), t.o.v. de dierenwereld, t.o.v. zichzelf in geval van ongelukken en t.o.v. de medemens in, hopelijk, eerder uitzonderlijke situaties. Ook het nieuwe gerechtelijke systeem, gebaseerd op een intern overeengekomen mondiale gedragscode, maakt deel uit van deze afdeling.

Iedereen moet wel beseffen dat de productiecapaciteit zijn beperkingen heeft en dat niet iedereen over hetzelfde kan beschikken op dezelfde tijd. Maar voor alles is er een tijd. Overvloed en tijd gaan hand in hand. Als een bakker brood bakt, pistolets en koffiekoeken dan zal niet iedereen elke dag over alle drie kunnen beschikken zodat een er een tekort schijnt te zijn. Er is echter alleen maar een tekort wanneer je tijd meerekent. Als je vandaag niet over pistolets kan beschikken, dan misschien de dag erna of de dag daarop of de volgende week, volgende maand, Tijd mag je niet vanuit een tekort benaderen, maar vanuit een overvloed. Tijd is oneindig. Je handdoek op voorhand op een ligstoel aan het zwembad leggen om je jezelf een ligstoel toe te eigenen is in deze maatschappij niet aan de orde. De afdeling distributie zal erop toezien dat alle beschikbare grondstoffen evenwichtig worden verdeeld zowel binnen de lokale leefgemeenschap als binnen de mondiale samenleving.

Alle producten en diensten zijn evenwaardig. Er bestaat geen ruilverhouding. Een bepaalde ruilverhouding tussen producten en diensten ontstaat enkel maar als je weer het begrip overvloed en tijd buiten beschouwing laat waardoor een tekort schijnt te ontstaan en de wet van vraag en aanbod zijn ding doet. Als alles zijn tijd heeft, is er geen tekort en is er enkel maar overvloed. We brengen geen enkel product of dienst waarderend met elkaar in verband. Iedereen doet zijn taak elke dag opnieuw en alles wordt vroeg of laat beschikbaar voor iedereen.

Bepaalde producten kunnen echter tijdelijk zorgen voor een tekort. Als de bevolking groeit, kan het zijn dat er dringend bijkomende units nodig zijn om te kunnen voldoen aan de basisbehoefte van onderdak. Dit lijkt een contradictie met het begrip “overvloed van tijd”. Het ogenschijnlijke tekort aan tijd dient dan in relatie gebracht te worden met de overvloed aan tijd door tijdelijk extra werkkraft toe te wijzen aan de bouw van de units. Dit betekent dat tijdelijk bepaalde mensen iets moeten gaan doen dat ze gewoonlijk niet doen. Dit is geen probleem omwille van het begrip overvloed aan tijd en de tijdelijkheid van het schijnbare tekort. Door de verschuiving van deze werkkraften naar de bouw kan het perfect zijn dat op hun vertrouwde werkplek een tekort ontstaat, maar ook dit tekort is slechts tijdelijk. De overvloed van alles wordt dus niet beïnvloed door een tijdelijk tekort. Een tekort is alleen maar een tekort wanneer je het begrip overvloed aan tijd buiten beschouwing laat. In deze soort samenleving is iedereen er voor iedereen zodat iedereen kan genieten van de overvloed aan alles in een kader van overvloed aan tijd.

Inmiddels is de mens erin geslaagd om de productiecapaciteit te vergroten door het gebruik van allerlei machines. Op vandaag zijn we in staat om een pak meer te produceren in vergelijking met de manuele ambachtelijke wijze. Dank zij dit hulpmiddel, dat de mens heeft uitgevonden, wordt het tijdelijke tekort aangepakt. De machine neemt een aantal puur uitvoerende handelingen over van de mens waardoor sneller meer eenheden kunnen worden geproduceerd. De mens blijft echter de noodzakelijke controlerende en inspirerende factor. De machine moet altijd een hulpmiddel blijven en mag niet de creativiteit van de mens wegnemen. Het is de creativiteit die de mens toevoegt aan het product of dienst dat de originaliteit waarborgt. Als het productieproces te veel geautomatiseerd wordt en kan functioneren zonder menselijke tussenkomst, dan merk je dat de mens zelf teruggrijpt naar de ambachtelijk geproduceerde producten en diensten. De mens heeft een ziel en wenst ook ziel terug te vinden in zijn/haar leefomgeving. Puur machinale producten of diensten hebben geen ziel want zij ontbreken enige vorm van menselijke tussenkomst. Ik verwijs even terug naar mijn wandeling op de dijk in Calpe. Enkel de 4 natuurelementen kunnen mij dat specifieke diepe gevoel van gelukzaligheid bieden en de mens bestaat uit deze 4 natuurelementen. Daarom is menselijke tussenkomst noodzakelijk. Ziel zoekt ziel. We moeten er ook wel op toezien dat bij de productie van de hulpmiddelen (machines) het evenwicht met de omringende natuur blijft behouden. De impact op de aarde (=ziel) mag niet onderliggen t.o.v. het menselijke voordeel. Het samenleven met de natuur moet kunnen blijven gebeuren in wederzijds respect (zie VI.A).

Heel veel fabrieken hebben op vandaag een nefaste invloed op het milieu. Misschien moeten we als gemeenschap ook eens de vraag stellen welke producten absoluut noodzakelijk zijn om te voldoen aan de basisbehoeften en welke producten niet. Als we ons voornamelijk richten op natuurlijke grondstoffen en minder op kunststoffen, en ons richten op normale consumptie in plaats van overconsumptie dan kunnen we wellicht een heel aantal fabrieken ontmantelen. Dit creëert een gezondere leefomgeving, meer ruimte en een betere balans met de natuur.

Op vandaag is AI het modewoord. Studenten gebruiken chat-GPT voor het schrijven van thesissen. Commercieel contact met bedrijven wordt steeds meer overgenomen door chat-bots. Er bestaan nu reeds online presentaties die gegeven worden door AI-gestuurde menselijke modellen en binnenkort worden we wellicht telefonisch te woord gestaan door een computer zonder dat we dat merken. Naar

[Bron: Pixabay - hmcof-ai-generated-8667040_1920]

mijn gevoel gaan we hier te ver. Dit is niet meer het hulpmiddel dat puur uitvoerende handelingen overneemt om een dreigend tijdelijk tekort op te vangen in de levering van basisbehoeften. De machines evolueren erg geleidelijk aan van hulpmiddel naar vervangmiddel voor de mens. Ook al lijkt dit een vooruitgang, het maakt de wereld steeds koeler, afstandelijker, berekender (geleefd door de algoritmes van de computers) en steeds meer machinaal. De maatschappij wordt steeds meer zielloos. Ik weet niet waar dit zal eindigen, maar op de één of andere manier wordt het scenario van de terminator-films steeds meer plausibel, Sociaal contact mag je niet vervangen door een computer.

Je zou natuurlijk kunnen betogen dat het de bedoeling is dat AI zover ontwikkeld wordt dat de hele maatschappij volautomatisch functioneert en dat de mens niets meer hoeft te doen, dit ten voordele gaat van het sociaal contact want de mens heeft dan ineens een zee aan tijd. Dat is een mooie gedachte, maar dat is niet wat er gaat gebeuren in de situatie waarin de huidige maatschappij zich bevindt. AI wordt ontwikkeld en verkocht aan bedrijven waarvan de aandeelhouders een winstmaximalisatie voor ogen hebben. Dit is een éénmalige investering die optimaal in de toekomst rendeert, want de kost blijft quasi gelijk bij een groeiende omzet. Als AI alles onder controle heeft, moeten zij geen mensen meer betalen die duur zijn, ziek worden, vakantie nemen, te traag werken, ... en bij een groeiende omzet moeten geen aanwervingen meer gebeuren. De vraag wordt dan waar de mensen het inkomen gaan halen om de producten te kopen die het AI-gestuurde bedrijf produceert? Zolang de maatschappij functioneert op basis van individuele rijkdom en macht, zal een dergelijke ontwikkeling in meer of mindere mate (afhankelijk van de vervanging van de mens door AI) leiden tot een vergroting van het onevenwicht tussen rijk en arm. In deze situatie lijkt het mij dan niet ondenkbaar dat wanneer de armen niet meer kunnen werken om in hun basisbehoeften te kunnen voorzien dat de rijken, gedreven door macht en aanzien, de armen zullen inzetten voor hun persoonlijk comfort, misschien wel in ruil voor bv. kost en inwonen (= basisbehoeften). Hoe ver zijn we dan verwijderd van opnieuw een slavenmaatschappij? In dit geval katapulteert een technologische vernieuwing ons een paar honderd jaar terug in de tijd. Dit is uiteraard een extreem voorbeeld, maar het toont wel aan dat verleden en toekomst nauw met elkaar verbonden zijn. Hoe dikwijls wordt niet gezegd: "de geschiedenis herhaalt zich", zowel in ons persoonlijk leven (micro-niveau) als in de maatschappelijke ontwikkeling (macro-niveau)? Als meest ontwikkeld dier, zouden we toch beter moeten weten, niet?

Ik spreek nu over een erg recente ontwikkeling, maar je kan je ook de vraag stellen in welke mate dat elektriciteit eigenlijk nog een hulpmiddel is? Bijna alles in onze maatschappij werkt op deze energievorm, inclusief de servers van onze cloud-omgeving en bewaarsites van onze crypto-currency. Als op een bepaalde dag in een bepaalde straat de elektriciteit gedurende slechts 1 dag uit ligt, dan zijn de poppen aan het dansen, tenzij je noodgenerator hebt natuurlijk. Je hebt geen licht meer, je kan niet op de computer, je kan je smartphone niet meer opladen, je hebt geen TV, diepvries ontdooit, je kan niets meer koken, tenzij je een gasvuur hebt, dus ontdooit voedsel is voor de vuilbak, geen wasmachine, droogkast en afwasmachine. Ik heb zelfs mensen geweten die hun auto op de straat hebben moeten laten staan, omdat ze hun elektrische toegangspoort niet meer konden gebruiken. In geval van oorlog zijn de energiecentrales dan ook een geliefkoosd militair doelwit omdat ze een volledige regio kunnen lam leggen. Dank zij dit hulpmiddel was het niet langer noodzakelijk dat

mensen werden opgeleid om te overleven zonder gebruik van dit hulpmiddel. Uitschakeling van elektriciteit brengt zou ons leven terugbrengen naar het einde van de 19de eeuw. Dit schrijnend tekort aan kennis wordt mee onderstreept doordat het ook voldoende voedingsbodem is voor TV-makers om daarover reality-programma's te maken. Je kan je dan ook de vraag stellen of hier al niet de slinger wat ver is doorgeslagen naar een extreem. Zijn we ondertussen niet te afhankelijk geworden van elektriciteit ?

Er wordt mij wel eens verweten dat ik tegen vooruitgang en technologische vernieuwing ben en dat ik te veel in het verleden leef. Het is niet zo dat ik tegen technologische vooruitgang ben, maar ik vind ook niet dat we het verleden moeten begraven. Dat is zoals een struisvogel die zijn kop in het zand steekt en gelooft dat hij/zij onzichtbaar is geworden voor dreigend gevaar. De kunst bestaat er volgens mij in om te leren vanuit de fouten van het verleden en te gebruiken als katalysator voor de ontwikkeling van nieuwe dingen voor de toekomst met als doel een zinvol/gelukkig bestaan op aarde in het heden. Het is steeds zoeken naar een evenwicht in een dual bestaen, in dit geval verleden en toekomst. Dit evenwicht wordt uitgedrukt in het heden. Als het verleden primeert boven de toekomst, dan zal je in het heden eerder ambachtelijk door het leven gaan, dikwijls in combinatie met angst voor wat de toekomst zal brengen. Als de toekomst primeert dan zal je in het heden alle nieuwigheden zoveel mogelijk omarmen, dikwijls in combinatie met gebrek aan aandacht voor het verleden, waardoor je in dezelfde vallen trapt als in het verleden. Probleem is dat wanneer het één primeert op het ander, je het ander zoveel mogelijk negeert alsof het niet bestaat. Dat veroorzaakt een onevenwicht. De slinger slaat door naar één extreem. Rust en geluk worden gevonden als de dualiteit in balans is. Bewust van het verleden en bewust van de toekomst brengen rust en balans in het heden en de kennis om beiden met elkaar te verbinden tot een éénheid. Het heden kan de éénheid zijn, als je bereid bent om daar naar toe te werken.

Voor wat betreft de voldoening van de basisbehoeften bestaat er geen individueel bezit. Er is gewoonweg geen bezit, alles is er VOOR iedereen. Elke voldoening van een basisbehoefte is een co-creatie van de natuur en de mens. De grondstof wordt geleverd door de natuur en het specifieke talent van de mens verwerkt één of meerdere grondstoffen tot een product of dienst. Niemand bezit de natuur en niemand bezit (in materiële termen) zijn/haar talent. De natuur is er VOOR iedereen en het specifieke talent is een geschenk van iets dat niet materieel van aard is, dus elk product of dienst is de resultante van de natuur gecombineerd met een specifiek talent waarover niemand een bezit heeft. Daarom hoort het zo te zijn dat elk product en dienst er is VOOR iedereen.

Ik heb hiervoor al aangehaald dat de maatschappij een stuk éénvoudiger wordt wanneer geld geen issue meer vormt. Hetgeen ik eigenlijk zot vind, is dat geld al zolang alle mensen aan een gemeenschappelijke afspraak houdt. Eigenlijk is geld niet meer dan een afspraak tussen personen (in dit geval de hele wereld) dat het geld een bepaalde waarde vertegenwoordigt. Als nu morgen de hele wereld met elkaar afsprekt dat bv. de Euro geen geldig betaalmiddel meer is, dan valt het systeem als een kaartenhuisje ineen. Iets heeft maar waarde als je het kan gebruiken om tenminste te voorzien in je basisbehoeften. Als je het niet kan gebruiken, kan je het evengoed verbranden, dan houdt het je nog tenminste warm. Dit geldt trouwens voor alle munten. Wat als morgen nu alle rijkste mensen hun vermogen omzetten in crypto-currency en vervolgens akkoord zijn dat hun producten en diensten niet meer betaalbaar zijn in reguliere munten. Wat zou er dan gebeuren ? De meerderheid van de bevolking is zijn liquide vermogen kwijt. Zij zullen dan hun andere vermogen zoals vastgoed moeten verkopen aan de crypto-millionairs om geld te hebben om te voorzien in hun levensbehoeften. Mensen met enkel liquiditeiten zijn in één klap veroordeeld tot de armoede. Als echter vervolgens een voldoende aantal mensen (die samen in elkaars primaire behoeften kunnen voorzien) onder elkaar afspreken dat ze afrekenen in een alternatieve muntéénheid buiten het mondiale systeem, dan is er geen probleem meer (er zijn trouwens dergelijke commerciële systemen geweest zoals bv. BARTER, RES, ETU, ...). De goudstandaard is ook zo'n mysterie voor mij. Om de één of andere bizarre reden wordt goud aanzien als een veilige thuishaven, want goud verliest haar waarde niet gezien haar

schaarsheid. Als iets schaars is, wil de mens het bezitten. In de kunstwereld is dit fenomeen schering en inslag. Een bepaald kunstwerk is enig in zijn soort en ik heb dat gekocht voor veel geld. Ik kan daar niets mee doen, buiten boven de schoorsteen hangen en ermee uitpakken, want iedereen weet hoe waardevol dat kunstwerk is. Maar als er in de toekomst iedereen in de kunstwereld het erover eens is dat het specifieke kunstwerk geen waarde heeft, dan sta je daar. Met goud is dat toch net hetzelfde. Als iedereen het erover eens is dat een stuk blinkend goud op de schoorsteenmantel decoratief is, maar niet omzetbaar/verkoopbaar in een geldig betaalmiddel, dan blijft goud enkel maar mooi. Het enige dat ik hiermee wil aantonen, is dat de waarde van iets, relatief is en in verhouding staat tot de afspraak tussen mensen om iets al dan niet te aanvaarden als geldig ruilmiddel voor producten en diensten.

Instituten zoals de politieke partijen verliezen hun nut en zijn niet meer nodig. Democratie is toch al een uitgehold gegeven en heeft veel meer weg van een marketingapparaat dat als doel heeft zoveel mogelijk mensen te beïnvloeden voor hen te kiezen zodat ze meer macht hebben dan andere partijen. Democratie is eigenlijk geëvolueerd tot een dictatuur met meerdere prominente personen. Weliswaar iets minder extreem dan een zuivere dictatuur onder één prominent persoon, maar toch. De oorspronkelijke bedoeling waarbij bepaalde mensen worden verkozen, omwille van hun talent, om het volk te vertegenwoordigen en het gemeenschappelijk belang te dienen, is soms ver te zoeken. De vraag wat nu juist behoort tot het gemeenschappelijk belang en wat niet in de huidige maatschappij moet misschien eens kritisch herbekeken worden. In mijn ideale maatschappij dient iedereen het gemeenschappelijk belang binnen de verantwoordelijkheden van zijn/haar taak (cfr. net zoals bij de dolfijnen het geval is) Daar dienen dus geen aparte instituten meer voor gecreëerd te worden. Uiteraard dient één en ander georganiseerd en gepland te worden, maar dit komt dan bij personen die hiervoor talent hebben en dit graag doen. Dit schept echter geen machtsverhouding noch het recht om beslissingen te maken die zogezegd iedereen aanbelangen, maar het betreft louter een taak net zoals een ander. Zo zal bv. iemand de reinigingswerkzaamheden moeten organiseren en plannen zodat elke ruimte wordt aangepakt en dat een bepaalde ruimte niet dubbel wordt aangepakt. Dit betreft dus een functionele taak ten dienste van de hele bevolking met als enige doel iedereen gelijkwaardig te laten genieten van het leven en zich gelukkig te voelen.

Toen ik mijn visie uitlegde aan een kameraad gaf hij meteen als opmerking dat ik een communist ben. Deze opmerking komt voort uit zijn begrip van de huidige maatschappij die verdeeld wordt in hoofdzakelijk twee politieke systemen: kapitalisme en communisme. Kapitalisme wordt beschouwd als een systeem van individuele vrijheid terwijl communisme wordt beschouwd als een systeem zonder individuele vrijheid. Probleem is echter dat geen van beide systemen iets te maken heeft met vrijheid. In het kapitalisme wordt de maatschappij geregeerd door de rijken en in het communisme is dit ook zo. Beide systemen verkopen hun product aan de massa als rechtvaardig via een verschillende verpakking, maar worden gedomineerd door een relatief klein deel van de bevolking op basis van individuele macht en rijkdom. Mijn visie is geen politiek systeem, maar een filosofisch systeem dat vertrekt vanuit de mens als sociaal wezen op zoek naar balans en evenwicht. Aangezien de mens een sociaal wezen is, is het filosofisch systeem uiteraard ook sociaal geïnspireerd. De basisbehoeften zijn voor iedereen gelijk dus een gelijke verdeling van de beschikbare bronnen om in die basisbehoeften te voorzien is dan ook niet meer dan logisch.

Deze opmerking toont voor mij ook aan dat de verzuiling, die haar oorsprong vindt in de verschillende wijzen van organisatie van samenleving waaronder de allocatie van geld, diep geworteld zit in de maatschappij. Ben je een kapitalist dan ben je per definitie rechts, ben je een socialist dan ben je per definitie links, ben je middenklasse en katholiek dan ben je per definitie centrum. Vervolgens heb je dan nog een heleboel partijen die zich ergens in het voornoemde spectrum bevinden gaande van extreem rechts tot extreem links. Als je echter dieper kijkt, dan merk je dat deze verzuiling niets meer is dan een commerciële verpakking met als doel de vergaring van individuele macht, aanzien en rijkdom. Als je rijkdom, macht en aanzien beoogt dan moet je controle zien te krijgen op een zo hoog

mogelijke positie in de politieke structuur zodat je budgetten jou richting uit kunt krijgen (persoonlijk of via je netwerk). In dit land kan je deze positie verkrijgen doordat zoveel mogelijk mensen op jouw partij stemmen, dus moet je een manier vinden dat zij dat ook doen. Deze manier heet dan een partijprogramma. Beloftes, vakkundig verwoordt t.a.v. wat jij denkt dat de grootste bevolkingsgroep is en dus het meeste stemmen zal opleveren. Het communisme wordt bv. verkocht als een sociaal systeem, maar wordt in de praktijk geleid door een dictator (cfr. Hitler, Stalin, Ceausescu, Mao, Mussolini, ...). De politiek gebruikt nog een ander middel om macht naar zich toe te trekken: het nationaliteitsbesef. De mens is een sociaal wezen en wenst graag ergens bij te horen. De politiek maakt hiervan dankbaar gebruik door de mensen voor te houden dat zij behoren tot de beste en sterkste nationaliteit en dat dit verworven recht ten allen prijzen moet verdedigd worden. Een voorbeeld hiervan is de oorlog in Joegoslavië waar de ene buur de andere buur afknalde omwille van een opgedrongen en gemanipuleerd nationaliteitsbesef. Te gek voor woorden! Nog een ander middel bij uitstek, naast politiek, om macht te centraliseren is godsdienst. Hier wordt gebruik gemaakt van aloude teksten van filosofen die vervolgens worden vertaald door de eigenlijke machthebber naar eigen goeddunken met als bedoeling zoveel mogelijk volgelingen te creëren. In deze gevallen worden de volgelingen gedreven en gemanipuleerd door angst. Maar de eigenlijke drijfveer voor deze oplichting van het volk is de drang naar geld, en daarmee naar macht en aanzien, van één of een beperkt aantal individuen. Het werkelijke gemeenschappelijke belang voor mij heeft als doel rust en geluk. Om dit doel voor iedereen te bereiken, heb je geen verzuiling, noch godsdienst nodig. Beide verdelen de mensen in verschillende kampen, terwijl we eigenlijk allemaal één zijn.

Daarnaast moeten er een planningssysteem zijn voor een heel aantal gemeenschappelijke delen van de infrastructuur. Zoals eerder besproken, wordt mijn ideale maatschappij gekenmerkt door overwegend ruime gemeenschappelijke leefruimten en eerder beperkte maar comfortabele privatieve gestandaardiseerde ruimten. Een dergelijke structuur bevordert maximaal het sociaal contact en beperkt maximaal de drang naar individuele eigendom. Er gaan vandaag stemmen op die zeggen dat we met teveel mensen op aarde zijn. Ik geloof dit niet. Als je rond rijdt dan merk je dat er nog zeer veel ruimte vrij is om te bouwen. Een andere vaststelling is dat er zeer veel mensen een leefomgeving hebben die veel ruimer is dan de eerder besproken ruimte die iemand echt nodig heeft. Deze situatie vindt haar oorsprong in de voornoemde drang naar individuele rijkdom en aanzien. Als je een grote villa met zwembad hebt, dan word je in deze maatschappij als succesvol beschouwd. Er wordt naar jou opgekeken. En jij hebt het gevoel: "dat is van mij!" Een knipoog naar , je weet wel wat. Het heeft wel tot gevolg dat de beschikbare leefruimten beperkter worden en het lijkt alsof we met teveel mensen zijn. Ik denk dat, in het belang van iedereen, iedereen moet afstappen van het idee "dat is van mij" en meer moet leren delen. In realiteit zal dit nooit gebeuren, spijtig genoeg, maar in mijn filosofisch ideaalbeeld wel. Er is dus een gigantische voorraad aan beschikbare leefruimten die kunnen worden ingevuld. We hebben een systeem van flexibel wonen in functie van de evolutie van het gezin. De bezetting moet goed worden gepland en opgevolgd. Andere gemeenschappelijkheden die gepland en opgevolgd moeten worden in mijn ideale maatschappij: aanleg en onderhoud van het wegnnet, bouw en onderhoud van productiesites, aanleg en onderhoud van openbare ruimten, werking van de thermen, afvalverwerking, werking van het rechtssysteem, werking van de restaurants, werking van het entertainment, werking van de veiligheidsorganisatie, werking van de hospitalen en bejaardenunits, beheer van het wagenpark, fietsenpark en openbaar vervoer. Eigenlijk het principe van het all-in resort als je op vakantie gaat, niet toevallig een plek waar je naar toe gaat om te ontspannen. Het enige verschil is dat iedereen zijn steentje bijdraagt in de globale werking van het systeem volgens zijn/haar interesses en competenties. Je krijgt dus een maatschappij zonder geld en in de plaats daarvan komt een heel arsenaal aan voorraad van goederen en diensten die gelijkmatig moeten worden verdeeld onder iedereen.

Fiscale wetgeving en belastingen, die de gemeenschappelijke diensten moet betalen, is compleet nutteloos geworden. Er moet namelijk niets meer betaald worden aangezien er in materiële termen slechts één vermogen bestaat, het vermogen van de gemeenschap. Misschien moet we dit geen

vermogen meer noemen want er is geen bezit. Ik zou dit eerder een habitat noemen, een plek waar wordt samengeleefd.

Het huidige rechtssysteem kan in de vuilbak en moet volledig herschreven worden. Dit is op vandaag de resultante van een hoop complexe wetgeving die gebaseerd is op een maatschappij geregeerd door privé vermogen, staatsvermogen, commerciële -en machtsstructuren. De sociale wetgeving vertrekt vanuit het standpunt dat de werknemers, die in ondergeschikt verband werken voor een werkgever (vermogen) beschermd moeten worden tegen onderdrukking. De basis waarvoor de wetgeving geschreven is, is er niet in mijn ideale maatschappij. Burgerlijke wetgeving vindt eveneens haar oorsprong in het onderscheid tussen verschillende individuele privé vermogens en verschillende commerciële belangen. Dat boekhoudwetgeving, die erop gericht is om individuele privé vermogens in kaart te brengen en als basis dient voor de fiscale wetgeving, overbodig is, spreekt voor zich. Boekhouding kan beperkt blijven tot het voorraadbeheer van alle goederen en diensten zoals hiervoor aangehaald.

Het strafrecht ligt complexer. We leven in een habitat, een leefomgeving zonder bezit. Ieder beschikt echter wel over immaterieel bezit. Bepaalde goederen van emotionele waarde die erg persoonlijk zijn. Privacy is namelijk een basisbehoefte en dus een basisrecht. Ook het recht op leven is een basisrecht. Er gaan altijd mensen zijn die deze basisrechten willen “stelen” en een onverantwoordelijk hoge impact zullen hebben op het veiligheid -en gelukgevoel van de anderen. Er moet dus nagedacht worden over een systeem om deze basisrechten van iedereen te beschermen. Ik geloof niet in een alwetende individuele rechter die recht spreekt, maar eerder in een vorm van een voldoende groot volkstribunaal van verkozen en ervaren wijzen. Met wijzen doel ik niet op intellectuele capaciteiten, maar doel ik op voldoende levenservaring en spirituele gesteldheid. Zij moeten in eer en geweten de vraag kunnen oplossen welke maatregel of beslissing in het belang zal zijn van de volledige samenleving, inclusief de impact op het leven van de beklaagde, hierbij rekening houdende met de eventuele creatie van precedentes. Naar mijn gevoel, en ik kijk hierbij in de eerste plaats naar mezelf (ik ben nu 54), kunnen deze wijzen niet jonger zijn dan 65 jaar. Mijn grootvader, de meest wijze man die ik ooit heb gekend, zei me geregeld: “manneke, de wijsheid komt niet voor de jaren”, en hij had gelijk. Er zijn geen advocaten die de gang van zaken anders voorstellen dan ze zijn of die achterpoorten in de wetgeving gebruiken om mensen vrij te pleiten. Iedereen heeft het recht zijn/haar versie van de feiten toe te lichten en zichzelf te verdedigen. Rechtspraak gebaseerd op wijsheid i.p.v. toetsing aan een schijnbaar objectieve wetgeving die naar hartenlust gemanipuleerd wordt door spitsvondigheden. De habitat verdient een rechtspraak gebaseerd op re-integratie. Ik geloof nogal sterk in het basisidee dat iedereen het hart op de juiste plaats heeft en dat met de nodige opleiding en inzichten een verbetering in gedrag mogelijk is.

Voor wat betreft de inbreuken die de veiligheid van de habitat structureel in gevaar brengen, moet een alternatief beschikbaar zijn die de veiligheid blijvend herstelt. Verwijdering uit de leefomgeving lijkt mij dan een logisch gevolg. Dit is de toepassing op grotere schaal van voetbal hooligans die de toegang tot het voetbalstadion wordt ontzegd. Mensen die in deze maatschappij, ondanks de nodige begeleiding, toch in staat zijn tot misdaden die geen re-integratie of remedie mogelijk maken, moeten uit de habitat verwijderd worden. Ik geloof niet in gevangenissen binnen de leefomgeving of straffen met een bepaalde duur voor deze soort misdaden. Ik geloof echter ook niet in de doodstraf, want het is niet aan ons om deze beslissing te maken. Deportatie naar een afgezonderd stuk land zonder de mogelijkheid tot ontsnapping lijkt mij aanvaardbaar. De bewaking van de grenzen van dit stuk land moet de waarborg bieden dat ontsnappen onmogelijk is. Dit is een gezamenlijke globale opdracht. Er moet ook een ondoordringbare afscheiding (of een ander stuk land) zijn tussen mannen en vrouwen, want het is niet de bedoeling dat zij zich voortplanten. Zij kunnen niet rekenen op enige vorm van hulp van de maatschappij waaruit ze worden verwijderd (afschrikkingseffect). Dit land doet eigenlijk dienst als een soort van vergeetput. Dan kunnen deze ongenaakbaren daar, in volledige en definitieve afzondering, hun eigen samenleving opbouwen vanaf nul en trachten te overleven. Een beetje zoals

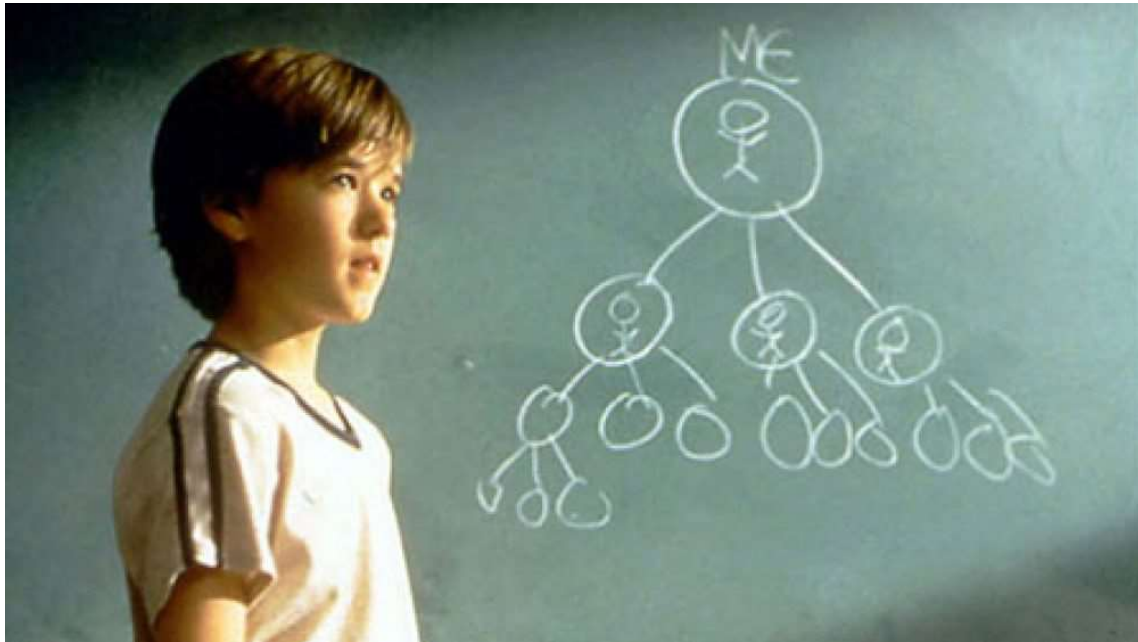
Robinson Crusoe van Daniel Defoe. Misschien dat de uitdaging van de opbouw van een eigen samenleving hen confronteert met hun gedrag en de gevolgen daarvan. Kwestie dat iedereen verantwoordelijkheid neemt voor zijn/haar daden. Een absolute veiligheid garanderen kan niet, maar dat is het vandaag ook allerminst.

Langs de andere kant neemt deze samenlevingsstructuur in zijn oorsprong al heel wat motivatie tot criminele activiteiten weg. Er is geen individueel vermogen aanwezig en er is geen verrijking in traditionele materiële begrippen. Er is geen geld, noch een ander ruilmiddel. Er zijn geen machtsstructuren want iedereen is evenwaardig. Er zijn geen individuele tekorten en er is voor iedereen overvloed in gelijke mate (via het voorraadbeheerssysteem). Diefstal, heling, oplichting, roofmoorden, drugsverdeling, georganiseerde misdaad, illegaal gokken verliezen volgens mij hun bestaansreden omdat deze misdaden in hoofdzaak verrijking als doel hebben. Concentratie van bronnen voor de verwerving van een machtspositie behoort nog wel tot de mogelijkheden, alsook de onderdrukking van medemensen zoals dit bv. het geval is bij pesterijen. Ook moorden en verkrachtingen al dan niet ten gevolge van een psychische aandoening blijven een aandachtspunt. Deze misdaden worden niet gedaan vanuit een behoefte aan geld. Het bestaan van het deportatieland en wat de gevolgen zijn als je daar belandt, moeten duidelijk zijn voor iedereen zodat het afschrikkingseffect optimaal werkt. Een vorm van veiligheidsinstituut en veiligheidsinfrastructuur is nodig om deze personen te identificeren en vervolgens te berechten.

Mijn eerder vernoemde kameraad vroeg me vervolgens welke motivatie de mens nog zou kunnen hebben om te werken indien geld niet zou bestaan. Een terechte opmerking aangezien op vandaag geld de voornaamste motivator is die de mens in beweging zet. De meeste mensen op vandaag hebben zich levensdoelen gesteld gebaseerd op geld en individueel vermogen. Ik wil een huis bezitten, ik wil een chique wagen bezitten, ik wil 3 keer per jaar op vakantie gaan, Om deze doelen te bereiken zijn ze bereid om te werken. Op vandaag streven misschien we ook naar het gevoel van geluk, maar we denken dit te bereiken door veel geld te verdienen. Maar het is toch triestig wanneer we enkel voor geld bereid zouden zijn om te werken ? Is het inderdaad zo dat wanneer we zouden moeten werken ten dienste van iedereen zonder persoonlijk gewin dat we ons hiervoor niet zouden kunnen motiveren ?

Mijn visie vraagt een serieuze omwenteling van doelstelling en instelling. In een maatschappij zonder geld is het van cruciaal belang dat iedereen verantwoordelijkheid neemt en deontologisch omspringt met zijn/haar taak. De mind-set moet hierbij verschuiven van individueel belang naar gemeenschappelijk belang. We zitten tenslotte allemaal in hetzelfde schuitje. De doelstelling en dus de motivatie bestaat niet langer uit individuele macht, rijkdom en aanzien, maar een intens gevoel van geluk voor jezelf in balans met je leefomgeving. Individueel geluk is verbonden met het geluk van de gemeenschap. Jij en de gemeenschap zijn één. Het één kan niet zonder het ander. Iedereen heeft de verantwoordelijkheid t.o.v. iedereen om samen een paradijs op aarde te creëren. De aarde is een creatie van iedereen en iedereen heeft het recht op een vreugdevol leven. Het doel is om voldoende vrije tijd te hebben om onszelf in onze eigen kracht te zetten en vervolgens in samenwerking met onze medemens in te zetten op persoonlijke groei. Het gemeenschappelijke levensdoel is immaterieel van aard. Alle stress rond geldzaken en andere materiële problemen verdwijnen. Ik ben ervan overtuigd dat de kwaliteit om belangeloos iets te doen voor een ander in ieder van ons aanwezig is. Ik weet niet hoe jullie het ervaren, maar ik krijg een erg warm gevoel van binnen wanneer ik iemand een geschenk geef zonder er iets voor terug te willen. Stel je eens voor dat dit een dagelijkse realiteit is, iedereen

die leeft volgens het principe van de film “Pay it forward” ? Dat zou toch voldoende moeten zijn als motivator, niet ?

[Bron: [PAY IT FORWARD - Filmkrant](#)]

Als je het bovenstaande leest, dan zou je de conclusie kunnen maken dat het leven een saai bedoening gaat worden: gestandaardiseerde woningen, geen individueel bezit, quasi alles gemeenschappelijk. Je zou misschien het beeld kunnen krijgen van het vroegere Oost-Duitsland of de vroegere Sovjet-Unie met hun planeconomie. Het tegendeel is echter waar. Het communisme is een marketingapparaat dat erop gericht was om een beperkt aantal hoogwaardigheidsbekleders (partijleden) te voorzien van individuele macht, rijkdom en aanzien. Er was geen eerlijke en gelijkwaardige verdeling van beschikbare bronnen, dat leek alleen maar zo. Het gevolg hiervan was dat de gewone mens nauwelijks vrijheden had. Alles was gepland om zoveel mogelijk rijkdom te kanaliseren naar de partijleden. Iedere handeling van een individu waarvan de partijleden het gedacht hadden dat dit het rijkdomkanaal zou belemmeren werd verboden. Langs de andere kant was het ook wel zo dat de burgers van de vroegere DDR het erg moeilijk hadden na de val van de Berlijnse muur. Ze hadden wel de herwonnen vrijheid van meningsuiting en individueel initiatief, maar kwamen in het keurslijf terecht van de kapitalistische economie waar het leven veel minder gepland is dan dat ze gewoon waren. In vergelijking met de “vrije” West-Duitse burgers met individueel vermogen, waren zij over-night min of meer tweederangsburgers geworden. Van het ene extreem naar het andere extreem, dat geeft een oorverdovend lawaai (cfr. slinger en klok), waarin het tijd vraagt om balans te vinden.

Mijn filosofie gaat uit van de musketiersslogan “één voor allen en allen voor één”. De volledige inrichting van bv. de gestandaardiseerde gebouwen gebeurt door de mensen die hiervoor passie en competenties hebben. Hetzelfde geldt voor al de rest ook. Donald Muylle zou zeggen: “Wij bouwen keukens alsof ze voor ons zelf zouden zijn”. In deze structuur werkt iedereen voor iedereen gedurende een halve dag, 6 dagen op 7, opdat iedereen een comfortabel en rustig leven kan leiden en zich geen zorgen hoeft te maken omtrent de primaire levensbehoeften. De andere helft van de tijd is voor iedereen beschikbaar om zich creatief uit te leven of sociaal contact te onderhouden of om gewoon niets te doen. Een planeconomie, strikt gestructureerd ten dienste van iedereen met relatief weinig vrijheid, gekoppeld aan 50% vrije tijd met quasi geen beperking van individuele vrijheid. Een gulden middenweg waarin de balans zorgt voor rust en geluk.

Het is onmogelijk om de huidige maatschappij, van vandaag op morgen om te tunen. Daarvoor is het geld te ver doorgedrongen in onze manier van leven. Wellicht zelfs onmogelijk. Daarom dat de beschrijving van mijn ideale samenleving utopisch is. Maar als we een druppel van dit denkbeeld laten plonsen in de huidige maatschappij, zorgen de rimpels misschien voor een geleidelijke verspreiding van de idee wat een stap in de goede richting zou kunnen zijn. Eén druppel kan een wereld van verschil betekenen. Evolutie moet ergens starten.

C. Kennis op basis van toegevoegde waarde, met oog voor passie en talenten

De keuze van een opleiding wordt in de huidige maatschappij gedomineerd door geld. Jonge mensen worden in belangrijke mate gestuurd door hun ouders om een opleiding te kiezen die hen in staat stelt om een goed inkomen te verdienen en die hen de nodige status geeft. Ook al is de nodige interesse niet aanwezig of zijn de nodige capaciteiten niet aanwezig dan nog zullen de ouders trachten hun kinderen in een bepaalde richting te sturen die deze doelen zou kunnen waarmaken. Deze opleidingskeuze onder (zachte) dwang is begrijpelijk want in de huidige maatschappij is status en geld bepalend voor succes en overleving. Ouders wensen nu éénmaal het beste voor hun kind en wensen hun kind zo goed mogelijk voor te bereiden op de harde en technologisch snel evoluerende maatschappij. Het vormt onderdeel van de bescherming die ouders worden verondersteld te geven aan hun kinderen. Dit is volstrekt normaal. In heel veel gevallen weten de kinderen zelf niet eens welke opleidingskeuze ze moeten maken, enerzijds omdat het aanbod zo ruim is en anderzijds omdat ze eigenlijk niet weten waar hun passie juist ligt. Door deze stand van zaken worden kinderen al vanaf hun opleiding gedropt in de allesverslindende rat-race. The pressure is on!

Ik denk dat het tijd wordt om het hele onderwijssysteem eens kritisch onder de loep te leggen. Zijn alle vakken in het leerplan welk noodzakelijk? Is de aangereikte informatie om de studenten te begeleiden in hun opleidingskeuze wel transparant en duidelijk genoeg? Moet er niet meer ingezet worden om studenten te helpen in het ontdekken van hun passies en talenten? Zijn de leermeesters voldoende opgeleid om opleiding te kunnen geven?

De kinderen van vandaag hebben het steeds moeilijker om hun draai te vinden in het huidige klassieke scholingstraject gebaseerd op de huidige evolutie van de maatschappij. Zij denken op een andere manier. Zij functioneren op een hogere trillingsfrequentie waardoor zij veel gevoeliger zijn dan de meeste onder ons. Zij zijn de voorloper van een nieuwe toekomst. Ik zie een maatschappij met oude zielen en nieuwe zielen. Net zoals balans kan worden gevonden in het heden door de evenwichtige samenwerking tussen verleden en toekomst, moet nu een evenwicht gevonden worden in het heden door de samenwerking tussen oude zielen (verleden) en nieuwe zielen (toekomst). Zonder de nieuwe zielen is er geen groei en zonder de oude zielen is er geen geworteld fundament. De uitdaging bestaat erin om van elkaar te leren op een constructieve en creërende wijze. In hokjes duwen op basis van een hele reeks letterwoorden is volgens mij niet de juiste manier.

Ik herhaal even de eigenschappen van mijn visie van de ideale maatschappij: het leven gebeurt in samenwerking met de natuur, geld is geen issue en het doel is levensvreugde en geluk voor iedereen. Met deze principes indachtig kan het onderwijssysteem er heel anders uitzien.

De evolutie van ieder kind is verschillend en alles heeft zijn tijd. Sommige kinderen lopen vanaf hun 1 jaar, andere kinderen doen dit een beetje later. Ieder kind heeft zijn/haar eigen ritme. Een onderwijssysteem gebaseerd op vastgelegde leerjaren en vastgelegde leerplannen die moeten afgerond worden binnen een bepaald leerjaar creëert een hoge prestatiedruk en dit terwijl de kinderen nog niet zijn opgeleid om te leren omgaan met stress. Wanneer een kind blijft zitten in een bepaald leerjaar wordt het al meteen geconfronteerd met mislukking. De vriendjes en vriendinnetjes ziet hij/zij voortgaan naar het volgende leerjaar en het kind wordt geconfronteerd met verlating en éénzaamheid. Er wordt naar mijn mening een onverantwoord hoge psychologische druk opgelegd binnen het huidige onderwijssysteem zonder dat hiervoor eerst de nodige tools worden aangereikt om deze situaties te baas te kunnen. Je zal misschien de kritische vraag stellen: “we kunnen toch moeilijk kinderen vanaf de kleuterschool gaan opleiden in stressbestendigheid?” Dat kan wel zijn, maar waarom de kinderen dan droppen in een leersysteem dat deze competentie vereist?

In mijn ideale maatschappij bestaan er geen vastgelegde leerjaren, geen huiswerk of lessen en geen examens. Iedereen leert op eigen tempo gedurende een halve dag, 6 dagen op 7 dagen. Het verplichte onderwijs volgt hetzelfde ritme als de verplichte bijdrage aan de gemeenschap vanaf 16 jaar. Het

onderwijs is niet langer gericht op individueel succes maar is gericht op de uitvoering van een taak ten behoeve van het geheel op basis van talenten en passies. De leermeesters hun taak bestaat erin vanaf het begin de kinderen te begeleiden en te motiveren. Zij moeten zich focussen op de talenten en passies van hun studenten tot de leeftijd van 16 jaar. Zij zijn een dedicated life-coach voor een groep leerlingen tijdens de eerste fase van het opleidingstraject. Tijdens deze eerste fase wordt ingezet op algemene kennis, ontwikkeling van creatieve talenten en levensbeschouwelijke competenties binnen het kader van de ideale maatschappij en haar doelstellingen. Hier start de reformatie waarover ik het eerder al had. Iedereen moet geleerd worden dat het normaal is dat iedereen een taak naar eigen keuze uitvoert ten dienste van iedereen. De shift van individueel en egocentrisch denken naar denken in termen van samenwerking, respect en verantwoordelijkheid gebeurt tijdens deze eerste opleidingsfase. Elke taak is evenwaardig aan een andere taak. Er zijn geen machtsverhoudingen, statussen, rassen, nationaliteiten of andere onderscheiden die een breuk vormen in de noodzakelijke éénsgezindheid van iedereen. Verschillen in talenten en passies leiden niet tot verdeling van de mensen, maar vergroot de éénheid door de complementariteit ervan. Het leerplan is afgestemd op de doelen van de samenleving. De kinderen worden begeleid in het vinden van hun eigen kracht zodat persoonlijke groei in samenwerking mogelijk wordt. Psychologie en filosofie behoren tot de algemene kennis waarover wordt onderwezen. Het onder controle houden van het ego wordt bereikt door de kinderen te leren in hun eigen kracht te staan.

Tijdens de eerste opleidingsfase wijzen de leermeesters hun leerlingen ook op beroepsmogelijkheden die liggen binnen de interessesfeer en de competenties van de leerling en binnen de verschillende afdelingen van de ideale maatschappij. Doordat de leermeester functioneert als een life-coach gedurende 16 jaar kent de leermeester de leerling erg goed en is hij/zij goed geplaatst om de verschillende mogelijkheden te laten zien. De leermeester opent de wereld, maar het is de leerling die moet kiezen als hij/zij er klaar voor is.

Eénmaal een keuze gemaakt start de tweede opleidingsfase waarin het beroep wordt aangeleerd op locatie door een gespecialiseerde leermeester binnen de beroepskeuze. Deze opleiding is erg praktisch en vergelijkbaar met een stage. Je krijgt de naast de noodzakelijke technische/theoretische kennis ook de “tips and tricks” van een ervaren rot in het vak en je kan beide onmiddellijk toepassen in de praktijk. Hiermee is de maatschappij gebaat omdat de leerling mee werkt aan de voldoening van de basisbehoeften. De beroepsopleiding stopt als de leerling voldoende ervaring en kennis heeft opgedaan om zelf op te treden als leermeester. Op deze manier wordt een doorlopende overdracht van ervaring en kennis van generatie op generatie gegarandeerd. Doordat de maatschappij direct mee gevoed wordt door de prestaties van de leerlingen is een wijziging van beroepskeuze geen enkel probleem. Er staat geen leeftijd op opleiding, je kan je hele leven blijven bijleren. Het is binnen deze maatschappij een verplichting om leermeester te worden en je kennis en ervaring door te geven aan de volgende generatie. Binnen welk beroep dat je dit doet is vrij te kiezen. Ik ben ervan overtuigd dat elke leermeester een eigen toegevoegde waarde levert. Een nieuw handigheidje, een andere invalshoek, een nieuwe techniek, Door de gestructureerde en continue overdracht van ervaring en kennis van iedereen, gaat er weinig of geen know-how verloren en kan de maatschappij groeien.

Er wordt doorheen de beide verplicht te volgen opleidingsfasen een soort van centraal curriculum vitae bijgehouden van de leerling door de leermeester zodat ten allen tijden kan voorzien worden in een adequate opleiding gebaseerd op voldoende feedback. Je hebt dus effectief een LIFE-coach (mentor) aan je zijde.

De derde en laatste opleidingsfase is niet verplicht en kan starten vanaf dat de eerste opleidingsfase achter de rug is. Deze fase biedt de kans op persoonlijke groei in samenwerking met je medemens. In deze fase is iedereen leermeester en leerling tegelijkertijd. Sinds erg jonge leeftijd zie ik als ideaalbeeld een gigantische agora met wit marmeren vloer. In de uithoeken van deze agora bevinden zich comfortabele banken. Rond de agora loopt een wandelpad geflankeerd door bomen, struiken en planten. In het midden bevindt zich een fontein met volledig daarrond afdalende treden waarop men kan zitten. Er bevinden zich ook grote ronde gitzwarte vuurschalen om zich te verwarmen op koudere momenten of gewoon voor de gezelligheid. Een eerbetoon aan de 4 natuurelementen, een ontmoetingsplaats en een plaats om te filosoferen over het leven. Deze opleidingsfase is volgens mij in de vergetelheid geraakt en dient dringend opnieuw opgerakeld te worden. Filosofie zou een belangrijke plaats moeten innemen in een mensenleven. Samen debatteren over een bepaald onderwerp, het maakt eigenlijk niet uit over wat, vereist dat je redeneert, nadenkt over conclusies en/of oplossingen en hun gevolgen. Deze activiteit leert je om bewust te zijn in het nu, kritisch te zijn en creatief te zijn. Je doet dit in groep zodat er voldoende tegenwind komt die je leert om bescheiden te blijven en je bewust doet blijven van het feit dat je niet alleen bent op de wereld en dus moet rekening houden met anderen. Dit laatste is zeer belangrijk in een maatschappij “één voor allen en allen voor één” want in de huidige maatschappij is er een chronisch tekort aan empathie. Het spijtige gevolg van een individualistische maatschappij gedomineerd door geld. Op vandaag leren we nog steeds over de grote filosofen zoals Plato, Aristoteles, Socrates, ... die deze activiteiten beoefenden o.a. via dialogen. Als we na 2.500 jaar nog steeds de waarde erkennen van voornoemde wijzen, dan toont dit toch wel het belang aan van deze activiteit. Ik ben van mening dat wanneer we leren om kritisch te zijn en leren om een eigen onderbouwde mening te vormen en te verdedigen en hierbij respect blijven hebben voor andere meningen en niet te beroerd zijn om de eigen mening aan te passen omdat je vindt dat daar goede argumenten voor zijn (aanpassing = groei), dat dit de kans op extremisme enorm verkleint. Extremisme vindt haar voedingsbodem in mensen die niet hebben geleerd om kritisch te zijn, maar die geleerd hebben om klakkeloos te volgen wat hen wordt voorgeschoteld waarbij misbruik wordt gemaakt van hun angst of onwetendheid.

[Bron: [5 redenen waarom je de Oude Agora van Athene wilt bezoeken](#)]

D. Een gelijke voorziening in de basisbehoeften

In de eerste plaats zal ik definiëren wat ik versta onder basisbehoeften, want in de huidige maatschappij zal iedereen dit begrip anders invullen. Als ik bv. aan de jeugd zou vragen wat een basisbehoefte is, dan krijg ik wellicht als antwoord: een smartphone. We moeten ons de vraag stellen wat we echt nodig hebben om te overleven en hierbij uitgaan van het absolute minimum. Ik denk dat we de basisbehoeften kunnen klasseren in 2 hoofdtakken: de materiële basisbehoeften en de immateriële basisbehoeften. Wederom een dual gegeven waar de juiste balans moet worden gevonden. Een populair thema in de huidige realiteit: Work (materieel)-Life (immaterieel)-Balance.

De materiële basisbehoeften zijn voor mij degene die het stoffelijke lichaam nodig heeft om te overleven: Onderdak, Voeding, Kleding, Fysieke Gezondheid en Lichamelijke Ontspanning.

De immateriële basisbehoeften zijn voor mij degene die de ziel nodig heeft om te overleven: Sociaal Contact, Veiligheid, Kennis, Geestelijke Ontspanning, Mentale Gezondheid en Vrijheid.

Materiële basisbehoeften:

Onderdak behelst niet alleen een ruimte die je beschermt tegen het klimaat (koude, warmte, wind en regen), maar behelst ook proper water, energie en privacy. Een ruimte waar je veilig kan slapen, je kan verwarmen, je kan wassen en op jezelf kan zijn.

Voeding en drank zijn de basisgrondstoffen voor de goede werking van het lichaam.

De nudisten zullen mij misschien tegenspreken, maar ook kledij is een noodzakelijk beschermingsmiddel tegen dezelfde natuurkrachten als het onderdak. Daarnaast heeft kledij, en ik reken hierbij ook juwelen, maquillage, tattoo's en parfumerie, een belangrijke creatieve functie waarbij mensen zich kunnen identificeren als persoon. In mijn maatschappij is er geen ruimte voor enige vorm van hiërarchisch onderscheid, maar er moet wel plaats zijn voor creatief onderscheid als complementair bindingsmiddel. Het is in mijn ideale maatschappij niet de bedoeling dat iedereen gelijk is, het is wel de bedoeling dat iedereen gelijkWAARDIG is. Als je dan het hiërarchisch onderscheid wegneemt, waardoor iedereen gelijkWAARDIG wordt, dan komt de focus automatisch te liggen op het creatief onderscheid. Iedereen heeft andere talenten en andere smaken. Deze talenten en smaken zijn in oorsprong complementair aan elkaar waardoor we samen meer kunnen bereiken dan alleen. Doordat de focus komt te liggen op creatieve diversiteit, kunnen we elkaar erom bewonderen zonder toekenning van een waarde. Iedereen heeft al wel eens de ervaring gehad om in groep een bepaalde doelstelling te behalen. Dit kan bv. de deelname zijn met een team aan een quiz of een kennis helpen met de verhuis, Het is niet ondenkbaar dat je versteld zal staan van de kracht van de gecombineerde talenten. Een doelstelling worden behaald die je voor onmogelijk hield omdat je gewend bent geraakt te denken vanuit individueel oogpunt. Alleen zou je de doelstelling nooit behaald hebben. Wanneer de doelstelling wordt behaald, dan krijg je een gevoel van gelukzaligheid over je. Daaraan merk je dat op dat moment de ziel wordt gevoed. Dit is een voorbeeld van hoe de materiële basisbehoeften (kledij) via creativiteit verbonden worden met de immateriële basisbehoeften (geestelijke ontspanning). De oegenschijnlijke polariteit is in essentie een éénheid die samenwerkt.

Gezondheid heeft een materiële component en een immateriële component. Je hebt de fysieke gezondheid van het lichaam en je hebt de mentale gezondheid van de geest. Beide componenten beïnvloeden elkaar. Gebreken aan het fysieke lichaam kunnen een positieve "mindset" negatief beïnvloeden net zoals een negatieve "mindset" de gezondheid van het fysieke lichaam kan beïnvloeden. In de huidige maatschappij is de stressfactor een belangrijke katalysator voor allerlei fysieke klachten. Ook hier is het duidelijk dat de polariteit eigenlijk een éénheid is.

De ontspanning als materiële basisbehoefte betreft de lichamelijke ontspanning waarvoor je ook dikwijls materiële hulpstukken nodig hebt: bv. muziekinstrumenten, pen en papier, computer, verf en

kwasten, een boek, Sport en spel behoort ook tot de categorie van fysieke ontspanning. De vraag rijst dan of je bij de uitoefening ervan wel of niet mag focussen op een overwinning. Een overwinning zou kunnen uitmonden in een mogelijke hiërarchisch resultaat. Een competitieve instelling bij sport en spel staat echter gelijkwaardigheid niet in de weg. Het vraagt wel discipline en inzicht om het ego onder controle te houden. Winnen bij sport of spel maakt je niet meer waard dan de verliezer net zo min dat verliezen je minderwaardig maakt. Winnen geeft een leuk gevoel dat op zich niet verkeerd is, maar je mag je hierdoor niet boven de verliezer plaatsen. Elke wedstrijd is anders en het kan de volgende keer zomaar anders zijn. Daarnaast heeft iedereen het recht om te genieten van de deelname aan een sport of spel, zelfs als het talent hierin minder aanwezig is. Talenten en natuurlijk aangeboren competenties zijn onder iedereen verdeeld, maar zijn complementair. Een minder groot talent in het ene wordt gecompenseerd met een groter talent in iets anders. Er is niemand die totaal geen talenten heeft. Daarom dat in elke omstandigheid er plaats moet zijn voor oprechte bewondering in plaats van jaloezie. Het is normaal dat je bij verlies een minder goed gevoel krijgt. Dat zit nu éénmaal ingebed in de oorspronkelijke creatie als dier: “survival of the fittest”. Maar zoals eerder al geargumenteed is het dan de bedoeling om dit initiële gevoel te transformeren in een gevoel van bewondering voor de overwinnaar. Je zal merken dat je hierdoor jezelf opnieuw in balans brengt. In mijn maatschappij worden alle materiële basisbehoeften centraal georganiseerd, gepland en gelijkmatig verdeeld.

Immateriële basisbehoeften:

Omdat we in essentie één geheel zijn, is sociaal contact een noodzakelijke immateriële basisbehoefte. Sociaal contact is de spil die alle andere immateriële basisbehoeften aanstuurt. Zoals ik hieronder nog zal verder uitwerken, leidt sociaal contact tot een gevoel van veiligheid en het zorgt ervoor dat kennis en ervaring worden doorgegeven. Sociaal contact helpt bij de creatie van geestelijke ontspanning, mentale gezondheid en het gevoel van vrijheid. Constructief sociaal contact is alleen maar mogelijk bij een intentie van samenwerking. De natuur geeft hierbij het voorbeeld door middel van de verschillende kringlopen.

De maatschappij moet een veilige leefomgeving bieden. Een leefomgeving waarin iedereen zich op zijn/haar gemak voelt. In de huidige maatschappij merk ik dat er veel angst heerst. Op straat schiet iedereen langs elkaar heen, meestal het hoofd naar de grond gericht zonder echt contact te maken. We komen in aanraking met andere culturen en andere gebruiken die we niet kennen en niet begrijpen. Er bestaat een spreuk die deze problematiek aankaart: “onbekend is onbemind”. In dit geval creëert het onbekende een zekere angst. De individualistische maatschappij leert ons steeds minder hoe we samen zouden kunnen leven. De sleutel om deze angst weg te nemen, is ervoor te zorgen dat het onbekende, bekend wordt. Daarom is het volgens mij belangrijk om iedereen te motiveren om buiten te komen en met elkaar zoveel als mogelijk in contact te treden. Daarom voorzie ik veel en grote openbare plaatsen en wordt zoveel mogelijk centraal georganiseerd. Mensen worden gestimuleerd om samen te komen, samen te werken, oog te krijgen voor ieders zijn/haar complementaire talenten, samen te praten. Op deze manier wordt ook continu kennis overgedragen. Daarnaast organiseert de maatschappij centraal een aantal diensten die het gevoel van veiligheid verhogen doordat je je gesteund voelt in situaties die angst kunnen veroorzaken: een veiligheidsdienst die eventuele geweldplegingen in de kiem smoort met daaraan gekoppeld een gerechtelijk apparaat van volkswijzen, een brandweerkorps om de habitat te beschermen, ziekenhuizen waar je terecht kan in geval van ziekte of ongeval, faciliteiten voor de bejaarden zodat je zonder angst ouder kan worden, faciliteiten voor mindervaliden zodat je er niet alleen voor staat als je zorg moet dragen voor een mindervalide gezinslid. Doordat je er niet alleen voor staat, neemt deze maatschappij de angsten weg die anders alleen op jouw schouders wegen. Hierdoor groeit je gevoel van vrijheid. Hoe dikwijls wordt je vrijheid niet beperkt, zowel fysiek als mentaal, wanneer je geconfronteerd wordt met bovenvermelde angstsituaties en je vervolgens geen beroep kan doen op een voldoende efficiënt georganiseerde maatschappij. Bovendien blijkt in de huidige maatschappij dat wanneer deze diensten wel beschikbaar zijn, zij financieel niet haalbaar zijn voor een groot deel van de mensen. De fysieke en

mentale last op de schouders wordt vergroot door het financiële aspect. Het gevoel van vrijheid leidt vervolgens tot een gevoel van mentale ontspanning. De druk op het individu wordt verlicht door een SAMENleving die talenten, competenties en passies zorgvuldig plant en inzet ten gunste van de GEMEENSchap. Iedereen voor Iedereen als één geheel. “Peace of Mind” bereik je samen met gelijkgestemden en gelijkwaardigen omdat de angsten dan worden gedeeld. Een goede organisatie en structuur van de materiële basisbehoefte van onderdak leidt tot de vervulling van de immateriële basisbehoefte van veiligheid.

Er is een spreekwoord dat zegt: “Kennis is macht”. En dat klopt inderdaad, maar wordt op vandaag verkeerd begrepen. De “macht” wordt in de huidige maatschappij begrepen als individuele macht. Kennis als drijfveer voor de onderdrukking van de medemens. De opgedane kennis en ervaring behoort iedereen toe. Kennis en ervaring wordt opgedaan ten behoeve van het geheel, niet het individu. Alleen als één geheel zijn we in staat tot de creatie van het materiële bestaan. De verspreide kennis en ervaring wordt opnieuw samengebracht in het collectief onbewuste. De verzamelde kennis en ervaringen gebruiken we om het originele ontwerp te verbeteren startend vanuit het energetisch geheel. Onze creatie evolueert (groeit) op basis van het principe van “trial and error”. Dat is de werkelijke betekenis van het spreekwoord, de macht (misschien beter te verwoorden als “kracht”) om de oorspronkelijke creatie te verfijnen.

Geestelijke ontspanning is elke activiteit waarbij de geest tot rust komt. Dit is het terrein van de hobby's. Geestelijke ontspanning leidt tot mentale gezondheid. Dat is de reden waarom de ideale samenleving voldoende ruimte en tijd moet bieden voor deze activiteiten. Bij elk van deze activiteiten voert creativiteit de boventoon. Geestelijke ontspanning motiveert creativiteit en het is de creativiteit die tot groei leidt op alle vlakken.

Mentale gezondheid en het gevoel van vrijheid kun je beschouwen als de einddoelen van een aards bestaan. Beide geven jou een gelukkig gevoel waardoor je optimaal kan genieten van het aards paradijs (experiment).

Ik weet niet of het jou opgevallen is, maar de bipolariteit van materiële en immateriële behoeften bestaat uit een aantal sub-polariteiten. Onderdak hangt samen met het gevoel van veiligheid, sociaal contact hangt ook samen met het gevoel van veiligheid, fysieke gezondheid hangt samen met mentale gezondheid, fysieke ontspanning hangt samen met geestelijke ontspanning.

De materiële behoeften zijn afhankelijk van lokale omstandigheden. Iedere materiële behoefte staat op zich en er is weinig of geen onderling verband ten opzichte van een andere materiële behoefte. Het is niet omdat je een onderdak hebt, dat dit automatisch leidt tot het hebben van kledij of omgedraaid. Het is niet omdat je faciliteiten ter beschikking krijgt voor fysieke ontspanning dat je automatisch onderdak hebt. Er is wel een zeker verband tussen voeding, drank en de fysieke gezondheid hoewel er voldoende voorbeelden zijn van het tegendeel. Mijn vader had een kameraad die erg gezond leefde. Hij at gezond, dronk geen alcohol, rookte niet en deed veel aan sport. Toch overleed hij toen hij midden veertig jaar oud was. Als je de gulden middenweg bewandelt, zonder te overdrijven, lijkt dit verband eerder van geringe belangrijkheid. De materiële behoeften zijn een geheel van onderling onafhankelijke noodzaken gebaseerd op materiële lokale omstandigheden.

En misschien is deze vaststelling wel een belangrijke boodschap van het Universum. Het materiële heeft zijn belang, maar is tijdelijk tijdens het aardse bestaan en is individueel. Het vereist actie om het individuele karakter te doorbreken. Terwijl het immateriële vertrekt vanuit het Sociaal Contact en automatisch leidt naar het uiteindelijke doel: mentale gezondheid en een gevoel van vrijheid. En omdat het immateriële niet tastbaar is, is het niet tijdelijk. Het materiële is een hulpmiddel en geen doel op zich.

E. Continue ontkenning van alle bestaande grenzen en verschillen

In mijn ideale leefomgeving bestaat slechts één grens. Een al dan niet natuurlijke grens tussen het dierenrijk en het mensenrijk. De dieren hebben, net zoals de mens recht op een eigen biotoop zonder enige vorm van inmenging door de mens. Dieren die een mogelijke bedreiging vormen voor de mens horen thuis in deze eigen biotoop. Dit draagt ook bij tot het algemeen veiligheidsgevoel van de mens wat een primaire levensbehoefte is. Op deze manier kunnen dieren en mensen vredig naast elkaar bestaan.

Het mensenrijk kent geen landen, geen nationaliteiten en geen rassenonderscheid. Zoals reeds eerder gezegd, is de mens in de eerste plaats een energetische entiteit. Energie in zuivere vorm is noch positief, noch negatief. Energie is noch mannelijk, noch vrouwelijk en het heeft geen kleur. Deze energetische energie nestelt zich op deze aarde tijdelijk in een stoffelijk lichaam om te kunnen genieten van het aards paradijs. Dit stoffelijk lichaam heeft verschillende verschijningsvormen afhankelijk van de lokale omstandigheden waarin het moet leven. De verschijningsvorm heeft een louter praktische reden en is verder van ondergeschikt belang. Het is dan ook volstrekt onlogisch en nutteloos om mensen te gaan onderscheiden op basis van ondergeschikte tijdelijke kenmerken.

De hele planeet staat ten dienste van alle mensen op een gelijkwaardige manier. De creatie zorgt voor een overvloed aan natuurlijke bronnen, voldoende voor alle mensen en dieren. Indien intelligent wordt omgesprongen met deze natuurlijke beschikbare bronnen kan iedereen ervan genieten. De aarde is één planeet bewoond door één mensenrijk en één dierenrijk. Omdat de ruimte op aarde erg uitgestrekt is, wordt omwille van praktische redenen de ruimte verdeeld in verschillende leefgemeenschappen. De gelijkwaardige verdeling van alle beschikbare bronnen kan alleen maar onder controle worden gehouden indien de verschillende leefgemeenschappen niet te groot zijn. De leefgemeenschappen worden niet gecreëerd op basis van bestaande grenzen, maar op basis van het aantal mensen waarvoor een optimale organisatie kan opgezet worden. Dit betekent dat de verschillende leefgemeenschappen niet al te zeer zullen verschillen in omvang. De verschillende leefgemeenschappen staan continu met elkaar in verbinding opdat alle beschikbare bronnen gelijkwaardig kunnen verdeeld worden over alle leefgemeenschappen.

Een leefgemeenschap wordt niet geleid door een hiërarchische leider. Er is geen hiërarchie. De mensen die instaan voor de administratieve opvolging van de voorraden, de planning van de uit te voeren taken, de planning van de reservaties bij restaurants, ... zijn mensen die een talent en passie hebben voor planning, organisatie en coördinatie. Ik verwijs terug naar mijn voorbeeld van het vakantiehuisje. Daar ontstaat ook geen hiërarchie omdat één persoon het voortouw neemt om één en ander te organiseren. Teams die nauw samenwerken om het geheel gestroomlijnd te laten verlopen. Overkoepelend werken alle teams van alle leefgemeenschappen eveneens nauw samen. Net zoals een school dolfinen die samenwerken ten behoeve van een welbepaald doel. Als iemand wenst te verhuizen naar een andere leefgemeenschap dan zijn het deze teams die de planning daarrond uitvoeren. Er moet een woonunit beschikbaar zijn, er moet bekeken worden welke taak deze personen kunnen uitvoeren in de nieuwe leefgemeenschap, het totaal aantal mensen per leefgemeenschap moet onder controle blijven, transport van persoonlijke goederen moet geregeld worden,

Om de huidige onderscheiden verder te relativiseren, is het misschien raadzaam om terug te grijpen naar één universele taal waarin iedereen onderricht wordt. Iedereen op aarde die dezelfde taal spreekt. Het zou de communicatie aanzienlijk éenvoudiger maken. Zo dacht Lejzer Zamenhof (°1859 - +1917), een oogarts uit Bialystok (Polen), er ook over toen hij de universele taal "esperanto" ontwikkelde. De naam van de taal drukt "hoop" uit. De hoop dat iedereen ter wereld elkaar beter zou begrijpen. Een taal die niet verbonden was met territorium, macht of politieke belangen. Een éenvoudige taal, met éenvoudige grammatica zodat iedereen het kon leren. Hoewel reeds 139 jaar oud, is dit misschien wel de taal voor de toekomst ?

Hoewel iedereen beschikt over verschillende talenten, werken deze talenten samen als één complementair geheel. Iedereen heeft de morele plicht om de verworven talenten ten dienste te stellen van het geheel. Alleen via samenwerking kunnen we als geheel groeien. Dit ogenschijnlijke onderscheid tussen mensen is geen onderscheid, maar een deel van hetzelfde geheel.

Als iedereen de focus zou kunnen leggen op de verschillende talenten van iedereen, met de wetenschap dat iedereen op die manier bijdraagt tot de groei het geheel, kunnen we oog krijgen voor de magie van het bestaan en oprecht in bewondering staan voor iedereen. Opdat deze focus niet afgeleid zou worden, worden de materiële primaire levensbehoeften gestandaardiseerd. Samenwerking als één geheel wordt gestimuleerd door de gemeenschappelijke faciliteiten en ontmoetingsplaatsen.

Dezelfde redenering gaat ook op als we buiten de aarde naar het universum kijken. De aarde is een plaats in het universum net zoals een stuk grondgebied een plaats is op de aarde. Er zijn wellicht andere plaatsen in het universum waar ook leven is ontstaan. Het is best mogelijk dat de uiterlijke kenmerken anders zijn dan de mens die wij kennen op basis van de lokale omstandigheden. De basis blijft echter steeds dezelfde. We zijn allemaal energetische entiteiten. Wij zijn in hun perceptie even goed “aliens” als zij “aliens” voor ons zijn. Hieruit volgt dat er geen “aliens” zijn. Als we andere levensvormen zouden ontmoeten dan is ook hier het sleutelwoord “samenwerking”. Zij zullen wellicht over totaal andere talenten beschikken als wij en omgedraaid. Samen kunnen we het best groeien.

VII. Conclusie

Er is slechts één bestaansrealiteit die bestaat uit verschillende oneindige kringlopen. De basis is een energetisch geheel waartoe wij allemaal, zonder enige vorm van onderscheid, behoren die via chemische processen een materieel bestaan heeft gecreëerd. Dit materieel bestaan kent vele verschillende plaatsen (de term “dimensies” is hier populair).

De chemische processen die zich voordoen tijdens de oneindige kringlopen zijn gelijkaardig ongeacht of deze zich voordoen in het universum, de aarde, het menselijk lichaam of op het niveau van de elementaire deeltjes. De “copy-paste”-methode lijkt hier van toepassing. Zoals het boven is, is het beneden en zoals het beneden is, is het boven.

Het bestaan van de oneindige kringlopen wordt in stand gehouden en gedragen door de elektromagnetische kracht. Ons hele bestaan is doorweven met deze basis natuurkracht.

Het hele bestaan is bipolair samengesteld waarin het de bedoeling is om evenwicht, rust en geluk te vinden in het energetische centrum, de Gulden Middenweg. De bipolariteit is wat het leven boeiend maakt en zo is het ook bedoeld. De kunst bestaat erin op een bewuste manier te genieten vanuit het energetische evenwicht zonder meegesleurd te worden door één of beide polariteiten.

[Bron: [V.V. Rood Zwart – Alcoholmatigingsbeleid](#)]

We zitten allemaal in hetzelfde schuitje. Het schuitje krijgt slechts richting als we allemaal samenwerken als één geheel. De materiële creatie heeft ons verspreid. Als we als geheel vooruit willen dan moeten we ons eerst de éénheid herinneren. Samenwerking is dan het automatische gevolg.

Materiële creatie heeft ons ook verdeeld. Een heel aantal bijproducten van de materiële creatie hebben een wig gedreven in het geheel dat op dat moment ook al verspreid was. Individualisme en de lust voor macht en rijkdom hebben ons steeds verder verwijderd van onze energetische oorsprong. Doorheen duizenden jaren hebben geld en godsdienst, de twee grootste verdelers, de mensen steeds verder uit elkaar gedreven. Wordt het niet eens tijd dat we met z'n allen samen dit tij doen keren ?

Ik eindig hier graag met het symbool dat mijn leven heeft veranderd. Het symbool dat prominent aanwezig is in mijn leven en dat mij erg dierbaar is. Het symbool dat het hele bestaan samenvat. De staf van Hermes.

Wijnegem, 02/08/2026.

[Bron: [9 ideeën over Staf van Hermes | symbolen, sjamanisme, spiritualiteit](#)]